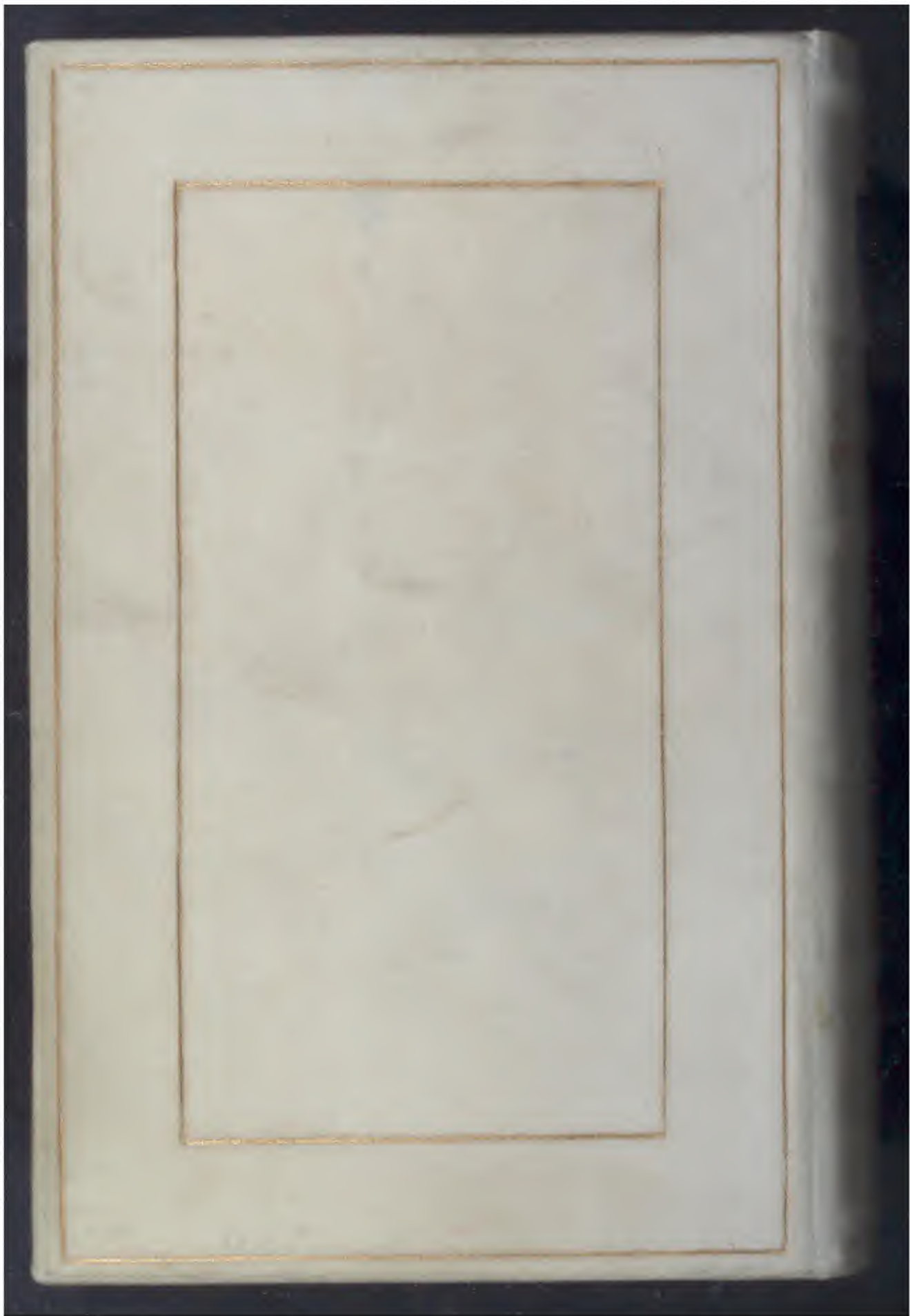

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
4 B 3

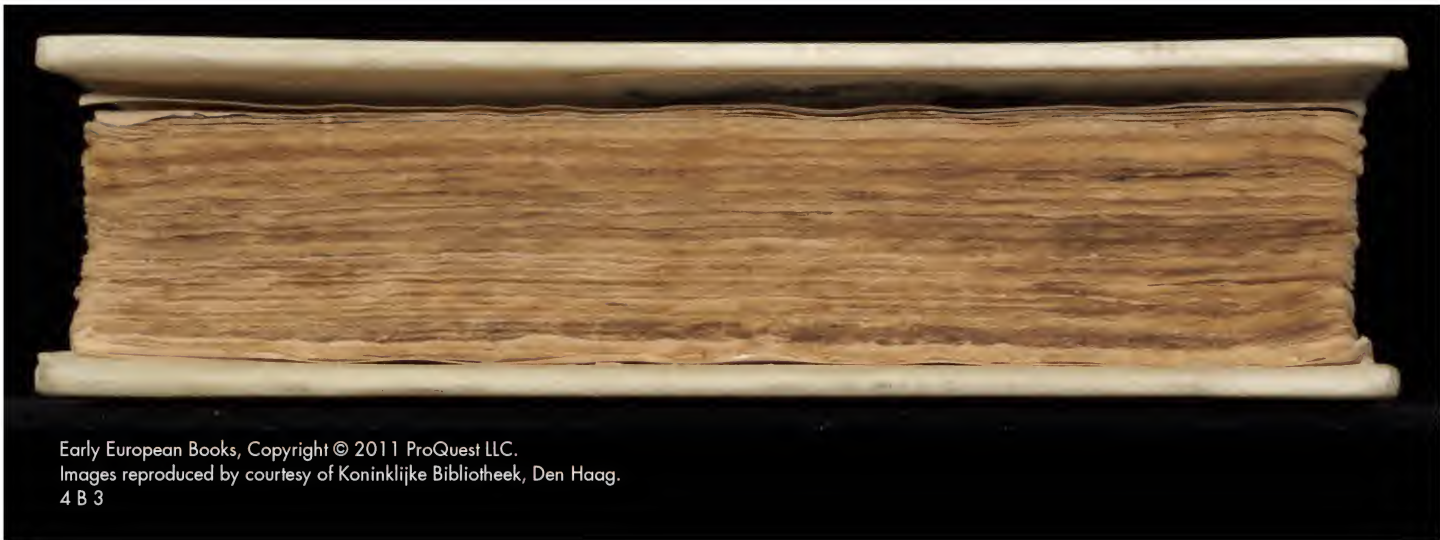

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
4 B 3

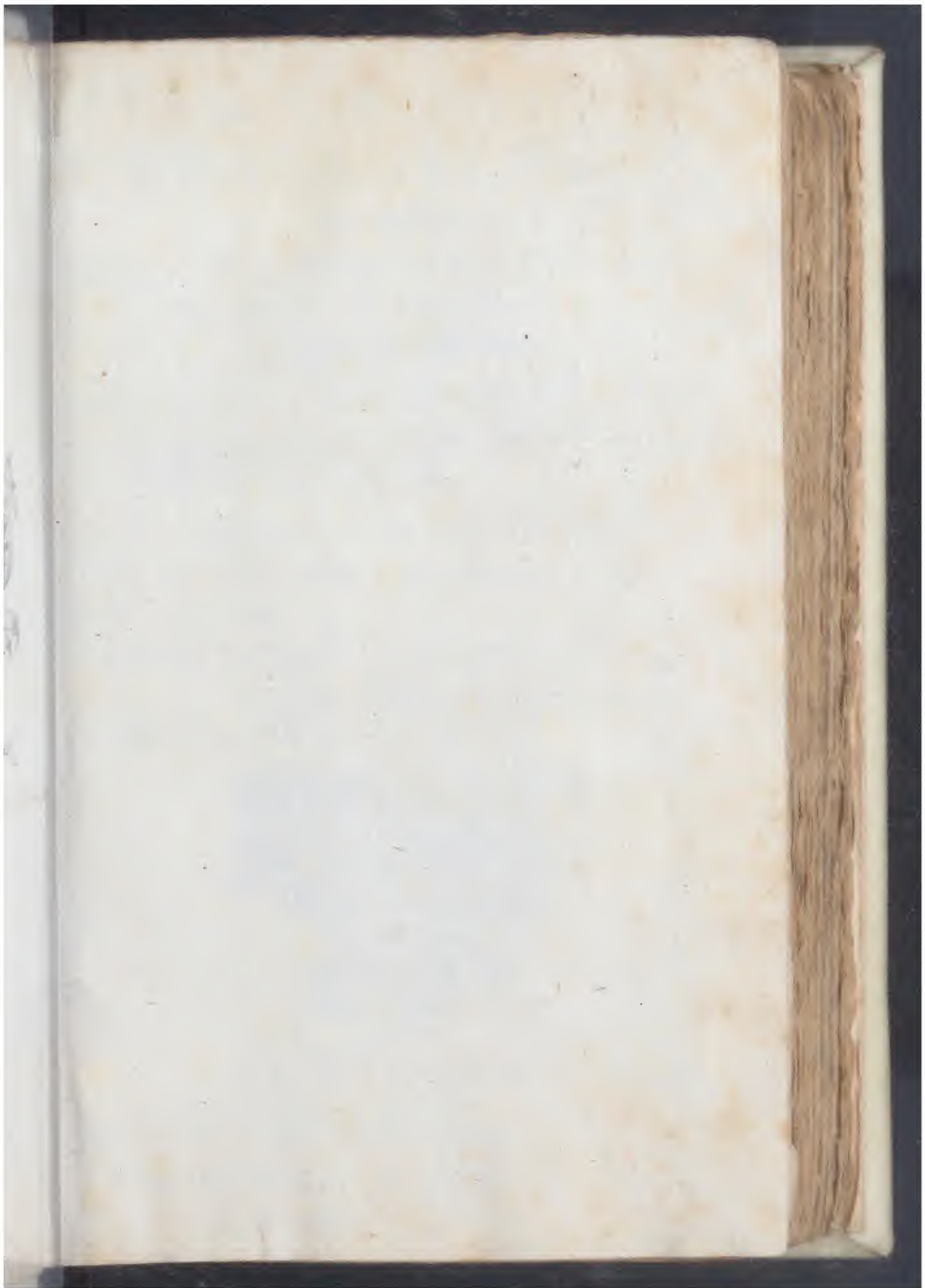
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
4 B 3

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
4 B 3

4 B3

5195

Joh. Boekholt, 1683

J. van **LODENSTEYNS**
UYT-SPANNINGEN,

Behelsende

Eenige **STICHTELYCKE LIEDEREN**
en andere **GEDICHTEN.**

Verdeelt in vier Deelen.

I. *Bybel-stoff: of Bedenckingen over, en Uyt
breydingen van eenige plaatsen der II.
Schrifture of Psalmen.*

II. *Aandachten over Bysondere Geestlijcke Stoffen.*

III. *Stichtelijcke Invallen op verscheydene voorval*

IV. *Boetdichten.*

Ende een Aangangsel van verscheydene soor
dre overgeslagene, als andr

Den vierden Druuck verbeteret en v

AMSTERDAM, 1683.

By **JOHANNES BLEKH**
verkoper in de Gaper-steeg.

Met Privilegie voor vijftien Jare

V O O R - R E D E N .

3. Dat men versta dat fulcke by-een-komsten der Christenen allenthalve tot stichtinge van elkanderen beleydt moeten werden: ende derhalven dient na yder gefang yder der leden vryheyd en tijd te hebben vrymoedig voort te brengen 't geen de *H. Godtheyd* in 't singen hem door den Geest geopenbaart of doen gevoelen heeft, op dat dit een vruchtbare oeffeninge sy.

4. Dit moet sonder aansien van personen geschieden, gemerckt de vrye Godt wel dickwils *de kleynste het nuttigste openbaret*. Weshalven de kleyne niet schroomig sijn en moeten voor te stellen 't geen de Heere haar geeft, want sulx al veeltijds uyt eergierigheyd, of schanden-vrees voort komt. Ende en moeten oock de meerdere, in kennisse, ordinaire openbaringe, welsprekentyd &c. die kleyne niet kleyn-of ver-achten, ofte haar spreken na de regulen van eenige konste siften, en haar so eenighsins te schandē maken: eene boose greep van de Nydigheyd, daar *den waren Geest geen lust toe en heeft*, Jac. 4: 5.

5. So in 't singen als in 't spreken moet men seer acht geven dat alles *ordentlyk* geschiede. Den *sang*, gelijk sy juyst niet, en behoeft al de kunstige swieren van de sang-konst, so moet deselve evenwel *toon en maat* houden, op dat het geen ongeschikt geroep en sy. Een moet den *voorsang* hebben, en (is de stem daar na) so den *bovensang*, dat alle sich daar na, en onder voegen, op dat men niet alleen gelijk beginne en uyt come maar ook men in yder syllabe gelijcke toon en maat houde. Men moet wel vry uyt de borst (als men segt) singen, dat is, de woorden niet binnen-monds mompelen, maar in

* 3

't sig-

V O O R - R E D E N .

't fingen klaar uyt-fpreken ; doch 't hardfte fchreeuwen en is het beste fingen niet.

Dit al fegge ick , (oock wel op dat de *Sang-konst* ordentlijk gaande, haar kracht en hulp tot der Sielen opgetogenheyd geve, daar van boven feyde, maar) insonderheyd, op dat het waarlijk een daad der *Christen-propheetinge* fijn soude, in welke men elkander *ftichtinge* moefte *fpreken*, en geen onverftanelijk geluyd maken , of *in de lucht fpreken* , gelijk *d' Apostel* van de vreemde talen fegt 1 Cor. 14: 9. welke gantsche verhandeling vers 5, 6, 7, 8, &c. op dese fake feer toepasselijck is. Die daar by fijn, ende, of geen gelegenheid en hebben om in een boeck in te fien, ofte niet lefen en kunnen, die moeften alle de woorden duydelijk kunnen verftaan (gelijk ick dat in Burgerlijcke gefangen wel fomtijds heb hooren toegaan) op dat fyl. ook hare *ftichtinge* daar van krijgen mochten ; ende die ons beluyfteren , (dat wy in defen feer wel lijden mogen) al waren het onrechtsinnige, wereldfche , Vleefchlijcke menschen , defgelijcx ; op dat fy *overtuygt mochten fijn* ; wanneer fy onfe by-een-komften lafteren ; ja (de Heere het foo bestellende) het *verborgene van haar herte* aan haar eens *openbaar mochte werden* , en fy op haar *aangefichte vallende* , *Godt aanbidden* en *verkondigen dat Godt waarlijk onder ons is* , Ick en kan niet ontveynfen dat ick noch yet anders hier in voor hebbe. T. W. De *Grond-deugd van Nedericheyd* was een Christen te leren in den klaren onderfang te houden. De *Hoofst-deugd van Verloochening* in den Buyg-famen maat-en na-fang. De *Band-deugd van Eendracht* in de voeglijke *ftemme-menginge* van den mede-

V O O R - R E D E N .

mede-fang. ende de *Hemel-deugd van Hallelu-jah*, of *s' Heeren-loff*, in het duydlijck fingen van wel-verftanelijcke woorden.

6. Nopende de ordre in 't fpreken over het gefongene, den *Apostel* geeft ons daar ontrent feer klaar bericht 1 Cor. 14. Cap. Dat het gefchiede van *die, dien de Heere thans yet tot ftichtinge geeft* vers 26, dat het maar *door eene gelijk gefchiede*, vers 30. en derhalven dat niet in een gefelfchap, verfcheydene t' famenvoegingen fijn, daar uyt een onordentlijk gemurmelen en onaangenaam en onverftanelijk geraas ontftaat, veel min, dat verfcheydene gelijkelijck elkander overroepen, maar dat de *eerfte wijge* als den tweden fpreken fal, *ibid.* het fy dan dat hy wat nieuws op te heffen, ofte tot bevestiging of beproeving van 't gefegde yet by te brengen heeft. Ende dit alles fo in den fang als in 't fpreken moesten alfo in ordre gefchieden, juyft niet altijd door eenen Voor-ganger of beleyder van 't gefelfchap, maar, 's *Heeren Geest* van *Nedricheyd, Goedgunfticheyd, Leersaamheyd, Sachtmoedicheyd, Vriendlijckheyd, &c.* daar voorgaande, moeste en foude dat alles leeren. 't Welke dan een naam-kundige vervulling van de goede *Belofte*, en een Heerlijck bewijs van de machtige *Heerschappye onses Konings Jesus* foude fijn, fich vertoonende *met ons*, Math. 28: 20. *onder ons*, Math. 18: 20. *in ons* Eph. 3: 17. Gal. 2: 20. in de regeringe van al onse bewegingen, woorden en fangen na de wijfe en mate, die in den Hemel gehouden werd, dat is in de voornoemde *Deugden*.

Ick foud u te lang op-houden, *Christen-fanger*,

V O O R - R E D E N .

woud ick my in desen na den eysch uyt-laten: 'k ge-
drage my tot 't gene somtijds in 't publijck daar toe ge-
segt is, en werd. Laat ick u noch maar over twee dingen
onderricht geven.

't Eerste is, *Dat ick met mijn gesangen te voorschijn
kome, als de tijden treuricheyd schijnen te vereyschen*
om des Heeren roeden, die niet alleen ons *Vaderland*
t' hant so harde treffen, maar *Zyon* dermaten raken,
dat des Heeren Geest als van ons geweken sijnde, al
des *selfs* cieraad (in welcken het behoort uyt te steec-
ken) by na vergaan is, en sy door 't drincken van den
swijmel-wijn in soo een dood-slaap geraackt, dat sy
haars Bruidegoms gestalte nauwlijcks meer kennet.
Dog weet, als de Heere in so een geval *vreugde* in het
volck wraackt, verstaat Hy de *vleeschlijcke* of *ydele*;
als *Jes. 22: 12, 13.* De uyerlijcke kastingen en ra-
ken de *Verlichteden* (wiens deel op aarde niet en is) so
niet; of sy kunnen en moeten, oock *als de kudde uyt
de koye afgescheurt werd &c. in den Heere* (die haar
genoegsaam *Deel* is) van *vreugde* opspringen, en haar
verheugen in den Godt haars heyls, als *Hab. 3: 17.*
18. En de breucke van *Zyon* smerttet haar wel seer
en doet haar *treur-sangen* singen, Evenwel, sy ge-
kennen dat de *H. Godlijcke Hoocheyd* altijd weerdig
is en blijft (hoe het oock met ons en *Zyon* staat) om
met gesangen verheerlijckt te werden. Sy aan-bidden
het *Godlijck H. Recht* in desen, en prijsen het: Sy ge-
laten de komste van *Jesus Coningrijck* aan de *Wijsheyd*
van *sijnen H. Wille* onbepaaldelijck; en het dunckt
haar genoeg *Wagters* op soo een Heere, en *Lief-hebbers*

V O O R - R E D E N .

van sijne verschijninge te sijn. Ondertusschen singen sy een Lied in die Nacht om wakende te blijven, en gaan haren Bruydegom also te gemoete, wel droevig sijnde, doch oock altijd blijde, 2 Cor. 6: 10. Phil. 4: 4. 1 Thess. 5: 16.

't Ander is, dat ick sommige mijner Liederen gedicht heb, en late voor-komen op *sang-wijzen* die de werldsche vleeschlijcke menschen op hare ydele liederen gebruycken. Maar stoot u daar niet aan,

*De voys en weegt Godt niet of die is
swaar of licht*

Segt D. Bushoff, Sommige die soo wat de aanstoetlijckste schenen, heb ick andre voysen op-en by-laten stellen, daar mense op singen kan, lust het ymand soo. My aangaande, ik houde het daar in met mijn voorn. *Voorfaat*, en meene soo een argernis is enkel genomen. Gelijk alle dingen, soo is de foetigheyd van de Maat-trant den Christen eygen, heeft de wereld yets foets gevonden en gebruyckt, sy besitten het onrechtveerdich; wy nemen het onse. De swacken (hoop ick) fullen dit verstaan, of wy (als wy 't weten) haar op-en aan-nemen en verchoonen. Die lasteren, hebben wat na by te komen, en de woorden van onsen sang verstaande, fullen sy Gode de eere geven; of (gaan sy voort) ons gelegentheyd van dulden, meedlijden met haar te hebben, en den Heere biddende haar te segenen, gelijk sy horen fullen, verdriet het haar maar niet onse by-een-komsten ten

* 5

eynde

V O O R - R E D E N .

eynde toe te beluyfteren. Dit fal al onse wraack ſijn ; want als wy onder 't beleyd van ons *aller-fachtmoedigſt Hooft*, de ſang-konſt oeffenen, werden daar door onſe gemoederen verſachtet : en gelijk wy leeren moeten onſe herten gelijk onſe ſtemmen onder een te mengen, ſo en moet'er oock geen bitterheyd over blijven, ſelf tegen onſen laſterenden naaſten.

Sangers, ick wenſche u l. de Harmonye van de *Eeuwige Waarheyd*, 't Heyl van de Salige Engelen en Zielen, t. w. *Godt Al en 't Schepſel Niet*, dat gyl. die hier moogt leeren, om ſonder Eynde te ſingen, en daar in u ſelven en alle *Eygen* eeuwiglijk te verlieſen.

*U l. Dienſtw. tot die
Saligheyd*

Utrecht den 7. Julii
1676.

J. van LODENSTEYN.

Ana-

Anagrammatismus.

JODOCUS A LODENSTEIN:

Unde, literarum ordine transposito, resultat,

I.

SOLIUS DEI DONO CANET.

Dulce melos dulcis peto, quod promisit, amici;

SOLIUS DONO nam CANET ille DEI.
SOLIUS CANET ille DEI peramabile DONO
Carmen. Adulantem non ita dona placent.

II.

CONDOLEAT DEUS SIONI.

Q*Uam nomen placidum tuum dat omen,*
Prodens, CONDOLEAT DEUS SIONI!

Cum threnos canis, & tuum recusas

Author terrigenis referre nomen,

Subscribe appositum rei & diei,

Sparsis literulis quod inde manat,

Votum, CONDOLEAT DEUS SIONI.

III.

DEO CUSTODE, NON ALIIS.

Servamur CUSTODE DEO, qui cuncta gubernat,

NON ALIIS. Sine eo nul vigilare juvat.

In mutuae φιλadelphίας signum,

dabam Eibergis, 18. Kal.

Septemb, clō Io c LXVI.

W. SLUJTER.

OP DE
UYTSPANNINGEN,

Van de

Hr. JODOCUS à LODENSTEIN.

*At lieffelijk geluit komt daar mijn' ooren strélen
Dat door een soete kracht mijn logge Geesten wekt,
En dat behoorlijk dringt door al d'ondeilbre délen
Van mijne Ziel; die zy ten Hémel voert en trekt.*

*My dunkt het is 't gezangh van Scharen zaalig' Eng'len,
Gedaalt op Aarde ne'er, uit 't Heilrijk Hémel-hof,
Die op een wondre wijz' haar stemmen t'zamen meng'len,
Tot sichtiging van den Mensch, en Godes hoogste lof.*

*O neen ik mis, het zijn geheillgde Wederboornen
(Ik oordeel na de liefd', zoo schijn niet gaat voor 't zijn;
Godt kent de herten van Geveinsd' en Uitverkoornen,
Bezonder in dees Eeuw, daar Wezen wijkt voor Schijn.)*

*Die hoor ik onder een, en by'er zelfs, uitgalmen,
Gedichte Liederen op maat en maat-gezangh;
En ondermengt met Gode-toegedichte-Psalmen,
Door Izr'els Dichter op gezongen over langh.*

Het

Het zijn de vruchten van d'Heer LODENSTEINS a'em-
halingh

En Zoet UITSPANNINGEN ; ô Geestig Tijdverdrif!
O Bezigt Ledig zijn , en speelen gaans bepalingh !
Wat doet den Man al dienst in zijn Niet-doens bedrijf.

Dan als zijn Geest vermoeit door 't Leerzaam overdenkken
Van iet hoogwichtigs , dat God of Gods-zaak betreft ;
Om 't zwak en 't sterff'lijk brein niet al te zeer te krenkken,
In 't rusten van dat werk , hy een Zoet Lied op heft.

Of als hy af-geslooft door 't woelende bezoeken
Van Christi Leden in (ja buiten zelfs) zijn Wijk ;
(Zoo die hem sméken of die hem des niet verzoeken)
Dan rust hy werkend' in de Dicht-Kunst op Musijk.

Zie daar het Ziel-bankket dat ons de Lédig' uren,
Van déze Waarde Man , verschafft , vol lekkerny ;
Waar van het Zap, het Merg, de kracht en smaak zal duren
Tot inder Eeuwigheid. Gods Kind' ren kom , Sta by.

Sta by , en luister toe , hoor hoe Gods Lievelingen ,
Haar Zielen , op'er stem geleunt , doen Hémelwaart
Op vliegen , vol van vreugd ; en lust u mé'e te zingen,
Vervoeg u by haar in hunn' Hémel-vreugd op Aard'.

Maar gy onbandigh volk , baldadig' Aardsche Wichters ,
Met enkel dertelheid gevoed en vet gemest ,
Loop tot de Werken van onkuiffsch' en geile Dichters :
Raak aan dit Heill'ge niet , maar vlied dat , 't is u 't best.

Want Zoo 't geviel dat gy 't gehoor maar quaamt te leenen ,
Na dit Zoet Ziel-vervoerend Dicht-werk , och gy wierd
Onseilbaarlijk verrukt ! uw Geest vloog licht daar heenen,
Door heel een ander Geest gedréven en gestiert.

Maar

Maar yd'le Werreldlingh wat zou 't u kunnen schaden
Dat eens uw Geest een ander zwier en vlucht nam? Och!
'k Herroep mijn Zeggen; neen 'k wil u wat béters raden,
Verwerp deez' Lied'ren niet: maar leest en zingt-ze toch.

'k Zegh, leest en zingt-ze togh met aandacht en opmercking,
't Zal wonder zijn zoo niet uw Ziel word aangeraakt
En lieffelyk gestreelt, door een verborge werckingh,
En proest een zoeter zoet als zy ooit heeft gesmaakt.

Die smaak zal u vry meer behagen en gevallen,
Als 't schijn-zoet dat men in de wulpsche Dicht-kunst proest
Die vunste Lied'ren zullen u uit d'banden vallen
Als iet af-kerigs, dat de Ziel ter dood bedroeft.

Dank heb, Godzaalge Man die in deez nare tijden
En schuym der Eeuwen, aller rampen en gruw'len vol,
Ons leert gematigt zijn, en ons in God verblijden;
Terwyl den Werreldlingh als zinneloos en dol,

Wanhopend, hier en daar, zyn hertzeer zoekt te stillen,
Met dert'le Zangen, in 't Gezelschap, by de wijn:
Wy wraken dat vermaak Heer LODENSTEIN, en willen
Dat uw **UITSPANNINGEN** ook zullen d'onze zijn.

A. G O D A R T.

J. van

J. van LODENSTEIN S
UYT-SPANNINGEN,

I. DEEL.

Behelsende eenige

BYBEL-STOFF,

O F

*Bedenckingen over , en Uyt-breydingen van
eenige plaatsen der H. Schrifture
of Psalmen.*

MORGEN-LICHT OF TE JESUS onsen MORGEN-SON,

dat is /

Aandacht op 2. Sam. 23: vers. 4.

Kan oock gesongen werden als Ps. 117.

Stem: Brande Musquetier.

I.

Wilt voert de liebe Morgenstondt
Dem leckernpen in den mondt!

Die sonder lust tot leckernp/

En sonder sucht na staat off eer/

En sonder sorgli vooz' altydt meer/

Leest altyd aller sorgen by.

II

II. Te

UYTSPANNINGEN.

I I.

Te nacht bedeckten hem gewis
 De blercken van de dupsternis/
 En braken sijn vermoepthepd aff:
 Dewijl de Heplig' Eeuwighepd
 De vleug'len van vooz sienighepd
 (In 't schut der Eng'len) om hem gaff.

I I I.

Sijn leden dooz sijn arbeypd moed
 (Dien hy gewillig sorgloos doet)
 De nacht / de rust / de slaap verquickt;
 Dewijl geen droom van Tessel-scha/
 Of breef vooz grooter ongena
 Sijn dunne slaap steurt / of verschzickt.

I V.

Hy breeft niet dat hem 't ampt met smert
 Ontkuypt / of onderkropen werdt/
 Die 't ampt niet / maar dien 't ampt behoest.
 Hy breeft niet dat sijn naam of eer
 Dooz klappers wert ontrooft / dien meer
 Het smaad'lyck / dan de smaad bedroeft.

V.

Hy breeft nog schzickt vooz Robery/
 Dooz listen nog bedziegery/
 Nog vooz een dubbel-diepen treck
 Van Gierigaarts / en Woekeraars;
 Nog vooz sijn handel vol gebaars:
 Dien Schat en Gout niet is dan dreck.

V I.

Ontwakend' eer de Sonne rijst
 (Want hem nog spooch nog dupster yst)
 Repek-halst hy na des weerelds Dog;
 Dat hem in 't onbedwelmt gesicht
 Niet is dan dooz-en-weer-dooz Licht/
 En rijfend licht sijn hert om hoog.

I. RUST.
 VII. Soo

I. D E E L.

VII.

So breeckt dooz al mijn duysternis/
(Daar in ick 's Hemels gunste mis/
En af-dwaal van des Lebens Bron)
Dooz al mijn hersenlose reën/
So breeckt dooz al mijn dwaasheyd heet
Mijn Jesus , denckt hy / als die Son.

VIII.

Mijn Jesus als de Son ontdeekt
Het duyple dat mijn hert bebleekt ;
En doet my sien des Hemels gunst :
En dat mijn wijsheyd / dwaasheit wis/
En 't geen my dwaas schein wijsheyd is :
Ja toont my al mijns vands kunst.

IX.

Die Mergen-Son te schooner schijnt/
Om dat op sijne komst verdwijnt
De logge slaap / de losse droom :
Mijn Jesus met sijn opgang breeckt
Den slupmer daar de ziel in steeckt/
En weckt haar leden laff en loont.

X.

De slapend' ongeboelijckheyd/
Het reed' loos dromend' onbestheyd/
Weert Iesus met sijn Sonneschijn ;
En toont ons dat als 's wereldds schoon/
Van lust / macht / pracht / ja Konings kroon
Schouwspelen slegs van dromen sijn.

XI.

Hy siet in 't licht ten morgenstond
Het Heerlijck dat hy nergens vond/
Het Oog des wereldds open gaan :
En vat in Iesu vol gena
Een schoonheyd sonder wederga/
Daar lust / en rust / gerust op staan :

UYTSPANNINGEN.

XII.

Een Schepper van al 't Heerelyck/
Een Coning van der Eng'len rijk/
Uyt liefde en nedzicheyd / een Mensch ;
Het lichaam van all 't hooge schoon/
Van Priesters-Ephod / Konings-Kroon ;
Des weerelds eenich Heyl / en wensch.

XIII.

Sijt welkom lieflijck Morgen-licht
(Sept hy) in 't nieuwo-ontwaacht gesicht :
Soo sie ick (als de schaad'wen bli'en)
Mijn Heer met nieuwe krachten van
't Verschapen oog / dat altijd kan
In Jesu nieuwe schoonheyd sien.

II. RUST.

XIV.

Daar steekt dien Held , den Bruydegom,
Sijn hoofd ten bed uyt ! wellekom !
Roep al wat sich op aarden houdt ;
Den nucht'ren mensch hem danckbaar groet/
Het telgje recht hem in 't gemoet/
't Gebogelt schettert dooz het woud.

XV.

Soo juchten 't al / doe 't Hemelsch Lam
Van 't Heyl'ge vat / ter weereldt quam/
Dien opgangh uyt der Hoogte seech ;
Den Hemel scheurde / en 't Heyligh Hoff
Song 's Hemels Wijs-en Goed-heyds loff/
En d' aard' in vreugd ten Hemel steegh.

XVI.

't Gesicht van gisf'ren avond laat
Stond treurich ; daar de dageraad
Aan alles blijder aansien toont :
Den dauw-drop glinstert aan het gras/
Het groen staat groener als het was/
Het morgen-schoon het alles schoont.

XVII. Mijn

XVII.

Mijn schoonen Jesus geeft het al/
 Wat schoon en on-schoon / is een val :
 Ons booz- spoed maackt hy tot een blijck
 Van 's Hemels gunst / ons eenich goed ;
 Ons on- spoed maackt hy enckel spoed ;
 Self schoon / de Schoonheyd wesentlijck.

XVIII.

Des weerelds licht en licht sijn licht
 Hauto boben onsen kim / of 't swicht/
 In hoolen wat verflindend was :
 Dus wat mijn ziel verbaarlijck schijnt/
 Op Jesus held' ze komst verdwijnt/
 En blijckt maar tandeloos gebas.

XIX.

Het dzengeen schein my schrickelijck/
 De weereld / en 't vleesch aan-lockelijck/
 Dewyl ick in het duyster lach :
 Maar by dit licht is al dat deert/
 Of soet is / niet een bone weerd/
 By dat ick in mijn Jesu sach.

XX.

Dat Rijsend Licht is enckel soet ;
 Met sellen straal / noch heten gloed
 En deert het / als de Middagh- Son ;
 Maar is dat enckel vrechde geeft/
 Dat niet een pijnlijck' angel heeft
 Van al dat oyt het herte won ?

XXI.

Maar Jesus maackt het Heerelijck/
 Ons dooz en dooz genoegelijck/
 Als d' eeuwige Rechtveerdighepd
 (Hoewel dooz sonden opgereuyt)
 Dooz Hem versoend / haar weder- steuyt
 Van waack / niet ober ons en sprejdt.

UYTSPANNINGEN.

X X.

Gaat voedt u dan met dzaf en stanck
 (Die wil) op aard' uws leben lanck/
 En spot met mijn hoop (segt hy) by.
 Dal ick / dees moet my wederstaan ;
 En moet ick in het dwyster gaan ;
 Mijn Iesus is een licht om my.

III. RUST.

X X I I I.

Mijn Ziel / waacht op / dit Licht en siet
 Den mensch met slapend' oogen niet.
 De weerelsch-wijse mensche ronckt
 In soete dzomen ! dies ontwaacht !
 Waacht op ! dees morgenstond genaacht/
 En siet hoe s' in Smaragden pronckt.

X X I V.

Die Son is in 't gemak van Rust/
 In 't nutten van des Vleesches lust/
 In 't sagte bedde niet te sien.
 Wel op die nog in weelde wepdt !
 Want siet ! des Heeren Heerlijckheyd
 In grooter lust sig aan komt bi'en.

X X V.

Werpt af dat warme decksel / daar
 Gy meed omringt laagst / in 't gebaar
 Van wat u naar het herte micht :
 Doet kleed'zen en doet waap'nen aan/
 Gy sult na 't Rijsend licht toe gaan/
 En blieden al wat 's nachts verschrikt.

X X V I.

Best sietmen / buypen Stads-gerugt/
 Het Morgen-rood in d'open lugt.

Hebr. ^{13-12.} Ons Heer leed buypen meest sijn pijn :
 Beleeftheyd stapt / en eer / verby/
 v. 23. Want / buypen Stad / in spotterny
 Moet Iesus smaad gedragen sijn.

Daar

XXVII.

Daar dupten wandelt niet onwijs/
 Maar let't op wat in Iesus is
 Met aandacht / en op yder saack :
 't Bedrog is in het los gemeen/
 Het wesen steekt in een booz een/
 In d'aandacht leven en vermaack.]

XXVIII.

Ons' eygen hert en lusten doet ;
 Ons' eygen mond en maag ons voedt ;
 Ons' eygen bloed in d' aders woelt ;
 Ons' eygen voeten staan en gaan ;
 Ons' eygen hersenen verstaan ;
 Ons' eygen long ons herte koelt.

XXIX.

Mijn ziel, 't geloovige gesicht/
 Alleen uyt eygen hert / dit licht
 Recht siet / en eygen-maken kan :
 Elck leeft van sijn geloov : Het licht
 Dat ons in and' rer boozbeeld sticht
 Daar leertmen maar / en leeftmen / van.

XXX.

Du die Son opgaat juygh ick bly
 En segg nog ; weerd verblid u by
 In uwo Heyl / en bespott het mijn' :
 Dit Heyl my op-helpt / als ick vall/
 En / sit ick in het duyster / sal
 Dit licht mijn licht booz eeuwig sijn.

Sprokkel-
 maand
 1665.

De ALGENOEGSAAMHEYD

Of

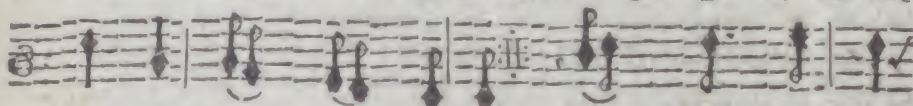
Aandacht op Ps. 73:25. en Luc. 10:42.

Stem: Silvester in den Morgenstondt.

I.

H De hijgt mijn ziel an-echtig moed! van't
Dooz al des Hemels heerlijk goed / Dooz

eind- en vrucht- loos soecken/
d'aard en al haar hoeken/ Na't Goed dat mijn

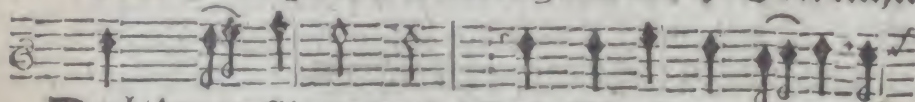
verwijckend hert Ten vasten suyl soud voegen/
Na't Deel dat/ als het al genomen werd/ Mijn ziel

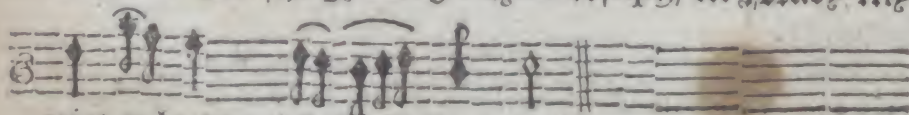
nog kan genoegens: O Deel mijn Deel/ O Deel mijn

Deel/ waar sijt ge doch? Had Asaph/en Mary my

niet geleert / ick soght het noch.

niet geleert / ick soght het noch.

II.

De schepsels hadden diesgelijck
En quamen 't haar my aanbi'ew

Doch

Doch 't was maar diefsgelijck / en slijck/
 En stof / hoe schoon in 't aansien.
 Veel vrienden dachten my een rots/
 Tot s' inden nood begaben :
 Op Heerschapppen was ick moedigh trots/
 Doch Heerschers sijn maar Slaven/
 En waarlijk niet / dan breucklig riet / de Schepters al/
 Een bose gunst / een bose kunst / my hief / en bragt ten
 III. (val.

Wat lachten my de Rijckdom toe !
 My dacht / daar soud' ick rusten ;
 Erst maackte my het soecken moe/
 En steupte schier mijn lusten ;
 Al langh gesocht / en kreegh ick niet
 Daar toe mijn ernst besteed was ;
 En al gekregen / was het doe wel vet/
 Daar in mijn ziel te breed was ?
 Aard was maar aard / en niet meer waard / en eer
 ick 't wist
 Vloog d'aarden heen / en liet m' alleen / den na-roep/
 waar ! waar ist ?

I V.

'T is niet dan enck'le dullichhepd
 De lust sijn deel te noemen :
 Die troont met schijn van soetichepd/
 Maar loont met eeuwich doemen.
 De Schoonhepd is een lieflijck glas/
 S' ont breekt ons in 't genieten.
 Besonde sterckt' / een weelderig gewas/
 Wat kan ons eer ontschieten !
 Wat blinckt haast sinckt / wat gaat haast hinckt/
 wat smaakt haast sinckt :
 En 't blijbe by ; mijn lichaam sterft / en ziel het al
 ontsinckt.

V.

Kom Asaph ! seght my wat uw ziel

Hond' als uw Deel verhoegen?
 Maria! wat u soo beviel/
 Dat gy u steeds woud boegen
 Aan Jesus voeten / en geheel
 Dat een alleen woude leeren?
 Dat is ons Deel / ons segenrijcke Deel/
 Dat niemand ons kan weeren.
 'T onepndig onbegrepen Goed / dat eenig' Al/
 Dat/ watter hinckt/ en sinckt/ en sinckt/ ons eeuwig
 troosten sal.

VI.

Ons God ons Goed is, die al 't goed
 Van d'aarden in sijn macht heeft;
 Die/ wat hy wil / ons geeft / en doet
 Dat/ wat hy geeft / sijn kracht geeft;
 Het wepnig dat hy geeft is veel/
 Die 't vergenoegen meed brenge;
 Meet pemand rijcker deele dan het deel
 Dat aller lusten breed brenge?
 Ja d' ongeschapen volheyt geeft sig self in 't soet
 Van 't schepsel / welker lieflijckhepd hy eynd' loos
 rijzen doet.

VII.

Ons Godt ons Goed is: als de schijn
 Van alle Goedicheden
 Op aarden ons ontgaan sal sijn;
 Hy is ons rust / ons brede:
 Ons Vriend / om aller vrienden schut
 Gemacklijck te verlaten:
 Ons Hooghhepd ons onwanckelbare Stut/
 Verr boven Kroon en Staten:
 Ons Rijckdom / daar nog moordenaar / nog dief nog
 mot
 Dooz- brenken/ nog by komen kan/ en roben ons 'tgenot.

VIII.

Ons God ons Goed is, en de rust/
 Die scheps'len ons aanboden:

Ons

Ons God ons lust is / en het lust
 Ons d'aardsche lust te dooden :
 Ons Jesus is ons schoon genoeg ;
 O! Schoonhepd! O Volmaackthepd!
 By soo een Schoon / dat alles oberwoeg/
 Is alle schoon Mis-maackthepd.
 Hy selv / Hy selv / Hy selv / Hy selv is al het goed
 Wat opt ons ziel begeren kan / of ons vernoegen doet.

I X.

Spot niet / die dit Deel niet en siet
 Met domme lichaams sinnen ;
 Men siet / men hoort / men voelt het niet/
 Men siet het maar van binnen :
 Steecht eens 't oog dat u ergert uyt/
 Dit 's sigtbaar vooz de blinden ;
 Die d'aarde dooff sijn / hozen het gelupd ;
 Die 't al verliesen / binden
 Dit Hepl / verr boven alle Hepl aansienelijck/
 Onsielijck nogtans/ en dooz 't geloob maar krijgelyk.

X.

O! kostelijck geloov! dat in
 Dit pand ons geeft genoeggen :
 Laat by de wereld lachen in
 De Lust / die na sal woegen.
 Wy singen onbekommert heen
 In 't wanckelloos vertrouwen/
 En breefen vooz geen na-slag van gelween
 Die op een Rots-steen bouwten.
 O! Rots! O Rust! doet hert / en lust / en hand/
 en mond/
 Dien gy versadigt / u ten dienst staan / eewig in 't
 verbonds.

20. Herfst-
maand.

1663

SYME-

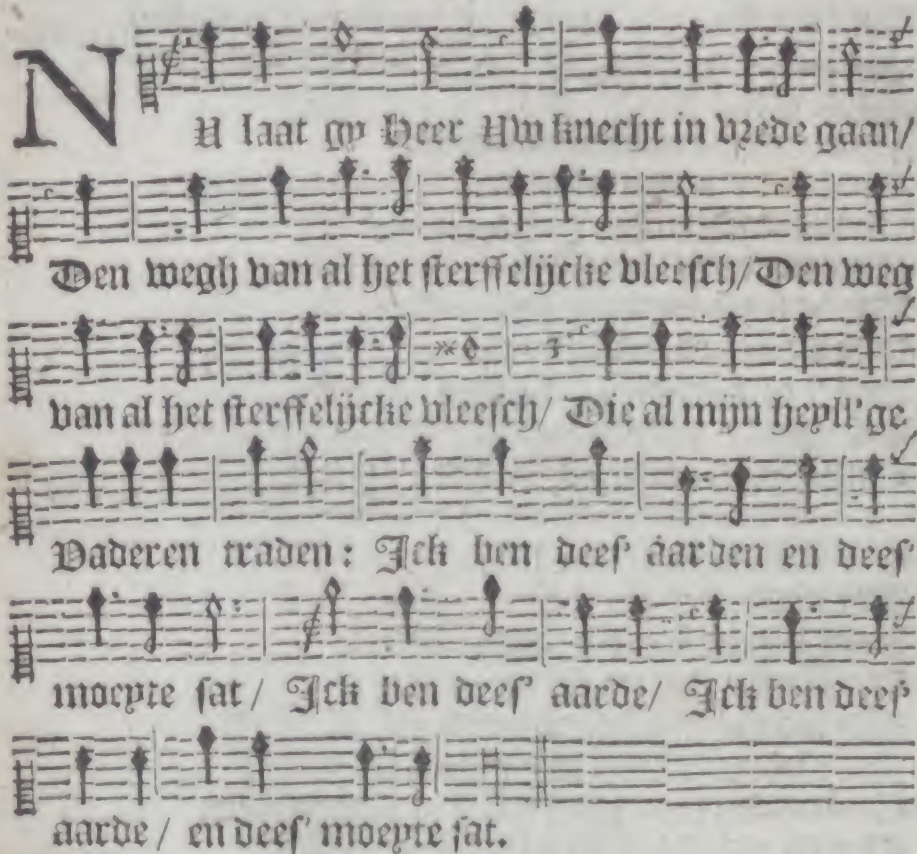
UYTSPANNINGEN.

Symeons Lof-fangh,

Uytgebreydet.

Op de wijs van REPICAVAN.

I.

N H laat gy Heer Uw knecht in vrede gaan/
 Den wegh van al het sterffelijche vleesch/ Den wegh
 van al het sterffelijche vleesch/ Die al mijn hepl' ge-
 Vaderen traden: Ick ben dees' aarden en dees'
 moeyte sat/ Ick ben dees' aarde/ Ick ben dees'
 aarde/ en dees' moeyte sat.

II.

Soo ga ick dan
 Na 't woort aan my geschiet/
 Want ick uw saligheyd nu heb gesien:
 Want ick uw Ec.
 Dat Hepl / soo hepligh / soo saligh / soo helder
 Dat sich verwondert al het hemelsch Hepl.
 Dat sich verwondert Ec.

Godt

I. D E E L.

83

III.

Godt self vertoont
Sich in 't verachte vleesch/
En deekt sijn heerlijkheyd met soo een wolck :
En deekt Ec.
Om heerlijkheyd / en leven / te geven
Aan alle Volcken / daar de Sonne rijst
Aan alle Ec.

IV.

Du staat den berg
Van 't heyligh heerlijk huys/
Aan Sion schoon / op aller bergen top :
Aan Sion Ec.
Een opgesteken Baniere om hooge/
Daar al 't benaude henen bloepen sal.
Daar al 't benaude Ec.

Mich.
4: 1.

V.

Aan 't Heydendom
Een licht vol vrolyckheyd/
En dat haar leyde door dees' doods-valley :
En dat haar Ec.
Aan uwe verkooren Israel een glansch
Vol Heerlijkheden. Hallelu-jah.
Vol Ec.

i. Loumaand
1666.

AAN-

UYTSPANNINGEN.
A A N D A C H T

Op Hoogl. 5: 2, 3, 4, &c.

Te fingen als: *Dovene way* &c.

I.

A Ch! herte vol benauwothepd! Dat 's le-
vend sterben! Dat 's lebend sterben! Dat 's lebend
lebend sterben! Myns herten Grond-slag / Die 't
hert ten grond sag / Myns levens Leven Heeft my
begeben: Dat heerlijk Anſicht / Een Son by 't
Maanlicht / Dus heen! dus heen te gaan? Dus
heen! dus heen te gaan? Dus heen! dus heen te
gaan? Dat 's lebend ster- ven.

II.

Ich was wat aan het ſlupm'ren/

Ⓞ! diere

O! diere slaap-sugt!
 O! diere slaap-sugt!
 O! diere / diere slaap-sugt!
 Hy klopt' / en riep nog:
 Ick hoorzd' / en stiep nog:
 Zijn woorden schenen
 Dooz dampen henen/
 Dooz damp van lusten
 En sorg-loos rusten.
 Hy trock sijn hand te rug/
 Hy trock sijn hand te rug/
 Hy trock sijn hand te rug/
 O! dierb'ze slaap-sugt!

I I I.

O! arger Rust dan onrust!
 Gemack te dierbaar!
 Gemack te dierbaar!
 Gemack / gemack te dierbaar!
 In dons gesegen
 Lag ick / als regen
 En dauw Hem dechten/
 En Hy my wechte.
 Een wepnig reckens
 (Dacht ick) en streckens.
 En laas! Hy trock te rug/
 Hy trock sijn hand te rug/
 Hy trock sijn hand te rug/
 Gemack te dierbaar!

I V.

Ach! 's bleeschs bedziogerpen/
 Ach! toberpen!
 Ach! toberpen!
 Ach! 's werelds toberpen!
 Gy hebt met logen
 Mijn ziel bedrogen:
 Gy troont ons breedlijck/

O! diere

Maar loont ons wreedelijck :
 Doo? wat geboelens/
 En pdel woelens
 Is nu mijn Leven heen !
 Is nu mijn Leven heen !
 Is nu mijn Leven heen !
 Ach! toberpen!

V.

Hoozt noch een woord mijn Leven !
 Mijn Heyl ! en blucht niet !
 Mijn Heyl ! en blucht niet !
 En blucht / mijn Heyl ! en blucht niet !
 Dat gy my radet
 Heb ick versmadet
 't is waar ; maar draag het
 Du / en beklaagh het :
 Gy / siet mijn oogen
 Die 't hert u toogen :
 Gy keer ! gy ! keer weerom !
 Gy keer ! gy keer weerom !
 Gy keer ! gy keer weerom !
 Mijn Heyl ! en blucht niet.

VI.

Wat geef ick u mijn Heyland
 Tot ons bebreed'ging ?
 Tot ons bebreed'ging ?
 Tot ons / tot ons bebreed'ging ?
 Is uwo bergrammen
 Met duysend rammen/
 Met oly-stromen
 Wel in te tomen ?
 Ja met mijn leven ?
 Ick woud 't u geven.
 Uw eygen dierbaar bloed
 Uw eygen Ec.
 Is mijn verfoening.

't be-

VII.

'k Bestwijck van lange wachten!
 En kan niet langer/
 En kan niet langer/
 En kan / en kan niet langer!
 Mijn oogen wijcken/
 Mijn le'en bestwijcken/
 Mijn voeten moe-gaan/
 Mijn keel wil toe-gaan;
 En 't werd noch banger!
 'k En kan niet langer!
 Ap my! daar sijgh ick heen!
 Ap my! daar etc.
 'k En kan niet langer.

VIII.

Ick hoor u wel mijn Leven/
 Maar sie u niet: waar?
 Maar sie u niet: waar?
 Maar sie u niet: waar sijt ge?
 De dupsterheden
 Van lust / en reden/
 Die heerlijk schijnen/
 Doen u verdwijnen/
 En my alleen staan!
 Wat moet ick heen-gaan?
 Ep! vat mijn hand eens aan/
 Ep! vat mijn etc.
 Mijn Hepl waar sijt ge?

IX.

Hoozt / Zpons diere kind'zen/
 'k Betuyg en sweer u/
 'k Betuyg en sweer u/
 'k Betuyg / 'k betuyg en sweer u
 Laat mijn beminde
 Sich van u binden!
 Ep! segh / ep segh dan

2

Dat

Dat ick hier leggh van
 Sijn min in pijnē/
 En vast verdwijne;
 'k Ben kranck / 'k ben kranck van liefs'!
 'k Ben kranck / 'k ben etc.
 Betuygt en sweert dat.

X.

Moet ick Hem dan noch derben?
 Ach! pijnlijck derben!
 Ach! pijnlijck derben!
 Ach! ach! ach! pijnlijck derben/
 Soo bindt mijn herte/
 Vermaack in smerte/
 In traan genuchten:
 En sal met suchten
 Soo langh ick lebe/
 Heght aan Hem kleben:
 En sterb ick / sterb ick dan/
 En sterb ick / sterb ick dan/
 Soo sterb ick / sterb ick van
 Een Hemelsch liefde-bupz.

XI.

Noch weet ick raad ten leven:
 Ick sal in 't pepnsen/
 Ick sal in 't pepnsen/
 (O krachtich krachtich pepnsen!
 Dol Hemel-breuchden)
 Om al sijn deuchden/
 En schoonicheden
 Mijn ziel besteeden;
 En / wil 't my lucken/
 Die in my drucken:
 Sulck pepnsen is mijn Heyl/
 Sulck pepnsen is mijn Heyl/
 Sulck pepnsen is mijn Heyl!
 O krachtich pepnsen!

Maar

XII.

Maar magteloose ziele/
 Wacht op den Hemel/
 Wacht op den Hemel/
 Wacht op wacht op den Hemel/
 Tot die sijn stralen
 En dooz sijn luster/
 Uw hert ont-dupster ;
 En dooz uw' dencke' /
 Sijn beeld u schencke.
 Dat beeld / dat Hemels beeld/
 Daar God ons Hert meed steelt/
 En sich u mede-deelt.
 Sal u genoeg sijn.

4. Herfst-maand 1664.

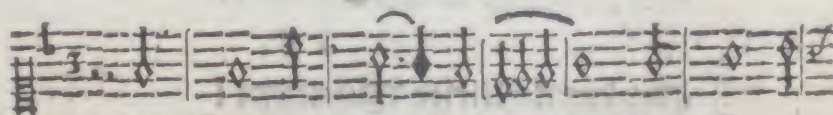
't Gebedt des HEEREN,

Of Mat. 6: vs 9, 10, 11, 12, 13. uytgebreydet.

Op den trant :

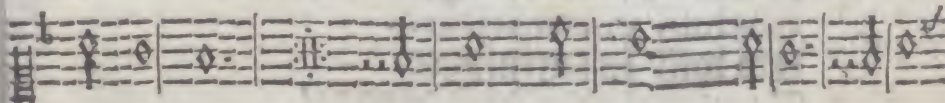
Uyt mijnes herten gronde , &c.

I.

O

ns Vader ! die de hoogte Der Heme-
 A magt in diept' en droogte Ter hulp van

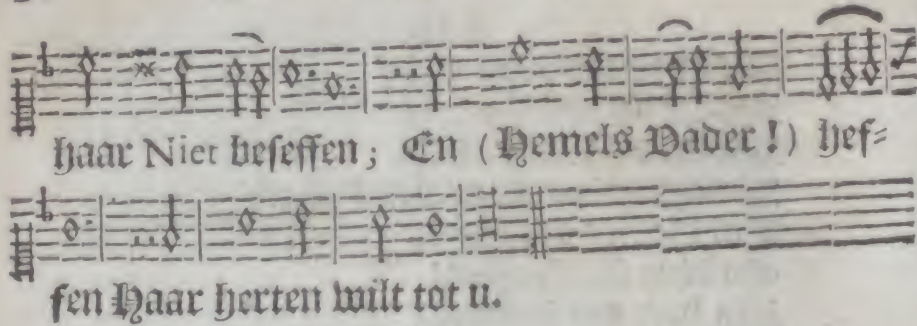

len belwoont !
 D'uwe toont ;

Uw kind'ren hoozt / die nu / H Al,

B 2

haar

haar Niet beseffen; En (Hemels Vader!) hef=
fen Haar herten wilt tot u.

II.

O Heerlijk! Heyllich Wesen!
Alleen Al-weerdich Heer/
En aller menschen brese/
En aller scheps'len eer!
Ons hert / ons tong / ons pae'n
Wilt leeren / leyden / mennen/
Dat wy uw Hooghepd kennen/
En and'ren doen verstaan.

III.

O Machtich / Eeuwich Coningh!
Die nu goed-dadichlijck
Den mensch maackt tot uw wooningh/
In 't nieuwo genaden-rijck:
Dat / Coningh / ons uw Leer/
Dat ons uw Geest geleyde;
Uw Rijck al om verheyde/
En Satans werp ter neer.

IV.

On-wrakelijcke Wijshept!
Vol goedicheden / die
Ons dwase wille wijs leyt:
Uw will' alleen geschie'.
Uw will' in tegenspoet
Leert ons geduldich dragen/
En prijsen uw behagen/
Wat Aard' of Hemel doet.

V. ©

V.

O Vader / en Behoeder
 Van wat op aarde leeft !
 Ghy geeft het vee sijn boeder /
 Ons spijs en kleding geeft :
 Hups / Vrienden / rust / en Breed /
 Besonthejdt / spoed'ge wegen /
 En ober al uw segen /
 En vergenoeging meed.

VI.

Barmhertig en lanckmoedig
 O Vader / is u naam ;
 Om Christ lijdten bloedig
 Neem al ons schulden t' saam /
 Vergeefts ons goediglijck /
 Die / na u Wil / vergeben
 Wat menschen ons misdreben /
 Al was 't boosdadiglijck.

VII.

Ach Vader / Hoeder / Borge /
 Die sonder sluymer waacht /
 In swachhejd voor ons zorgen
 Wilt / als den Vyand naacht.
 Leert ons sijn pogen sien /
 Tot wat onheplicheden
 Hy nodigt siel en leden /
 En al sijn stricken bli'en.

VIII.

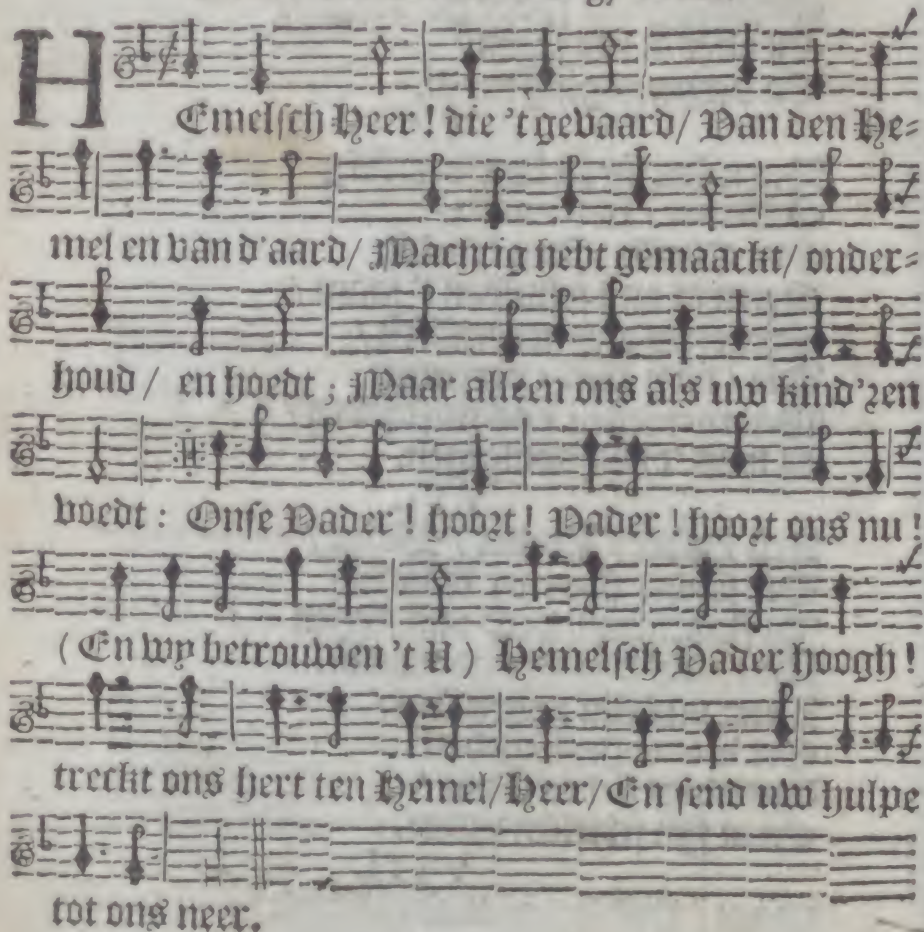
Want / Vader / gy waarachtigh
 Ons Coning sijt en Heer /
 Die / aller dingen machtigh /
 Ons hulp richt tot uw eer.
 Als gy dan Goedig sijt /
 En Magtig so een hoog werck /
 En is u eer u oogmerck ?
 Heer so geloven wy 't.

UYTSPANNINGEN.

't GEBED des HEEREN, of
UYTBREYDINGE

Van Luc. 11: 2, 3, 4.

Stem: Rosemont waar gy vliedt.

Hemelsch Heer! die 't gevaard/ Van den He-
mel en van d'aard/ Machtig hebt gemaakt/ onder-
houd / en hoedt; Maar alleen ons als uw kind'zen
voedt: Onse Vader! hoorz! Vader! hoorz ons nu!
(En wy betrouwen 't U) Hemelsch Vader hoogh!
trecht ons hert ten Hemel/ Heer/ En send uw hulpe
tot ons neer.

II.

Hepligh Godt! dien de schaar
Aller Eng'len / ober-klaar/
Diet en kunnen sien / in het heerlijk Licht/
Dan met oberdechten aangesicht:
Toen u / toon u ons in 't genaden-licht/

Op

Wy sullen in ons plicht
Singen met dien rey/Heplich!Heplich!Heplich Heer!
En geven H alleen alle eer.

III.

Machtich Heer! dien wat leeft
Onderdanich bugt en beeft:
Siet ons herten hier neemtse willich aan
In 't genaden-ryck / uwo onderdaan.
Leeb! o Koningh leeb! (swijgt mijn tochten stil!)
Heerscht ober lust / ober wil:
Leeb! o Koningh leeb! neemt de Hep'nen tot u erf/
En Satans duyster rijk verderf.

IV.

Wijse Godt! uwo Wil goed
Billijck maar geschieden moet.
Saligh is het ons / dat wy onsen will
Buggen onder d' Uw / en swijgen still.
In den Hemel (Heer) voert uwo wijs Besluit
En hier op aarden / uyt.
Self in tegenhepd / is 't ons dat uwo Wijshepd doet
Te loben met uwo Eng'len goed.

V.

Rijcke Godt! Vader! die 't
Alles hebt in uwo gebied.
Arme kinderen / in haar wisse nood
Komen by uwo Rijckdom om haar brood.
Sorge gy vooz ons! geeb' ons spijs en kleed/
Hupsingh / gesontheyd / bzeed:
Sdrgge gy vooz ons! al ons werck beklijven doe/
En geeft uwo gunst / en segen toe.

VI.

Goedigh Heer! die het leet
H misdaan / vergeeft / vergeet.
Schaamroot komen wy / als uwo goedighheydt
Stralen geeft op ons ondanchbaarheydt
Om ons Jesus wil / die den Hemel liet/

Denkt onse schulden niet/
Om ons Jesus wil : als wy oock omijnen 't wil/
(Misdoet ons ymand) swijgen stil'.

VIII.

Wakend' Oog ! Son en Schilt/
Die ons hoeden hond/en wilt.
Siet uw swacke dupf / siet het loos geweld
Dat sich tegen ons uw kind'zen stelt :
Hoed ons booz den val / val in 't sonden net/
Die ons A beeld besmet ;
't Beeld ons Hemelsch erb : sterckt ons hert maar
dooz 't geloof/
En 't is booz al 't bekozen doof.

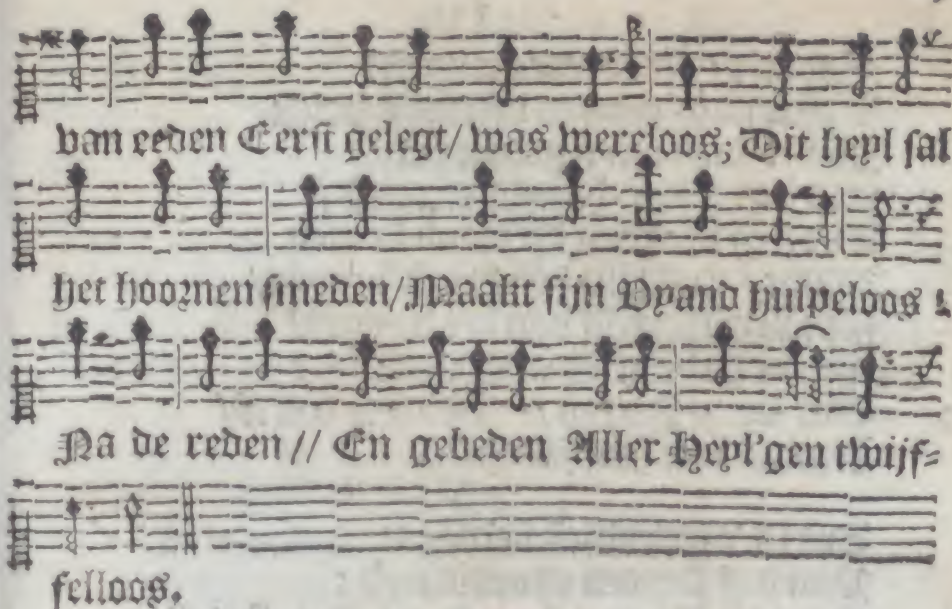
ZACHARIAS LOF-SANG,

Luc. 1: 68. tot vers. 79. ingest.

Als : Komt verwondert u, &c.

I.

Looft den Heer gy Cherubijnen ! Looft den Heer
gy Adams saet ! Die sijn Volck met heyl verscheij-
nen Komt / in hopeloos en staat : Davids huis in tras
van

van eeden Eerst gelegd/ was wereloos; Dit heyl sal
 het hoornen smeden/ Maakt sijn Opand hulpeloos
 Na de reden // En gebeden Aller Heyl'gen twijf-
 felloos.

I I.

Komt ons redden uyt de klauwen
 Van die ons in eeuw'gen haat
 Onderdrucken en benauwen:
 Om aan ons de liefde daad
 Onser Dad'ren te voltrecken /
 Denckend' aan sijn Heyl-verbond;
 Om sijn eeden te verwecken /
 Die sijn onsepbare mond
 Om te geben / Abzams neben
 Had geswozen / tot hy 't sond.

I I I.

Harden band van slavernye
 Kneep het hert / en maackiten 't las
 In Gods dienst: tot dese ty'en
 Wierpen boep en banden af;
 Om na desen / all' ons dagen/
 Hert en handen eben byp/
 Aan den Hemel op te dragen/
 Sonder vrees / of slaverny;
 Soo oprechtich / en soo plechtich
 Dat het vooz hem Heplich sp.

B 5.

I V.

IV.

Soontje / liebe teere jongen!
 'k Sie noch Godes dierbaar volck
 Rebel-dick om u gedzongen/
 Als des Alder-hooghsten tolck ;
 Die sich voor den Heyland heenen
 Dlijdt / en hem den wegh bereydt/
 Tot versoeningh van die weenen/
 En tot Heylige Dienstbaarhepd :
 Om soo 's Heeren // Volck te leeren/
 Kennis van hun salichepd.

V.

Dit is 't innerlijck bewegen
 Van des Heeren Goedichepd ;
 Dit is 't Licht / den Son / den Segen/
 Van der hooghten uytgespreyt
 Ober d'aarde ; dat sal schijnen/
 En verquicken / die nu mat
 In doots duystenisse quijnen/
 Der verbarenissen sat :
 En ons voeten // Doen ontmoeten/
 't Ceulwigh saligh Vrede-padt.

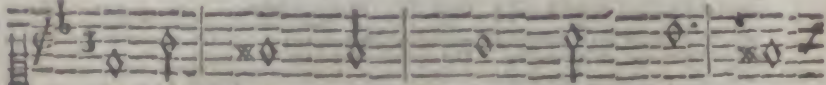
L O F - S A N G H

Van de Heylige Maget Godts Moeder,

Luc. 1: versl. 46. tot vl. 55. ingesl.

Stem: Schoonste Nymph, &c.

I.

V
 Volijck hert! maacht groot den Heer/ Geeft
 hem

hem eer; Hallelu-jah! zy mijn Heytraut/ Jeugdigh
 hert en Geest verheugt/ Prijst de Deugd/ Van mijn
 God / mijn Kots / mijn Heylant.

II.

Aem / veracht / verschopt / versmaadt/
 Was mijn staat ;
 Op my sagh hy dooz de wolcken :
 Sagh / en keerden soo mijn dzuck
 In geluck/
 Dat verbaast staan land en volcken.

III.

Groote / groote dingen heeft
 Hy / die leeft/
 Aan my arme Maagdt bewesen.
 Dat niet my / maar hem den roem
 Heyligh noem :
 Eeuwigh sy sijn Naam gepresen.

IV.

Ach ! wat is sijn goetheyt groot !
 Dien in noodt
 Eeuw / en eeuw na dees sal prisen.
 Want hy dien nu / die hem vzeest
 In den Geest/
 Sonder aansien wil bewijsen.

V.

Deel sijn 's Hemels wonderda'an/
 Die gedaan
 Sijn / dooz sijn almachtige armen :
 Maar geringh is al dat sterck
 Is / hy 't werck
 Van dit epndeloos outfermen.

VI.

VI.

Dien de wijshepd / en de moed
 Swellen doet /
 Dooz haar aardfch verstand tot him loff /
 Stozmt nu 's Hemels gram gelaat
 Met haer raad
 En haar peynfen heen / als dun stoff.

VII

Die verheben fijn in eer
 Werpt hy neer :
 (Wondze Godt !) en die verfhoben
 Sijn ; herftelt / en recht hy op
 In den top :
 Daar toe komt fijn Soon van boben.

VIII.

Al die hongeric na 't Hepl /
 Hier op 't fepl
 Gaat / werd hier dooz begenadigt :
 Al dien rijck / en wel ge-eert
 Niet en deert /
 Heen gefonden on-verfadigt.

IX.

Sijns knechts Israels geflacht /
 Hoe veracht :
 Heeft hy goedichlijck verheben ;
 Denckend' om het Hepl-verbond /
 Dat fijn mond
 Hem booz eeuwich had gegeven.

X.

Als hy eens aan Abzaham /
 En fijn Stam
 Onfen Dad'zen heeft gefwozen :
 Dien hy heeft / uyt liefde fepl /
 Tot dit hepl
 Boben and'zen uytberkozen.

SIMEONS LOF-SANG.

Te singen

Als: *Prendete la.*

I.

G laat / dien gy vind rede staan / Heer /
 bredig gaan / De brede baan / Na 't woord aan hem
 gedaan : Wat heb ick hier voor schat / Te wagten /
 boven dat / Dat heyl / dien Saligmaker / dien Hier
 nu mijn oogen sien ?

II.

Dat Heyl / Dat gy bereyde-gaat /
 Verbreyde-gaat // en spreijde-gaat /
 Aan 't volck van alle staat :
 Den Heydenen een Licht !
 Den Heydenen een Licht !
 Het volck dat gy verkooren hebt !
 Een eeuwich Eer-gewicht.

A A N-

UYTSPANNINGEN!
AANDACHTEN

Op I Joh. 2: 16.

Begeerlijckheyd des vleesch.

I.

Hert-knagend onberfctlijck Nacht-gepeyns/
 Wat kunt gy met een duyster/diep gebeyns/My van-
 gen! daar gy nochtans in my voed / Dien gloed.

II.

Die / soo ick hem niet tijdelijck uyt en blusfch/
 My fal verraden met een vley'ge kusch/
 Als eens dien eereloof in 't Hof / wel eer/
 Mijn Heer :

III.

Dit s' vooz mijn ziel gebaarlijck ; daarom blucht/
 Blucht segh ick / eer ick u te laat besucht/
 Weet dat ick 't hert niet leen tot sulck gepeyns/
 Noch veyns.

II. *Begeerlijckheyd der Oogen.*

I.

Mijn ziel al wist ick niet waar uyt uld romp
 En Karcker is gemaackt ; ick soud dien klomp
 Haast binden ; want hy treckt u doorgaans aard-
 de-waart.

II. Ge-

II.

Gedenckt mijn ziele dat de blugge tijd
 Den aarden-comp / en d' aarde self verlijt/
 En gq sult sien / dat wat daar blonck / maar was
 Een blas.

III.

En waar sult gq mijn naachte zieltje dan/
 H siende ontbloott / uw hert versad'gen van?
 Wat sal 't u doen / soo 't Jesus dierbaar bloed
 Niet doet?

III. Grootsheyd des Levens.

I.

Waar heen mijn hert? gq steppert niet/maar stijgt/
 En hijgt doock sonder trappen opwaarts: sijcht
 Gemeetlijck raad ich u / want soo gq op
 Den top

II.

In vollen rumm komt / en daar meent te staan:
 't Sal wijslijck tegen uw meningh gaan/
 Want uw en drijft drijft u op 't hooghste weer
 Ter neer.

III.

En als gq dan aan 't rollen sijt: Och! och!
 Uw vaart bergroot uw val: dies segh ich noch
 Sta stil / en schoudot u self; ich wedd' gq siet
 Een Niet.

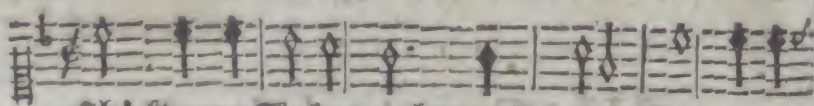
Sucht

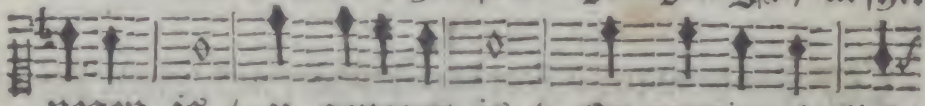
Sucht om des H. GEESTS
T R E C K I N G E N,

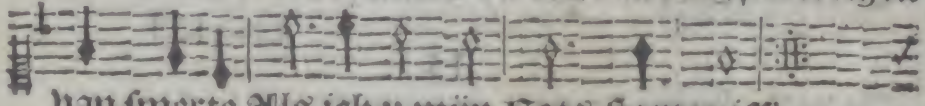
Aandacht op Hoogl. 1. vers. 4.

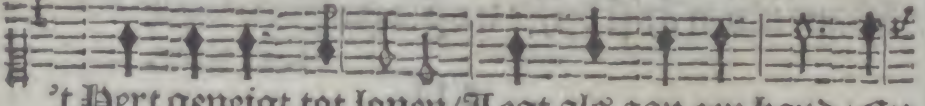
Stem: Tanneken, &c.

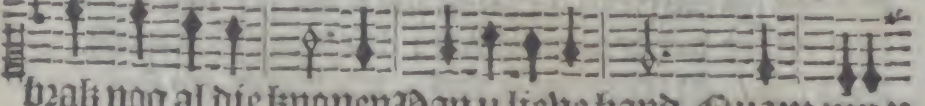
I.

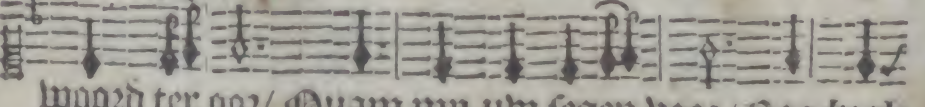
A Ah! Heere Jesu trecht gy 't herte Dat u ge-
En ebenwel / hoe seer 't genegen Is / al sijn

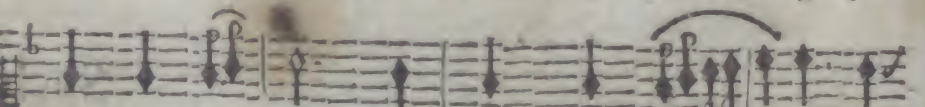
 negen is / u genegen is / En omcingt licht
woel is niet / al sijn woel is niet / Maar blijf derelijck

 van smerte Als ick u mijn Rots-steen miss';
verlegen Tot uwo hand sijn hulpe biet.

 't Hert geneigt tot lopen / Legt als aan een band / En

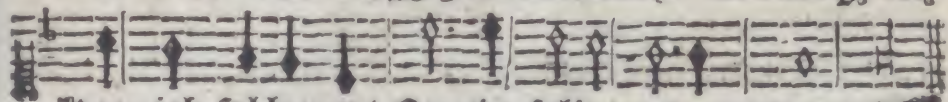
 brack nog al die knopen Dan u liebe hand; Quam my u

 woord ter ooz / Quam my uwo segen vooz / Nog brack

 mijn hert niet dooz / Nog brack mijn stee- nig hert
niet

niet dooz / 't Stenigh hert niet dooz. Trecht gy my

Heer ick sal lopen / Op uw saligmakend spooz.

II.

Sielen bekozen / Herten bekeren
 Kan 't wonderlijcke Licht / 't Goddelijcke Licht /
 Dat den Hemel / ons te leren /
 Op der aard' heeft opgericht.
 Dog eben als een blind-gebozen
 Strick-dupster is mijn oog / dupster is mijn oog /
 En geen letter kan bekozen
 't Hert / dat booz geen reden boog.
 Laat uw Magtig spreecken /
 't Overtuggend Woord
 Dat rotsen selfs kan breecken /
 En noyt ooz en hoozt /
 Al supsende dien schat /
 Al rupsende dien schat /
 In 't hert in 't ledig vat /
 Instorten in dat ledig vat /
 't Hert 't ledig vat :
 Trecht my soo Heer / ick sal lopen
 Op uw saligmakend padt.

III.

Toont my dat hert dat gy verborzen
 Houdt / als uw kind'ren deel / als uw kindzen deel /
 Vol van Vaderlijcke sorgen /
 Een onbreeckb'ze liefden-seel.
 Doet mijne siel / mijn Vader / horen
 Wat Gy my hebt gedaan / Gy my hebt gedaan
 Eer 't gebergte was gebozen /
 En de Son sijn loop ving aan :

C

Wat

Wat Barmhertigheden /
 Mijn verlegen ziel /
 In haar rampzaligheden /
 Van het sincken hiel.
 Uw Vaderlijck gedult
 Ontrent mijn doemb're schult :
 En hoe gy vast verbult
 Mijn doodelijck gebzeck verbult /
 En noch en noch verbult.
 Trecht my so / Heer / ick sal lopen
 Wat weg gy my wijfen sult.

I V.

Wat menigbuld'ge segen-stromen
 Stort d'on-wytputlijckheyt / van uw' vriendelijckheyt ?
 Maar die weelde deed my komen
 Tot noch meerder Dertelheyt.
 Hoe menigbuldig sijn die slagen
 Van uw' recht wijs beleyd / Vaderlijck beleyd !
 Maar 't hert / die gewoon te dragen /
 Quam tot meerder hardicheyt.
 Geeft my segen-bloeden ;
 Maar uw' Geest met een :
 En slaat gy met uw' roeden ?
 Bysfelt oock dien steen :
 En door uw' Segen seg
 Mijn Hert legt booz u wegh :
 En in uw' Slagen seg
 Noch is mijn Hert van u niet wegh :
 Dus / door uw' Geest segh /
 Trecht my soo / Heer / ick sal loopen
 In uw' saligende wech.

25. Herfst-maand.

Noot-

Nootfaacklijckheyd en Nut

Der SONDEN-BIECHTE.

Of Aandacht op Ps. 51: 6.

(Te singen als :

Hertknagende onverfetlijck, siet p. 30.

I.

Die God / mijn ziel / daar tegen gy bestond
 Te sond'gen / wil oock dat uwa eygen mond
 Die sonden. (u noch eens booz oogh gestelt)
 Vertelt :

II.

Dyphwillig / uyt een innig herten-leed /
 Gelijck gy wel booz deef / gy weet wel / deed' /
 Als een' ge ramp tot klacht u hert en tongh.
 eens dwongh.

III.

Hopl-robers / seg / en schricklijck ziel-benijn ;
 Hel-stokers / seg / gy moet / (al is 't u pijn)
 Booz Godt ; en ick vertrouwt (al is 't my schrick)
 Dat ick

IV.

(Zoo seldsaam is zijn gunst / en Goedicheyd
 't Verbrijfelt hert der sondaars toegeseyd)
 Verkrjgen sal booz 't wel-verdiende quaad
 Genaad.

V.

U komt de schand / (mijn ziel) uwa Godt geeft d' eer
 In dat met druck t'erkennen / dat wel eer
 Met lust begaan is ; laat uwa vzeugd vergaan
 In traan.

VI.

Dit wil uwa schult-heer. (dat gy op een lijst

C 2

Uwa

Uw schulden veel kunt tellen / en bewijst
 Dan eerst sijn gunst / als gy die sonder end
 Erkend.

VII.

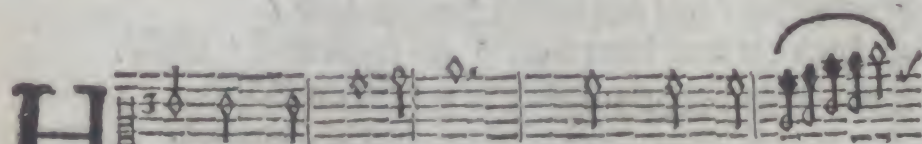
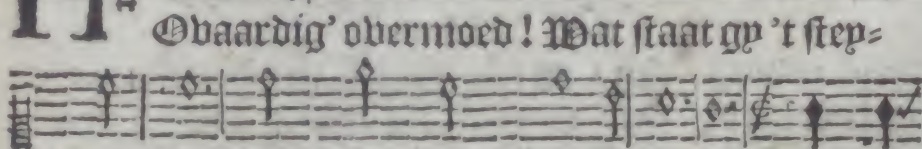
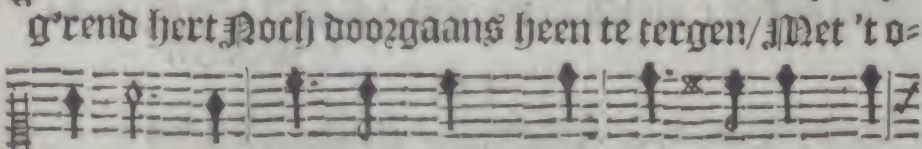
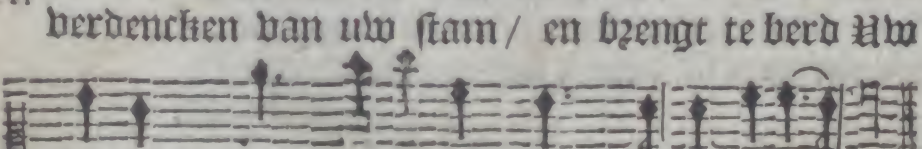
Daar 's doch geen mes / geen wel-gescherpte steen/
 Die 't ziel-vergiff soo by de wortel heen
 Aytroepen kan / als dees' bekentenis
 Wel is.

AFKOMSTS-SPIEGEL,

Of

Aandacht op Ps. 51. vers. 7.

I.

H Obaardig' overmoed! Wat staat gy 't step=
 g'rend hert Noeh doozgaans heen te tergen/ Met 't o=
 berdencken van uw stam / en bzengt te berd Uw
 Ouders? meent gy so uw naacht ellend te bergen?

II.

Gaat voozder klimt al op / tot dat gy d'eerste raacht
 (Wat moogt gy u berdoemen?)
 Uw eerste Vader heeft u 's Duyvels kind gemaakt/
 Telt by u groot geslacht / 't geslacht sal u verdoemen.
 Kom!

Kom! soeckt een andren rang/ daar in gy noemen kunt
 Godt Vader / Christum Broeder ;
 Dat is uwo heyl : en 't saet/ dat u hier wert vergunt
 Strecht vooz een Vader/ maar vooz Teraar oock en
 Hoeder.

Den Naackten J E S U S,

Of

Aandacht op Joh. 19:23.

Aan D. Samuel Dorellaar op sijne Bedenckingen
 daar over. 19. Maart 1652.

V Ermogend Goud, dat om uwo glans gepresen/
 Uw Dienaars kluyfster / en had my wel eer
 Gebangen / my sal na dees' tijd veel meer

Den naackten Jesus wesen.

Na dat ick dien had in mijn oog gekregen/
 Strax was den Amethijst beswalcht / en 't sonck
 Al wat te voren pzeuits en pragtig blonck /

Vooz 's naackten Jesus segen.

'k Laat hem/ dien 't lust/ na groote schatten delben/

'k En wensch geen Scepter nog geen groot gebaar

Van Magt/ geen pragtig kleed van Jesus ; maar

Den naackten Jesum selven.

Wat moogt gy/ Babel/ dus uwo heyl vermindren/

En kiest/ en kust/ een doeck/ een lomp/ een staff /

Die Jesus aan die schelmen schonck: en gaff

Sig selven naakt sijn kindren.

J E S U S Verlaten,

Of

D. SAMUEL DORES LAARS

Aandacht op Matth. 27: 45, 46, 47.

Aan my, op mijne bedenckingen daar over.

24. Maart 1652.

K Sag in uw hoogste nood geen meed'ly t' uwer baten,

'k Sag op een vuyle vlucht uw Jong'ren altemaal,
En hoorde Petrus vloeck by Cajaphas portaal,
En wist wel dat gy waart van yder een verlaten.

Maar noch en wist ick niet, O lijden boven maten!
Dat gy verlaten waart van God in 's Hemels saal,
En van sijn liefde mocht genieten vonk noch straal;
Ten waar' uw eygen mond die klagt had nytgelaten.

O! Gods verlaten Soon! die my, verlater Gods,
Met God weer hebt vereent, geeft my mijn rust, mijn
rots,

Geev my, om uwent wil, mijn liefste lust te laten.

Ah! liefste lust mijns Vleesch, wat vleydt en smeeckt
gy my,

Wat beedelt g'om een uyr my noch te blijven by?

Weg! leyder lieve lust! 'k moet lief om liever haten.

't Hoge-

't Hooge-priesterlijk gewaad op Exod. 39.

Daar sie ick 't heylig Priesterlijk gewaad
 Tot Heerlijckheyd en schaduw'lijck cieraad
 So klaar / en in so lebendige beelden /
 Of 't niet in 't ooz / maar oft booz d'oogen speelde.

Daar d' Ephod met sijn pragtig toe behoort /
 Sijn band / sijn riem / sijn borst-lap en sijn boord.
 Maar met ick daar van Borst-lap hooz vermelden /
 Hoozt wat den Borst-lap stommeling vertelden.

Daar waren al de namen ingebragt
 Van yder stam in Israels gestacht ;
 So roept ons' Priester all sijn schapen t' samen /
 Hy roeptse maar hy roeptse by haar namen :

Daar stonden slechts de namen van Gods volck ;
 Hy was slechts haar / en niet der vreemden tolck :
 't Is Israel te bozen uytgetekent /
 Die hy nu draagt / en booz de sijnen reekent.

Die namen waren in een harden steen
 Dooz eeuwig / onuytwisselijck gesne' en ;
 't Is hard ons' Priester sijne lieve panden.
 Geschreben in / te rucken uyt / sijn handen :

In diere Steen gevestigt in het Gout ;
 Segt ons hoe kost'lijck hy sijn schapen houdt ;
 Gebonden met vier keet'nen / dat sy kleven
 Op 't hert ; dat segt / sy sijn in 't hert geschreben.

Gedragen op sijn Schoulers / als met Magt ;
 Segt stercke min / en minnelijcke kracht :
 Die deed' hy aan en ging so binnen 't heyligen ;
 So doet ons' Heyl om ons by God te bepligen.

Loumaand 1656.

C 4

Des

Des Heeren Ooge op de sijnen,

Of

Aandacht op 1 Pet. 3: 12.

Rijmeloos.

MYn siel bedenckt hoe vlytig gy bewaart wert
 Als 't oog op u is van die niet dan oog is.
 't Was u genoeg, maar voor sijn gunst te weynig
 U door sijne aardsche en Hemelsche trawanten
 Te dragen: neen, sijn oog moest self op u sijn.
 Gelijk een moeder die haar teder suygling
 Een trouwe maachd bevolen heeft, en nogthans
 So weynig 't oog als 't hert daar af kan houden.
 Schaad my die wil, nu wil ick 't moedig dragen.
 Maar, hoort! mijn siele, gy pleegt wel te weten
 Dat 't oog van d'een weer 't ooge treckt van d'ander.
 Heft dan uw oog op, en uw hert weer Godtwaarts.
 't Sy dat Godt u, of gy Godts oog tot u treckt.
 Althoos uw oog moet stadig naar om hoog sijn.
 't Onnosel oog, die soete Duyven-oogen,
 Die sonder gal, nog Godt, nog mensch bedriegen;
 Het liefden-oog, daar meed gy 't hert kunt delen
 Aan Hem in welckers liefden uw geluck staat;
 Het ooge van Geloov daar meed gy sien kunt,
 Dat andersins onsigtbaar aan uw oog is:
 Met desen staat, en star-oogt gy ten Hemel
 Tot Die sijn oog ter hulp u weer om laag sendt.

30. Hopm. 1654.

JESUS

J E S U S D O R S T,

Of

Aandacht op Joh. 19: 28.

Stem: *Andromeda.*

I.

Wat derelijcker klagen Is dat? ick heb mijn
 dagen (Wat ergens opt gebiel) Niet diergelijcx
 gehoozt / ey! luster toe mijn ziel!

II.

Die eens schiep al de beecken/
 Die springen wpt doet breken/
 Schreeuwat wpt een drooge borst/
 Ach! aeh! ick brand/ ick brand/ my dorst! helaas! my
 dorst!

III.

Mijn sweet is my ondzopen/
 Mijn bloed is my ontlopen/
 Droog is my 't ingewand/
 Mijn tong kleeft aan mijn raax/en 't innig herte brant.

IV.

Du kan ick eerst gedincken
 Wat ick aan 't Hemelsch dzincken
 Verlozen heb; wanneer
 Ick vooz eens dienstknachts schijn liet varen 's Hee-

V.

Ach! lieflijck Cedron-stroomtje/ (ren eer.

C S

Da

UYTSPANNINGEN.

Dat onder menig boomtje
 Ten dale-waarts u sproept /
 Kom met een drupje nats mijn droge tonge sproept.

VI.

Want siet nu hier / die Trotsen/
 Dien 'k water uyt de rotsen
 Gaf; hebben / als ick ly
 Nog Raphidims geschenck/nog Meribaa 's vooz my.

VII.

Maar wat uyt Mara's bloeden.
 Dit onbarmhertig woeden
 Dochthans / en is het niet
 Dat stoff geeft aan mijn klagt/en pit aan mijn verdriet.

VIII.

Maar laas! de Helle-gloeder/
 Van 's Hemels grimmig woeden
 Sijn 't / die my desen brand
 Gestichtet hebben in 't borztochtig ingewand.

IX.

Want siet ick had maar eben
 Mijn siel ten borg gegeven
 Dooz sondaars; en het vier
 Den sonden toegedoemt / was dadelijck tot hier.

X.

Dat bzaadt mijn siel van binne /
 Tot dat ick 't oberwinne;
 Dat droogt my 't heylsaam nat
 Dat my te troosten plag / en maakt my 't herte mat.

XI.

Die wat zen van het leven/
 Die 'k andzen plag te geben /
 En ick in vol gemut
 Besat / sijn nu geheel dooz droogten uytgeput.

XII.

De blammen van de Hellen
 Sijn 't die mijn siele quellen /

Dies

Dies staat mijn dorre borst
En brand/ah!ah!en brandt/my dorst/Helas!my dorst!

XIII.

Wat deerlijcker klagen
Is dat! ick heb mijn dagen
(Wat ergens opt gebiel)
Niet diergelijcks gehoorst/ ey! merckter op mijn siel!

XIV.

En leert met een doorgronden/
Den angel van de sonden/
Die Godes eygen Soon
Leert op sijn swanen sang/ so klagelijcken toon.

XV.

Hoe deerlijck sal dan klagen
Den swacken mensch / in 't dragen
Van 's Heren grimmicheyd /
Als hert/en tong/en long hem gansch in vlamme leyt?

XVI.

Maar u laet Christi sticken
Van Dorst / mijn siel / verquicken;
Beloofst dat dese dorst
U vrydt van 't eewig vier/van dzoge tong en borst.

XVII.

Mijn dorre siel gaat henen
Nu naar uw Heyland wenen/
En smeect dat Hy u geeft
't Beloofde dat Hy door sijn Dorst verwoerden heeft.

XVIII.

Die wateren / die bloeden;
Maar toe hy al de moeden
En dorre sielen noodt /
Tot supbring van ons hert en redding van de doodt.

XIX.

Maar boven al in bresen
Wacht u / mijn siel / na desen /
Dat noyt uw dorstig' aard'

Na boose lust en dozst / met vuple lusten paart.

X X.

Dozst na die supbze beecken /
Die upt sijn wonden leecken /
Die hier van dozst versmacht /
Sijn dozst u lesschen sal / sijn flauwte geest u magt.

X X I.

En so dan nog u 't herte
Na quaad dozst : laat in smerte'
(Als dees') den Ouden Mensch
Versticken in sijn dozst / versmachten in sijn wensch.
6. Gras-m. 1653.

J E S U S Hulpeloos,

Of

Aandacht op Math. 26: 51, 52, 53, 54.

D E S weerelts hulp in nood / omringt van dat ge-
Dat arm en hand hem knelde / (spuis
En met een snar gedruys
Als water oberviel / en swaarder slagen spelde ;
Crock Symon sijn geweer / en stelde sig te weer
Met hacken / houwen / kerben :
Den Hepland eben-seer
Sagtmoedig / seyd / O Symon / sta niet / lieber sterben.
Dat is (dacht ick) om dat aan Petrus d'opper-macht
Van wzaack niet is gegeven
Ter hulp ; maar sta wat / wacht !
Strax sal hy met een wenk het sigtbare Al doen beben /
En doen het onzichtbaar upt Hemel en upt Hel
(Sijn rappe boden) komen /
En slaan sijn vrand' sel /
On-weer-op-standelijck / dan juychen al de vromen.
Maar

Maar neen ; oh neen ; al ist dat menig legioen
 Van Geestelijke Magten /
 Slechts staare op sijn woord en op sijn wencken wacht-
 ten.

Hog gaf Hy wenck noch woord : Het eeuwige besluyt
 En syne Min be stendig/
 Sloot alle hulpen uyt ;
 En gaf bot aan dat feyt so moordig en so schendig.

Wel aan mijn siel valt nu den Hemel met uo beed
 In nood vrymoedig lastig /
 Want uo borg / in uo steed/
 In lijden wepzen bleeb des Hemels hulp stantvastig.
 Nu sal Hy / sijt gerust / Hy-sel / en met sijn Geest
 Uw swackhepd onder steunen ;
 Want in sijn lijden meest
 En wil Hy selb niet / dat den Hemel sijns sal kreunen ;
 Macht nu op aller hulp / want d' Engelen om hoog/
 De Schepselen beneden /
 Slaan slechts op u het oog /
 Gereed om u ter hulp haar diensten te besteden.
 Hartneckigen / ick sie den afgrond van uo last /
 Uw schrick nog so hoog stepgeren /
 Dat gy vooz eeuwig vast
 In dupstze banden uo ontflaking self sult wepgeren/
 Althoos niet epschen : doet uo ogen op en siet
 Dat oordeel nu al naken /
 Als gy de sonden niet
 (Die enckel Hel en Helsehe banden sijn) wilt flaken.
 Maar / Heplig volck / en sag uo Hepland na geen Hepl
 In 't Hepl vooz u te werben :
 Soecht vooz uo sielen-feil
 Geen stutsel / geen verdediging / maar laatse sterben.

19. Sprokel-m. 1652.

J E S U S

JESUS GEDULDIG,

Of

Aandacht op Math. 27:28, 29, 30.

O N-bergelijckelijck geduld! die al den hoon
 Van spuggen / spotten / slagen /
 Van ried / en doornen-kroon /
 Verswijgen hond/en sonder scheld' of dreygen dragen:
 Bestrijckt mijn siel met heylsaam balsam / upt dien
 hoon /
 Den stekeligen doorn
 Stomp maachten / en ick false lieben / die my haten ;
 Dat sal ick : want mijn sonden / veel dooz overmoed /
 In wraack begaan bergeeft gy /
 Dat my lieben doet /
 En als gy leven : ja in my Heer Jesu / leeft gy.

27. Sprockelmaand 1659.

Jesus Coningrijck bespott,

Of

Aandacht op Joh. 19:2.

W At segt gy Godloos rot! is Jesus kroon van
 doornen?
 Sijn Scepter van een riet / of van nog broser aard?
 Sijn purper spottens waard?
 En toetst gy aan dien ys'ren rots u glase hoozen?
 Gy dwaalt; ick sie eerlang u trotse magt in dypgen:
 Dat Coningrijck behoudt u/ of den doot-steech geeft;
 Dies onderwozen / leeft /

Of

Of wacht in tegenstant den krack in plaats van buygen.

Maar wilt gy tegenstaan? hoor my ick sal u leeren/
Daar is een sondenrijk meer schaed'lijk dan den doorn;
Toont daar uw macht en toorn;
Want ydel ist / en des u liechter om te keeren:
Quansups / en onder schijn van boozderlijk behoud
Van eer / van vroom / en stout/
En nochtans pleegt sijn onderdanen te bebedchten.

23. Lente-maand 1659.

Onse Plaats in den HEMEL,
In Twee-spraack tusschen Jesum en een
geloovige.

Op Joh. 14: vers. 2.

I.

Gelovige.

O Heere Jesu! wat vertreckt Gy uwe weer-
komst? en verwoecht Sulck ongeduldich dulden
Jesum. Om dat die plaats die u verbeyd / Noch niet ten
vollen toe bereyd Is / om u in te hulden.

Gel.

II.

Gel. Wanneer sal 't / Heere Jesu / sijn ?
 Jef, Als uwe wille onder mijn'
 Gens gansch sal sijn gebogen ;
 Hw lijdten / en uw lijdszaamhepde
 Haar maat sal hebben / na 't belepdt
 Van 't Vaderlijck medogen :

III.

Als 't Gracy-werck van my gesterckt
 Zoo veel en groot in u gewerckt
 Sal hebben met volherden/
 Dat d' on verwelckelijcke kroon
 Op uw hoofd / tot genaden-loon/
 Bestelt sal kunnen werden.

29. Maymaand 1656.

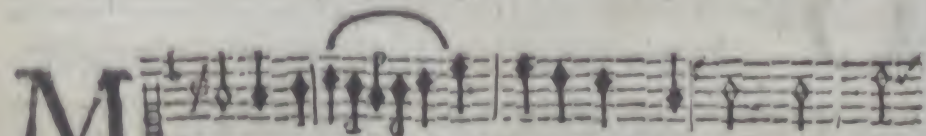
S C H U Y L - P L A A T S ,

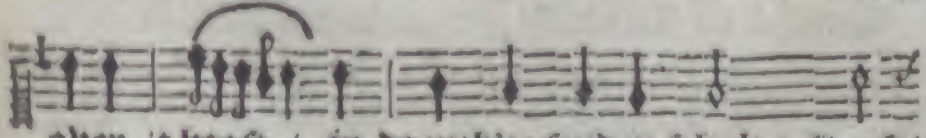
Of

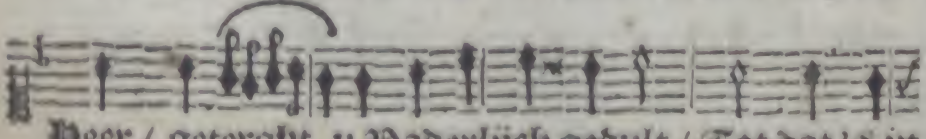
Aandacht over Ps. 57: 21.

Stem : De tijd is hier, &c.

I.

M An arme ziel soo lilagelijck gedompelt / Tot

 over 't hoofd / in doemb'ze sonden schult / Heest/

 Heer / geterght u Vaderlijck gedult / Tot dat 's in
 epen

I I.

Mijn arme ziel soo deerelijck geschonden/
Van hooft tot sool / in p'slijck sonden buyl/
Die dooz haar hulp sinckt dieper in den kuyl/
Roept u / toont hare doodelijcke wonden/
En soecht in u / een plaats daer ick schuyl.

I I I.

Als in gebaar het stil onweerbaar wiecken/
Den scherpen tant des Armeijns ontblucht/
En buypen noodt / het doodelijck gerucht
(Belaagt) belacht / in 's moeders bepl'ge wiecken /
Bespot ick Sathans lagen met een sugt.

I V.

Ich heb / 't is waar / uw toorn in brand gesteecken ;
Maar uw beloft verseeckert my het heyl/
En doet my sien uw liefde sonder peyl/
En my het steenig hert in weerliefd breecken/
Dat ick u nu bytwillig mede. depl.

V.

Uw Naam / van my ten schuyl-plaats uytverkozen/
Sp my niet schzicklijck / maar een hoog vertreck/
Dat my / in 't dooz-gaan / van den geessel deck :
En (gaat het all' in sorgloosheyt verlozen)
Sig over mijn bekommert herte streck.

V I.

Dan sal ick u eens onbekommert singen/
En in die schaduw van uw bziendlijckheyt
Genieten 't goed van uw Barmherticheyt/
En 't hert / in dat genot blymoedig / spzingen
In 't pad dat na uw will' ten leven leyt.

8. Somermaant 1659.

Vry-

UYTSPANNINGEN.

Vry-gekochten des Heeren,

Op Deuter. 15: 13, 14.

Stem: Soo droeg Cleopatra.

I.

Gelukkig dien de Zoon Des Hemels upt sijn
 thoon / Van Satans tyranny / En diere schulden
 by Gemaacht / als kind'ren hoet / En hooger rijzen
 doet Dan Koningen en Graven: Soo sendt den
 Hemel heen sijn by-gekochte slaven.

II.

Die hongerich en naacht/
 Gebreckich en mismaacht/
 De slaverny gewoon
 Sijn; 's Hemels dierbaar Zoon
 In byzheyd stelt / en soet't
 Haar bittere arremoed/
 Met overbloed van haben:
 Soo sendt den Hemel heen sijn bygelate slaven.

III.

Hy schenckt haar Hemelsch brood/

Dat

Dat niet alleen in nood
 Van honger / spijst en sterckt ;
 Maar kracht en leven werckt
 (Om dat het selve leeft)
 In die geen leven heeft/
 Maar stinckend legt begraven :
 Dus sent den Hemel heen sijn vrygekochte slaven.

I V.

Een Lam dat altijd leeft/
 En altijd boedsel geeft/
 Dat eens geslagt is/
 En altijd op den disch
 Meer versch-gebraden staat ;
 Ons voedt / en noyt vergaat :
 Een spijs trots and're braven :
 Dus sendt den Hemel heen sijn Ec.

V.

Een Lam aan 't schricklijck vier
 Gebraden / dat van hier
 Tot in de Helle gloept/
 En ons had opt geschroept/
 Was dit Lam niet geblaacht :
 Nu eetmen 't toegemaacht/
 Te reys' met schoe en staven :
 Dus sendt den Hemel heen sijn Ec.

V I.

Een Bron van Lebens vocht
 Bregt Hy upt dzoge krocht
 En upt een doze' woestijn/
 Wann 's werelts Sonne-schijn
 In Middach-hitte (die schroept)
 Sijn Reysigers vermoeyt/
 Om haren brandt te laben :
 Dus sendt den Hemel heen sijn Ec.

V I I.

Noch schenckt Hy and'zen dranch/
 2

Geen

U Y S P A N N I N G E N.

Geen vrucht van wijngaard-ranck/
 Geen wijn van Cana's feest/
 Geen Druyben-bloed: maar Geest
 En kracht van Hemelsch bloed/
 Die Stommen spreken doet/
 En kreuple voeten draben:
 Dus sendt den Hemel heen sijn etc.

V I I I.

Met kleding sonder ga
 Verciert haar sijn gena/
 Daar parlen ongemeen/
 Daar silber / purper / Steen/
 Smaragd / en Diamant/
 Maar stoff by sijn / en sant/
 Met onwaarddeerbze gaben/
 Dus send den Hemel heen sijn vrygekogte slaven.

D R O N C K E N S C H A P,

Op

Eph. 5: 18, 19. en Ps. 36: 9.

Te singen als Wie sleet heugelijker dagen, siet p. 181.

Droncken sijn in stercke drancken/
 Droncken sijn in praal en pracht/
 Droncken in onkupsche rancken/
 Droncken sijn daar pder lacht/
 Is een slaab / en sot / en dol zijn:
 Wy sijn droncken met verstand/
 Als wy van den Hemel vol sijn/
 Wyl / en droebig oberhand.

Eph. 5: 18.

Hol. 4: 11.

Eph. 5: 18.

I I.

d' Heyl-fonteyn met duysend kranen/
 Teugen van het wonden-bloed/
 Opgeslozpte eygen tranen/

Zach. 13: 1.

Joh. 6: 55, 56.

Ps. 42: 4.

Die

Die ons Liefde storten doet/
Maken ons dus hoog beschoncken.
Soo dit bloed en water doet/
Denckt / wy sijn met sinnen droncken/
En den Geest is in het bloed.

Lev. 17: 11.

III.

Droncke lieden moeten singen ; Ephes. 5: 18, 19.
Zorg en vrese bukten staan ; Phil. 4: 6. I Joh. 4: 18.
Lamme droncke lieden springen ; Esai. 35: 6.
Swacke droncken moedig gaan ; Esai. 40: 29. &c.
Blode droncken sijn vymoedig ; Ps. 51: 14.
Arme droncken werden rijk ; Apoc. 2: 9.
Creur'ge droncken sijn vymoedig ; Esai. 65: 18, 19.
Maarom wy niet des-gelijck ?

IV.

Spotten alle wereldlingen/
Ieder laat sijn vpen spot :
Arger sepdmen van ons singen
Niet/dan/Dronckenschap maackt sot. I Cor. 1: 21, 23.
Lente-maand 1661. I Cor. 3: 18.

Sorgloosheyd van een Christen,

Of

Aandacht op Phil. 4: vers. 6.

Te singen als :

Mijn arme ziel &c. siet pag. 48.

I.

Mijn Vader laet u kind toe / dat gy rede
In uo gena soo vriend'lijk hebt herstelt/
En uyt de zorg vooz 't doemende gewelt
Dooz 't kost'lijk bloed gebracht hebt in de vrede/
Dat het u noch / 't geen hem beswaart / vertelt.

D 3

Dat

II.

Dat swaar gewicht dooz uwo beloft en eeden
 My van het hert genadich af gelicht/
 Komt in de plaats dat / minder van gewicht/
 Niet waard is daar mijn ziel-sozg te besteden/
 En rucht mijn ziel dooz sozgen uyt haar plicht.

III.

Leert my eens sien hoe ydel al mijn sozg is ;
 Seg my / dat all's na uwo wil seker gaat ;
 Seg my / dat uwo oog altijd op my staat ;
 Seg / dat in all's mijn Jesus mijne bozg is ;
 En des / uwo gansch beleyd te mijner baat.

IV.

Seg my / dat (Gy alleen een Heer der Heeren)
 Wat mensch op aard of Geest in Hemel doet/
 Al d'uytkomst sig na uwo wil schicken moet :
 Segt / dat gy soo den mensch hebt willen leeren/
 In vlijt / uwo wil / te wachten met ootmoet.

V.

Seg my / dat als ick my met sozgen quelle/
 Boven de blijdt / dien gy my hebt belast :
 Dat ick my met een onnut pack belast ;
 Dat ick my trots in uwen setel stelle ;
 Dat aan de vlijt dat uytje beter past.

VI.

My dunckt / als gy dus met uwo Geest sult spreken
 Tot my / die vol van sozg / van wijsheyd sot/
 In hoogmoed d'aard regeren woud / als Godt/
 Soo laat ick mijn bekommernisse steken/
 En loob' u stil booz 't onbekommert lot.

VII.

Gy Vader/naamt de sozg van al mijn saken
 Op u/ als gy my tot uwo kind verkoos :
 De Soon vond mijn Heyl / als hy 't sijn verloos :
 Den Geest komt my des Soons heyl eygen maken :
 Wat kan ick anders sijn dan sozgelooos ?

Soe

VIII.

Soo ick het waardigst / dat ick hier begeeren
 Kan / missen moet ; het Goed dat ick verkoos /
 Leert my / dat all' het aardisch is niets / en broos :
 En als ick dus maar d'pdelhepd onbeere /
 Wat kan ick anders sijn / dan zorgeloos ?

IX.

Mijn Vader zorgt / dat my niets wederbaren
 Sal / van de werlt / of Satans listen loos /
 Of 't sal vergif sijn aan mijn lusten boos :
 En als ick upt den bloeck kan seggen garen ;
 Wat kan ick anders sijn / dan zorgeloos ?

X.

Ja soo mijn Vader 't soete witt van d'oogen
 My voor een tijd verbergden / en die poos
 Scheen my te maacken troost-en hoope-loos ;
 Noch sie ick daar sijn Vaderlijck medogen ;
 Wat kan ick anders sijn dan zorgeloos ?

XI.

Moet ick der menschen gunst of on-gunst dragen ;
 Mintmen my hertelijck / of herte-loos ;
 Doedt my een rijcke kas of schrale doos ;
 Kan ick hier Staat , kan ickse niet bejagen :
 Niet anders kan ick sijn / als zorgeloos.

XII.

Dan noch / gesien het altijd-wercksaam Wesen /
 Op dat wy altijd met Hem wercksaam sijn /
 Al wat hy geeft voor arbeyd geeft / en pijn /
 En blijft / en zorg om midd'len upt te lesen :
 Wat kan ick anders / dan zorgvuldich sijn ?

XIII.

By kunt (segt Hy) door smeken uw begeren /
 Daar uw zielen meed bekommert sijn /
 Van uw hals overbrengen op de mijn' :
 Als ick met suchten dan mijn zorg kan weren :
 Doe my den Geest daar in zorgvuldich sijn.

XIV.

Wat my weerbaart besorgt in 's Hemels vlercken/
 Is my / door 's Hemels zorg medicijn :
 Maar eer dat heyl my spruyt upt dat feyn/
 Wil Hy / dat 't hert in zorg dat sal bewercken ;
 En dus kan ich niet dan zorgbuldig sijn.

XV.

Als gy dan (Vader) altijd hoort mijn klagen/
 En gy / O Geest / in suchten loost mijn zorg/
 En gy / O Soon / sijt mijn gewissen borg :
 Doet / eenig Godt / my na uwt wil my dragen
 Sorg-loos altijd / en altijd vol van zorg.

May-maand 1661.

VERNEDERDE HEUVELEN

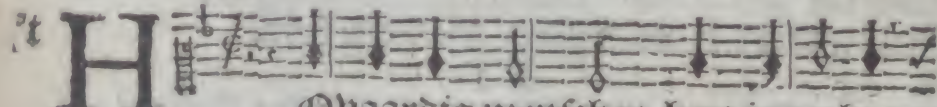
D O O R

DE NEDRICHEYD:

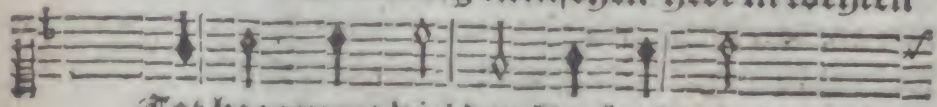
Op *Matth.* 18: 1, 2, 3, 4:

Stem: Nerea schoonste van mijn, &c.

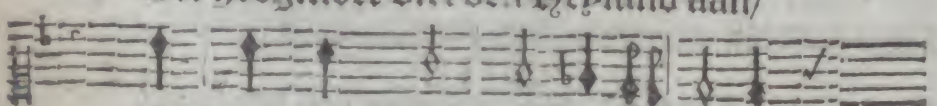
I.

H

Ovaardig menschen-hert in tochten

Tot hoogmoet viel den Heyland aan/
 En vraagde ('t geen sy driftig sochten)

By wien 't gebied en d'eer sou staan.

't Oot-

II.

't Ootmoedigh Lam / bedroeft / verstaande
Des Hoog-moeds dodelijck fenijn ;
Set daar een kindt van weynig maande /
En seyd / dat sal uw Leeraar sijn.

III.

Kom by dit lam na wijsheyd speuren /
En set u aan sijn voetjes neer :
(So lage sijn de saal ' ge deuren
Des Hemels / en die saal ' ge leer.)

IV.

Sijn lesse leert u hoge Staten/
't Gebaarlijck pack van lastige eer/
Aan diese wil / blymoedigh laten/
Een kroon versmaat hy vooz een peer.

V.

Sijn lesse leert u 't hoofdig woelen
Van hoog of laag / verachten : want
Hy kent geen hooge of lage stoelen /
Hy kent geen rechte of slincker hand.

VI.

Sijn lesse leert u supber 't ooge
In al uw doen / van eygen eer
Te spaanen / want siet al sijn pooge
Is doen / en pogen / en niet meer.

VII.

Wilt gy uw hoogmoed sien na 't leven ;
Dat blaasje / daar het kind meed speelt/
Gaat met een spell een pzychje geben/
En siet uw hoogmoed afgebeeld.

VIII.

Of siet wyt schelpjes 't wichtje teere/
Bekleurde bobbels in de lucht
Aytblasen / en u spelend leeren
Soo / soo verdwijnt uw eer ter vlucht.

IX.

Die dese lage schoole laacken/
 En achtent kinderlijck: ja siet
 Geen kind als die kind werden / raacken
 In 's Hemelsch Hooge schoole niet.
 16. Wijnmaand 1659.

Den eersten PSALM
 uytgebreydt.

Te singen op de wijze:
 Un jour m'en alloit &c.

I.

Salig is dien man in wandel / Die der goddelosen
 haad / Salig is dien man in handel Die den gang
 der sondaars haat: Salig is dien man die moedig
 kan 't Geselschap van De spotters als de pest blien/
 Die / na 's Hemels raad / In byen staat / De Heyl'ge
 straat Ten Hemel / heerlijck gaat.

Godes

II.

Godes in-en uyt-gegeven
 Saal' ge Lere / door den ry
 Der Geest-dziftigen beschreven/
 Is sijn lust en leckerny ;
 's Daags hy vlytig leest /
 Om dat sijn geest
 Sig daar in meest
 Verheugt / verquicht / versterckt vindt :
 's Nagts steurt dese lust
 Sijn slaap en rust /
 Want al sijn rust
 Is 't hert vol dese lust.

III.

Wilt gy eens de Salicheden
 Van dien Man sien? siet een boom /
 Die sijn vrugtb're vogtigheden
 Supgt uyt eenen silv'ze stroom :
 Daar hy weeldzig groept /
 En jeugdig bloept /
 En overbloept
 Van ed'le vrugten jaarlyx ;
 Daar sijn sap beklijft /
 En groente blijft.
 Also beklijft/
 Al wat dien Man bedrijft.

IV.

's Heren Raad gaat andze wegen
 Met de Goddelosen in ;
 Wortel / grond-slag / heyl / noch segen/
 In haar arbeyd geen gewin :
 Maar haar werck en wigt
 Is los en licht/
 Als kaf / dat swicht
 En booz de wind daar heen stuyft :
 Haren raad-slag niet/

Haar

Haar kragt is riet/
 Haar leven bliedt/
 Gelijk een spoel verschiet.

V.

Aller-duyd'lijckst sal dit blijcken/
 Als den Rigger van om hoog
 Sal 't rechtmatig bonnis strijcken/
 Dien noyt mensch bedroog of boog:
 Dan sal 't Godloos hert
 In schuld verwert/
 Benautot / benert/
 Staan t' sidd' ren en verballen;
 Want het nu den staat
 Der vromen haat/
 En in haar Raad/
 Als ys vooz 't vier vergaat.

VI.

's Hemels Sorg in alle tijden/
 't Al-geleydende beleyd
 Doet der vromen sozge dijen/
 Dijen in Regtveerdigheyd:
 Want / het Godd'lijck Recht
 Erkent sijn knecht/
 En dat hy recht/
 Sijn daden na Gods' dienst stelt.
 Maar die Goddeloos
 Sijn daden boos
 En nutteloos
 Maacht / maacht hy heyle-loos.

Lentemaand 1665.

Dch

I. D E E L.

65

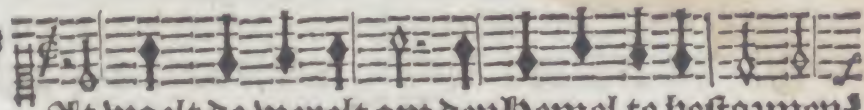
Den tweeden PSALM

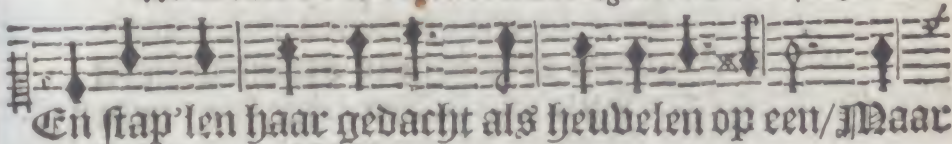
uytgebreydet.

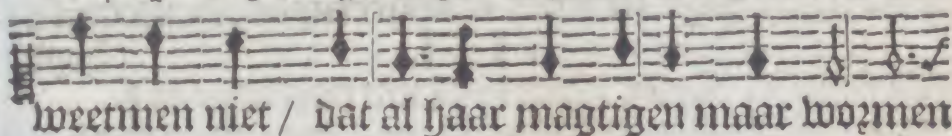
Te singen als

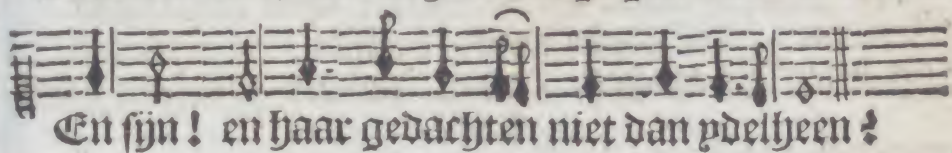
O Nuiet jalouse Nuiet!

I.

W At woelt de werelt om den Hemel te bestormen?

 En stap'len haar gedacht als heubelen op een/ Maar

 weetmen niet / dat al haar magtigen maar wormen

 En sijn! en haar gedachten niet dan ydelheer?

I I.

Sp / dien den Heere self ter-sijck uyt had verheben/
En op het hooft geset een Koninglijcke kroon/
Sijn tegen 's Hemels gonst in wrevel aangedreven/
En heffen haren haat hum' heffer tot sijn loon.

I I I.

De Vorsten rotten t'saam/en al de wijsse grysheyd/
En stupzen met beleyd der Koningen geweld/
'tGeen sich des Heren wijs' en onderwinbze wijsheyd/
En sijns Gesalvdens magt hoogmoedig tegenstelt.

I V.

Wat banden (seggen sy) so listelijck dooz-weden/
So onberzekelijck dooznapd in 's Hemels raad/
Van Juda 's Koningen so dicht in een gedreven/
Dat haar vernietiging ons' repck te boben gaat?

Wat

V.

Wat legt ons aan haar jock / en slaverny te dragen ?
 't Gevreesde nood-lot is der slechten Vyte-bau ;
 En Juda 's Koning mag hen die hem vresen plagen /
 Daar toe sijn wy te trots / te magtig / en te gauw.

VI.

Die't sigtbaer Kont gemaakt / den Hemel heeft verkozē /
 Ten toon van d' onsigtbare ontsag'lycke heerlijkhepd /
 En met een grijns hun poch / en pogen kan verstozen /
 Sal spotten (agt hy s' weerd) met so een onbeschepd.

VII.

En spottend sal hy / in een vreselycken donder /
 Sijn lang getergde en opgekropte grimmighepd
 Wt-laten met een stem van boven / die hier onder
 Van schrik doet smelten d' opgeroepde Menschlyck-

VIII.

En seggen: Aarde! wat is al uw ydel woelen ?
 Ick / Ick self aller Heren Here / Die mijn raad
 Bestaan / en d' aarde die doe prijfen / of geboelen /
 By wien den op-hef / en den val der Prinzen staat.

IX.

Ick self heb Juda 's Dorst tot so een hoogt gehepligt /
 Gaf hem de kroon op 't hooft / den scepter in der hand:
 Dies als hy mijnen Berg / mijn heplig Zpon / bepligt /
 Bied ick hem billijck mijn' Almachtig' onderstand.

X.

Ja hoger ick den snaar van dese God-spraack trecken
 Kan / aardtsche Koningen / en melden u 't besluyt
 Des Hemels / van sijns volcks behoud: dat wis sig
 strecken

En onverbzckelijck sal staan / eeuw in eeuw uyt.

XI.

Dat is het seker Hepl van 's Heren Lievelingen /
 (Dien Zpons hepl' gē berg ten heldzē voorbeeld strekt;
 Dat's 't Hepl / door Godes eppen Sone voort te bringē)
 Die Juda 's Koning sig hier in ten schaduw weckt.

Hoo?

XII.

Hooz dan O/ aarden! Hooz den Hemel kragtig spreken
 Tot Juda's Koning dien gy (in my 't boozbeeld) smaat/
 En leer hoe List en Magt onmoog'lijck is te bzeken
 Het Heyl dat Zyons Berg van my te wachten staat.

XIII.

Gy sijt (segt Hy) mijn Soon/ dien ick booz alle tijden
 In 't ondeylbare onepndig punt van eeuwichheyd/
 Dat Hedé/ dat noyt quam/ noyt gaat/ noyt sal ontglijde
 Gewonnen heb / en gaf mijn God-en Heerlijck-heyd.

XIV.

Mijn eeuwo'ge Soon / dien ick / uwo Vader niets kan
 wepg'ren
 (Die al de schuld van Zyons sonden draagt en boet)
 Wat is uwo wil? doet by uwo eyfch seer hoge stepgren;
 Niet soo groot/ dat my u uwo eyfch ontseggen doet.

XV.

Wilt gy by Zyon 't rijk van al des wereldds volcken/
 De Heyd'nen/ tot haar heyl/ u maken onderdaan?
 Wilt gy gebieden ober al waar sich de wolcken
 Mt-strecken / en mijn lichten op-en onder-gaan?

XVI.

Ick geeb 't u al/ mijn Soon/ besit het nu en erflijck/
 (Want d' Aerde is mijn/ en ick deyl Rijken na mijn raet)
 En of sig mogelijk een mensche broos en sterflijck/
 Een weereldsch Koningje/ by my een mot/ een maad/

XVII.

Onwillig toonde om aan dit Rijk sich t'onderwerpen/
 En achtede 't een kreuck in 's weereldds Heerschappp/
 Of staat in Staat; so stel ick u mijn Soon ten scherpen
 Dorsch-slee / tot wozaak van mijn veragting / en van

XVIII.

(my.
 Siet daar een Scepter Gout booz d'ubwen/ maar van
 pfer.

Hooz die uwo soet gebied/ en sijn heyl daar in wozaacht/
 Die hem dooz scherp gesach van dzeppementen/ wijfer

Of

Of ongeboelijck hard / en sinneloser maackt ;

XIX.

(Dat 's doden dooz een dode en dodelijcke letter)
En dan den sinnelosen yfelijck vermaalt/
En slaat hem als een lemen vat aan stuck te pletter/
Tot dat hy ('t heyl veracht) in 't ewig onheyl daalt.

XX.

Dat is 't besluyt / en 't staat op onraackbare gronden:
Gods raad segt; Gods Zoon selfs sal Gods verkoorz-
nen hoe 'n/

En sal sijn boozbeeld Juda 's Koning niet de wonden
Van Zion helen / tegen al des wereldds woe 'n ?

XXI.

Nu dan / gy Koningen / gy Dorsten / die baldadigh
Mijn rijck verwerpt / en wzaacht mijn sagte dienst-
baarheyd ;

Gy aardtsche Richters / dien mijn juck al t' ongenadig
Schijnt / en my moedigh wepgert onderdanigheyd.

XXII.

Word wijs ! word wijs ! en leert van my des Hemels
wegen

Verstaan / en onderwerpt u aan mijn sagte tucht ;
Den Hemel dog (gy sijt 's gesind / of ongenegen ;)
Gaat na 't besluyt / en maackt uwo weer-stand sonder
vzucht :

XXIII.

Ja loont uwo tegen-stand niet eydeloos verbzijslen.
Dreest dan dien Heer / en werpt u onder Hem / en my:
Helpt my ('t moet dog so sijn) met vzeugd ter hoogte
vijslen /

En met vermaken beeft booz 's Hemels heerschappyy.

XXIV.

Doet Godes Zoon / in my / eerbiedig huld' en eer aan/
En hebt in mijn rijck vzeed' / en in Hem ewig heyl :
Of wacht sijn toozn / die met een slicher-blam ter neer-
aan/

En

I. D E E L:

En plots verderben sal uw wegen trots en stepl.

X X V.

Wat is het Heil van die dit recht besinnen menschlijk/
Die sich in mijn rijk onder 's Heeren schad'wen geeft
Geniet met my in 's Hemels voorzorg alle menschlyk
Geluck; tot dat hy in Messia salig leeft.

3. Herfstmaant 1665.

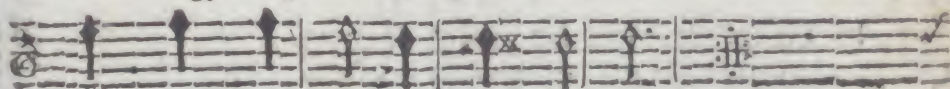
M E D I T A T I E

Over Psalm 42.

Vois : Reveillez vous.

I.

Mijn Hert / gelijk een hert / dooz dooznen

En strupcken van de werlt gejaagt/

Blijft aan de strupcken met sijn hoornen

Gestrengelt hangen / en vertsaaft.

II.

En boven soo veel felle beten
Der werelt-honden / hijgt mijn long
Da u mijn Leben: en gereten
Van roepen / kleeft mijn dooze tong.

III.

o Vader / 't vee van duysend bergen/

C

H

U Y T S P A N N I N G E N .

Het wildste wild/ in 't wilde woud/
 Is booz uw oogen / wat verbergen
 Die sig dus booz mijn hert benouwt ?

I V.

Ah ! wat tijt sal die tijt gebozen
 Sijn / dat ick u mijn rots / mijn rust/
 Die mijn siel boden all verhozen
 Heeft / sal genieten na mijn lust.

V.

Noch draaglijck / dunct my / was dit wachten/
 Sepd niet den trots in spot / wel aan
 Maar 's nu uw God / en waar sijn' krachten !
 Dit doet my drijben in mijn traan.

V I.

't Kan my bedroeben / en verblijden/
 Dat ick den booz'gen tijt verhaal :
 Bedroeben / als ick my / in 't lijden/
 't Verloozen Goed booz d' oogen maal :

V I I.

Verblijden / als de lieve Stepen/
 Die met my op het Heest / u eer
 Ten Tempel bragten / my mijn schrepen
 Ophroppen doen : Dan denck ick weer/

V I I I.

Wat wilt gy / dwase siel / u buygen
 En hoop'loos smelten in uw traan/
 Die soo veel Goedicheyts getuygen
 Hebt / in dat Godt u heeft gedaan.

I X.

Ick sal in dese duysternisse/
 Als mijn siel sonder hoop vergaan
 Soud / op u mijn Godt / dien ick misse/
 En op uw woorden blijden staan.

X.

Ben ick als breemd van u verstoten/
 Moet ober my den Afgrond staan/

't Ge-

't Bedrups van al uw watergoten/
En uwen toorn als golven gaan ;

X I.

Dien Morgenstond sal noch eens dagen/
Van 's Heeren Goedertierenheyt/
En ick Hem een lof-offer dragen/
Van 't Hert / dat nu verflagen leyt ;

X I I.

En seggen / Waacht / waacht op mijn rots-steen !
Verlaat gy my / vergeet my niet :
Mijn Dvand / die elck een te trots schein/
Soud my verfaad'gen met verdriet.

X I I I.

Want altijd is noch hoop tot kalmen ;
Maar ongesienst / als sy met spot/
Op mijne tranen weder-galmen ;
Daar is noch troost noch heyl by Godt.

X I V.

Daarom mijn ziel soo Gods genade
Vertreect / vertreect u blijdschap niet ;
Maar denckt / Hy komt oock die komt spade/
En wacht hem met een vrolyck Lied.

X V.

Niet vrolyck / als die Bruylofs-gasten/
Die haren Bruydegom nu sien/
Maar die haar dooz 't geloob' ontlasten/
En / met haar hoop / Hem hulde bi'en.

18. Herfst-maant 1659.

UYTSPANNINGEN.

Den 114. PSALM uytgebreydet.

Stem O Kerfnacht, &c.

I.

Doe Is- rael sijn nare suchten Met Pha-
 ro's slavernij ontbluch- ten/ En Jacobs huys van
 'tvolck ontquam / Dat / als sy 's Heeren lof ber-
 honden / Haar taal en kende noch haar gron- den ;
 't Geslacht van den verbloech- ten Cham :

I I.

Doe was de gulde tijd geboren
 Dat Juda/ Godes uyt verkozen/
 Wierd 's Hemels eppen Hepligdom ;
 En na beloften soo langwplig/
 Wierd Israeël ten volle/ en plig/
 Gods onderdanig Koningdom.

III.

Des Hemels Koningdom ! dit wonder

De

De Zee vernam / en sloeg een donder
 (Dat d' aarde tsi'dderden) en blood
 Verbaast / verschrikt op d' achtbze koudschap/
 Van so een ongehoorde bondschap/
 En bood sijn grond Israel bloot.

I V.

De stroomen die van ouds in 't Noorden/
 Van Joz-en Van af 't land door- hoorden/
 Vergaapten sig / en bleven staan;
 Vergaten haren treyn / en lieten
 Haar Suyd' lijck nat na Sodom blieten/
 En Ist' el droogs-boets door sig gaan.

V.

De Hoogten / Keusen van de Bergen;
 De heubeltjens / der bergen dwergen/
 (Slegs door 't geloof beweegelijck)
 Den Hemel hoorden dit beloven/
 En d' Warde sagen dit geloben/
 En sprongen Kams-en Lams-gelijck.

V I.

Gy stoute wat'ren die na klagen
 Nog dreygen sijt geloopen te vraggen;
 Wat vragt u 't vlieden in den sin?
 Gy altijd-vlietende Jorzane/
 Wat maachte uw grond dit volck ten' bane/
 Wat bond u snelle stroomen in?

V I I.

Sta stil wat Bergen / of spring trager/
 En Heublen hoozt eens na uw vragger;
 Wat maachten u de sware voet
 Telichten / als de ligte Laminen/
 Te beyt' len als de dert'le Kaminen?
 Om 't wonder dat den Hemel doet?

V I I I.

Om 't wonder / dat ons Godt dee dagen!
 (En dus beantwoordt ick mijn vraggen)

Is 't wonder / dat het Schepsel beeft/
 Als sich den Schepper self gaat boegen
 In saal'ge bondschap / ten genoegen
 Van 't volck dat Hy verkozen heeft?

IX.

Van 't sondig volck! Ja / gansche Weereld/
 Gy Hemel tierlijck / die bepereld
 Met duysend stoncker-lichten staat/
 Gy Aarde / beeft! beeft! beeft voor 't Aansicht/
 Daar Goed- en Heerlijck-heyd in aanlicht
 Die Jacobs Godt sich noemen laat.

X.

Staat / springt / gaat bukten uw gewoonheyd
 (Want heden treedt des Hemels Schoonheyd
 Met 's wereldds Nueticheyd in d'echt)
 Den Schepper heeft wel doore keyen
 En rots' / op dit gesicht aan 't schreyen/
 Tot water-bronnen opgerecht.

29. Lentemaant 1665.

Den 126. Psalm uytgebreydet.

Oock te singen als Psal. 38.

Wilt in uwen roorn.

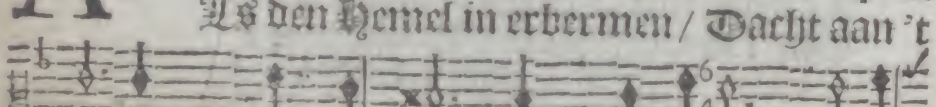
Item als Ps. 61. Als ick roep verstaat mijn.

Of Poliphemus, aldus.

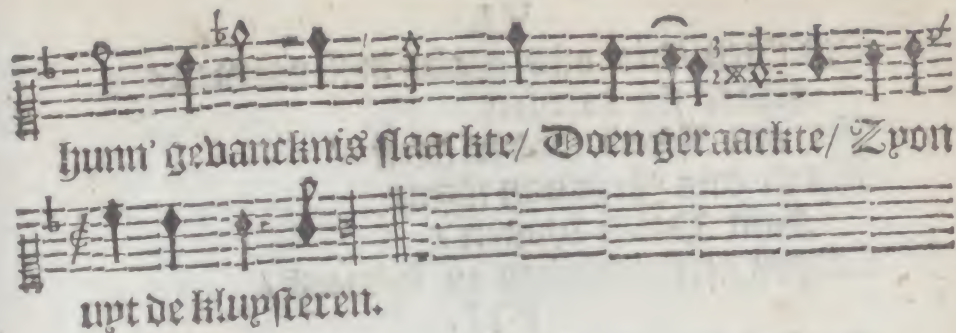
I.

A

Is den Hemel in erbermen / Dacht aan 't

hermen; Van syn volck in 't duysteren / En Hy
 hunn'

II.

Wy / noch strax soo diep gesegen/
 Nu gestegen
 Tot den top dan Dypicheyd/
 Als de weldaat somme-klaar was/
 Of het waar was
 Twijfelden van Drolijckheyd.

III.

Waren al die 's nachts haar zorgen/
 Tot den morgen/
 Wiss'len in een ydel beeld/
 Dat haar dromend' drolijck leben
 Doet / en eben
 Met den slaap is uvt-gespeelt.

IV.

Strax met smerten ober-rompelt/
 Nu gedompelt
 In een onbegrijpelijk heyl/
 Raachten in die Zee / d'ontsprongen/
 Mond en tongen/
 Met het driftich herte t' sepl.

V.

Mond en tongen / boven maten/
 Aytgelaten/
 Lachten in des Vyands deer :
 Mond en tongen los-gesprongen
 Drolijck songen/
 Songen aan Jehobah d'eer.

VI.

Heyd'nen / die ons Godt wel noemen /
 Maer sig roemen
 In een Afgod sonder geest /
 Als sy dus Jehovah sagen
 Sijn Volck dragen /
 Riepen / schreeuluden all' bebreest /

VII.

Nu sien wy Jehova's wonder /
 Die den donder
 Maakt / en ordent dag en nacht!
 Onbegrijpelycke daden /
 Vol genaden /
 Doet den Hemel dit geslacht!

VIII.

Onbegrijpelycke daden /
 Vol genaden /
 Waerlyck ons Jehova doet!
 Sulcx den vyand / die soo trots scheen /
 Onsen Kots-steen /
 Self verbaast / erkennen moet.

IX.

Dog den kern van al die soetheyd /
 't Heeren Goedheyd
 Sien sy niet / maer voelen wy:
 Dies wy met verwonderingen /
 Zuychend singen /
 Voben haar verwagting bly.

X.

O Jehovah! 't herte danckbaar /
 Tot u gangbaar /
 Heffen wy in nieuwt verzoek;
 En uw gunsten versch bewesen /
 Doen ons lesen
 Groter in 't Genaden-boeck.

O Je

X I.

O Jehobah doet uw daden /
 Op die paden /
 Tot ons volle vyfheid gaan :
 En / als stromen op de krupden
 Van het Supden /
 Sal dat onsen dorst verstaan.

X II.

't Sal soo sijn ! en al ons schreyen
 Haast in reyen
 Dijneloos / verwisselt staan :
 Eben als die droebig saven /
 Als sy mayen /
 Met gejupch ten oogsten gaan.

X III.

Ah ! hoe wert het saet met klagen
 Heen-gedragen !
 Ah ! hoe weentmen om de scha
 Van het kost'lyck graan in d'aarde /
 Eer de waarde
 Krozen-scheut den grond ontgaat.

X IV.

Maar hoor seker volgt het galmen
 Op de halmen :
 En die sayde treurig stom /
 Komt in 't oogsten (verr' van klagen)
 Schoben dragen /
 Komt al jupchend wederom.

8. Lentemaant 1665.

Den Nederigen Christen,

Op PSALM 131.

Singt als Prendete la : siet boven pag. 29.

I.

Mijn Vader die mijn smerte siet/
 Mijn herte siet/
 Mijn hert gebiedt/

En al sijn grepen weet :
 My dunckt / daar legt het neer/
 Daar legt het nedrig neer/
 En / dwaal ick / proeft het selve wis/
 Of 't nog verheben is.

II.

Siet / Vader / of mijn oogen aan
 Het hoge staan/
 En hoge staan ?

Siet my gebogen gaan.
 Mijn hert / mijn kleyn begrip/
 Mijn oordeel is een stip/
 Ten komt aan 't grondelose niet/
 Dat het niet dooz en siet.

III.

Als ick u my genegen sie/
 Uw wegen sie/
 Verlegen bie

Ick u mijn dienst. En wie
 Die ben ick woorm / of maad
 (Seg ick) die ulwen raad/
 't Gesheym van uw gena-verbond/
 Soud peplen tot den grond ?

IV.

Heb ick my niet in billijckhepd

Ge-

Gewillichepd/
 En stillighepd
 Ootmoedig neergelepd ?
 Soo nedzig als een kind/
 Soo nedzig als een kind/
 Dat sig ten vollen bergendept
 Als 't maar de Moeder mint.

V.

En kindje dat maar supgen kan/
 En buygen kan/
 En tujgen van
 Sijn onlust met een traan :
 En treckt men 't van de borst/
 En treckt men Ec.
 't Mag schrepen om des moeders raad/
 Maar noyt het twiſten dozst.

V I.

Soo my Heer uw genade-stroom
 Te stade koom ;
 Of spade koom ;
 Of sig van my vertreckt :
 O ! droebigen vertreck !
 O ! droebigen vertreck !
 Nog sal mijn siele swijgen stil/
 Om dat het Vader wil.

V I I.

O ! Sienders / Priesters / Kroningen !
 Die woningen/
 En kroningen
 Hebt van Israels Heer.
 Macht verder op sijn gunst/
 Macht Ec.
 Want is sijn goedhepd grondeloos/
 Soo is sy eyndeloos.

UYT

UYTSPANNINGEN.
 UYT BREYDING,

Van den 146: PSALM.

Trant: Gy Christen-schaar &c.

I.

Hallelu-jah! Hallelu-jah! Mijn waardste
 pand mijn siele! Ten Hemel dra! Ten Hemel dra!
 de wereld achter hiele! Soo noch in 't vleesch uw
 pulsen gaan / Uw ving'zen laat de harpe slaan/
 In 's Heeren Loff / het werck der saal'ge zielen.

II.

Wat sijn des Werelds Wincen dog?
 Haar Wijshepdt / en haar wijshepdt/
 Haar gunst en macht is maar bedroch/
 Dat (steunt g' er op) u mis-leydt:
 Sijn geest gaat wylt / sijn hoog ontsag
 Vergaat niet raad-en ader-slag/
 En hy die op dien grondslag steunde / wis schreyt.

III.

O Hemel! wat was sijn geluck/
 Wat was sijn wel-stant achtbaar/
 Dien Jacobs vrees in al sijn druck

In

In al sijn swackhepd kracht waer !
 Die / als het schepsel krachtloos wijckt /
 En Hy in angst en vrees beswijckt /
 Niet / segt / dan / Siel de Heer is mijn God / wacht maer.

I V.

De Heer die 's Hemels vast gebouwt
 En Zee / en aarde maakte /
 En d'onberwrickelijcke trouwt
 Dat die nopt eeuw en slaackte.
 Door hem des wereldds schobeling
 Sijn recht in Recht / en brood ontfing ;
 En die in banden stiep / vaack los ontwaackte.

V.

De Heere doet een heylsaam licht
 Der blinden oogen opgaan ;
 De Heere stutt / en steunt die swicht /
 En helpt den vallend opstaan ;
 De Heer is Herder / Vader / Vriend /
 Aan die hem sonder beynsen dient :
 Hoe kan de hoop (dan op hem) in den top-staan ?

V I.

Den buyten-landschen schoppeling /
 De Manneloose vrouwen /
 Den Vaderlosen druckeling /
 In haat / in smaat / in rouwen /
 De Heer een wiffen toeblycht is :
 Den bosen een verbarenis :
 Wie soud op sulck een vasten Zuyl niet bouwen ?

V I I.

Des Heeren Heerschappij die vast
 Stond / eer de wereld vast-stond /
 Sal duynen / als der sonden last
 Doen sincken sal / dit vast stond.
 Aw God is (Spon vol gena !)
 Hallelu-jah ! Hallelu-jah !
 Wiens Godhepd eeuw voor eeuw onseilbaar vast stont

Winterm. 1661.

Vol.

Volgen eenige

AANDACHTEN,

Over sommige van 's Heeren Gods
Eyenschappen, &c.*Den Autheur voorgekomen geduyrende sijn
verblijf in Ostage in 't Land van Cleev.*

I. Hert-sterckte in JEHOVA.

Op 1 SAM. 30: vers. 6.

Onherroepelijke Jeugd! Of: Gavotte, a la fronte.

I.

S Het Geselschap dat met my 's Hemels Heer-
scher by en by/ Pleegt te loven met gesangen/ In't
gesegend Vaderland; Noeh en swijg' ick niet / ge-
dangen: 's Hemels Geest en kend geen band.

's He-

XII.

Raad, waar na den Hemel sweeft/
 En sig boegt wat is / of leeft :
 Die de raderen en snecken
 Van dit magtig wyz-werck drijft :
 En besorgt dat geen gebreck en
 Sp / of pets te rugge blijft.

XIII.

Raad, ons Min soo weerdig / wis
 Als de Goedhepd selver is.
 Wie soud' opt / om eygen oordeel/
 Menschen dat dien keten brack ?
 Of dat schatten / in sijn oordeel/
 Lighter dan sijn ongemack ?

XIV.

Putter ging dit gantsche Rond/
 Van een myt daar van / te grond.
 Daar (dunckt my) verliest sig alle
 Wysheddt / Vrienden / Rijckdom / staat ;
 Laat het sincken / laat het valle'
 Als maar desen Raad bestaat.

XV.

Soet geselschap ! buygt uwo kniën/
 Dat den Hemel 't ons doe sien/
 En ons' wille doe verdzincken ;
 Tot wy met verwondering
 In dien Oceaen versincken/
 En vergeten alle ding.

Op 't Fort Nieuw Rees
 28. in wintermaand. 1673.

II. Hert-sterckte in JEHOVA.

Op 1 SAM. 30. 6.

Te singen als boven pag. 78.

Soet Geselschap dat met my, &c:

I.

Waar blijft daar het Vaderland?
 Ja / waar blijft dien soeten band/
 Daar mijn magen daar mijn vanden
 Daar het vroom geselschap my
 Meed te vangen / meed te binden
 Wist in soete Slaverny?

II.

't Scheen wat groots en van gewigt
 Meerdiger dan 't Sonne-licht:
 Maar het ziel-verderbend' Eygen
 Was'er in / end' ongesindt
 Sig tot 't heylsaam Niet te neygen/
 Daar de Ziel maar ruste bindt.

III.

En gelijk my daar verdwijnt
 't Licht dat in de vriendschap schijnt;
 Soo verdwijnt my al de blyheyd;
 Soo de ruste van mijn Hups;
 Soo den blick van gulde vryheyd;
 Soo 't genoeg van het kups.

IV.

Met in mijn gedagten schiet
 't Eeuwig All, en 't eyndloos Niet:
 All het Eygen te verfaachen/
 All den H E E R E toe te staan/
 Dat is nu mijn hoogst vermaak / en
 Dat doet alles my vergaen.

't Hoort

V.

't Hoozt den Hemel alles toe
 Wat ick denck / en wat ick doe /
 Wat ick hebb' / of opt vermooge /
 Wat my lief is / wat my lust /
 Al 't begeren van mijnn' ooge /
 Mijn veruoegen / en mijn rust.

VI.

Wis / die 't alles schiep / wel weerd
 Is / dat alles Hem vereert.
 Hy is d' Aandang-loosen Ader /
 d' On-uytputtelijche spring /
 't Grond'-loos diep daar 't al te gader
 Komt / dat uyt hem 't Al ontsing.

VII.

Wp sijn niet dan stof en eerdt
 En by Hem geen stoffe weerd ;
 Hoopt wat Heerlijck is te binden
 In de Wereld all op een ;
 't Minste stoffe in de Winden
 Heeft gelijcke weerdiche' en.

VIII.

Ep ! helpt my het grondloos Niet
 Sien / van al wat Schepsel hiet !
 Niets / ja niet en sijn wy weerdig
 Vriendschap / goet / vermaack / of eer /
 (Meenen wy 't is onrechtveerdig)
 Alle Schepsel hoort sijn Heer.

IX

Leent hy ons opt eenig Goet /
 't Is uyt Goedhepds overbloet :
 Des wy Hem te dancken schuldig
 Sijn / en neemt Hy 't ons weer aff /
 Niets te dragen ongeduldig ;
 Want het gaat tot die het gaff.

f 2

't Gaet

X.

't Gaat weer tot dien Oceaan
 Daar het eerstlijck quam van daan.
 Wis / mijn Hepl is niet gelegen
 In dat my pet Goeds geschiet ;
 Maar dat ick de Goedheyd segen'
 Als den Heer' het al geniet.

XI.

Hebb' den Hemel wat Hem lust/
 Soo is al mijn lust gebluscht.
 Dat Hy eyndeloos gelukkig
 Is / dat is my (laat / en broeg
 Ben ick vrolijk / ben ick druckigh)
 Altijd vzeugds / en Hepls genoeg.

XII.

Ick ben maar tot Godes Eer/
 Krijgt Hy die / wat wensch ick meer ?
 En Hy sal die sonder feplen
 Altijd krijgen / wat Hy doet :
 Soo sal ick mijn Hepl beseplen
 In het quaad / en in het goed.

XIII.

Sit ick eenfaem 't is mijn vzeugd/
 Dat de Heere sig verheugt
 In den rey der Cherubijnen :
 Of de Weereld my alssem schanck/
 't Bitter sal my lieflijck schijnen
 Drincht den Hemel Hemel-dranck.

XIV.

Foey ! dat ick opt onbedocht
 't Hepl in eygen voordeel socht !
 Dat de Waarheydt my rechtbeerdich
 Leert / de Godheydt alles / end'
 My te schatten 't minst niet weerdich/
 Is mijn Hepl / of ick en ken 't.

Op 't Forc Nieuw Rees 4 in Lo:maands 1674.

't Ver-

't Verheven Herte van een
Christen die Gode leeft.

Op 2 PAR. 17: 6.

Te singen als Repicavan, siet pag. 12.

I.

Grootmoedig Hert! Dat alles over schrijdt/
Dat vander aarden in den Hemel stapt/
Dat vander aarden // etc.

En trapt op bergen en spitsen als blakten:
Regt-schape Keusen / sonder Hemel-twist.
Regt-schape Keusen / etc.

II.

Des Hemels Licht Leert u des Hemels glansch/
En wat daar is van binnen dooz te sien: //
Te sien 't geen wijsen verstandigen als blind'
In al haar letter diep verborzen blijft. //

III.

De Wijshepd self / Dat grondelose diep/
De Goedhepd sonder paal beminnelijck //
Dien Oceaan van 't eyndloos Genoegsaam
Sig aan u toonen / sonder Masker booz. //

IV.

Een aardsch Monarch te dienen is te kleyn:
Des Hemels Heer / en Schepper lust u maar //
Met 's Hemels salige Geesten te dienen:
Dat is uw Glorij; Glorieuse Ziel! //

V.

Een Aardsch Monarch te sijn van gansch de werld;
Het kostelijckste dat de Ganges schenckt; //
Lusten / die lage zielen verleyden
Sijn wel wat schijnsel / maar booz u te kleyn. //

F 3

Het

VI.

Het Wesentlijk, Ja zelfs de Wesenaar
 Daar al dat Heerlijk maar een beeck van is //
 (Een beeck? Lieber / een schijnsel / een schaduw)
 Dat Wesentlijcke daar / is selv uw Deel. //

VII.

Gy kent geen dienst nog lage slaverny:
 Geen lust u ringelt in haar vupl gebied; //
 Geen menschen gunste / geen eere / geen smaathepd/
 Geen weerldsche wijse: want gy staat te hoog. //

VIII.

Der Reusen daad Was rotsen van 't gebergt
 Te scheuren / en te tozssen op een hoop; //
 Altoos den Hemel (hoe hoog) te bestozmen
 Van Babels hoogte. Nutteloos gewoel! //

IX.

Maar gy gebiedt wijs Bergen u ter hulp /
 Die op 't geloobig woozd u staan ten dienst / //
 Om den Magtigsten bypand / U selven,
 A t' onderwerpen tot u eeuwige Hepl. //

X.

Chans sal uw Wil H noyt ontrusten meer /
 Gebyselt tot de hoogte / van haar woel //
 In 't onberwzick'lyck besluyt te verliesen.
 O salig sterben / daar sy eeuwige leeft! //

XI.

Wat is' 'er booz uw hoog gemoed te stepl!
 Die niet dooz u / maar dooz den Hemel werckt. //
 Gy laat lage gemoederen kreunen /
 En grijpt het steplste sonder kommer aan. //

XII.

David den Reus / en Simson sloeg den Leeuw:
 Bepd beelden van uw ongekreucht gemoed. //
 Daar sijn geen deugden soo hooge / soo swaare /
 Die 't kloech Gelobe niet ter hand en grijpt. //

Ⓞ! salig

XIII.

O! salig Niet! O! Edel-moedig Niet!
 Die in uw oogen, niet met al en sijt/
 Gelyck gy waarlijck niet met al en sijt.
 Wis die waarheyd / die waarheyd / die waarheyd
 Maacht u veel Hooger / dan die hooge staan. //

XIV.

Groot-hertig Niet! Dat sig veragten kan.
 Ick bidd' den Hemel om geen hooger gaad: //
 Want dat ick Niet, en by Alles alleen is/
 Dat 's mijn Genoegen / en ick wensch niet meer. //
 In 't Fort Nieuw Rees
 11. in Loumaand 1674.

't ONEYNDIG LIGT,

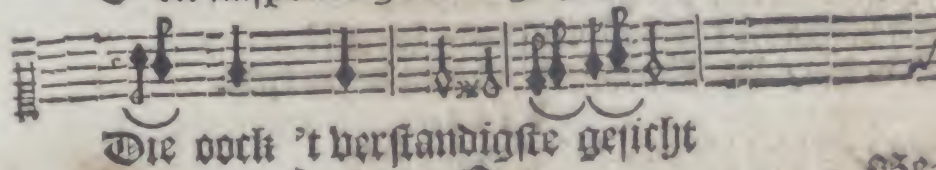
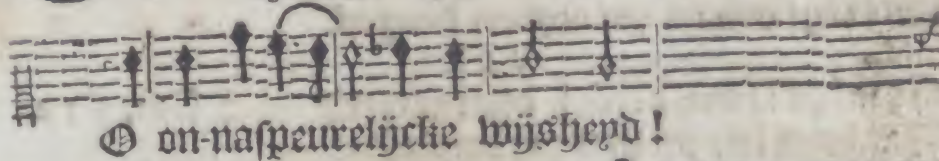
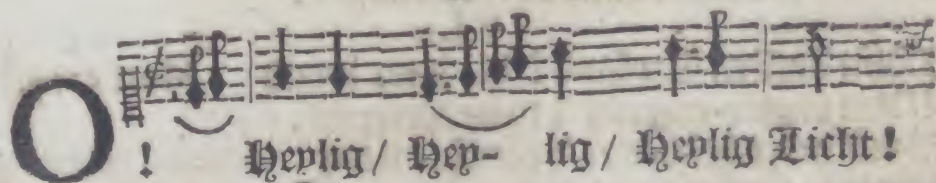
Woonende in de Donckerheyd.

Op 2. CHRON, 6. 1.

Te singen als

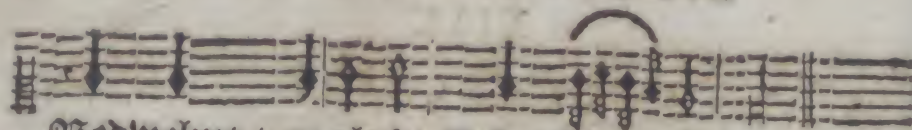
O Heylig salig Bethlehem!

I.

ff 4

Se=

Bedwelmt / en al uw Scheps'len wijs leyd!

II.

Ick buyg ootmoedelyck mijn knien/
Dat sig uw Godthepdt t' mywaarts keere/
En geeb' dat ick u sonder sien
Aanbid': en Gods-dienst-pligtig eere.

III.

Uw knecht ging in de Duyfsteris' Exod. 20: 21.
En daar alleen waart Gy te binden:
Wiens woonplaats in het Doncker is
Om alle schepselen te blinden.

IV.

Gy sijt een Licht, en woont in 't licht, I Tim. 6: 16.
('t is waar) maar daar geen mensch kan toe gaan/
En daar het scherpst-siend' oog booz swicht
Dien Gy een blick van verre' wilt toestaan.

V.

O! saal'ge blindheyd! Duisternis!
Booz 't kostelijckste licht te kieser!
Wie soud niet beyd sijn oogen wis/
Danckbarelijck daar booz verliesen?

VI.

Mijn liefften Heyland! die daar woud Matt. 5: 19.
Mijn regter-oog als 't in de weeg is
Verblindet hebben / 't slincker stout
Met regt ook na dat oordeel beeg is.

VII.

O saal'ge Dwaasheyd! daar op eerd I Cor. 3: 18.
Wat wijs is / sig in moet verliesen:
En niemandt is de wijsheyt weerdt
Dan die / die Dwaasheyd kan verliesen.

VIII.

Als my des Heeren wijsheyt geeft

Te

Te sien de reden van Haar wegen/
 Ben ick haar danck-baar / en beleest
 Prijs die / maar spreekse nimmer tegen :

I X.

Maar als het Haar oock niet en lust :
 Dan prijs ick blind'ling al Haar dade/
 En vind my (dunckt my) meer gerust/
 Dan als ick na de Reden rade.

X.

Wat peylt een schepsel 's Scheppers werck/
 Of 't reedlijck is en 't loit kan raken ?
 Dewyl den Schepper wijs en Sterck
 Het / met sijn doen / kan Reedlijck maken.

X I.

Den Hemel wercke wat Hy wil/
 Dewyl Hy d' Eeuwige Beslupten
 Aytvoert : en 't Schepsel swijge stil/
 En slupte Rede / en Wijshepd bukten.

X II.

Telt op uw bing'ren by / wat recht
 Wat onrecht sy / in 's Heeren daden/
 En lustert wat de Reden secht
 Dit baat de wereld , en dat sal schaden.

X III.

O ! dwaasen mensch ! vooz desen was
 Ich oock soo wijs : maar na den Afgrond
 Van dese wijsheyd my genas/
 Ich haast van al die dwaashepd af-stond.

X I V.

Doe was 't mijn Hemel (dacht my) van
 Al Godes daden sie'en te wijsen :
 Nu is 't mijn Hemel / dat ick kan/
 Al sie ick 't niet / die wijshepdt prijsen

X V.

Ep ! Prijzen ! Prijzen is mijn plicht/
 Niet vraghen wat'er goed of quaad is.

Wat can het anders sijn als Licht/
't Geen d'uptboer van den ecubr'gen Raad is.

XVI.

Wat doet der saal'ger Geesten schaar
Al jupchende dooz Edens paden?
Als prijsen 't geen dooz d'upkomst haar
Verkundigt werdt van d'Ceubr'ge Raaden.

XVII.

Soo veel heb ick te doene met
De wijsheyd blindeling te prijsen/
Dat ick geen tijd en heb soo net/
Wat goed of quaad schijnt / aan te wijsen.

XVIII.

Den Hemel schiep my tot sijn Cer/
Niet tot het Gozdeel van sijn wercken;
Blijckt my geen Reden / dies te meer/
Kan ick mijn eygen dwaasheyd mercken.

XIX.

Hoort-om; segt my den Hemel oyt
Den waarom; soo sal ick Hem roemen/
En werck / en Reden beyd voltoyt
Al-prijsend Gode-weerdig noemen.

XX.

Meet ick die niet / om dat het uyt
De Goedheyd komt / is 't goed te noemen;
En / want het uyt de wijsheyd spruyt/
Als on-verbeterlijck te roemen.

XXI.

Wie is'er die niet billijck schatt
Dat Reden hier maar enckel waan is?
En 't werck te prijsen / meest om dat
Het van de Wijsheyd selv gedaan is.

Tot Rees 25. in Loumaand 1674.

Eynde der Reescher Liederen.

KIN-

K I N D E R - L E S S E ,

Of

Aandagt op 1 Petr. 2:2.

Te singen als

Wat derelijcker k lagen , &c. fiet pag. 41.

I

E ! wijckt wat Hoge schoolen !

Ik plagt met u te doolen /

En volgden uw gelepd :

Sulck weten (merck ick nu) is maar Onwetenhepd.

II.

Uw dubbel-sinnig twisten

Is tijd / en moepte quisten :

Wie wert'er beter dan ?

Een nseuw-gebozen Suigeling myn leeren kan.

III.

O Tammeren die suppen

Ik kom mijn hoogmoed bukken /

En dooz u nedzig staan :

'k Wil niet na Leyden , maar by u / ter schoole gaan.

IV.

Uw lacchen / end uw schrepen

Mijn lesse sijn ; uw blepen

Is Leeren sonder stem :

By welck de Doozde-pronck is Leeren sonder klem.

V.

O ! ongebeysde ! Slegte !

Als 't hongurig opregte

Hert tot sijn boedsel vliegt /

Wie twijfelt of gy 't meent ? wie meent'et dat gy 't siegt ?

VI.

Op kent geen ongelucken

Die

Die ons in 't leven dzucken :
 Wat is 't dan dat gy schreyt ?
 Of werdt u melck / en met de melck uw lust ontseydt ?

VII.

Daar komen volle borsten !
 Wat happig / gratig dorsten
 Is dat ? uw oogje blamt /
 Uw hertje springt / uw handje vat / uw voetje stampt.

VIII.

Wat is dat gulsig lecken ?
 Wat is dat trecke-becken ?
 Gy neemt het wel gelwis ;
 Uw mond / hand / voet / 't heel lijf / 't suggt al wat aan
 u is.

IX.

Wel ! laat gy los ? waar henen ?
 En waarom weer aan 't weenen ?
 Wat deert u dertel kind ?
 Of ist om dat gy juyst niet soggs genoeg en bindt ?

X.

Wat spook heeft my betovert ?
 Wat lust heeft my verobert ?
 Dat ick in 't soecken van 't
 Recht boedsel van mijn ziel niet houd een kinder-
 trant ?

XI.

Wis soo mijn Ziel sig keerde
 En van een kind dit leerde :
 Soo maacht' een suggend Lam/
 My veel geleerder dan ick opt van Leyden quam.

XII.

'k Wil / Wigtje / met u schrepen/
 'k Wil lacchen / buigen / vleyen/
 En in uw range staan/
 'k Wil met u Niet sijn / en met u ten Hemelgaan.

Den beslooten HOFF,

Op CANT. 4: 12.

Te singen als:

Ick heb u lief, ô Jeshoet, &c.

I.

E En Lust-hof is mijn ziel gelijck/ Beplant met
 heylsaam kruid/en water-rijck/ Den Coning van 't
 Magtig Al heeft dien geplant / Geen Kober komt
 daar in/ noch dier/ Besloten in een muur van enkel
 vier. Wat sal mijn Beminden // In sijn Lust-hof
 vinden/ Dat Hem lief getal// Sijn Min veruoegen
 sal!

Mijn

II.

Mijn Lief nam my uyt 't ander veldt /
 En heeft my tot een lustig Hof gestelt :
 Daar ick booz heen
 Lag vol affche / peupn / en steen.
 Den arbeyd in den Somer heet
 Stond Hem niet min dan op een bloedig sweet /
 Wat sal mijn Beminde etc.

III.

Hy bouwde een toorn / en spits daar op /
 En stelde trouwe Wagters in den top /
 Die my / ten wal /
 Schutten booz het ongebal.
 Den Hemel Hy gebod en seyde
 Son geeft u warmt / en wolck u bogtscheyd.
 Wat sal mijn Beminde etc.

IV.

Hy plantte daar veel edel krupd.
 De Kuyshcyd als een suppe Hesp-spruyt.
 De Nedrigheyd
 Als Camill' langs d'aerde leyt.
 Den Palm-boom van Goduldigheyd.
 Die / hoe gebucht / te meer sijn ranchen spreyt.
 Wat sal mijn Beminden etc.

V

Hy plant daar den Granaten-stam /
 De bzugt / daar in Hy opt genoeggen nam /
 Die 't hert (versticht
 Van den Middagh-bzand) verquicht.
 Den eed'len Wijnstock, welchers sap
 Hem daeglijcx diend tot saal'ge dzonchenschap.
 Wat sal mijn Beminden etc.

VI.

Hy plant het Hert ten Sonneblom,
 Wat sig altijd heert na den Zuiddegom /
 Wat 's mozzgens soet

't Heylig opgaand Ligt begroet /
 En volgt het van den Dageraad /
 Tot dat het in sijn Middag-top-punt staat.
 Wat sal mijn Beminden etc.

VII.

Een liefslijck / gull' / en Milde-kruyd
 In betten grond upt Liefde-wortel spruyt ;
 (Dien / ongemeen/
 d' Ceuba'ge Liefde bragt bene'en)
 Daer set hy Munt, en Goudsblom by/
 Op dat het Milde-kruyt te beter dy'.
 Wat sal mijn Beminden etc.

VIII.

Goudsblom dat doze' en schaad'lijck kruyd
 Als 't sonder Milde-kruyd in hoven spruyt/
 Dat groeyen doet
 Giftig kruyd in oberbloed ;
 Ja al het heylsaam kruyd versmoord/
 Het Herte doze't / en maar het oog bekoort.
 Wat sal etc.

IX.

Het schaadlijck on-kruyd / dat het kruyd
 In 't groeyen deert / dat delgt hy ligitig upt/
 En boben al
 't Eygen-Self dat groot getal
 Van krupten smoozt : en 't Self, dat dooz
 En booz / den Hemel groept / plant hy daar booz.
 Wat sal mijn etc.

X.

Het boose Klim van Hovaardy
 Dat alles ober-steyg'ren wil / ruckt hy
 Ter aarden upt/
 Of sijn wortel weeldzig spruyt
 Met duysend kronck'len / daar hy snood
 Den beeg meed steelt / en and're krupten dood.
 Wat sal etc.

XI.

XI.

Het Nijd-kruyd, dat sich selb verteert/
 Als and'ze groepen / Hy met yber weert.
 De Dist'len meed/
 't Steeck'lig kruyd van Quetse-vreed'.
 Van Spytigheydt, van Stuyr-gelaat,
 Van Toorn, en Wraack, van Spotterny, en Smaadt.
 Wat sal etc.

XII.

Een Veyns-kruyd heeft schier pder kruyd/
 Dat hem gelijckt / in maacksel op end' uyt.
 Dat was in my
 Leugentaal, en Veynsery.
 Dees' Hy van alle dech ontbloomt/
 En steekt dan met sijn Waarheydt-Sonne dood.
 Wat sal etc.

XIII.

Mijn Hof eertijds een dorre Landt/
 Is nu vercierdt / gesupbert / en beplant.
 Als 't nu den Heer,
 Die hem maackte tot sijn eer/
 Sal lusten / dat den inbloedt van
 Sijn Geest hem koestert / en maackt vruchtbaar; dan
 Dan sal mijn Beminden // In sijn Lust-hof vinden
 Dat hem lief-getal // Sijn Min genoegen sal.

Eynde des eersten Deels.

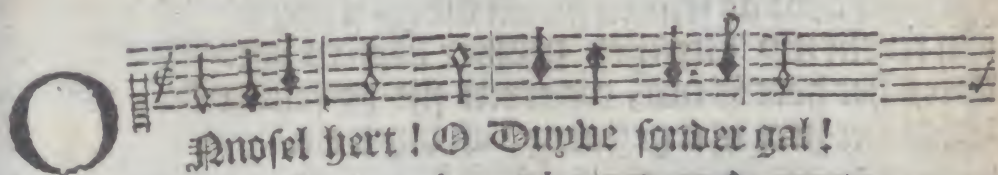
JESUS AANSPRAKE

Aan

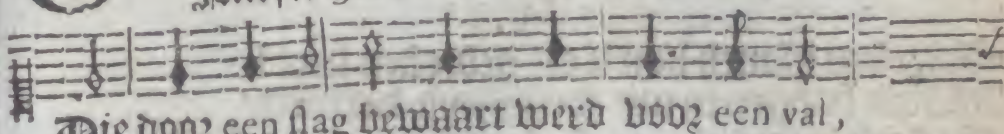
Eene Gelovige in droefheyd.

Trant : O slaap , o soete slaap.

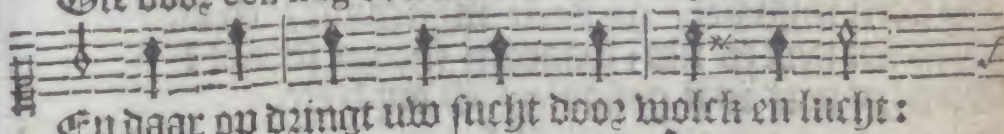
I.

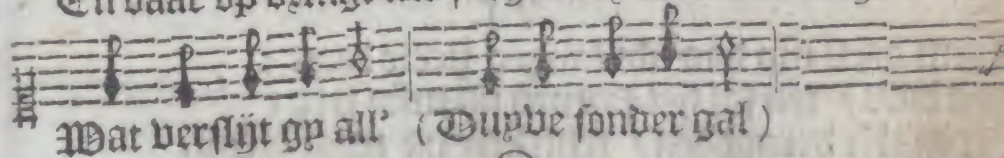
Knosel hert ! O Duybe sonder gal !

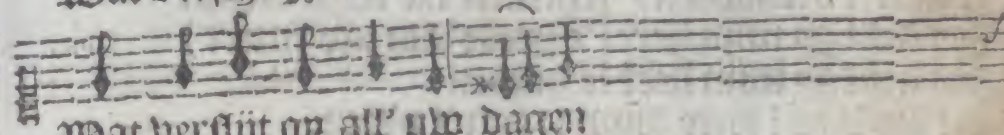
Die dooz een slag bewaart werd booz een val ,

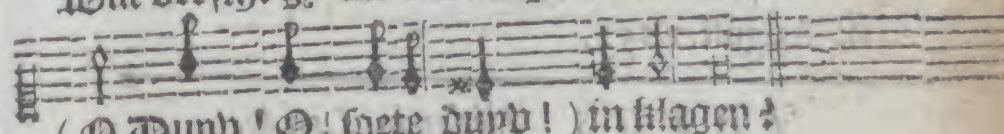
En daar op dzingt uwo sucht dooz wolck en lucht :

Wat verslijt ge all' (Duybe sonder gal)

Wat verslijt ge all' uwo dagen

(O Duyb ! O ! soete duyb !) in klagen ?

I I.

't Is 't aanschijn maar / dat sig u tegen stelt /

En tot uwo nut toont upterlijck geweld :

Mijn hand slaat (want het slaan is Daderlijck)

Maar het hert is uwo ; waarom sijt ge schuld ?

Maar het hert is u / gestadig /

(O ! duyb ! o ! soete duyb !) genadig.

B 2

HW

III.

Uw tranen all vergader ick by een/
Maack Hemel-dzanck van 't liefelijck geween/
Een dzanck / ten dzanck/op 't eeuw'ig byploffs-feeft
Want het hert is uw; waarom sijt gy schuld?
Want het hert is u gestadig / O duyd etc.

IV.

't Verbrijfelt hert dat in uw boesem leyt/
Schijnt door de tranen henen die gy schreyt/
En treckt my 't liefelijck hert ter boesem uyt.
Dies het hert is uw; waarom sijt gy schuld?
Dies het hert is u gestadig / O duyd etc.

V.

Gebroken klanck van 't eel gebroken hert!
't Blijb hangen in uw soetigheyd verwert/
Gy steelt mijn siel / gy steelt mijn gunst / en al.
Dies het hert is uw; waarom sijt gy schuld?
Dies het hert is u gestadig / O duyd etc.

VI.

Kom geef my dan uw tanger herte weer:
Ist ruw / ick sal het formen na mijn leer;
Ick sal 't veraarden / schicken na mijn dienst.
Zoo hebt gy mijn hert ('t eynde van uw smert)
Zoo hebt gy mijn hert te hulwen
(O! duyd! o! soete duyd!) aan 't ukwen.

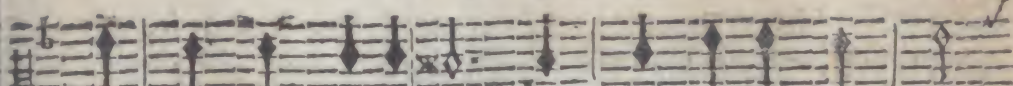
4. August. 1653.

J E S U S Lijdende Liefde.

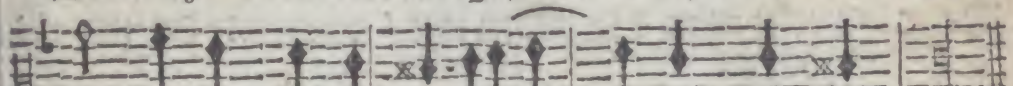
Toon: Ten is niet alle tijdt, &c.

I.

Mijn ziel! mijn blugge ziel! die alles ondersoekt/
En om de eeto hoorlee het oud en nieu doorboekt/
Wind

Vindt opt verwondering sulck voetsel als in 't werck

Van Godes dierbaar Soon in 't bouwen van sijn Kerck?

I I.

't Geschapen beeld verspilt moedwillig 't Hemelsch licht:
't Selstandig Beeld den grammen Vader in 't gesicht
Segt / Vader / kan den Mensch niet dan door mijn val
staan?

Daar legt dan 't heerlijk licht; en ving dat groot werck
aan.

I I I.

't Hans sieck den Hemel wylt / en reyckhalst na den stal/
Daar in haar Schepper lag; maar meest na 't ongeval/
Dat als het eeuw'g Recht sijn trots verachten wreekt/
Met ramp en bloecken in 't gesegent herte steekt.

I V.

Wat ist o rots! en trots onbuigzaam menschen-hert!
Dien dit al raackt / dat gy niet meer bewogen werd?
Kom / siet u Schepper aan door u van boven aff
Gestoten / en vooz u gedompelt in de straff.

V.

Mijn siel / die op de diept' / van desen afgrond staart/
En supselende siet geen eynd van liefde; paart
Vreucht, en verwondering, en roept/o! Heyd'nen-mensch!
O! Jesu! Jesu lieff! wat deed gy vooz den mensch!

V I.

Daar legt men 't heylig lijf/door vaack / en pijn/en moept
Amegtig op het harde hout / verbloecht / verfoept:
Mijn Jesus op het Kruys! en ick op 't sachte dons!
O Jesu! Jesu lief! wat deed gy al vooz ons?

V I I.

't Vermeyde Hoofd soekt rust / en Godes rijcken Soon
Vindt / leyder! tot sijn peul een stekeligen kroon;

Om mijn' dooz moepte en sorg ontstelde breyn in 't douts
Te rusten. Jesu lief! wat deed gy al booz ons?

VIII.

Daar strecht-men 't lichaam uyt / en gaan de nagels
dwars /

Dooz hand / en voeten heen / met pselijck geknars :
Dewijl mijn lichaam rust / gesondt en sonder pijn.
Wat deed u Jesu ! uw rust missen booz de mijn ?

IX.

Daar recht men 't hout om hoog / en 's lichaams gansch
gewicht

Dat sacht / en hangt aan versche wonden en gekw icht:
Dewijl mijn lichaam rust / gesond en sonder pijn.
Wat deed u / Jesu ! uw rust missen booz de mijn ?

X.

Daar hangt hy nu bekleed met stijf-geronnen bloet /
Dat bloeyt uyt hooft en striemt en wondt in hand en voet :
Dewijl mijn lichaam warm en eerlijck is gedeckt.
Wat heeft u / Jesu lief ! tot soo een min verwoeckt ?

XI.

Daar lescht-men hem met gall en edick / als sijn bozst /
Dooz sweet en bloed gedroogt / vast swoegt en smacht van
dozst :

Dewijl mijn tafel staat vol spijs en dranch na wensch.
O Jesu ! Jesu lief ! wat deed gy booz den mensch ?

XII.

Wat sal my / Liebe Heer ! booz u te moeplijck sijn ?
Wat last of arbeyd swaar ? wat ongemack , wat pijn
Ondragelijck ? die ick booz u niet willig by ?
Die arberd / last / en pijn / en alles droegt booz my.

XIII.

Thans dunkt my 't sachte dons / en 'tschaduwig gordijn /
By 't harde knips maar doorn / en prikkielen te sijn ;
De wijn maar enkel gal , de lechre spise roet ;
Het tierend klerd een walg / by Jesus dierbaar bloed.

Als

XIV.

Als my dier lusten een besoecken komt O Heer!
 Legt dan u dierbaar kruys slegs vooz mijn oogen neer:
 Uw nag'len wonden 't hert u doornen-kroon mijn hoofst:
 Soo vind ick / vooz uw pijn / mijn lusten al verdooft.

XV.

Nu sal ick 't dierbaar kruys vooz Eeuwig danckbaar
 sijn/
 Dat vooz sijn bloeck my vzijdt vooz eeuwig schand en
 pijn/
 Maar meest dat ick daar vooz van 's bleesches lusten
 vyz/
 Ben aan/de wereld gekrupst / de wereld het is aan my.
 20. Lentemaant 1659.

Jesus met sijn Bruyd in Twee-spraack.

Te singen als Herrknagend &c. siet bov. p. 30.

I.

Bruyt. **M**an Jesu lief / mijn aldertrousten borg!
 Wat ist dat dus mijn hert van d' ydle sorg
 Gestingert dubt / wat noch het eynd met my Cens sy?

II.

J. Loopt slegs / mijn kind / mijn lief / mijn lam / mijn lust /
 Ich sta vooz 't eynd. Br. Mijn kroem / mijn kroes / mijn
 kust /
 Mijn hert / mijn Hoofst / mijn Hulp / mijn Heyl / mijn
 Hoop / Ich loop.

III.

En wil vooz u doen / wat opt mensche deerd:
 Maar ah! maar ah! mijn hert en wil niet meed':
 En immers al wat sonder hert geschiet Is niet.

IV.

Jes. Gy segt mijn Bruyd / dat ick uw Hert / uw Borg /
 Uw Hoofst / uw Heyl / uw kust ben / seg / wat sorg
 Quelt dan uw siel? of soud ick dit in schijn? Daar sijn?

a LIED der MINNE

Tuffchen

b EMANUEL en c SULAMITH.

Op de maniere van
d HARDERS-SANG.

Wijsse: Phantastijcke, &c.

I.

SULAMITH.

O Minnelijckst' Emanuel! Emanuel mijn
Le- ven! f Kom set u by my neder wel! g Maar!
wat sal ick u geven? h Ick sal een kroon van Lau-
werieren schoon / Uw dierbaar hooft omweven.

O on-

a Geliick 't gehele Hoog-lied. siet oock Jef. 5. 1.

b Jesus Christus. Jef. 7. 14. Matth. 1. 23. Godt smet ons.

c De Geleevige. Hoogl. 6. 13. Vreedfame.

d Alsoock Hoogl. 1. 7.

e De Bruyd bemint Jesum bovenal, als sijnde haar leven. Phil. 1. 21.
siet Joh. 14. 6.

f Soekt sijne gemeynsaamheyd als Pf. 73. 28. 2 Tim. 4. 22. 2 Cor. 6. 16.

g En Hem yet goeds te doen, als Pf. 116. 12.

h Kap niet vinden als Hem te te verbeertlycken in haar lichaam en siet,
1 Cor. 6. 20.

II.

Eman. *i* Onbedachte Sulamith!
k Sulamith soet van wesen!
l Waar kond gy bloemen rood en wit/
 Waar soud gy 't kruydje lesen/
m Dat my het byem/
n Dat ulwe minne reyn
 Gevoegelijck soud wesen?

III.

Sulam. *o* De blaad'zen van mijn hert / den mond
 Dooz lipp' en tong ontschoten/
p De bloemen *q* uyt den selven grond
r Met uw dauw overgoten;
s Die ongemeen
t Geweven dicht in een/
u Hebben u noyt verdröten.

G 5

Eman.

i 'T is onbedacht te menen dat *ons* goed tot den Heere raect. siet Pl. 162. 1. 2.
 Job, 25. 7. *k* Siet Hoogl. 1. 16. en 4. 1, 7.

l Niets ter wereld is waardig genoeg.

m Om Jesum na behooren te verheerlijcken. Hoogl. 5. 10, 11. &c.

n Of om de liefde van eene geloovige siel genoegsaam uyt te drucken.

Hoogl. 8. 6. *Planten des Heeren.*

o De Bruyd biedt den Bruydegom tot sijne verheerlijckinge. *d'* uyt-
 pruytfels van haar geheylight hert, dat sijn, hare *heylige redenen*, siet Math.
 12. 35. sijnde, benevens de *verkondiging van 't H. Woord* (de *Vrucht der lip-*
pen genaamt Jes. 57. 19.) de *vrymoedige belidenisse der H. Waarheyd* Math.
 10. 32. de *stigtelijcke samspraken*. Eph. 4. 29. Col. 4. 6. en de *geestelijke*
liesden-plichten van onderwijfinge, verroosting, vermaningen, en bestraf-
 tingen aan elckander, Eph. 6. 4. Heb. 3. 13. 1 Theff. 5. 14. mitsgaders de
Gods-dienstige oeffeningen van biechten, Pl. 52. 5. *Bidden*, Pl. 5. 2. 3. 4. *Singen*,
 Pl. 57. 9. 10. Eph. 5. 19. Col. 3. 16. &c.

p Desgelijcx de verbreydinge van die H. redenen door *aangename woor-*
den, als Pred. 12. 10.

q Dog die uyt dien selven grond, dat is van *geheyligder herten* komen, niet
 van de lippen slegs. Jes. 29. 13.

r Oock sulcke, die van *Gods Geest* geleert werden, niet in *menschelijke*
wijsheyd, siet 1 Cor. 1. 7. en 2. 4, 13.

s De *heylige redenen* sijn wel *ongemeen*, want weynige hebben eenen
goeden schat des herten. Math. 7. 14.

t Met *aangenaamheyd*, Col. 4. 6. *Bescheydenheyd*, Phil. 4. 5. *Lieflijckheyd*,
 Phil. 4. 8.

u Siet Pl. 62. 2, 3. Hoogl. 2. 4. en Heb. 13. 15. de *Vrucht der lippen die sijn*
naam beliden, is 't offer des lofs, in welke de Heere een behagen heeft.

IV.

Eman. *a* Laat dooz uw blad en bloemen heen /
 Dooz kleur en geur / van berren /
 Ganaat en druyp-tros / onder een /
b Dooz-flontheren als sterren ;
c Zoo sal ick in
 Uw liefelijcke min
 O Sulamith verwerren.

V.

Enfan. *d* O ! Sulamith ! gy hebt mijn hert
 Verobert met uw oogen.
 Sul. *e* Emanuel ! gy dooz uw smert
 Hebt my mijn siel ontoogen :
f Dus Sulamith
 Emanuel besit /
 g Haar eygen siel ontbloogen.

VI.

Eman. *h* Seg Sulamith ! wat was u lest
 Dat gy my liet booz deur staan ?
k 'Ack klopt' / ick riep / ick sprack om best ;
l Tot my den dauw dee deur-gaan :

Of

a De Heete segt dat den glansch en den reuck van de woorden en der del-
 ver vercieringen niet genoeg en sijn, maar dat de vruchten der goede warcken
 daar by moeten komen, sal ons verheerlijken Hem behagen, siet Matth. 21:
 34. Luc. 13. 16. Joh. 15. 8. Phil. 1. vers. 11. Jac. 2. 14. 1 Joh. 3. 17, 18.

b Dat evenwel genade Vruchten niet en sijn te sijnen nutte, Ps. 16. 2. maar
 alleen in sijn kroon, dat is, tot sijne eere. Tit. 2, 10.

c Siet Ps. 45. 12. Hoogl. 7. 5. 9.

d De bruyd neemt Jesus berre met haer ooge. Hoogl. 4, 9, dat is 't geloue,
 Joh. 6. 40. ja geweldighlijck, Hoogl. 6. 5,

e d' Heere Jesus verkrijgt sig onse sielen en alles door sijn lijden. siet
 2 Cor. 6: 20, met 1. Petr. 1: 18, 19.

f Siet Hoogl. 2: 16.

g Sig selven geheel hebbende verlochent. Matth 16: 24 Gal. 2: 20.

h De Heere weckt haar op tot yver in 't toekomende, door schaamte over
 voorledene. als Rom. 6: 19, 20, 21

i Als ick aan uw herte klopte met mijn Woord, Openb. 3: 20. siet
 Hoogl. 5: 2, 3. &c.

k Siet Hoogl. 5: 2. Suster, Vriendinne, &c.

l Tot den Morgenstond toe, heb ick den ganische nacht gewacht, Hoogl.
 5: 5. Mijn hoof is vervult met dauw &c,

a Of ick u schuld /
 Dan of ick ben by uo /
 Dooz deef' wijsi op daar keur aan.

VII.

Sul. *b* Op! swijgt mijn schaamt / Emanuel ;
c Op keerde u nauwelijcx henen /
 Of 't lijf sig rept ter bedd' uyt snel /
d En 't hert bestweeck met eenen /
e En deed een bloed
 Van Myrrhe druppen soet
 Op grendel / slot / en steenen :

VIII

f Den oly deed het slot met lust
 Opspringen / *g* en ick ruchte
 Myr stratewaart / *b* sy dat de rust
 Mijn wakend hert soo druchte !
i Of (dacht ick) daar
 Emanuel nog waar :
k Maar laas ! het my misluchte.

IX.

Eman. Lust Sulamith den slaap / soo (dacht
 Ick) dat sy my mag derben ;

So

a De Here doet haar der dagen van ouds gedencken , als Ps. 77:6. en hoe sy
 voor defen wel keuse wist tussē sijn afwesen, of by sijn. siet Ps. 27:9. en 38:22.

b De Bruyd erkent sich te schamen , als Esr. 9:6.

c En verhaalt haar berouw , en hoe sich opgemaackt had om Jesum te soe-
 ken. Hoogl. 5:6.

d Door droefheyd en leetwesen , Hoogl. 5:4 door verlangen en liefde,
 Hoogl. 5:6.

e Siet Hoogl. 5:5: *Mirrhe-oly* betekent de liefelijke genade des H Geests
 in 't herte. De Bruyd wil seggen: 't Herte so ontroerd door droef heyd en
 liefde, bracht alle de krachten en genade des H. Geests t'samen; en dede die
 vloeyen op 't slot van mijn herte.

f Dese genade nam alle hindernisse weg, (gelijk de olye slot , en grendel
 glad maackt) so dat 't herte open ging. Hoogl. 5:6.

g Hoogl. 5:6, 7. ick ging u over al soecken.

h Hoogl. 5:2. Het herte waackt voor Jesus, hoewel eens verrascht sijn-
 de door den slaap.

i Hoogl. 5:6. *Ick socht hem.* *k* Maar ick en vond Hem niet..

l De Here stelt de Bruyd de ongerijmthevd van dese slaap voor oogen.

a Sy slape dan byp voort. [Sul.] *b* Bep; sacht!
 Bep! lieber woud ick sterben:
c Van nu af aan/
 Wil't herte wacker staan/
d Laat ick uw gunst maar werben.

X.

Eman. *e* Dol op is u mijn gunst bereyd/
 Die't eyndeloos behagen
 Van 's Vaders Algenoeftszaamheyd
 Heb aan den mensch doen dagen.

Sul. *f* Mijn siele smelt
 Als gy my dat vernielt/
g Mijn hert en kan 't niet dragen.

XI.

Eman. *h* Ja 's Hemels glansch / i mijn erisdeel/
k Heb ick om u gelaten/

Sul. *l* Gaf ymand my dees aard geheel
 Dol rijkdom / lust / en staten;
 'k reup dese weer
 Door Lauwren u ter eer

Te

a Bepottens-wijse, als Matth. 26. 45.

b Sulck spreken, smert de Bruyd seer, en doet haar de dood voor sulck een slapen kiezen. siet Ps. 63. 4

c De siel neemt voor beter wackerheyd, als Ps. 5. 4. dog onder 's Heeren hulpe.

d En verfoecht des Heylands gunste en gemeynschap weder te gevoelen, Ps. 51. 10. 14. door weleke 't herte gesterkt werd, Heb. 13. 9. siet ook Ps. 1. 9. 32.

e De Heere segt, aan sijn gunst en is niet te twijffelen, om 't verbond der genade; (dat eenwig is, Jel. 55. 10. 2 Tim. 2. 13.) spruytende uyt het oneyndig Godlijk behagen en vermaken, 't geen de H. Dryeenigheyd heeft in sig telven, en door dit verbond oock in den mensche, siet Spr. 8. 30. 31. Luc. 2. 14.

f Als de siel die eyndelose maal-stroom van onverdiende liefde siet en gelooft, dan smeltse weg in wederliefde. 1 Joh. 4. vers. 10.

g Siet Hoogl. 2. 5. en 5. 8. *h* Gods gestaltenisse. Phil. 2. 6.

i Die ick als Sone hadde. Joh. 17. 5.

k Hebbe ick verwisselt voor de gestaltenisse eens dienstknechts, Phil. 2. 7.

l En had ick dese gehele wereld, met al watter vermakelijcks in is, ick woude se geven voor eenen goeden of grooter schat des hert en: daar uyt ick stichtelijcke woorden en goede wercken mogte voortbrengen om u te verbeerlijcken; 1 Cor. 6. 20. Ps. 145. 5. Ps. 137. 6. Matth. 5. 16. Phil. 1. 11.

m Te vlechten met Granaten.

XII.

n Maar heen/ mijn Koning? Ach en scheidt/

o En laat die p son niet dalen!

Eman. g Ja duyf r mijn bysijn u verleydt/

Gy laat uw schaapjens dwaalen.

ul. f Dwalense? vliedt

Emanuel dan niet:

u Maar helptse kop-waartz halen.

m Nu voegts'er de vruchten by, als Jac. 2. 12.

n De siel begint te voelen dat de gevoelige wercksame gemeynsaam-
yd des H. Saligmakers weg gaat. Hoogl. 5, 6. Ps. 10. 1.

o En bidt, dat Hy met sijne verwarmende, verlichtende, en levendigma-
ende genade niet weg en ga, Ps. 51. 13.

p Jesus is onse Son Mal. 4. 2. en ons Ligt, Eph. 5. 14.

q Duys. als Hoogl. 5. 2. en 2: 14. en 4. 1.

r Gy soudt uyt eygen-liefde aan mijn troostelijke tegenwoordigheyd
vel al te seer hangen, oook wel so, dat gy uw tijdtlijck beroep soudt ver-
aymen als Petrus, Matth. 17 4.

f Komen de saken mijns beroeps eenigins in verloop.

t Wijckt, o Jesu, met uw genade dan niet van my.

u Want, al den segen is van u, Ps. 117. 2. En in't bysonder moet uw
iefelijckheyd over ons sijn, sal't werck onser handen bevestigt worden.
f. 90: 17.

Jesus Min, of ware Kuysheyd.

Harders-sang, of Pastorel.

Stem: Godt heeft u mensch geschapen.

I.

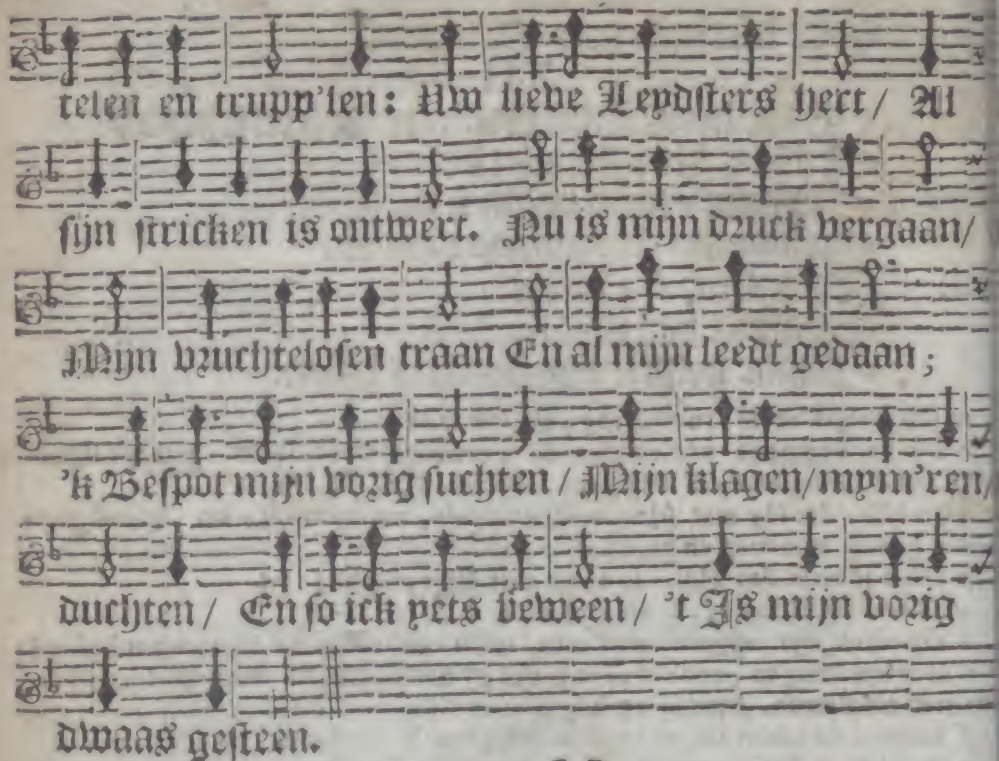

O Nos'le repne dieren / Die om mijn le-
Dy onbekommert swieren / Mijn stillen traan

ge tent
gewent: Nu moogt gy weeldrig hupp'len / En bep-
telett

telen en trupp'len: Uw lieve Liedsters hert / Al
 sijn stricken is ontwert. Nu is mijn druck vergaan/
 Mijn vruchtelosen traan En al mijn leedt gedaan ;
 'k Bespot mijn vorzig suchten / Mijn klagen/mijn'ren/
 duchten / En so ick pets beweent / 't Is mijn vorzig
 dwaas gesteen.

I I.

Nu heb ick hem gebonden/
 Die is / en opt sal sijn/
 Mijn smerten / en mijn wonden/
 Een trouwe Medicijn;
 't Vol-op van mijn begeren:
 Gy! wilt u oogjes keeren
 Mijn lamm'ren / want g' hem niet
 Als mijn' andze minnaars siet/
 Nog hoort sijn blar'ge be'e:
 Dooz desen was ick me'e
 Soo dom als gy mijn Dee;
 Maar na mijn Hert mijn' oogen
 Is dooz 't geloof ontvloogen/
 Nu acht ick dat men siet
 By dat ick geloove; Nier.

I I I.

Daar waren vzeemde tochten

Die

Die in mijn jonge bloed
 Mijn reyne siel bebochten/
 En 't onbebleekt gemoed
 De'en dutton in gepeynsen/
 De'en suchten gaan en beynsen/
 Tot dat mijn Jesus quam/
 En mijn herte dooz hem nam:
 Mijn Min met Hem gekruyst,
 Mijn siel in Hem gehupst/
 Mijn Hert dooz Hem gekupst/
 Kent nu geen Minne-klagen/
 Acht nu geen Minne-klagen/
 Voelt nu geen Minne-pijn:
 Mijn jong hert moet vrolijk sijn.

I V.

O! schaduwige Boontjes!
 Dien ick mijn klagten de'e;
 O! soete silbze stroomtjes!
 Dien ick mijn suchten me'e
 Deed boeren na de dalen/
 Als ick in 't sinloos dwalen/
 U van mijn dwaase pijn
 Deed mijn 'Oor-getuygen sijn:
 Ey! laat u stil gerucht
 Sacht-suspend / dooz de lucht
 Mijn nieuwe Minne-lucht
 En ongewone klagen /
 Van mond ten Hemel dragen;
 En segt de Trouwste Mijn /
 Dat mijn Hert voor hem sal sijn.

V.

Seg hem / dat Geute nog Geuten/
 Soo lang 't gesternte gluyzt/
 Soo lang de wolcken sneeuwen/
 Soo lang u ruyfchen duyzt/
 Mijn liefde sal verkouwen/

Mijn

Mijn suchten sal doen flonwen/
 Dooz booz-of tegenheyt/
 Want sy sijn mijn Drolijckheyt :
 Sijn gunst my toebereyd.
 Dooz 's wereldts grond geleyd/
 Sijn Min van eeuwichheyt/
 Heeft sulcke Herten-stralen/
 In 't mijne laten dalen :
 Dus segt de Trouwste Mijn/
 Dat mijn Hert voor Hem sal sijn.

VI.

Hooz ! supbre teere spruytjes !
 Sneeuw-wit gewolde bee !
 Hooz ! dierb're reyne kruidjes !
 Die 'k met mijn voeten tree ;
 Getuygen van 't geleden/
 Geklaagde onsupberheden/
 Gedachten ongenaamt/
 Dier sig nu mijn siele schaamt :
 Gaat / seg dien Hepl'gen daar/
 Heyn / boven d' Heem'len lilaar/
 Daar ick mijn siel aan paar ;
 Ick wil mijn supbre leden
 Te sijnen dienst besteden/
 Ja segt dien Trouwste Mijn/
 Dat mijn hert voor Hem sal sijn.

VII.

Stil-duystre linde-paatjens !
 Die 't onbekende spooz
 Kon decken met u blaatiens/
 En mijn schaamt heelden ; Hooz !
 Staack nu uw beynjend helen/
 Ick staack mijn heymlijck stelen/
 Want die mijn siel nu mint/
 Een onsigtb're toegang vint.
 De wind / die 't al verspiedt.
 Depl by u telg / nog siet

Men

Men deef mijn Sonne niet.
 Doer slegs door 't suchtend rupschen /
 Mijn suchten / tot dien kupschen /
 En segt die Trouwste Mijn /
 Dat mijnn' Hert voor Hem sal sijn.

VIII.

Hy is / en sal my wesen
 Mijn troost in treurigheid /
 Mijn vasten burcht in vresen /
 Vermaack in d' eenicheyt /
 Des nachts een tente soele /
 Des daags een wollike hoele /
 Een glans in Dupsterheyt
 Die m' in 's levens paden leyd ;
 Mijn Man / mijn toeverlaat /
 Verheffer van mijn sinaad /
 Tot Heerlijchheyt en staat ;
 Die niet sijn willig dulden /
 Voldaan heeft al mijn schulden /
 En my met goed'ren rijk
 Maackt een Koningin gelijk.

IX.

Ey ! doet my hem niet loben !
 Ick weet begin nog end /
 Hy sweeft en swaert verr' boven
 Tien dupsent die gy kent ;
 Sijn Hoofd / dat mijn behoud is /
 Van dicht geslagen goudt is ;
 Hy selve rood en witt /
 En sijn hartz gekrult als gitt ;
 Sijnn' oogen in den Wijn
 En melck gewasschen / sijn
 Als Opamanten sijn :
 Sijn wangen / als de rp'en
 Van diere speterpen :
 Sijn lippen leelpen soet

Duppelend' van een Myrthen-bloed:

X.

Sijnr' handen sijn als ringen /
 Met Turkops' schoon getiert :
 Sijn borst en buxck my vzingen
 Het pvoopz' gesaphiert ;
 Sijn schenckelen en beenen
 Als diere Marmer-steenen /
 Die na de kloeckste vond
 Sijn op 't dichtste Goud gegrond :
 Sijn stel van Hoofst tot voet
 Is als den Liban / goed :
 Sijn spraack als Honig / soet.
 Ja wat hem om / of aan is /
 Mijn lust daar in geba'an is.
 Sulck een in daad / en schijn /
 Sulck een is de Liefste Mijn.

XI.

Mijn sieltje wilt u boegen
 Te rust / van lusten mat ;
 Dit kan u 't hert veruoegen /
 Hier vind de lust sijn sat :
 Alw' Hert / geleerd in beynsen /
 Verstrickt door lust en pepnsen /
 Hier in / soo lang het leeft /
 Ruym genoeg te pepnsen heeft.
 Help Hemel ! Warden help !
 Help Son / Maan / Sterren / help !
 (Ter 't mijn hert oberstelp)
 Help ! Geesten van hier boden /
 Hem in verwond'ring loben /
 En segt de Liefste Mijn /
 Dat ick Sijn' H'p' Mijn' sal sijn.

26. Somermaand 1659.

Gibeon

Gibeon eenes Christens.

DAt gy / Heer / Salomons vergunning my
 Vergunden / en quaaamt toetsen mijn begeren /
 Ick soud van u eens Konings Heerschapp
 Vereyschen / en niet minder dan regeren :
 Een Koninck woud ick sijn / niet van een land
 Of Koningrijk : (ja of dit gansche pleyen was
 Van Oost tot West / van d' een tot d' ander kant
 In mijn gewoud) dat rijk my nog te kleyen was.
 Al 't Goud van Ophyr / Indiën met al
 Sijn schatten ; al de Persische juwelen /
 En al dit duysentmaal verdubbelt / sal
 Nog kan mijn hert niet geen veruoeging strelen :
 Den wildsten Hz of Tartar / dien het woudt
 Verwildert / en den Mensch heeft dese vergeten /
 Den Barbaar / en den Indiaan sijn stout
 Ontemlyck / maar beneden mijn vermeten.
 Ick wenschte een rijk wiens uytgestreckt begrip /
 Den kring van Aerd en Hemel oberstrydet /
 En duysend Hemelen acht als een stip /
 En wat ontimmelyck is / oberstrydet.
 Ick noemde het / dat ick het kende ; maar
 D' onkunde van dit rijk / maackt my het verben /
 Nogtans niet is my nader : Het is / waar
 Ick ben : en leven sal 't met my / en sterben.
 D' Onwaardige Ick ben 't selve / die mijn siel
 Derr boden 's Hemels kring streck / welckers waarde /
 My boden alle schatten waard is / hiel
 Mijn rechter oog slechs 't rechte spoor / en staarde
 Daar altyt meest op 't meest ; wiens felle drif
 Dan ongetoemde lust / en herten-tochten /
 Mijn siel een dood / en 't lichaam een vergift /)
 Geen rust houdt / dan met Magt en list beuochten.

Een ding/ Heer/ eysch ick: laat ick slechts een Heer
 Sijn van my selven , en laat andze menschen/
 Als ick dit Een maar heb dat ick begeer /
 ('k Benp 't haar niet) byp krijgen/ dat sy wenschen.

11. Herfstmaant 1659.

T O E - T R E D
 tot 's H E E R E N
 H. SACRAMENT.

I Ck dacht sou 't hert beset met soo veel sonden
 Opdzingen tot dat Heyl / en daar gena
 Verwachten ? beyd wat ! niet soo stout / want dra
 Hond ick mijn siel van 't heylig Kregt verflonden.
 Dit peynsend was des Heeren inspraack veerdig/
 Die vzaagde 't dubbend hert / wat soeckt gy hier !
 't Hert sey/ de Kracht der waarhepd / die als vier
 My supber wand'len maack / en uw Dienst weerdig.]
 Kom dan byp (seyd de Gods-spraack) want het hert
 Dat dooz mijn wet verstockter wierde / werd
 Nu dooz Gena gesocht / en soo gebonden :
 Soo grijp ick (seyd de siel) volmondig toe /
 En eygen die Gena so krachtig ; doe
 Gy 't steenig hert maar smelten in uw wonden.

9. Wijnmaant 1659.

Genoe

Genoegen in het Kleyne.

Stem: O Romen vol onreedlijckheyt, &c.

Of: Als volgt.

I.

O M-nofel diertje! spzack u taal / A liefelyche
 stemme-straal / Alw wijse trechjes altemaal: Wat
 wijshepd soud gy ons / Wat wijshepd soud gy ons
 al leeren? Wat wijshepd leert gy ons dog niet?
 Nu 't Godlyck Woord-boeck van u lied / Ons
 waarlyck wijs-maacht; en 't bedied Leert van uw
 lieflyck quincheleren.

II.

Kleyn segt gy (Menschjes) ben ick: kleyn
 Mijn nootdrift is / en nesje repn /
 En koos daar voor geen Konings pleyn /
 Want grooter kan ick niet
 Want grooter kan ick niet besitten.
 Mijn vol genoegen / mijn genucht
 Heb ick als d' ongebonde vlucht

D 3

Mag

Mag kiezen d'eyndelose lucht/
En 't sonne-licht my schenckt sijnn' hitten.

III.

Laat d' Opebaar / de groote Swaan/
Veel rijsen slegen af end' aan/
Ick sal een vrolijk liedtje slaan/
Mijn Schepper / onder dies/
Mijn Schepper / onder dies / ter eeren :
Wat ben ick veler zorgen vry !
Wat singt en springt mijn hertje vly !
Ick werd benijd / noch ick beny/
En niemant steurt mijn quinceleren.

IV.

De sotticheden van uw bryen
De soeticheden van het Kleyn
Verwarelosen ; om een pleyn
Veel grooter dan gy kunt
Veel grooter dan gy kunt besitten :
Daar uw genoegen / uw genucht/
Vind ruymmer licht / en ruymmer lucht/
Daar 't hert om 't eyndelose sucht/
En branden kan in Hemelsch' hitte.

V.

Siet (Mensch) met goeden oogen aan/
Dat sotten groote gangen gaan/
Maar leert met my een liedtje slaan/
Ons Schepper / dien gy kent/
Ons Schepper / dien gy kent / ter eeren :
Wat waart gy veler zorgen vry ?
Wat song en sprong uw herte vly ?
Doet dog soo / of kom (kont gy) my
(Ick sal het doen) uw lof-sang leeren.

VI.

Dat soete bechje / 't pluym-gediert/
Dat wuf van tachtje op tachtje swiert/
Spels vast mijn bonnis ; doch bestiert

Mijn

Mijn gangen doech / en ick
 Mijn gangen doech / en ick wil 't volgen.
 Weg! ydel eer / ondraaglijk pack!
 Gemack vol lastig ongemack!
 Weg! wigtig Goud! ick kies den tack
 Van 't heyl / dat my heeft opgeswolgen.
 II. Wintermaand 1659.

LUSTEN-RUST,

Idelijck gesogt, en vrugtbaarlijck gevonden.

Stemme: O Kersnacht, siet pag. 48.

I.

Vermoepde siel / al dat u rusten
 Verstozen komt / sijn maar uw lusten,
 Die in u nieuwe lusten voe'n;
 Als een hind / belt-blugtig jagen /
 En drijvend in den drijf vertsagen /
 Dus 't Hert amegtig hijnen doen.

II.

Ick sag den pracht van 's wereltsch luster /
 En doorgesien riep; Niet dan duyster
 Is dese stal-kaars in mijn oog:
 Want siet / een bloem (hoe licht vertreden)
 Seyd / siet O! mensch uw ydelheden
 In beter glans dien ick u toog?

III.

Chans jaagde my de lust na lieden
 My onderdanig te gebieden;
 En laas! het was maar slaverny:
 Want woud ick mijn gewiss bewaren /
 Het myne moest ick laten baren /
 Op dat het volck behouden se.

IV.

Doe seyd' ick Grote schatten sullen
 Mijn holle lusten brugtbaarullen:
 Maar bond / dat 't Goed als Ebb en Bloed /
 Als holle / ronde / losse bollen /
 Pau komt of gaat weer henen rollen /
 En 't herte ledig hygen doet.

V.

In lust verdzong het vleesch de Reden
 Tot overdaad, en lecherheden /
 En tot ; mijn siel ! en noemtse niet :
 Al lusten / die my niet verschonen
 Of als een blixsem-straal verdwoenen /
 Of als een spoel doodz 't webbe schiet.

VI.

Dus sag den Hemel 't herte slaven/
 En tochtig na sijn lusten draben
 Al hygend naar een ydel Niet :
 En ybrend in Barmherticheden
 Riep / laat o Mensch! uw ydelheden/
 En siet wat u mijn goetheyd biedt !

VII.

Mijn Soon mijn dierbaar pand u geven
 Sal ick / en in hem / 't salig leven/
 Uw Dol-op / uw Genoegsaamheyd !
 Ick weet uw lusten sullen rusten /
 En blijven nog uw lusten lusten /
 't Sal sijn in dese Salicheyd.

VIII.

Mijn toorn die in u op kan drogen /
 Wat Schepselen tot rust vermogen /
 Hoe brandend heet / Hy sincken doet :
 Hy bied u schatten / Heerschapppen /
 En Wijn / en Merg / en leckernpen /
 En set uw siel in Minne-gloed.

Want

IX.

Want die sal in u wouen/ leuen/
 En in uwo siel een straale geben
 Van mijn Licht en Al-weerdicheyd:
 En ge sult/ wat ge hier berkiefen
 Kont/ en u seluen oock/ verliesen
 Om mijnn' te sijn in Eeuwicheyd.

X.

Mijn siel! waarom dan dus amechtig
 Gejaagt / dat u ontworstelt plechtig /
 En als ge 't krijgt u niet verstaadt?
 En waarom niet in ernst getreden
 Ten Bron van Algenoegsaamheden,
 Daar uwo vernoeging eewig staat?

XI.

Gelijck een Maagd gering in duyfter/
 Door trouwe gesocht ten hoogen luster /
 Sig buygt / en blijft in 't weygren niet:
 Maar laat haar Staat en Goed en Vrinden/
 Om dat sy beter hoopt te vinden
 In hem die haar Sijn trouwe bied;

XII.

So wil / en sal ick oock mijn siele
 Door Hem/ my buygend/ neer doen knielen;
 En seggen / Sie my daar, mijn Heer!
 Om u wil ick het alles der ven /
 Want in u vind ick duyfsent werben
 Vriend/ gunst/ lust/ schatten/ rust/ en eer.

XIII.

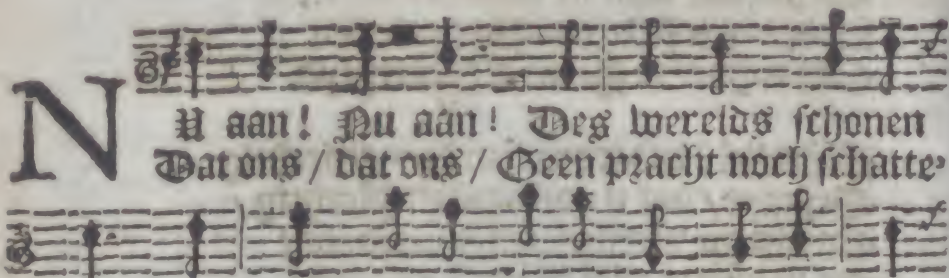
Als 't Mergen-licht / met gulde stralen /
 De bergen ober licht de dalen /
 So schijnt sijn gunst in 't duyfter hert:
 Ick sal dat Hurolijck sonderlingen
 Een Bzuplofs-lied ter eeren singen/
 Als 't aan my meer bevestigt werd.

19 Sprockelmaant 1660.

J E S U S L O F F.

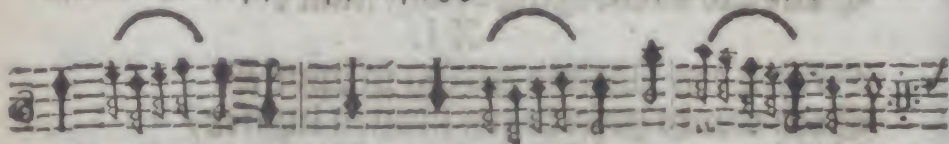
Stem : Pools Balet.

I.

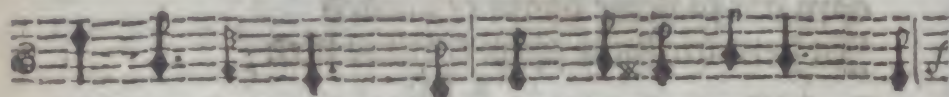

N a aan! Nu aan! Des werelds schonen
Dat ons / dat ons / Geen pracht noch schatte

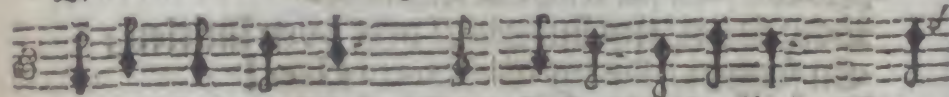
blick / En glansch verby / wil ick Na Jesum gaan ;
meer / Gunst / rust / lust / Staat en eer / Van Jesu heer'.

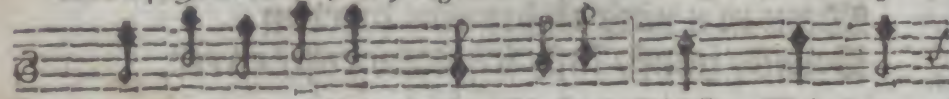
Ik wil : Ik sal : Ik moet : Hy is mijn ee- nig Goed.
't En kan : 't en sal : 't en moet : Hy is ons ee- nig Goed.

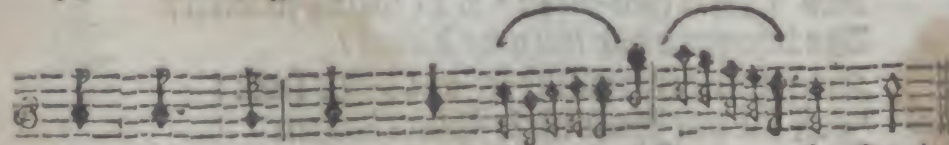
Ick tart de wereld. Haar gunst is glas gelijk ; Haar

diere schatten slijck ; Haar lusten walgelijck ; Haar

Staat ondragelijck / By Jesus rijck. Die kan :

Die sal : Die moet Ons sijn het Hoog- ste Goed.

II.

O glansch ! O glansch ! Den aarden onzichtbaar /

Den

Den Geesten Hemel-klaar / Is Jesus gansch /
Hoe hoog ! hoe heil ! hoe schoon !

Is 's Hemels diere Soon !

Den straal / den straal Van dat oneyndig Licht
Verheldert ons gezicht ; En sonder paal

Is hoog / Is heil / Is schoon

Maria's eygen soon.

De Sonne-krans So heerlijk niet en rijst ;

Geen schone Sterre-lijst /

Geen luster / diemen prijst

In Gangis stenen ; rijst Tot desen glansch :

Soo hoog / Soo heil / Soo schoon /

Is Gods verhebe Soon.

III.

Liefelijk lief'lijk Is Hy die watter leeft

De lief'lijkheden geeft ; En vriendelijk

Dol vreugd / Dol lust / Dol goed

Is Jesus oversoet.

Versticht versticht Sp't hert in sonde-schuld /

En breez van ongeduld ; 't is haast verquicht

In Vreugd / In lust / In goed /

Van Jesus oversoet.

Toon Schepsels all Wat u den Hemel liet /

En wat bevallijck hiet /

Mensch / Licht / Beemd / frissche blied /

By Jesus is het niet : So lief-getal

In vreugd / In lust / In goed /

Is Jesus over-soet.

IV.

Eeuw'ig Heyl ! eeuw'ig Heyl ! Kiep sig den Hemel moe /

Want d' aarde treedt nu toe / Ten Hemel stepl ;

Gods gunst / Gods hulp / Gods Beeld /

Ons Jesus mede-deelt.

Wis het is / wis het is Vergeefs ons siel genaacht /

O Vrand ! dus geraakt Alw toeleg mis ;

Gods gunst / Gods hulp / Gods Beeld

Gods

Gods Soon ons mede-deelt.
 Het blammig sweerd Van Edens Engel wijckt ;
 De lose slang bestwijckt ;
 Het siel-fenijn gelijckt
 Wel medicijn ; en 't wijckt Nu al wat deert :
 Gods gunst / Gods heyl / Gods Weeld /
 Gods eygen Sone deelt.

V.

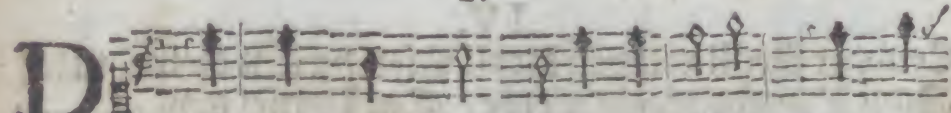
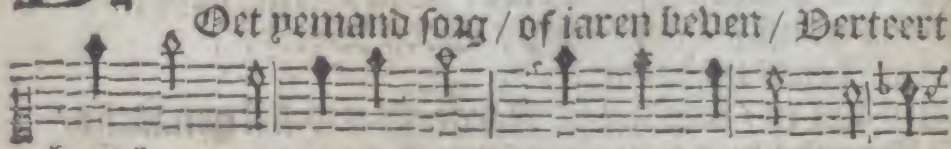
Genig All ! Genig All ! Dat ons allene boegt/
 Dat ons alleen genoegt : Want in dit dal
 Ons lot / Ons loon / Ons leen
 Is Jesus ons alleen.
 Blugge sin ! blugge sin ! Dien altijd ongerust /
 Jets ongenoten lust : Hier stut uwa min ;
 Ons roem / Ons rots / Ons rust
 Is Jesus onse lust.
 Trots' in dit dal Op 's menschen vryndlijckhepd ;
 Der lusten soetichepd ;
 Der schatten weerdichepd ;
 Der Staaten Heerlijckhepd : Wy tarten 't al.
 Ons Lust / Ons Goud / Ons Kroon /
 Is Gods verhebe Soon.

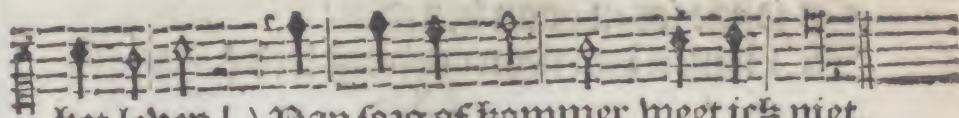
II. Ougstm. 1661.

Het jonge en onbekommert leven.

Te singen : Als de tien Gebod. item Als Reveillez vous
 siet boven pag. 65. Of anders / als hier volgt.

I.

D
 Oet yemand sorg / of iaren beven / Verteert

 hem kommer of verdriet / (Hoe wonder wel lust my
 hee

het leven !) Dan zorg of kommer weet ick niet.

I I.

Mijn jeugdig hert wil aan geen banden /
 Het schrikt booz kommer en booz pijn :
 Des geed' ick dat in Jesus handen /
 Daar 't altijd vry en bly sal sijn.

I I I.

Mijn hertje is een weef verlaten /
 En / als het sig van schild ontbloot /
 Is onder duysend die het haten /
 In duysend pzyck'len van de Dood.

I V.

De wereld segt / Ick sal u kleden
 Met sijd en kostelyck gewaad /
 Dat na de mood' u soete leden
 En jonge jaren boeg'lyck staat.

V.

Ick deck uw wang met losse locken ;
 Ick maack uw arm ter elboog naacht :
 Ick koozd' en boozd' uw sijde rocken ;
 En herstell' al wat u mismmaackt :

V I.

Ick prang uw schouwers in balijnen /
 In doecken en in diere kant :
 En doe / in soet verschiet / verschijnen
 Aan hand en borst den Diamant.

V I I.

Weg ydelheden ! strenge banden !
 Aan-lockelycke slaverny !
 Gy bindt mijn armen en mijn handen /
 En laat mijn jeugdig hert niet vry.

V I I I.

Soud ick mijn wel-geschapen leden /
 En dier-gekochte sieltje meed /

Co

En jonge jaren gaan besteden/
In 't kopen van mijn eeuwich leed ?

IX.

Die syde stricken wis sijn stricken
En prangen van mijn byne ziel ;
Daar my de Hel mee konit versticken/
Op dat ich in sijn handen viel.

X.

Mijn lieben Jesus trouwen Vader/
Die Deugd-cieraad / vooz yd'len schijn/
Mt-deelt ; gy sult mijn goedhepds ader
En ich sal altijd d' uwe sijn.

XI.

Het is my beter hier met Deugden/
Vooz Godt en mensch / verciert te staan/
(Want dat is hter ons Hemels-breugde/
Eer wy ten Hemel inne-gaan ?)

XII.

Dan na een kleyn vermaack van d' oogten
Verworpen van uw aangesicht/
Het eeuwig knerssen te gedogen
In 't eeuwig Duyster / sonder Licht.

XIII.

Sal ich eens Hallelu-jah singen
Met die hier sijn in smaad en pijn/
Soo moet ich van de wereldlingen/
Als Jesus Bzupd / gescheyden sijn.

Paufe.

XIV.

DE bose lusten my verleyden/
Dooz oberdaat en leckerny/
Om my van Jesus af te scheyden
Dooz slechte tongen-heerschappy.

XV.

Deen tonge / daar sijt gy te kleyn toe/

Op

Op werdt soo licht mijn Meester niet :
 En Hertje daar sijt op te reyn toe/
 En onder suiverder gebied.

XVI.

Mijn Jesus / als ick soo veel spijse
 Maar hebbe / dat ick leben kan/
 So sal ick uwre Goedhepd prjisen/
 Dooz enckel brood als smaacklijck Mann.

XVII.

In waarhepd dit en is mijn spijs niet/
 Maar 't Hemelsch brood van boben af ;
 Het vleesch dat Jesus ons ten prijs liet/
 Als hy 't dooz ons ter Krupce gaf.

XVIII.

Begeerten ! die ick niet en kenne/
 Blijb upt mijn onbesoedelt hert/
 Dat ick aan Jesus liefde wenne/
 Op dat het niet bebleekt en werd.

XIX.

Op Jesu lief ! besit mijn oogen :
 Op Jesu lief ! besit mijn tong :
 Op Jesu lief ! wilt niet gedogen
 Dat opt mijn voet te dertel sprong.

XX.

Op Jesu lief ! besit mijn oozen/
 Op Jesu ! houd mijn handen vast/
 Dat die niet deriels opt en hozen/
 Dat geen van desen mis en tast.

XXI.

Ja Jesu lief ! besit op 't herte/
 En houd dat rijck dooz eewdich in/
 Duld daar noch min / noch minne-smecte/
 Als / Jesu lief ! uwre min.

XXII.

Noch eens Heer Jesu ! mijn gedachten
 (Die duysenden tot stricken sijn)

Behaart

Bewaart die / dat sy maar betragten
Ons liefden / Here / d' uo en mijn.

XXIII.

Laat dubben / dutten in gepeynsen /
Laat suchten by so lang hy leeft /
Laat anders dencken / anders beynsen
Die Jesum lief niet lieb en heeft :

XXIV.

Laat by / die wil / die heerschappy toe /
En treurig draag dien oberlast /
Mijn jeugdig hert blijft daar te by toe /
Mijn jonge jaren vreugde past.

XXV.

Ik sal ick soetste Jesu singen /
Een vrolijk liedtjen ; en weerom
Mijn hertjen in u vrolijk springen /
Van nu aan tot mijn ouderdom.

XXVI.

Daar sal dan 't Hallelu-jah na-slaan /
Als ick u in een reyn gewaad
Sal / als een reyne maagd' lijn na-gaan
Op Spons hoogten / waar gy gaat. Open. 14: 4.
2. Pausc.

XXVII.

Niet kan mijn herte meer bederven
Als 't volgen van mijn eygen sin,
Dies leerde Jesus my 't versterben /
Als ick quam t' syner scholen in.

XXVIII.

Mijn eygen sin is niet dan draff : ja
Mijn Jesus is mijn heyl : daarom
Hoe 'k verder van my selven af-ga /
Hoe 'k dichtcr by mijn Jesus kom.

XXIX.

En meest / dewijl mijn jonge jaren

Des

Des Hemels wegen ongewent /
In 's menschen-saken onerbaren
Sijn ; Jesus uw gelepde sendt.

XXX.

Gy hebt mijn Vader my benomen /
Dat was uw wil / dies doek de mynne ;
A sal ick / Heer / als Vader schynen /
En so sult Gy mijn Vader syn.

XXXI.

Mijn lieve Moeder sal ick eeren /
En lieben met een trouwe min /
En in gehoorzaamhepd gaan leeren /
Haar Moederlyck gebod en sin.

XXXII.

Mijn lieve Moeder uw bevelen
Sal ick betragten alle-tijd /
Die my / na 't goddelijck bevelen /
Mijn Vader en mijn Moeder sijt.

XXXIII.

Mijn sin / mijn soete Jesu ! buygen
Wil ick om u / en Moeder meed /
En dat in al mijn doen betuygen /
Dog meest so ick ten egte treed.

3. Pause

XXXIV.

Mijn Hert / Heer Jesu ! wilt herbozmen
Ten Hemel door uw Heerschapp /
Om die met yber te bestozmen .
Den fleur-trant van de werld verby.

XXXV.

Geen fleur-dienst kan mijn siel genoeg /
My wacht het padt dat d' eerde gaat /
Maar wil my met die reye boegen
Die steeds op Zjons heubel staat.

A

Wen

XXXVI.

Weg vuple lied'ren / dertle boecken /
 Het Woord dat 's Hemels liefde gaf /
 Sal ick in Liefden ondersoeken :
 Sendt / Heer / uw Geest van boven af.

XXXVII.

Het borchens-gnozen van de fangen
 Des werelts is mijn siele een last /
 Mijn seugdig vrolyck hert sal hangen
 Aan Zyons maat-sang eeuwig vast.

XXXVIII.

Uw lieve leedtjes / Heer / clead'ren
 En spijfigen mijn spijsen sp ;
 En dat ick in dien plicht bestede
 Mijn tijd / mijn geld / mijn zorg / en my.

XXXIX.

Doet my / Heer / na Bethlehem reysen /
 My na de lage hutjens troont /
 En looben doet / dat dat paleysen
 Sijn / daar ge nu onsigtbaar woont.

XL.

In die paleysen sal ick singen /
 Op Konincklijcken toon / het lied
 Van uwre diere Liebelingen ;
 De wereldlingen kennen 't niet.

XLI.

Haar vreugden is maar schijn van vreugde :
 Het blickren van een doozne-blam /
 Die maar een korten tijd verheugde /
 En in verdriet een eynde nam.

XLII.

Het Hert heeft in dat lachen smerten
 (Zoo is het gall met soet vermomt)
 Als 't hert (hoe vrolyck) wil beherten
 Den wiffen rekendag / die komt.

Mijn

XLIII.

Mijn bzeugd/ sal dooz / en weer dooz/ bzeugd syn/
 Een bzeugd / dien Jesus selve stupzt ;
 En 't Jeugdige hert van nu verheugt syn /
 In blydschap die dooz eeuwig duyzt.

XLIV.

Lust ymand dras / en slabernye /
 Dat hy by om de wereld ding' /
 En by dat ick de lechernye'
 Van 't jeugdige lede pluck ; en sing /

XLV.

Doet ymand sozg of jaren beben /
 Verteert hem kommer of verdriet :
 (Hoe wonder wel lust my het leven)
 Ick weet van sozg of kommer niet.

XLVI.

Mijn jeugdige hert wil aan geen banden /
 Het schriekt dooz kommer en dooz pijn ;
 Dus geef ick dat in Jesus handen /
 Daar 't altijd by en by sal sijn.

25. Ougstmaand 1661.

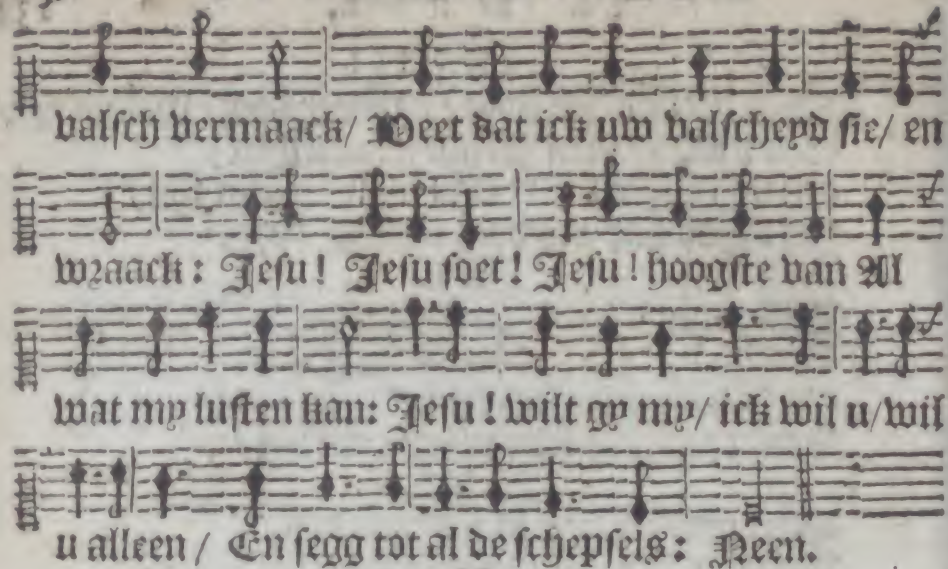
Schepselen Niet en Jesus Al.

Singt als : Rosemont waar gy vliedt.

I.

Schepsels suood! Die mijn hart Locken dooz ver-
 maack ten smart / Dooz een loos gebley / Dooz een
 valsch

I 2

valsch vermaack/ Weet dat ick uw valsched sie/ en
 wzaack: Jesu! Jesu soet! Jesu! hoogste van Al
 wat my lusten kan: Jesu! wilt gy my/ ick wil u/wil
 u alleen / En segg tot al de schepsels: Heen.

II.

Menschen-gunst / maar een blick/
 Menschen-ongunst / maar een schzick/
 Stelen 't herte weg; noch ist haat noch gunst/
 Maar niet dan der schepslen toder-kunst.
 Jesu! Jesu lief! Jesu 't hoogste van
 Al wat my trecken kan!
 Jesu wilt gy my / geeft dat by my menschen niet
 Meer gelden dan een enkel Niet.

III.

Menschen-schoon / 't Hoofst-stuck van
 Wat ons hier behagen kan:
 't Ciersel van uw beeld / Dat my billijk weckt
 Tot uw lof / mijn hert vaack van u treckt.
 Jesu! Jesu schoon! Jesu 't schoonste van
 Wat my behagen kan!
 Jesu wilt gy my / leert my dat beballijckheyd
 Bedrog is; schoonheyd ydelheyd.

IV.

Menschen-min Die 't gemoed
 Boden al herleven doet/
 d' Ed'le menschen-min / als se menschen vleydt/
 In onreyne tocht my licht misleyd'.

Jesu

Jesu! Jesu lief! Jesu 't minlijckst van
 Al wat ick minnen kan!
 Jesu mint gy my / Laat u min / u kruys / u kroon
 Mijn min' my hel'pen doen / of doo'n.

V.

D'yd'le pracht / 't kost'lijck kuyt
 Van mijn kleed / mijn hof / mijn huyt
 Draagt de naam van R cyn, dat het oog verquickt /
 Als / helas ! het hert in 't dozre sticht.
 Jesu! Jesu schoon! Jesu eierlijckst van
 Wat my vermaken kan!
 Jesu: wilt gy my / geef my H dan tot cieraad /
 En doet my sien des Hemels staat.

VI.

't Soet vermaack dat 't geboomt /
 Dat het beechje daar het stroomt /
 Dat het morgen-rood / dat het groene krupt
 Geben; soekt in als mijn hert ten beupt.
 Jesu! Jesu lief! Jesu 't soetste van
 Wat my vermaken kan!
 Jesu! wilt gy my / Toont my u in wat daar swiert
 In krupt / in spruyt / in pluyt-gediert.

VII.

Leckre tong / gulfscheyd /
 Heeft my dickmaals stil misseydt:
 's Hemels mild gerief / 's lichaams wisse nood
 Kreeg de schuld van wat de lust gebod.
 Jesu! Jesu soet! Jesu 't soetste van
 Al wat my smaken kan!
 Jesu! wilt gy my / schenckt my 's Hemels leckern
 In waar geloob / so ben ick by.

VIII.

Ah! Gevoel! ah! Gesicht /
 Ah! betobrend schemer-licht!
 Geben op de hand! Tegenwoordicheyd!
 Wat hebt gy veelmaals het hert verleydt?

Jesu ! Jesu lief ! Jesu 't waardigst van
 Al wat my trecken kan !
 Jesu wilt gy my / Doet my dooz 't gelobe sien
 Wat heyl d'onsichtbaarheden bi'en.
 Slagt-m. 1661.

Jeugde-Vreugd.

Te singen als

Soet geselschap dat met my, pag. 78.

I.

O B-herroepelijcke jeugd !
 Hoe wel past u soete vreugd ?
 Als nog in mijn jonge jaren
 's Levens kracht in 't bloeyen staat /
 Doegt het niet dat mijn hand snaren
 Anders / dan in vreugden staat.

II.

Vreugden eyst het jonge bloed /
 Dat sijn eerste sprongen doet :
 Maar waar vint men ware vreugden/
 Onder Son-en Maane-kring /
 Daar al wat ons opt verheugden
 Dol is van verandering ?

III.

't Hert bedencht sig selve niet /
 Of 't heeft stoffe van verdriet /
 Dat het decrelijck kan klemmen /
 Klemmen met veel droefenis ;
 Of het schoon in vreugd te swimmen
 Schijnt / en uptgelaten is.

IV.

Waar is soo een blijde staat /

Daar

Daar geen droefhepd na en staat
 Waar is vzeugde / die de pijnen
 Van het uytterst' oordeel doet
 (Niet vergeten / maar) verdwijnen
 Dooz een wis oneyndig goed ?

V.
 Waar is vzeugd die niet vergaat
 Als de siel het lichaam laat ?
 Dan / helas ! sal al het repen
 Haast in schreyen oer gaan :
 Saal'ge vzeugde / die dit scep'en
 Sonder scepden uyt kan staan ?

VI.
 Saal'ge vzeugd die noyt verdwijnt !
 Saal'ge Son / die altijd schijnt !
 Stralen die booz eeuwig stralen !
 Stralen / daar dit sigtbaar rond
 (Op haar kragtig neder dalen)
 In sijn schoonhepd uyt ontsind.

VII.
 Emdeloos genoegen ! dat
 't Algenoegsaam goed bevat :
 Goed / daar alle goed sijn goedhepd
 In erkent / en uyt onfangt :
 Soet / daar 't soet van alle soethepd
 In sijn vzeugde-werck aan hangt.

VIII.
 Goed om sig beminnelijck !
 Vzeugden enckel hemelrijck !
 Waar sal ick mijn jengdig leven
 Nuttiger besteden / dan
 In dat altijd vzeugden geben /
 En my noyt begeben kan ?

IX.
 Goed om sig beminnelijck !
 Waar helas ! onsielijck ;

En daarom bemind te minder
 Van die maar door d'oogen siet/
 Dien wel bleesch en wereld hinder /
 Maar 't geloof geen hulpe / biedt.

X.

Om sig selve minnelijck
 Sal my sijn 't onsenelijck ;
 D' Eeuw'ge wijshepd / d' eeuw'ge goethepd
 Kennen/ minnen/ eeuwiglijck
 Is daar in mijn eeuwig goed leyd :
 Ik Macht geen ander Hemel-ryck.

XI.

Kiest dan wijslijck seugdig bloed /
 Tot u vzeugd bestendig goed ;
 Dat het geer- sieck hert veruoegen
 Kan ; en als het leven gaat /
 A ten vasten supl sig voegen
 Sal/ en dan voor eeuwig staat.

A7. in Oogstmaant 1651.

Opdragt van 't voorgaande.

N. N. soecht gy 't wesentlijck /
 Wallen laat dan 't sigtbaarlijck :
 Want als d'evenaar twee schalen
 Min en meer met wicht belaan /
 d' Eene rijzen d' andere dalen
 Doet / so moet het hier ook gaan.

Siet gy 't eeuwige gelofcht ?
 Meht dan al het sienlijck licht /
 't Is maar raserup / te seggen
 Werld en al is ydel , als
 't Hert na 't sienlijck huncbrend leggen
 Blijft / en maacht ons seggen vals.

De

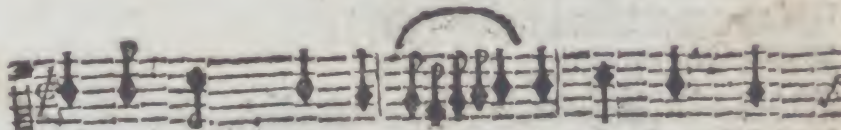

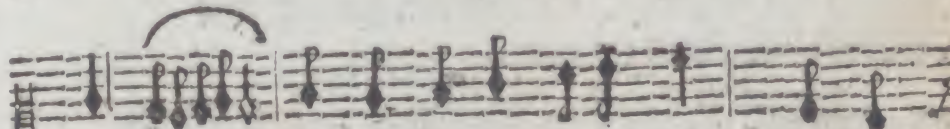
De Heylige Maagd

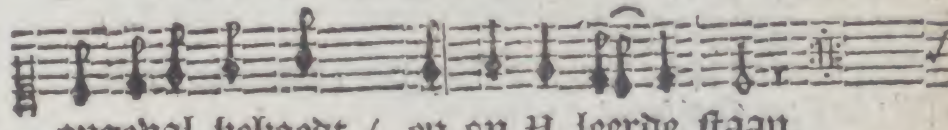
MARIA JESUS MOEDER
BEVRUCHTED.

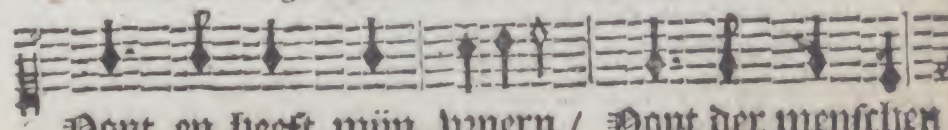
Te singen als
Onder de Linde groen, daar &c.

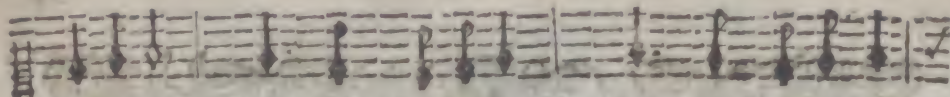
I.

A *Onmachtich Vader lief! die my van kinds
A heeft mijn jeugdig hert gelieft / gedient*

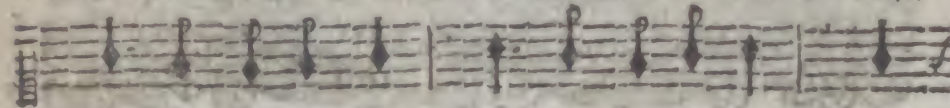
 *been aan Hebt in zorgen opgevoedt / En van
ge- vreeft: Gy sijt Heere van mijn sin / Gy den*

 *ongebal behoedt / en op A leerde staan.
doele van mijn min Alleen altijd geweest.*

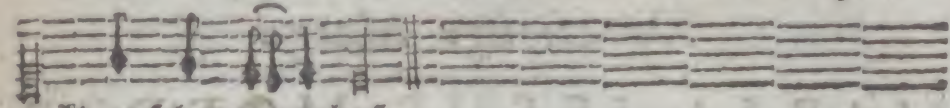
 *Royp en heeft mijn vyperp / Royp der menschen
vyp*

Ulyery / Hoort de vuple lust / Hoort de leupe rust /

Hoort de hovaardy / Hoort de lekeruy / Haar

Heerschappij gelust.

II.

Als my een dertel mensch van wulpsse minne sprack ;
 Vader uw oprechte min
 Toonden al mijn tochten in /
 En niemand dien toom brack.
 Als my het boose vleesch tot vuple lusten ried /
 (O ! gebarelijcken strijd /
 Die de ziel van binnen lijdt !)
 Mijn wil en woud het niet.
 Want uw Schoonheyd boven all /
 Uw weldaden sonder tal /
 Uw liefstijckheyd / Al-genoegsaamheyd /
 Naam als Oly goed / Woorden Honig-soet
 Zijn in mijn hert gespreet.

III.

Om dat uw wijzen raad my / Vader / had bereydt
 Na de wijs van alle vleesch /
 Was ick in een stage vrees
 Dat my de lust mis-leydt.
 Mijn teer'en stille jeugd had rijper raad van doen /
 Om in dees fenijnig' eeuw
 Tegen Tyger / Beer / en Leeuw
 d' Onnosselheyd te hoe'n.
 Als dan Joseph (mijn genood)
 My sijn kuyfche minne bood ;
 koos ick hem ten Heer / Om mijn kuyfheyd teer

An

In een reynen Echt / Na uw wil gerecht /
Te hoeden voer on-eer.

I V.

Mijn Joseph heeft my lief / en ick mijn Joseph weer :
Liefde-band van mensch en mensch /
t' Saam-geboegde sielen / wensch
Ick / en in d' echt niet meer.

Uw Algenoesaamhepd my dus behoeden wilt.

Joseph is Maria's rust /

En Maria Josephs lust /

En Gy ons beyder schild.

Alder-soetsten Menschen-min !

Na des Hemels reynen sin /

Daar beballichepd / Daar liefstallichepd /

Daar getrouwichhepd In de Supberhepd

Den grond van 't Hutoelijck lept.

V.

Maar wepnig dacht mijn siel / dat 't ongeschapen Licht
't Onberispelijck belepd

Sig in mijne duysterhepd

Een woning had gesticht :

Hy woud den armen mensch besoecten van om hoog

End' om 's Hemels wel-geball

Hyt te voeren in dit dal /

Hy lucht en wolcken boog ;

En quam dalen in mijn schoot :

Soo quam 't leven in de doot /

En nam uyt mijn bleesch / Dat onf siel geneef /

En nam uyt mijn bloed / Dat ons siele voed' ;

Dus mensch uyt mensch verrees.

VI.

O ! onbegrijpelijck / en grondeloos besluyt !

Die den Hemel heeft gemaacht

My (sijn nedrig schepsel) naackt /

En kiest my tot sijn bruyd !

My dunckt die woorden van dien Hemelschen gesand

Klinc-
x

Alincken my noch in het doo? /
 Als hy my begeerde hoo? /
 Dat uytverkoren pand ;
 Dat begorded met gena
 Soud beswangert sijn / en dra
 Baren 's Hemels soon / Die sijns Vaders thron /
 Die sijn eeuwig deel Laten soud / en heel
 Meer erben tot sijn loon.

VII.

Ick groet u/ Hemeling! (seyd hy) verkozen Maagd!
 Aller Vrouwen Heerlyckhepd!
 Die de vrye Goedichepd
 Des Hemels hebt behaagt.
 Brest niet Mary / die gunst in 's Hemels ooge vindt :
 Doe' de Maan sijn ouden heer
 Drie drie-maal / dan kom ick weer /
 En gy gelegd van kind.
 Jesus noemt sijn Naam : Die is /
 Was / en wesen sal gewis
 Gods Soon wesentlijck ; End in Davids rijck
 Maacht Israel vry hvt sijn slaverny /
 End hoedt hem Eeuwiglijck.

VIII.

Soo hoog een groet te stepl was voo? de lage tent
 Van mijn hert / dat / sig gelyck /
 Altijd van sig nedzighlyck
 Te dencken was gewent.
 Ick ruynd' et doo? 't geloob op 't onseplbare woord /
 Dragend' in verwoondering /
 Hoe een Maagde-boorteling
 Kon komen ten geboort?
 's Hemels Geest sal van om hoog
 (Seyd' hy) slaan 't Almagtig oog
 Op uw Nedzichepd : En uw reynichepd
 Dragen doen ten loon 's Hemels heplig Soon
 Deel' eulwen toegefeyd.

Mijn

Mijn still' gelatenheyd seyd' niet dan / Siet uw Maagd!
 Heer: uw wil is altijd goed/
 End' uw woord waarachtich: doet
 Met my als 't u behaagt.
 Wat kan 't geloof niet al / als 't stille liefde draagt?
 Hepl upt hopeloofse nood;
 Elders 't leven upt de dood;
 En hier een Vrugtb're Maagd.
 Nu sal d'onbebleekte Jeugt
 Sich voortaan in Minne-breugd
 Gaan vermaken: want 't Overdiere pand
 Dat ick nu verwarm Dalt my haast in d'arm /
 En steecht mijn hert in brand.

25. Lou-m. 1669.

N I E T en A L,

Dat is:

*Des werelds ydelheyd, en Gods
 Algenocgfaamheyd.*

I.

Siet! als ick 't alles wel door- sie En wel door-
 soeck En wat ick in de wereld blie / En wat ick hef-
 tig soeck Siet! siet! Wereld en al is niet.

Wel

I I.

Wel schpick'lijck is der Groten haat

En toornicheyd :

Maar die nu hoog verheben staat

Daach mergen onder leyt.

Siet ! siet ! wereld en al is niet.

I I I.

Ons Vader stuypz de herten wijs

En na 't ons dient :

Die heden ons een vband is /

Is mergen ons een vriend. Siet etc.

I V.

En als men ons om Jesum haat /

Wat kan 't ons doen ?

Of niet / of dat maar 't lichaam schaadt

Het schrapfel van ons schoen. Siet etc.

V.

Ick blie niet ernst der menschen smaat

En spotternp :

En 's werelds schimp / npt Jesus haat /

Is Hemels lof booz my. Siet etc.

V I.

Ick schrick booz 's werelds dreygement

Als 't selijck broint :

En siet den Dreyger krijgt sijn end

All eer 't gedreygde komt. Siet etc.

V I I.

En of 't gedreygde waarlijck quam

En ons al broeg

Ons habe / en goet / en al benant /

't Genoeg is ons genoeg. Siet etc.

V I I I.

En raken w' al ons vrienden quijt :

Als yder wijckt /

Den Hemel / ons ten vriend / en lijdt

Niet dat ons hert beswijckt. Siet etc.

En

I X.

En ofmen ons dit leven al
 Benam met pijn :
 Dit leven is maar wind ; en sal
 Ons Jesus 't leven sijn. Siet etc.

I. Ruste

X.

Belooft de wereld ons bergen van
 Geloutert goud ;
 Om ons tot quaad te tergen ; dan
 Wy weygren eben stout. Siet etc.

X I.

De wereld is van beloften rijk
 Maar niet van gift :
 Die daar opwagted kreeg maar slyck
 En houd' sich op een drift. Siet etc.

X I I.

Men wacht des menschen gunst ten loon
 En krijgt sijn haat :
 Vaack wachtmen op een Konings kroon
 En krijgt een beed' laars staat. Siet etc.

X I I I

Den armen wroeter slaast en woegt /
 Om wepnig dreck :
 En heeft hy lang gedraast / geploegt /
 Is 't eynd noch wel gebreck. Siet etc.

X I V.

En krijgt hy dat hy soecht / wat heeft /
 Wat heeft hy dan ?
 Wat overvloeds : en niemand leeft /
 En niemand leeft daar van. Siet etc.

X V.

Den slaasschen bleper stuppt / en dient
 Om wepnig S'aats :
 En eer hy 't vast heeft / sterft sijn vriend /
 Sijn byand komt in plaats. Siet etc.

E

XVI.

En heeft hy lang dooz diensten swaare
 Zijn siel vermoort :
 Den laatsten dienst dunckt ondiens / daar
 Is Heester-vriend verstoort. Siet etc.

XVII.

En komt men al in staat en eer
 Ten hoogsten top :
 Een wenck / een wind werpt ons ter neer /
 Een ander klimt'er op. Siet etc.

XVIII.

Dat groot en kleyn sig booz u buygt
 Is rots noch helm :
 Die desen dag Gesegend juygt /
 Roept mergen Kruyst dien schelm.
 Siet ! siet ! wereld en al is niet.

XIX.

En blijft men al in Heerlijckheyd
 Wat heeft men dan ?
 Godt wacht uo diens in moep'lijckheyd /
 En rekening daar van.
 Siet ! siet ! etc.

2. Ruste.

XX.

DE pracht van dwase tierlijckheyd
 In schijn van kups
 Betovert ons nieuws-giericheyd
 Met kleed'ren / hoff / en hups.
 Siet siet ! wereld en al is niet.

XXI.

O ! al te yd'len kledren pracht !
 Daar 't al op praalt /
 Dooz sonden eerst ter wereld gebracht /
 Van beesten eerst gehaalt ! Siet etc.

XXII.

Der eerster wederspannicheyd

Ontnam

Ontnam ons gansch
 D'onnoosle breef en schaamt-loofsheyd
 En gaf ons desen glansch. Siet etc.
 XXIII.

En dat (o pd'len mensch) uw geest
 Nu heft in pracht
 Is deksel van een lam geweest /
 Of spon een woorn veracht. etc.
 XXIV.

Uw haiz-bosch die u dus verciert
 Is 's lichaams dreck:
 Ist niet wel heerlijck dat die swiert
 Op bozst en ober neck? Siet etc.
 XXV.

So go bozst en rug ontdekt /
 't Is dertelhepd.
 Herbozmt go 't aangeficht / go weckt
 Uws Scheppers toornichepd.
 Siet! siet! wereld en al is niet.
 XXVI.

Den Hof die u den geest vermaacht
 Is slyck en aard:
 Ich ly dat die uw zorg wat staacht /
 Maar 't is uw hert niet waard.
 Siet! siet! wereld en al is niet.
 XXVII.

Dat bloemtje dat nu tierlijck groept
 En inergen daalt /
 Leert d'ydellhepd van al wat bloept /
 En daarmen dus op praalt.
 Siet! siet! etc.
 XXVIII.

Dien boom die baack den hardsten storm
 Verdupren kohd /
 Staat nu geknaagt van rat of woorn /
 Verrot tot aan de grond. Siet etc.

XXIX.

Gy sayde saet van medicijn /
 Of smaacklijck krupd :
 En siet ! dat op-komt is fenijn /
 En onkrupd datter spruyt :
 Siet ! siet ! wereld en al is niet.

XXX.

En spruyter eens het beste krupd
 Dat ymand weet :
 De molle woet de wortlen upt /
 De fleck of wozm het eet. Siet ! etc.

3. Ruste

XXXI.

Boutot byz uw Huyseo Herelijck
 Als Kercken hoog :
 Nog is het maar gebacken slijck /
 En niet dan schoon booz 't oog. Siet etc.

XXXII.

Vertier met pracht van schildery
 Uw rupme saal :
 't Is niet dan verf / en maar Copp
 Van 't yd'le principaal. Siet etc.

XXXIII.

Uw glansch van glas of porceleyn
 En is maar glansch /
 Beproeft het met een stootje kleyn /
 Daar legt sijn luster gansch. Siet etc.

XXXIV.

De bose lust van leckerny ,
 Dat hozt vermaack /
 Maacht ons dooz enckle tobery
 Tot slaven van de smaack. Siet etc.

XXXV.

De spijs en dranck / die in haar maat
 Ons kragt soud sijn /

Werd

Werd door Misbruyck en overdaad
Verandert in fenijn.

Siet! siet! wereld en al is niet.

X X X V I.

En laas! wat baat den dertien mond
Een vjelijck up?

't Vermaack is van een kozten stonck/
Den wroeg van eeuw'gen duy? Siet etc.

X X X V I I.

Sp! lusten van noch vuyler stanck
Af-schuwelijck!

Alv naam is selve met haar klanck
Ong zielen schadelijck.

Siet Ec.

X X X V I I I.

Het Verelijcke Menschen-schoon/
Dooz soo een drijft

Misbruyckt / werdt onse siel (ten loon)
Tot yselijck vergift. Siet Ec.

X X X I X.

Men noemt het soete Menschen-min,
't is Menschen-haat/

Die boben al den rechten sin
Van suivze liefde schaadt. Siet Ec.

X L.

Ep! noemt het liever Menschen-schrick/
Der Hellen duy?

Wiens lust is booz een ogenblich/
En wroeg van eeuw'gen duy? Siet Ec.

X L I.

Siet! dus is 's werelds schat / en ysaal
En Heerlijckhepd/

En Dreygd / en lusten altemaal
Maar enckel ydelhepd.

Siet! siet! wereld en al is niet.

I V. Ruste..

Den

2

UYTSPANNINGEN.

XLII.

D En wijsden omtreck van de ziel
 Is veel te groot ;
 Al hadden wy dat ons beviel /
 Nog hebben we veel van nood.
 Siet ! siet ! wereld en al is niet.

XLIII.

De siel / dat ed'le schepsel / kan
 Nog altijd meer
 Begeren : wat is 't eynd'ge dan
 Door 't eyndeloos bekeer ? Siet etc.

XLIV.

Biedt gunst / en goed / en Heerlijckhepd /
 En lusten oock :
 Man 't herte dat verflagen leyt /
 't Is niet dan enckel roeck. Siet etc.

XLV.

En niets kan ons verquicken , daar
 Het herte kreunt.
 De wereld niet het herte ; maar
 Het hert de wereld steunt. Siet etc.

XLVI.

De wereld maakt geen rechte vreugd
 Wil 't hert niet mee :
 Het hert kan sijn / en is verheugd
 Al schaft de wereld maar wee. Siet etc.

XLVII.

Dat eens de wereld al haar kracht
 Ging spannen t'saam /
 En brak de minste koorts de magt /
 Ick roemde 's werelds naam. Siet etc.

XLVIII.

Deed eens de wereld met al haar goed
 My slapen sacht /
 Of gaf my lust tot spijsse soet /
 Ick roemde 's werelds macht. Siet etc.

En

XLIX.

En heeft de wereld niet so veel nut
 Dooz 't lichaam vepl /
 Hoe soud hy dan de siel ten stut
 Verschaffen eeul'ge hepl ? Siet etc.

L

Oh ! als dat edele schepsel swijmt /
 (En wis het sal)
 Wat heeft de wereld dog dat rijmt
 Ten steunsel booz dien val ? Siet etc.

V, Ruste.

LI.

En hebb' de wereld al goeds genoeg
 Dooz al ons lust ?
 Het goede maackt sig vleug'len vzoeg /
 Of 't leve werd ons gebluscht. Siet etc.

LII.

Een dief / een bonck / een krijg berooft
 Van haave en Land.
 Een pijn / een siecht / een droefheyd dooft /
 En helpt uw lust aan kant. Siet etc.

LIII.

Een pier / een fleck / een rups uw hoff
 Verwelcken doet.
 Een schend'ge tong uw eer uw loff
 Vertrappelt met de boet. Siet etc.

LIV.

Een woord / een wenck / een waan uw vriend
 Ten byand maackt.
 Een spijtige / nijdige / mis-gediend /
 Uw klimmen in Hoogheyd staackt. Siet.

LV.

En alles blijve / noch blijft gy niet /
 Maar dese nacht
 Werd u de siele ont-eyfcht, en blied
 Uw goed / uw eer / uw pracht Siet etc.

LVI.

Dan leng' de Werld met al haar goed
 Uw leven een upz;
 Dan mak' de werld uw sterben soet/
 En geve de lusten een dupz. Siet Ec.

LVII.

Laat dan uw vyzinden uw voozspzaack sijn
 Dooz't eeuwige Recht
 Daar Mansien niet en is dan schijn /
 Den Heer is als den Knecht: Siet etc.

LVIII.

Uw Hooghepd weer dien Rechtter af:
 Uw geld / uw Goed /
 Uw Rust / uw Lust versagt de straf
 En hoel der Hellen gloed. Siet etc.

VI. Ruste.

LIX.

¶ I Slang genoeg gesongen van Niet,
 Waar is het Al?
 Dat als het gantsche Schepsel vliedt /
 Mijn siel hoedt vooz dien val /
 't Al, 't Al! dat me genoeg sal?

LX.

Die 't Schepsel eens sijn wesen gaf /
 Der schepselen Heer,
 Die 't Schepsel maakt ter schepselen staf.
 Die is en niemand meer
 't Al, 't Al, dat me genoeg sal!

LXI.

Die aller Schepselen Heerlijckhepd
 In sig bebat/
 Is al mijn Vreugd, mijn Soericheyd,
 Is al mijn Eer, mijn Schar,
 Is Al, is Al, dat me genoeg sal

LXII.

Die 't Schepsel al sijn kragten geeft

Is

Is Al, is Al;
Want dat Hy geeft / Hy hoger heeft
En aan my wercken sal.

Is Al, is Al, dat me genoeg sal.

LXIII.

Die 't Schepsel onderhoudt, en boedt /

Is Al, is Al:

Die 't Schepsel werckt / en wercken doet
Al 't Hepl beschicken sal /

Is Al, is Al, dat me genoeg sal.

LXIV.

Die alle menschen (laag of hoog
In magt en Staat)

Die opt der menschen herten boog
En neigde tot gunst of haat /

Is Al, is Al, dat me genoeg sal.

LXV.

Door wien de spijs my sterckt en boedt /

Den dranch my lescht /

Die my mijn kleedzen warmen doet /

Is boven Al Het Best.

Is Al, is Al, dat me genoeg sal.

LXVI.

Die selv een Heer is van mijn hert.

(Is Al, is Al)

En dwingt het tot genoeg of smert /

In weynig / in veel / in all' /

Is Al, is Al, dat me genoeg sal.

LXVII.

Die my sijn Soon ten spijsse geeft

(Is Al, is Al,)

En met sijn Bloed / dat eeuwig leeft /

My eeuwig lesschen sal /

Is Al, is Al, dat me genoeg sal.

LXVIII.

Mijn Siele stellet u dan ter neer /

¶ 4

¶ 4

Hier is het Al:

Mijn Ziel / en laat uw lust u niet meer

Verboeren / hier is het Al

Het Al, het Al, dat u genoeg sal.

Slacht-maant 1654.

JESUS VOORBEELD,

Te singen als

Amo te benigne Jesu.

I.

H Eyl'ge Jesu! Hemelsch voorbeeld! Wer En-
 g'len Heplicheyd / Werdt als dunsteris veroordeelt
 By uwe Somb'arheyd. Jesus is mijn onbesmet Hooft,
 en Hert: mijn Ceelt, en Wet. Hepligt my // Hepligt
 my: Ich moet Jesu, sijn als Gy. Hepligt my // Hepligt
 my: Ich moet Heplig sijn als Gy.

II.

Stille Jesu! die de baren
 Van uw wil op den grond

Dan

Van uw Vaders wil bedaren /
 En stil doen leggen hond.
 Wanneer sal mijn tocht en wil
 Eens in d'uw verfincken stil ?
 Hepligt my // Hepligt my :
 Ich moet Jesu, sijn als Gy. Hepligt etc.
 Ich moet stille sijn als Gy.

III.

Wakk're Jesu ! vol van zorgen
 En arbejd sonder maat /
 Besig van den bezegen morgen !
 Tot aan den avond laat :
 's Daags voor spijs / met werck beset /
 's Nachts / voor 't bedden / in 't gebed.
 Hepligt my // Hepligt my /
 Ich moet Jesu, sijn als Gy. Hepligt etc.
 Ich moet wacker sijn als Gy.

IV.

Goede Jesu ! altijd mindlijck
 In liefelijck gelaat :
 Mebens vriend en brand vrindlijck /
 Een pders hulp en raad :
 Ah ! waar ich als gy : een troost
 Aller in haar hulpeloost !
 Hepligt my // Hepligt my :
 Ich moet Jesu, sijn als Gy. Hepligt etc.
 Ich moet minlijck sijn als Gy.

V.

Sachte Jesu ! die sachtmoedig
 Het aller-scharpste leet
 Draackloos hond vergeben goedig /
 Ja sonder toornen leed ;
 Maar in pber hond vergaan
 Wierd uw Vader smaad gedaan :
 Hepligt my // Hepligt my :
 Ich moet Jesu, sijn als Gy. Hepligt etc.

VI.

Nedrig' Heyland ! weerdig t' eeren :
 Die aller menschen loff
 Deer ootmoedig kond ontberen :
 En soo des hoogmoeds stoff
 Wichte / dat het oordeel klaar
 Altijd stond in d' ebenaar.
 Hepligt my // Hepligt my :
 Ick moet Jesu , sijn als Gp. Hepligt etc.
 Ick moet Nedrig sijn als Gp.

VII.

Suyv're Jesu ! die de driften
 Van 't lichaam tomen kond /
 En het kupsch van 't onluupsch sisten
 Met hert / en oog / en mond :
 All uw leden hielt gij net /
 All uw dencken onbesmet.
 Hepligt my // Hepligt my :
 Ick moet Jesu , sijn als Gp. Hepligt etc.
 Ick moet Suyver sijn als Gp.

VIII.

Maar'ge Jesu ! dien de rede
 De spijs en dranck toe mat ;
 Dertel noyt in leckerheden /
 Noyt vol / of ober-fat :
 's Hemels wil te doen hielt gij
 Dooz uw spijs en leckernp.
 Hepligt my / Hepligt my :
 Ick moet Jesu , sijn als Gp. Hepligt etc.
 Ick moet Matig sijn als Gp.

IX.

Heyl'ge Jesu ! drucht uw leden
 Een leven op de mijn' ;
 Doet mijn voet als d'uwe treden /
 Mijn oog als 't uwe sijn /
 Woven al maackt dat mijn hert

Als het uo recht vierig wert.
 Hepligt mp // Hepligt mp!
 Sijck moet Jesu, sijn als Op.
 Hepligt mp / Ec.

HEERLYCKHEYDS LOFF.

Voyse: *Un jour &c.*

I.

Hoog! om hoog! mijn ziel/ na boven! Hier bez
 neden is het niet: 't Rechte leben/ lieben/ loben/ Is
 maar daarmen Jesum siet. Al wat gy siet op aard/
 Al wat gy hoort op aard / Is uo kostlyck leben/ lie-
 ven/loben/ Al wat gy wenscht op aard / Is uo kost-
 lyck hert niet waard.

II.

Schoon en praecht is enkel schijn / en
 Adelhepd al 't kostelijck/
 Lusten met 't gebruik verdwijnen/
 Goud en silver is maar slyck:
 Daar 't kostelijcke bloed

Daar

Daar 't kostelijcke bloed
 Waerdig als uw leven / lieben / loben /
 Daar 't kostelijcke bloed
 't Hert boven alles gelden doet.

III.

't Leven sonder eynden Heerlijck /
 Na dit leven krijgelijck /
 Is / mijn siel / alleen begeerlijck /
 En beweegt onstichtbaarlijck :
 Slipt maar uw vleeschlijck oog /
 Slipt maar etc.
 Want dit heerlijck leven / leven / leven /
 Slipt maar uw vleeschlijck oog /
 Want dit leven is om hoog.

IV.

Sonder sterben voor Godt leven /
 Sonder moeyte / sonder pijn /
 Sonder steckte / sonder beben /
 Sonder quel / en sonder quijn :
 O ! yd'le siel bedenckt / O ! yd'le etc.
 Sonder sterben leven / leven / leven /
 O ! ydle siel bedenckt /
 Wat u den Hemel goedig schenckt.

V.

Leven in volmaackte deugden,
 Tot des Heeren Heerlijckheyt /
 Drolijck in des Hemels vreugden /
 Heylig in sijn Heylicheyt :
 Met soo een glanssch vereent / Met soo etc.
 Sonder sonden leven / leven / leven /
 Met soo een glanssch vereent /
 Siet wat den Hemel u verleent.

VI.

Hersenslosen / die de snooden
 Sonden doet / en daar in leeft /
 Weet gy niet / dat u de dood / en

Wel noch in den boesem kleeft?
 Wilt gy ten leven gaan? Wilt gy etc.
 Dangt der deugden leven / leven / leven /
 Wilt gy ten leven gaan?
 Dangt hier het deugdzaam leven aan.

VII.

Menschelijck en lievens-weerdig
 Is mijn Jesus / daar de min
 Altijd tot wat anders veerdig
 Vindt alleen genoeg in!
 Mijn siel na boben dan / Mijn siel etc.
 Daar ick Jesus lieven, lieben / lieben /
 Mijn siel na boben dan /
 Daar ick het heyl aanschouwen kan.

VIII.

Alderminnelijckste Schoonheyd!
 Oorzaack van wat hier schoon schijnt /
 Diedoer jaren / nog gewoonheyd
 Min vermaacht / of opt verdwijnt.
 H / Schoonheyd / bid ick aan / H etc.
 Wil ick opt pets lieben / lieben / lieben /
 H / Schoonheyd / bid ick aan /
 Daar sal het hert eerst henen gaan.

IX.

Allerley Bevallijckheden
 Diemen hier bedencken kan /
 Menschen-liefde / menschen seden /
 Sijnder maar een schaduw van.
 Dit steelt mijn hert en al / Dit etc.
 Lust my pet te lieben / lieben / lieben
 Dit steelt mijn hert en al /
 Dit boben al ick lieben sal.

X.

Ah! dat aller menschen tongen /
 Aller En'glen wackerheyd
 t' Samen-spanden / t' samen songen

Jesus

Jesus lof en Heerlijckhepd!
 Waacht op Hert / mond / en hand/
 Waacht op mijn Cpter, want
 Jesus is te loven, loven / loven:
 Waacht all' op hter is stoff/
 Singt sonder eynden Jesus loff.

27. in Oogstmaand 1665.

't Kruyce van een Christen.

Toon: 't En is niet alle tijd, &c.

Siet boven pag. 100.

I.

Al ist van Kruys, van leed/ van droefhepd/ van ver-
 dziet/
 Dat ick dit Lied op heff / uyt sinerte en is het niet:
 Want Jesu liebe Heer! die my altijd verheugt/
 Dooz een pond kruys en leed / wel duysent ponden
 vreugd!

II.

Dat ick geen aardfchen schat / nog rust / nog lust gemiet /
 Noch op de wereld troost maar onlust en verdziet;
 Dat is om uwent wil / O Jesu lieben Heer!
 Mijn schat / mijn rust / mijn lust / mijn hoop / mijn troost /
 mijn eet.

III.

Gy vult al mijn gebreck / mijn nodelose sorg
 Staacht gy / als gy u stelt dooz al mijn schulden Borg:
 Dies wat ick lijden moet / O Jesu lieben Heer!
 Wil ick wel lijden / en / als 't u belieft / noch meer.

IV.

Dat ick des werelts schat weldoende missen moet/
 Gedwongen of verschalckt berooft werd van mijn
 Goed:

Dat

Dat is om uwent wil / O Iesu lieben Heer !
 Dat wil ick lijden / en / als 't u belieft / noch meer.

V.

Dat ick mijn siel met sorg booz so veel' hater's hoe'n/
 En met veel arbeyd / moet des liefdes plichten doen /
 Dat is om uwent wil / O Iesu lieben Heer !
 Dat wil ick lijden / en / als 't u belieft / noch meer.

V I.

Dat ick mijn sichaam leuy tot neerstrige arbeyd dwing /
 En om uwo leedtjes teer met mijne lusten ding :
 Dat is om uwent wil / O! etc.

V I I.

Dat ick in nood of vrees op uw gebod my stel
 Tot vasten , en ter sonden doot mijn lichaam quel :
 Dat is om uwent wil / O! etc.

V I I I.

Dat ick my speen van lust , en booz de satheyd rijf'
 Met vake upt den slaap / met honger van de spys :
 Dat is om uwent wil / O! etc.

I X.

Dat ick mijn vrienden / ja mijn dierbaar naaste bloed /
 Als ick uwo boetstap volg / van my vervreemt sien moet ;
 Dat is om uwent wil / etc.

X.

Dat ick den bitzen steeck der monden vol fenijn
 Verdraag / debijl' mijn mond haer ziel wil balssem sijn
 Dat is om uwent wil / etc.

X I.

Dat ick ondragelijck aan 't menschelijck geslacht
 Des werlts uptbaagsel ben / verschopt / bespott / veracht ;
 Dat is om uwent wil / etc.

X I I.

Dat ick in haer doch na mijn eygen hersens leeb' /
 Daar ick mijn wil' in d' uwo geheelijk overgeeh' :
 Dat is om uwent wil / O! Iesu lieben Heer /
 Dat wil ick dulden / etc.

Als

XIII.

Als ick in desen all nog mis de vriend'lijckheyt
 Dan uwes Daders gunst ter hoop-en hulp-loosheyt;
 Dat is om uwent wil / etc.

XIV.

Ja dat de wachter self / die my sijn troost belooft/
 Met mijne klachten spott / en sig mijn sleuper roost ;
 Dat lyd ick al om u / O Jesu lieven Heer
 Ick wilt wel lyden / en / als 't u belieft / nog meer.

XV.

'k Veracht Rijckdom en rust en 's vleesches lusten al/
 En wat my 's werelts troost / of aansien geben sal :
 Want Gy sijt (segg ick nog) O Jesu lieven Heer !
 Mijn schat / mijn rust / mijn lust / mijn hoop / mijn troost /
 mijn Eer.

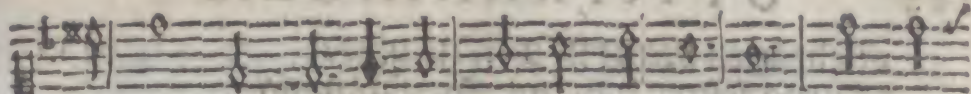
16. Loumaand 1659.

Weldadicheden der Jonckheyd van eene
 Geloovige.

Eerste L O F S A N G.

I.

Wel aan mijn siel / 't is in den dut Al lang ge-
 noeg ge- legen ; Uw Licht , uw Luft , uw Schut uw
 Schut Ondankbaarlyk ver swegen : Hest eens u herft
 om

om hoog En met u hoost u hert en handen / Tot Hem

die hert en oog A repcht in so veel Liefde-banden.

II.

Mijn Schilt / mijn Schutt / mijn Licht / mijn Lust /
 A Dame wil ick pryfen /
 In 't Duyster van u roegerust
 Op vreselijke wijfen :
 Dien romp hebt gy bereyd /
 Geen beentje vooz uw' ooch verborgen ;
 Ick lood u Goedicheyt
 Die eer ick was vooz my woud sozgen.

III.

Mijn voedsel maackte gy met my
 En warme kleding sachte :
 (Hoe kostelijck Heer / houden wy
 Uw wondere gedachten !
 En nauw in 't licht gebzacht /
 Gy woud' hier / houd / lucht / water / winden /
 (Ick lood' uw Goed' gedacht !)
 Ja 't schepsel gansch aar my verbinden.

IV.

'k Beveel u schepsels al (seyd Gy)
 Dat hintje niet te deeren /
 Maar hebt gy kracht of goed van my /
 Besteedt het aen dien teeren :
 Geeb' melck uw soetichent ;
 En tarw uw doedtsel ; wijn uw krachten ;
 Ick lood' u Goedicheyt
 Daar al uw schepselen op wachten.

V.

Een vrouw uyt duyfsend moest het sijn /
 Diens Liefde my uyt nood / lang

A

Bes

Gedzagen d'roeg in will'ge pijn /
 Dolmaackter dan uyt Poot-dwang :
 Want daar ick eerst geleyd
 Was / onder 't Hert daar 't noyt kon dagen ;
 (Ick loob uwo Goedicheyt)
 Daar wierd ick doe in 't hert gedzagen.

V I.

In 't Hert van twe tot Een gebracht /
 Dooz ongemeene liefde /
 Dat dees in dobb'le zorg en kracht,
 O ! wonderlijck beleyd !
 Een Hert en kond u niet veruoegen /
 Dies woud uwo Goedicheyt
 In Twee uwo magt en forse voegen.

V I I.

Chans koestertmen de leedtiens sacht
 Met vier / met linne en wollen /
 In zorg vooz 't swacke bzejn men tracht
 Het wicht in slaap te sollen :
 De swacke Moeder seyd
 Ey ! laat het aan mijn hertje suggen !
 Ick loob uwo Goedicheyt
 Dooz soo veel Goedichepts getuggen.

V I I I.

Maar daar was noch den hoogsten top
 Niet van Uw gunst / O Vader !
 Men nam het lam in windels op /
 En bragt het tot U nader ;
 In Syons Heylicheyt
 De stadt des Gzoten-konings Magtig /
 (Ick loob' uwo Goedicheyt)
 Tot so veel duysend Englen krachtig :

I X.

Daar wierd het ober-diere Bad
 Uyt Godes soon gebloten /

Sijn

Sijn Geest en bloed / in 't sichtbaar Nat/
 Hem rijcklijck overgoten :
 Het bloed dat brede seyd/
 Den Geest die als een spring sal springen ;
 (Ick loob' uw Goedicheyd)
 Hond ick nu soo sijn voortgang singen !

X.

Strax welkomt my het soet geluyd
 Van Godt-geluyde troepen ;
 En d' Eg'len bly ten Hemel wyt
 Verwondert sien / en roepen/
 Ey ! wicht' je niet en schreyt/
 Hoe sal uw Vader u vernoegeu ?
 Looft maar sijn Goedicheyt
 Die eeuwig u by ons wil voegen.

31. Hoymaant 1659.

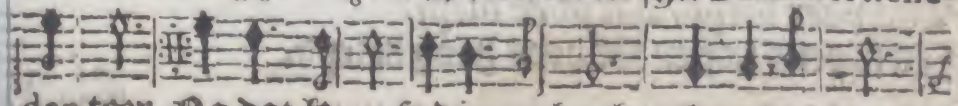
Weldadicheden der Jonckheyd van eene
G E L O O V I G E.

II. L O F S A N G.

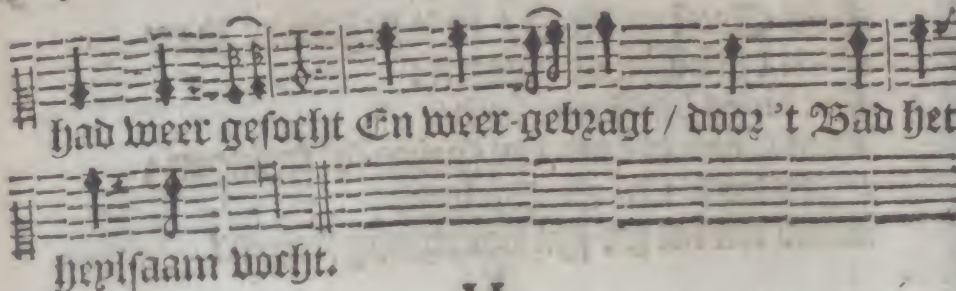
I.

W **ack op mijn siel / nu moet gy weer Ten lofe**

 van den Opper-Heer Vermelden sijn Barmhertiche-

 den teer. Na dat Hy u so dier gekocht / En afgedwaalt /

A 2 had

II.

Dat water scheen de leedtjes maar
Te raacken / dog de bloeden klaar
Dan d'onsigtbaren Geest besproepden 't hert.
Chans wierden 's Hemels sorgen rijck
(Hoe algemeen) my Vaderlijck /
Wann 's Hemels Heer / mijn Heer en Vader werd.

III.

Doen wast niet bzeemt dat koozn en wijn/
Mijn vierbaar voedsel moesten sijn/
Dat vier en vocht my dienden op haar pas /
Dat Moder-sorg / en boden-blijd
My naacht en dechten op de tijd /
Wann 's Hemels Heer / mijn Heer en Vader was.

IV.

Verwondert u niet dat van traan
En stem / die niemand kond verstaan /
De Moeder juist de mening soo kond raan :
Want die het alles maachte en ciert
Die my en haar het herte stiert /
Des Hemels Heer / mijn Heer en Vader wierd.

V.

Dat pder met het wichtje speelt
Sijn voetjens vat / sijn hantjes streelt /
Dat pders mont hem liebe kusjes deelt /
Dat pder sust als 't wichtje schreyt /
Dat pder lacht / dat pder bleyt /
Is so eens hogen Vaders hoog beleyd.

Chans

VI.

Chans riep der oudren hert en mond
 Met d' oogen op dat Heyl-verbond
 Heer ! uw gena dat klepne wichtje jond !
 Spaar siel en lijf / tot uw'er eer !
 En siet ! den zegen daalde neer /
 Want s' Hemels Heer / mijn Vader was / en Heer.

VII.

De teere jonge leedjes kranck /
 Begonden sig aen stoel en banck
 Te oefnen in d' ongewonen ganck :
 Gy sond uw Engel van om hoog /
 Die onder uw boorzienig oog
 De onbeswygde leedjes droeg en boog.

VIII.

Der Ouderen sorgbuldicheyd /
 Die my de trouwe dienstbaarheyd
 Der trouwen aanbeboolen had ; geleyd
 My self met hert ende oog altijd /
 Dat waar ick kzuip of loop / in blydt
 My na-oogt / en vooz ongelucken vrydt.

IX.

Dus hoedede uw Voorsichticheyd,
 Door uw Eng'len dienstbaarheid /
 En dierbare Ouderen sorgbuldicheyd ;
 Dat ick mijn leedtsjens swack en teer
 Noch breeck in 't vallen noch verseer :
 Noch 't binmig vier door ongebal my deer.

X.

Een spell' had my de keel verstickt ;
 Een mes mijn herte door geprickt ;
 't Wenijn had ick vooz suycker ingeslickt ;
 Mijn lend'nen waren omgewrickt ;
 Mijn leden uyt het lidt geschwickt ;
 De swacke ribben van haar plaats geschrickt ;

X I.

Een schreeuw had my het ingewand /
 Een val mijn been / of arm / of hand
 Doen bzeken / dooz der boden mis-verstand ;
 Een kouw had my het swack gewzicht /
 Een blieg / een mugg het teer gesicht
 Geschonden / en gerooft het sonne-licht.

X II.

De maag was my dooz lust na sand
 Off steen / bedozven ; 't ingewand
 Dooz wat al niet ! dooz soeticheid de tand ;
 Dooz rauwicheden 't jonge bloed ;
 Had Kinder-lust sijn lust geboed /
 En gy my niet dooz Ouders sorg behoedt.

X III.

Dat in de blaas geen scherpen steen ,
 Geen stuppen in de swacke le'en/
 Mijn teer gestel van pijn schudden de'en ;
 Ja dat niet gansch mijn bleesch verbult
 Met smerte was / dooz d'erref-schult /
 Was / Hemels Heer / uw Vaderlijk gedult.

X IV.

Dat 's noch al niet : Een dertle Minn
 Had my ter borst gedrukt / en in
 Het bleesch'lijk hert een noch verkeerder sin.
 By Goddeloose boden had
 Mijn siel wel so een trant gebat /
 Die Godes vrees daar uyt gebannen had.

X V

Een bose mond had my de mond
 Tot laster-woord / en leugen-bond
 Gewent ter breuck van 't Heylige verbond.
 Een hoofdig Hoofst sijn eygen sin /
 Een pronchaert pracht geblasen in
 Mijn Hert / een gierigaart sijn vuyt gelwin.

Der

XVI.

Der sotten toorn de Hebicheyd :
 't Wangunstig Hert sijn Rydicheyd :
 De felle wraachlust haar wraechtericheyd.
 Een bosen had my Goddeloos/
 Een vreselose weseloot
 Gemaecht ; een hopelosen hopeloos.

XVII.

Waar had die siele / door het beeld
 Van bosen voozgang sacht gestreeld /
 Niet wjt gestript / en dertel meed gespeelt ?
 Had gy dat toom-loos hert (van aart
 Ten val genegen) niet belwaart /
 Aan H door 't heylig Bad / en Bond gepaart.

XVIII.

Dit sal ick op mijn Cyther slaan.
 Laat dien het lust der helden da'en
 In hoogen sang / ten hogen pronck doen staan :
 Singt Heyren-val / en steden-dwang /
 Singt Dorsten-bloed / en Vad'ren-rang/
 Singt Hoog en Laag / in hoog en lagen sang ;

XIX.

My deert dat arm verbeded' oog
 Dat dwaas vooz wijs / en laag vooz hoog
 Besint / besingt / en noyt ter waarheyt bloog.
 Ick moet een kint ten Hemel gaan : Math. 18. 3.
 Singt wat u lust / ick sal voortaan
 Mijn Kinder-Heyl op Kinder-Cyther slaan

XX.

'T is Hy wiens hoogt den Hemel vreesst /
 Wiens magtig Al-beschick den Geest
 Der Koningen als rijpe druppen leest /
 Vooz wien wat leeft vaack trilt en beest /
 Als stoff dat aan de wagen kleeft ;
 Die dus met my sijn bond behesigt heeft.

XXI.

Een Koning wiens verheven Throon
 Veel landen nedrig hulde boe'n/
 Reekte eens sijn snaar ten ongemenen toon/
 Te loben 't geen hy wonder // sag
 Als been / vel / bleesch puls sonder // slag
 In d' ongebozinden klomp daar 't onder lag:

XXII.

En soud ick niet u Goedicheyd
 Vertellen? Die in Duysterheyd
 My als den Grootsten Koning heeft bereyd?
 Maar nauwelijcx in 't licht gebracht/
 Toonde onberdiend en onberwacht/
 In so veel goeds sijn Vader-gunst en Magt.

Loumaand 1650.

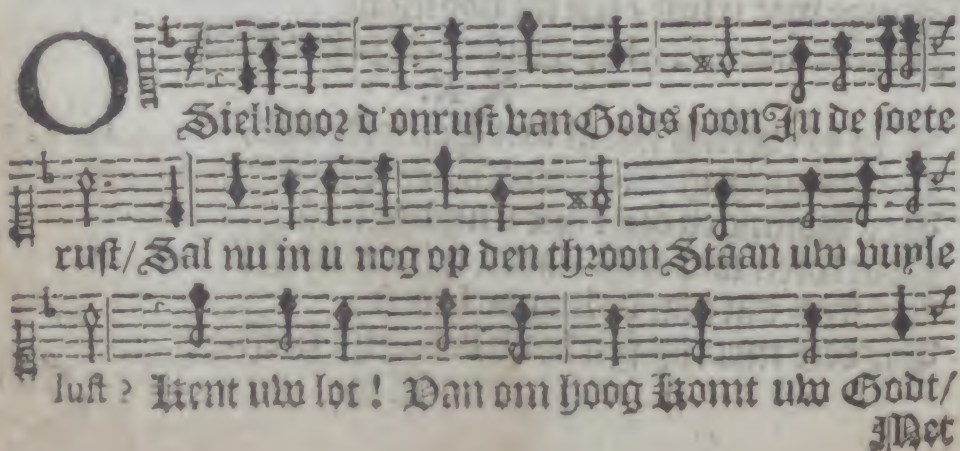
Begeerlijckheden des Vleeschs door den
Geest t' onder-gebragt.

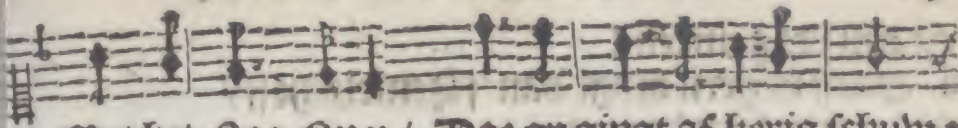
Twee-spraack tusschen Bernhardus ende Robertus.

Stem: Geswinde Bode van de Min.

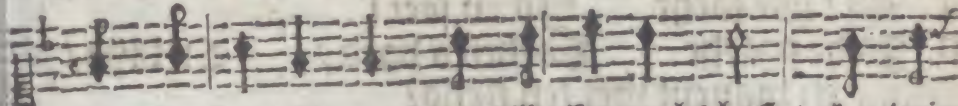
I.

Bernhardus.

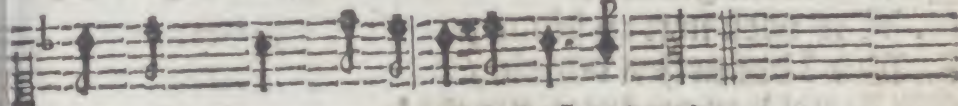

O Siel dooz d' onrust van Gods soon In de soete
 rust/ Sal nu in u nog op den throon Staan uw vuple
 lust? Kent uw lot! Dan om hoog Komt uw Godt/
 Met

Met het Oog Op u / Doe gy gingt af-kerig schuld :

Siet Hy laat sijn rust / en sijn Hemels lust / Eeuwig

Hemels Soon om in u die lust te doo'n.

II.

Rob. So lang wy sijn in 't lichaam hier /

Sijn de lusten soet :

B. Gelyck 't geknetter van het bier /

In een doornen-gloed.

R. Dat geeft licht En een glans ;

B. Met een schicht Is het Chans Gebluscht /

En een vuple smoock voor lust.

R. So een rasch verdriet // Volgt de lusten niet :

B. Veler jaren blick

Is by 't eeuwig maar een snick.

III.

R. Nochtans vermaacht sich 't lichaam dan :

B. 't Is het vuple vleesch.

R. Althoos het sich vernoegen kan /

B. Maar in stage breez

Dat dien top / Van vermaack

't Grondig soep Van de wzaack Besurp.

R. Dat en denck ick niet. B. Het stup?

Dan het Heplig gebied

En slaapt daarom niet.

R. Gods gena dat staackt :

B. Tot het dies te feller vaackt.

IV.

R. Hoe heerlick is het prachtich stoff.

Boven het gemeen !

B. Doch is geen draagt van 'Hemels hof /
Maar van hier beneen.

R. Ah ! hoe sacht Ist en soet !

B. Ja de pracht Sachtjes boed / En blijd /

Maar en wapent niet ten stryd /

In so grooten gebaar.

R. 't is docht nett en klaar ;

B. Wee ! dat netjes blincht /

Als de siel van gruwolen stinckt !

V.

R. Dewyl ich hier mijn lichaam draag /

Epscht het spijs / en dranck ;

B. De spijs verquickt / maar lust maacht traag

En het Lichaam kranck.

Sout en brood / Was vol op /

Dooz ons nood / Had den top /

van Liefd

Ons niet minlijcker geriest.

R. So gebzupck ich die gunst :

B. Gy verdoeft die dooz kunst /

Dat uw lichaam boedt

Nu uw lusten leven doet.

V I.

R. Mijn jong hert wil niet in dien prang /

't Doelt een soeter band :

B. Een band die u een slaasschen dwang

Legt om hert en hand :

Arm Jong Hert / Dat in 't vier

Hangt verwert ! R. Maar in 't vier Van lust /

B. Lust die steurt uw rust / en lust /

En uw siel / mislepd / Van haar supberhepd /

Diere supberhepd !

Die 't jong hert booz Godt gelepd.

V II.

Jong hert ! ey spaar u repnen sin

Dooz Gods lieben soen /

Die

Die dooz het vier van supb'ze min

Liet sijn hogen (Thoon/

R. (Godes soon ? B. Och ja doch

R. Sijnen thoon ? B. 'k seg het noch) Om u

Die noch gaat afkeerig schuw.

R. Maar dat schoon ! maar dien val !

B. Hy is schoonst boden al.

R. Maar de lust noch leeft.

B. Hy de magt tot doding geeft.

VIII.

R. My dunckt ick voel een ander vuer

In mijn aders leeft.

B. Ach ! dat Hy daal / en die brand stuer

Diese sticht en geeft !

Soecht gy baat ? R. Och ! wat raad !

B. Tot hem gaat. R. 't is te laat Te gaan

Die so lang heb still gestaan.

B. Is 't u ernst / 't is niet te laat/

R. 't is te vast een quaad.

B. Hy heeft magt genoeg.

R. Dooz die tijd-lyck soecht en vzoeg.

IX.

B. Staat gy maar op en toont u sterck.

R. In my is geen magt.

B. In Godt werdt magtich / op sijn werck

Onbekommert wacht.

R. Ick en kan 't valt te bang.

B. Dang maar an Niet te lang En staat/

Met den Hemel u beraad.

R. Sonder hulp ist te doen.

B. Menig Legioen

Dan Gods dierbaar volck/

Sal uw schaduw sijn en wolck/

X.

Met voozgang / met gebed en raad.

R. 't is maar menschen-magt.

B. Het

B. Het Hemelsch heyz u ten dienst staat.
 R. 't Is maar Schepsels kracht.
 B. Schepsels maar In uw oog /
 Dat is waar / Maar om hoog Bemerckt /
 En met gunst / en magt gesterckt.
 R. 'k ben geen strijd gewoon :
 B. Maar Gods wijsen Soon
 Is uw Hoofd ge-eert /
 Die uw vingen strijden leert.

X I.

R. En of ick eens dien slag verlooze ?
 B. Leg af al uw soze g.
 B. Waarom ? B. Die eens dit Hoofd verkooze
 Had opt vaster boze g.
 R. 'k Drees een wond / B. 't is geen Dood /
 Dit Verbond In de Dood Verwint.
 R. In de Doodt die 't al verflindt /
 Al vernielt 't al verderft ?
 B. Als het lichaam sterft
 Sterft het lusten meed /
 En de siel krijgt eeuw'ig breed :

X II.

R. My dunckt mijn lust my brede geeft
 Als ick die wat boet.
 B. Dat 's so : maar sy dooze uw blucht leeft /
 En krijgt nieuwe moed :
 Sy verwint / En gy valt /
 Sy verflint / En gy malt / Helaas !
 En werd sonder slag haar aas.
 R. Wel wat raad ! B. Blijf maar staan /
 En hy sal vergaan.
 R. 't Strijden valt te swaar.
 B. Sonder strijd geen kroon hier naar.

X III.

R. Nu trecken my uw reden soet
 In Gods slaverny.

B. O!

B. O vyzgekochte booz Gods bloed!

Du werd gy eerst vyz.

Christi Bruyd! Godes kind!

R. Was ick uyt d' Harde blind Gerucht!

B. H des Hemels erf gelucht:

Godt uo Vader goed!

R. Och! mijn Vader / doet

Dat ick dat geloob

Soo sijn al mijn lusten doob.

6. Lente-m. 1659.

De Vrolijkheyd van 't Christen leven.

Siet Ps. 42: 4. I Theff. 5: 19. Phil. 4: 4.

I.

Verblijd / verblijd / u alle tijd / Dat is ons
 eeuwige erben // Eeuwige erben / Getroost / en son-
 der vrees te sijn In leven en in sterben. Laat ons
 vrolijk sijn / Vrolijk / vrolijk / Laat ons vrolijk
 sijn / vrolijk sijn.

Kan

Kan oock mede gefongen werden op dese wijze :

I.

V Erblyd/verblyd/u alle tyt/Dat is ons' eeuwige
 erben// Eeuwige erben/Betroost/en sonder breeß te
 sijn In leben en in sterben/Laat ons vzolijck sijn/Vzo-
 lijck / vzolijck / Laat ons vzolijck sijn / vzolijck sijn/
 Vzolijck sijn.

II.

Den Hemel wil / den Hemel wil
 Dat die hem dienen in deugden / dienen in vzeugden ;
 Dat is der Engelen eeuw'ge trant/
 Die sig in deugden verheugden. Laat ons etc.

III.

De vzeugde deugd (de deugd meer vzeugd)
 Het vzolijck hert maakt deugdig; maakt ons deugdig;
 Dat weet den Hemel / daarom wil
 Hy al sijn dienende vzeugdig.
 Laat ons vzolijck sijn etc.

IV.

Den Hemel gaat / de aarde staat
 So vast niet als dees' vzeugde // als dees' etc.

Daar

Daar 's Hemels Soon ons sielen meed',
 In herten mede verheugden.
 Laat ons etc.

V.

Des Hemels soon quam upt sijn thsoon
 Dien Hy van eeuwicheden // eeuwicheden
 Beseten hadd' / en bragt dit Hepl
 Dit Hepl han bobene mede.
 Laat ons / etc.

VI.

Het bloedig sweet / dat liefde deed
 Gesegend sijf ontblijeten // deed ontblijeten/
 Deed ons hoor d'ongemeten smert
 Dees salige vzeugde genieten.
 Laat ons / etc.

VII.

Des Hemels gunst / Des Hemels gunst
 Din schatten niet te kopen // niet te kopen/
 komt als een Hemels water-bal /
 Ons salig' toegelopen.
 Laat ons / etc.

VIII.

De sonden al / en sonder tal
 Sijn goedichlijck vergeben // al vergeben;
 Wy hadden de eeuwige dood verdient /
 En krijgen het eeuwige leven.
 Laat ons etc.

IX.

Des Hemels Heer / ons schat en eer /
 Gesontheyd / Rust en vrede // Rust en vrede;
 En hebben wy hier niet met al
 Met Hem sijn wy te vrede.
 Laat ons vrolijck etc.

X.

De aard is ons / den Hemel ons /
 Wat soud' ons meer gelusten // Meer gelusten?
 Dees.

Dees aarde is ons een kort vertreck /
Den Hemel ons eeuwige ruste.
Laat ons vrolijk etc.

XI.

En mensch en bee // En Engelen mee /
En booz- en tegenspoeden // Segen en roeden /
Laat werken / al so 't werken wil /
't Moet werken ons ten goeden.
Laat ons vrolijk sijn etc.

XII.

Den Hemel self / Dát schoon gewelf /
Daar 't dag is sonder nachten // Sonder nachten /
Is 't hoog vertreck / daar 't Engele-chooz /
Al singend' / ons verwachten.
Laat ons etc.

XIII.

Ons Vader leeft / die sig ons geeft
En met hem alle dingen // Alle dingen /
En segt ons nooddrust toe / op dat
Wy zorgloos souden singen. Laat ons etc.

XIV.

Des Hemels Gunst // Leert ons de kunst ;
In 't kleynsten ons te ly'en / Ons te lyen :
Dus sonder pracht / en overdaad
En sonder lecherijen
Kommen wy vrolijk sijn etc.

XV.

Der menschen haat // Of nijd / of smaad
En kunnen ons bedroeven / Ons bedroeven.
Hebben wy maar des Hemels gunst /
Niet anders wy behoeven /
Laat ons vrolijk etc.

XVI.

Noch haat / noch nijd / Noch wraack / noch tijdt
Ons tot haar oefning tronen // Tot haar tronen /
Maar als wy met een lustigen sin /

Het

Het quaad-met goed-doen loven
 Mogen wy vrolijk sijn etc.

L. Ruste!

XVII.

Maar hola! maar! Wat hoor ick daar?
 Wat is het? schrepen/of repen/Schrepen of repen?
 De wereld noemt het repen: maar
 Des wereldds repen is schrepen. Laat ons etc.

XVIII.

't Innetter-getier / van 't dooz'nen-bier
 Wy konnen maar verachten // Wy verachten
 Schattend die vrolijke dagen al
 Dooz' duyst're donck're nachten. Laat etc.

XIX.

Sy al de vzeugt / En al 't genetigt
 Des Wereldds opgelopen // Opgelopen:
 Noch wouden wy van d' onsen niet
 Een aas daar wooz' verkopen. Laat ons etc.

XX.

Haar singen al / Haar springen al
 Is huppelen na der hellen // Na der hellen:
 Haar glanzich is glas / haar rust is roest /
 En al haar quzele / maar quellen. Laat ons etc.

XXI.

Begerig hert! Dat mager werd
 Dooz' 't gieren na veel schatten/ Na veel schatten /
 Dewyl gy onbersadigt sult
 Na wind met sozzege vatten / Sullen wy etc.

XII.

En al uw goed / Daar al uw moed
 Op stond / u in dit leven // Sal begeben /
 Den rietstaf breecht / den rots beswijcht /
 Het herte de lendene beben /
 Sullen wy vrolijk sijn etc.

XXIII.

Dat broncken hooft / Van sin berooft /

M

Laat

Laat in sijn schijn vzeugd rasen // Cieren en rasen.
 Dewijl hy siekt / en rolt en dolt /
 De wijshepd in de glasen ;
 Sullen wy vzolijck sijn etc.

XXIV.

Laat dollen kop / Sijn vollen kop
 Met leed'gen met vermaken / Met vermaken /
 En dan wel droncken / roncken daar heen :
 Wy sullen wel nuchtere waken.
 Laat ons etc.

XXV.

Geen stercken dranck / Geen roock of stanck
 Bedwelmen ons de sinnen / Ons de sinnen ;
 Maar sijn wy droncken van Water en bloet ,
 Dan eerst ons sinnen beginnen.
 Laat ons vzolijck sijn etc.

XXVI.

Dien armen quant ! Die sterchte dant !
 Oh ! oh ! de dwase banden // Dwase banden
 Sijn haar om 't hert geslagen oh ! oh !
 Wel latefe klagen en vranden.
 Laat ons vzolijck etc.

XXVII.

Wy weten hier / Van min noch vier /
 Behalven 't vier van boven // 't Vier van boven.
 Lieben wy Jesus / Wy leest ons weer /
 Wy lieben / wy leven / wy loben.
 Laat ons etc.

XXVIII.

Hoe sustje daar ; Hoe sal dat hap?
 Hoe sal den kronckel leggen ? kronckel etc.
 Met hals / en rug / en arreme blood :
 Laat haar dat oberleggen.
 Laat ons vzolijck sijn / etc.

XXIX.

Ons hoog gewaat // Daar onsen Staat /

En

En sijn geen diamanten / Diamanten:
Maar 't Hemels ciersel van de Deugd
Dat blinckt / aan allen kanten.
Laat ons etc.

X X X.

Met danckbare oogh / Wy sien / die hoog
Geseten / sig besteden / C' onsen breden /
En als sy rusteloos waken vooz ons
Vooz onse sozeloossheden / Sullen wy etc.

I I. Ruste.

X X X I.

Den Leeuw het Lam // Mt Davids stam
Schepper en hoeder der menschen / Hoede der menschen /
Is (wy gelooven het) alles / en wat
Wy kunnen / of dencken of wenschen.
Laat ons vrolijk etc.

X X X I I.

Met dese lust // Met dese rust
So vol van eer en staten / Eer en staten /
So rijk beschattet / so wel veruoegt
So weelderig uytgelaten /
Sullen wy etc.

X X X I I I.

Met dese spijs // Vol lechery's /
Met desen dranck beschoncken // so beschoncken /
Met dese kost'lijkheden verciert /
Met dese gewaden aan 't proncken /
Sullen wy etc.

X X X I V.

Als eens de werld // Als eens de werld
Sig jammerlijck bedrogen // Sig bedrogen
Sal vinden / al haar winst maar wind ;
En al haar liederen logen.
Sullen wy etc.

X X X V.

Als eer en staat / En gunst vergaat ;

Haar schat booz dief of mot is / Of verrot is ;
 Haar Min met schoonhepds bal verbalt ;
 De wijsse nu fiet / dat hy sot is ;
 Sullen wy vrolijck sijn etc.

XXXVI.

En als dien storm / Dien fellen woorn
 Van 't wisse Gewis sal knagen / Wis sal knagen ;
 De duyft're nare valepe daer is
 Het eynde der weclige dagen ;
 Salmen dan vrolijck sijn ? etc.

XXXVII.

Ons herte rust / Op schat nog lust /
 Op gunst / op eer noch staten // Eer noch staten /
 Wil 't blijven 't kan / wil 't bliegen het mag /
 Wy kunnen het hebben / en laten.
 Laat ons vrolijck etc.

XXXVIII.

So ons dit Goed / den Hemel doet
 Tot ons genot toe-blieten // Tot ons blieten :
 Wy geben 't Hem ten dienste weerom
 En 't hem ter eere genieten. Laat ons etc.

XXXIX.

En neemt Hy 't weg / En neemt hy 't weg /
 Noch wy het duldig dogen // duldig dogen ;
 Wy lichten ons dies te luchtiger op /
 En bliegen te blugger om hooge.
 Laat ons vrolijck sijn etc.

XL.

In menschen-haat // In spot en smaad /
 In armoed' / sober leven / Sober leven
 Is lijd'lijck hen die Coningen sijnd' /
 Haar lust (dat sy willen) maar geben.
 Laat ons vrolijck etc.

XLI.

Het bang gemoed // Der hellen gloed

Het

Het knagen der gewiffen // Der gewiffen/
 Kan 't ontweerdeerlijck Gode-bloed
 Besadige / vzedige / fliffen.
 Laat ons etc.

XLII.

Ja koom de dood // Ja koom de dood
 En laat ons / met dit leven // 't Al begeben :
 Die dupst're nare valepen alleen /
 Doo? wandele wy end' en beben.
 Laat ons etc.

XLIII.

Want in de dood / De bangste nood
 Is Godes soon ons 't leven // 't Leven het leven :
 Wy steecken 't hoofd ten Kerreker wpt
 Om boven de wolken te sweben.
 Laat ons vzolijck sijn / Vzolijck / vzolijck /
 Laat ons vzolijck sijn / Vzolijck sijn.

15. Slagt-maand 1662.

Genade en Heerlijckheyd,

Oste

T W E E - S P R A A K

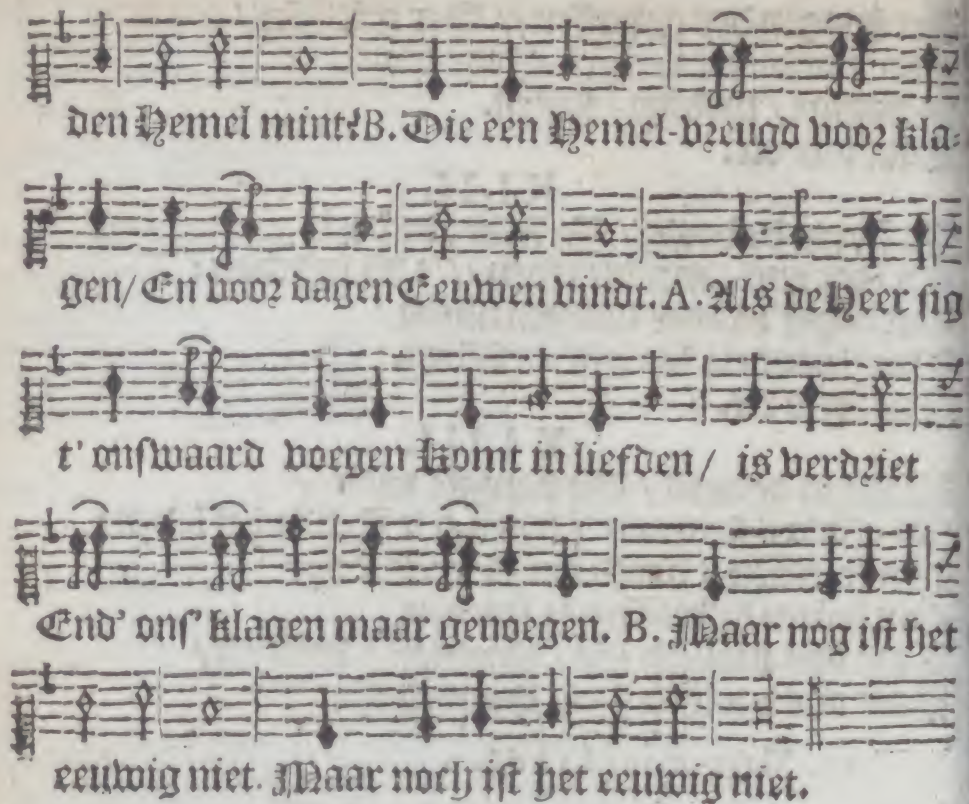
Tusschen A. en B. daar over.

Voyse: *Petit Bordeaux.*

I.

A. **W**
 Je sleet heugelycher dagen / Dan hy / dien
 den

den Hemel mint! B. Die een Hemel-breugd vooz klag-
gen/ En vooz dagen Eeuwten vindt. A. Als de Heer sig
t' onswaard boegen komt in liefden / is verdziet
End' ons' klagen maar genoegten. B. Maar nog ist het
eeuwig niet. Maar noch ist het eeuwig niet.

I I.

A. Salig ismen hier in hoopen
Watmen siet / of watmen voelt.
B. Om 't besit dient noch niet lopen/
Arbeyd / moept / en soz g gewoelt
A. Maar de liefde maacht my 't ploegen
D'arbeyd / moeyten en verdziet /
(Om mijns Heeren wil) genoegten.
B. Maar noch ist het eeuwig niet. Maar etc.

I I I.

A. Hier is 't Licht, ons salig leven /
't Licht dat ons de Godtheyt toont.
B. Wat sal 't Licht een leven geven
Daar de Godtheyd Heerlijck woont ?
A. Hier verbult het hert en krachten.
B. Daar is 't Hert een rupmer doos.
A. Maar wat seud ick grooters wachten !

Dat

B. Dat het werde tijde-loos. Dat het etc.

I V.

A. Jesus heeft my sig verwozven:

'k Ben de sijn: wat wensch ik meer!

B. Dat ick alles afgestozven

Leefde maar tot Godes Eer.

A. Met sijn dood ben ick begraven:

In sijn minnelijk gebied

Ist mijn Hepl voor hem te draven.

B. Maar noch ist het eeuwigh niet. Maar etc.

V.

A. Hier is my een Vreugd / 't genieten
Van de Godt-verlichte de schaar.

B. Daar 't genot van die Godt siet / en

Sonder vleck is / Hemel-klaar.

A. Hier sijn my / tot lust / de woorden

Ut den Hemel neer-gedaalt.

B. Daar is 't wesentijcke Woord, en

't Licht dat in de Siele straalt. 't Licht dat etc.

V I.

A. Hoger Hepl ick niet en kenne

Dan te dienen desen Heer:

Als ick my aan hem gewenne

Dat 's mijn schat / mijn lust / mijn eer.

B. Maar of eens uw siel geraakte

In der Eng'len rep: en seyd /

Met de sielen der Volmaakte /

Vleckloos loff in eeuwighheid: Vleckloos etc.

V I I.

A. Maar hier leert de liefde strijden

Voor hem dien de Liefde deed

Wloechen dragen: Liefde-lijden

Is der Sielen Vreugd en breed.

B. Daar en is geen Liefde-lyen /

Dat is waar / maar Liefde-vreugd.

Beyd is een; want wil-verryen

Maacht van Lijden deugd. Maacht etc.

VIII.

- A. Hier vermeld ick 's Scheppers grootheyd.
 B. Daar werdt anders niet gedaan.
 A. Hier aan 't volck dat blind en dood leydt.
 B. Daar aan sulcke die 't verstaan.
 A. Hier en dichten wy maar sangen.
 B. Daar geeft 't herte lied op lied.
 A. Hier ons Heyl is in 't verlangen.
 B. Daar in 't geene men geniet. Daar in 't etc.

IX.

- A. Hier wy boegen hand aan handen/
 En wy stutten die vertraagt.
 B. Daar is Jesus aller band / en
 Aller stutt / dat niemand klaagt.
 A. Daar den top is van genaden.
 B. Hier 't begin van Heerlijckheyd.
 A. Hier wy loben broeg en spade.
 B. Daar in Zalige eeuwichheyd. Daar in etc.

D W A A S H E Y D

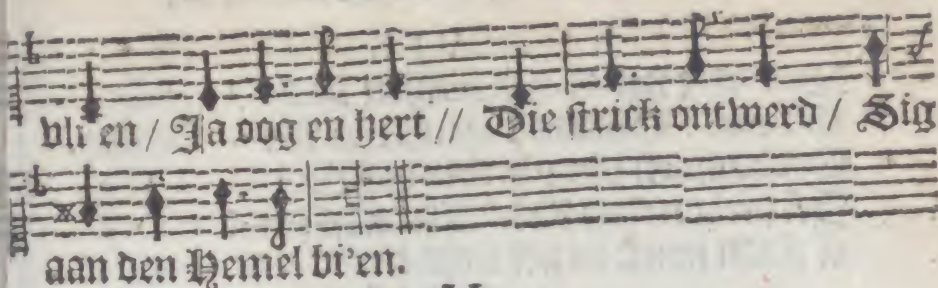
Van de

Begeerlijckheydt der Oogen,
 of GELD-LIEFDE.

I.

H **Ad gy dat Heerlijk' opt gesien / Dwaas !**

 **dwaas ! al uw begeert Soud wyt uw oog en herte
vlien/**

II.

Al het begeerlijck / dat uw oog
Dwaas! Dwaas! hier soo belonckt/
Locht wel de Ziel / maar laatse droog
In duisternis: En daar toe is
Uw eed'le siel te hoog.

III.

Siet het alom-geprezen Goud,
Dwaas! Dwaas! 't leert het u self.
Is 't niet en swaar en dorr, en koud?
En kan het oog // Wel naar om hoog
Dooz 't on-doorschijnig Goud?

IV.

't Lastige pack van 't swaar metaal/
Dwaas! Dwaas! drucht u de Ziel/
Dat die ter stof en helle daal/
En noyt het oog / En hert om hoog
Hoplzaam ten Hemel haal.

V.

Wast'er pet in 't onvrugbaar goud?
Dwaas! Dwaas! dat roept u toe
Den Rijckdom vogteloos en houd/
Geeft sap noch saet / Maar doore laat
Des Heeren Wijngaard-houd.

VI.

Killig is al het Geld en goed
Dwaas! Dwaas! siet gy niet wel
Hoe haast het wassend Geld den gloet
Van Liefde silt, en met de kist
Van d'arme buycken voedt?

VII.

Wat doet het al-bekoorlijk Licht /
 Dwaas ! Dwaas ! Hemel en All
 Verdwijnen opt uw teer gezicht ?
 Ist niet om dat Des Werelds schat
 A staan komt in het licht ?

VIII.

Sluyt maar het oog eens booz dien straal
 Dwaas ! Dwaas ! die u verleydt ;
 Tot dat een blick opt 's Hemels Saal
 (Als die in Min Sig opent) in
 Uw duist're ziele daal.

IX.

Daar is het al van Louter gout :
 Dwaas ! Dwaas ! maar daar het oog
 Dooz heenen als dooz glas beschouwt.
 Het Eeuwige Licht // En dat gezicht Apoc-
 Alleen is uw behouwt. 21:18.

X.

Springen van Hemelsch Heylsaam nat /
 Dwaas ! Dwaas ! daar sig u bie'n /
 Die 't Hert verquicken dooz en mat ;
 En maken 't sterck / Tot 's Hemels werck /
 Van Merg en Detheyd sat.

XI.

Ah ! dat den Hemel eens ontfloot /
 Dwaas ! Dwaas ! sluyfen van Heyl /
 En in uw Siel een golfje goot !
 So ware wis // Uw siele fris /
 End' all uw lusten dood.

XII.

Grondelose Algenoeghsaamheid !
 Ceuw-Ceuw-Ceuwige Spring /
 Van aller Schepslen Iestijckheyd !
 O Volle Godt ! Wy komen tot
 Uw Rijcke Goedicheyd.

Schep-

XIII.

Schepselen staat wat uyt het licht!
 Dalsch-Dalsch is al uw glansch:
 Wy werden sat van dit gesicht /
 En krijgen dan Een walge van
 't Verlepdend schemer-licht.

XIV.

Weerdige Self, verliest u meed.
 (Dalsch-Dalsch' weerdige Self!)
 Wie is'er die sijn Siel besteedt
 In dit gesicht // End in dat Licht
 Sig selven niet vergeet?

XV.

Als dese Son in Middag-stept
 Staan sal boben het hooft /
 Wie isser die de diepte peplt
 Of grond vindt aan // Dien Oceaen
 Als hy sig mede-deplt?

XVI.

Deyle den Hemel maar een straal
 Van Sig, Nietige wereld
 Vol schat / vol pracht vol weerde daal:
 Voor dit gesicht / Versmade ick licht
 't Genot van altermaal.

Bloeymaand 1675.

Des Heeren H. Avontmaal

't IS (seyd Gods Bood) een ontweerdeerlijke spijsel/
 Die Jesus in sijn Heyl-maal aan sijn kind'ren
 geeft /

Die siecken op-helpt / (die ook dooden doet verrijzen
 En adem geeft) maar hier verquicking aan wat leeft.
 Hoe kan dat sijn? (sey Thomas) wat ick rieck' of proebe/
 Of

Of hoor/ of sie/ of voel / sulck groots en merck ick niet.
 Gp sult (sepd Godes Knecht) nog reuck/nog smaack be-
 hoebe' :

Daarom is 't (Thoma) groot om dat gp 't niet en siet.
 't Is (sepd hy) 't Heyl niet/maar 't is der genaden segel.
 't Is so: (was 't antwoord) maar dat segel waar en wis.
 Wat blindt u d'oogen door den onseplbaren Regel ?
 Daar is de ware saack , daar 't ware segel is.

3. Hoymaand 1659.

SONDEN-GEWICHTE.

Man siel wat moest u droefheyt naar sijn
 Als s' ober utwe sonden gaat !
 Die magtig veel / en groot en swaar sijn :
 Wie doet my sien getal of maat ?
 En wie de Grootheyt der geschonden
 Ontfachtelijke Majestept ?
 Die opgekrabde Heylands wonden !
 't Gereten Beelt van Heylicheyt !
 Die achtbare ongeachte waarheyt !
 't Verswin van 's Geestes onderstand !
 Des Wets door lust gedempte klaarheyt !
 En of / en hoe door hooge Handr.
 10 Hoymaant 1659.

A A N D A C H T

Over de H. DRIE-EENICHEYT.

Ontfachtelijke en Heyl'ge Majestept/
 Die 't kleyn vernuft der lage menschlijckheyt /
 In een on-tegen-spreekb're waarheyt vangen
 Kont / en doen tusschen kund / en onkund hangen.
 Het onbegrijpelijke Drie verstaan

In

In d' Eenheyd kan ick niet : maar bid het aan ;
 En leer den Vader hert en knipen buigen/
 Oock Woord en Geest mijn dienstig hert betuygen.
 Den Vader smeek ick om Gena en Hepl/
 En dat hy om den Soon sijn Geest my depl' :
 Dus 't wonderend gemoed in liefde' ontstecken/
 Leeert my tot Godt, dooz Godt, om Godt te smeecten.
 Maar Drie in 't onbegrepe ondeplbaar Een
 Te binden / kan my 't troostelijck Gemeen
 Van Godt, en hepl'ge Godt-verlichten toonen ;
 In wien de Drieheyd als in sig wil wonen.
 O ! On-onbindelijcke Gracp-band !
 O ! On-bedenckelijcke Hemel-stand !
 O ! On-uytputtelijcken bron van 't leven !
 Die on-ophoudelijck sal water geben.
 Den waren Godt beschooz my 't eeuwig Goed ;
 Den waren Godt my vryde met sijn bloed ;
 Den waren Godt mijn sterkt' is als mijn smert // wast ;
 En op die drie grond-vesten staat mijn hert // vast.
 Drie-eenig Godt ! laat dat drie zeelen sijn/
 Daar dooz uo Hert gebonden aan het mijn'
 Mijn Hert na sig sleept / en het my doet derben/
 Ja doet met u / vooz u / en in u sterben.

17. Hoymaand. 1659.

CHRIST

CHRISTUS VERRESEN,

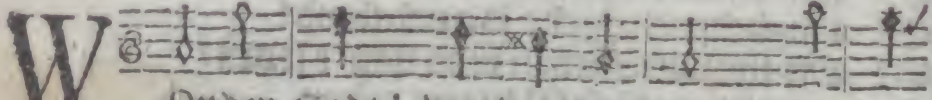
TWEESPRACK

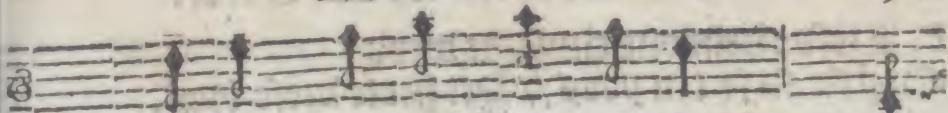
Tuffchen PETRUS ende MARIA.

Esai. 27: 2. Singt van den selven by beurte.

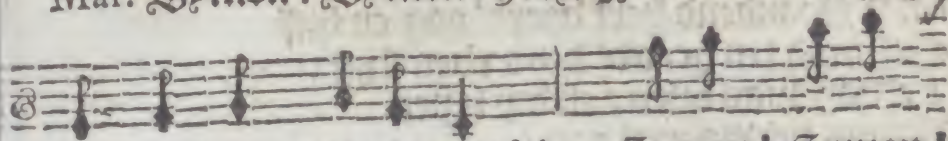
Stem: Malle Sims.

M A R I A.

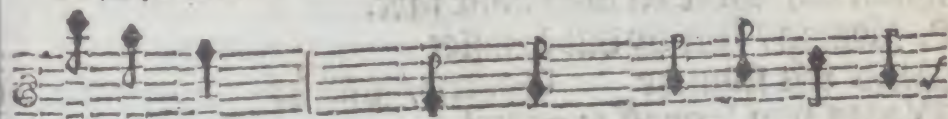

W Onder Godt! wat wonder werck! Het graf
 te binden sonder ferck! Van Soldaten Al verlaten/
 En ons vzeese weg! Balsems opset sonder vzuicht!
 Dziendinnen! dat 's u vooz ter blucht Da de Stad toe.
 Al mp! wat hoe Lang valt dese weg? Hooz! hooz!
 hooz! Komt hier vooz! Doet'er niemand open?
 Petr. Wat getier Komt ons hier Schielijk overlopen?
 Mar.

Mar. Symon! Symon! hoort gy niet? Petr. 't Sijn

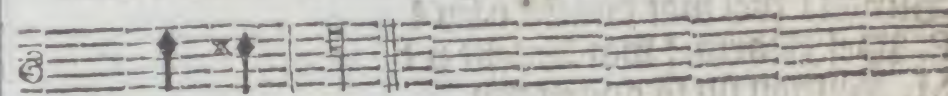
de Vrouwen / daar is pet : Mar. Symon! Symon!

sijt gy dood? Petr. Sus! sus! breeft gy booz geen

nood? Mar. Daar is geen rede meer van breefen ;

'Ik breef' niet weer.

II.

P. Vrouw! hoe? droonje? slaapt gy noch?

M. O Symon! 't is geen slaap-bedrog.

P. Sijn de hersens

(Dooz veel persens

Dan den druck) berooft!

M. Neen. / Neen. (P.) Heeft s'een spock ontstelt?

M. 'Ten is geen Nacht-spoock dat ons quelt;

P. Onderrecht ons / Dan / en segt ons /

Wat breekt gy ons 't hoofd!

M. 't Was noch / En ick dacht

'k Wil my spo'en ten grabe.

P. Edelheyd! Onbeschepd

Wou den doden laben.

M. 'k Woud mijn Here salben gaan.

P. Joseph had dat al gedaan.

M. Tonen woud ick 't lievend hert.

P. Lief

P. Liefde licht ontschuldigt werd /
En stelt in so een poos // Het herte vrese-loos.

III.

M. 't Brandend hert boerd' oog en lijff
Geswind ten graab' bepd eben stijff:
't Graff was open / en wy lopen
Alings herwaarts aan /
Want ons' Heer en was daar niet.

P. Maria / segt gy dat? en siet
Blyb' ick staande Dyalen / aan de
Plaats van 't graff te gaan?

Dats een draff / Tot het graff /
'k Sal na niemand wachten.

M. En Cepha Dat's u na
Liefde maackt myn krachten.

Simon! wel wat dunckt u nu?

P. Wel Maria! wat dunckt u?

M. Simon hy is opgestaan.

P. Maar Mary! wat komt u aan?

M. Den Hemel / Petre / self heeft my dit kond gedaan.

IV.

D' Engelen van boben aff /
Die spraken upt het ledig graff;
Ey! Ey! steent niet / Vrouwen weent niet /
D' Heer is opgestaan.

Petre schrick niet / Ja hy / hy /
Hy selbe stond daar aan mijn sp.

Dees' mijn oogen Onbedrogen
Sagen hem daar staan.

P. Seg Mary / Hoe wist gy
Dat het uwen Heer was?

M. Seg hoe gy Wist dat hy
By u op het Meer was?

B. Hy seyd self; Ick ben 't / ick ben 't.

M. Een woord maackt' Hem my bekent.

P. Hoe kend' gy so haast sijn taal?

M. Denckt

M. Denckt den wenck in 's Priesters saal.
 Maria! seyd sijn mond / en 't hert verstond den grond.

V.

P. Daar 's nu 't eynd van al den hoon!

M. Daar 's nu vooz 't kruys een Konings Kroon!

En ons klagen / Droebe dagen

All' gaan glijden heen.

P. Daar 's nu waar dat seldsaam woord

(Van ons soo achteloos gehoozt)

Stapt mijn spooz na / 't ga u vooz / na

't Land van Galileen.

M. Segget dza Cleopa!

Daar begint uwo reyen:

P. Segget dza Cajapha!

Daar begint uwo schreyen.

M. Wromen: Daar 's uwo kots en al!

P. Wosen: Daar 's uwo kots ten val!

Die met hem den adern geeft/

Die met hem weer rijst en leeft/

Leest en sterft t' sijnen dienst / die vooz u sterft en leeft.

Gras-maand 1658.

J E S U S V E R R E S E N,

In t' samen-spraack tusschen

Petrus, Maria 's Heeren Moeder,
 ende 't Gefelschap.

Stemme: *Liestallich Christen v'lek, &c.*

I.

't Gefelschap.

D *E stene bergen nu als jonge halv'zen springen/*
 als

Als jonge kalb'zen springen: Ons' herten oock als
 steen van droefheyt/en bevreest/In't droevig Paschen-
 feest/ Dat droevig/ dat droevig/ dat droevig Paschen-
 feest! Die truppelen nu mee'// Die truppelen nu mee'/
 Kom laat ons vrolijk sin- gen! Ep! laat ons vrolijk
 singen.

II.

P. Souden wy niet Mary? Want al ons druck gedaan
 is // Want al ons druck gedaan is.
 M. Wy saten sonder hoop en troost in anecht laff/
 Ons blijdschap komt uyt 't graff/[G.] Ons blijdschap/
 Ons blijdschap / ons blijdschap uyt het graff!
 Dies truppelen wy mee'// dies truppelen wy mee'/
 Want Jesus opgestaan is. P. Ja Jesus opgestaan is.

III.

M. Dat siel-doozmondend swaart des Krupces nu
 vergaan is / des Krupces nu vergaan is.
 P. Dien aanstoot die mijn hert uyt Jesus lijdē leed/
 En laas! my ballen deed/ Eplacen! Eplacen! so schand-
 lijk ballen deed!
 G. Ep! Symon schrey nu niet // Ep! Symon etc.
 Want Jesus opgestaan is. M. Ja Jesus opgestaan is.
 Kom

IV.

Kom sondaars al siet hier / een toe bereyde baan is /
Een toebereyde baan is

Tot Godes gunst. P. Ja dog / want die ons borze is /
Nu bygelaten is. G. Ons borze by! Ons borze by! nu
by gelaten is!

Dies truppelen wy mee' // dies truppelen wy mee' /
Want Jesus opgestaan is. P. Ja Jesus opgestaan is.
V.

M. Nu leeft ons Koning weer / en sal vooz ewig leven.
P. Hy sal vooz ewig leven /

Nu breez' ick vooz geen smaet van Vpand of ellend /
Ick puff haar dreygement / ick breez niet / ik tart haar /
bespot haar dreygement.

G. Wy dragen nu het hert / wy dragen nu het hert
Te hoog / met hem verheben. M. Want Jesus is verhe-
ben.

VI.

Dat bleeck wel / als Hy rees moest vziend en vpand be-
ven // moest vziend en vpand beven.

P. Het Leeuwen-hert der fellen wachteren besweeck /
't Geweld dood-berwig bleeck. G. 't Geweld etc.

Dies truppelen wy mee' // dies truppelen wy mee' /
Want Jesus is verheben. P. Ja Jesus is verheben.

VII.

Nu sal ik hem dooz menschen-breez niet meer begeben /
Dooz breez niet meer begeben :

Want die in swakhelyt stierf / leeft nu dooz Godes kragt.

M. Wy leven dooz die magt. G. En wy oock / en wy
oock / wy leven dooz die magt.

Wy bresen nu niet meer // wy bresen nu niet meer /
Want Jesus is verheben. M. Ja Jesus is verheben.

VIII.

P. Geen vpand sal't my doen't was maer het hert gene-
sen / Dat sondig hert genesen! (hecht /

M. Dat sondig hert met Hem in liefde aan 't kruis ge-
Is doot in 't graf geleg. G. En is nieuwo / en is nieuwo /

en is nieuw opgericht.

So leven wy met Hem // So leven wy met Hem /
Want Jesus is verresen. P. Ja Jesus is verresen.

I X.

M. Dat hy nu / Symon is / dat sal hy eeuw'ig wesen //
Dat sal hy eeuw'ig wesen.

P. So sal doch 't hert / vernieuwt tot sijner eer te staan /
Nog nu / nog opt vergaan. Ges. Nog nu nog / nog nu
nog / nog nu nog opt vergaan.

Dies truppelen wy mee' // dies truppelen wy mee' /
Want Jesus is verresen: M. Ja Jesus is verresen!

X.

De dood is nu geen dood / en 't lichaam sy verwesen //
En 't lichaam sy verwesen

Ter aarden heen te gaan / daar 't uyt genomen is.
De Dood verflonden is! Ges. de Dood self de Dood
self / de Dood verflonden is.

Wy rijzen met ons hoof / wy rijzen met ons hoof /
Want Jesu is verresen. P. Ja Jesus is verresen!

X I.

Ges. Schrick werelt schrick! en leer voor Christi Ker-
cke beben // Voor Christi Kercke beben.

Hy dook in zwakhed en sijn Kerck geduyzig lijdt.
Wacht 't eynde van dien strijd: wacht wacht wat /
wacht wacht wat / wacht 't eynde van dien strijd :
Wy winnen met ons hoof // Wy winnen met ons hoof /
Want Jesus is verheben. M. Ja Jesus is verheben!

X II.

P. Ah! dat nu 's Hemels heyt / die sijn geboort verheben /
Die sijn geboort verheben

Berkondigden ; dit tot aan 's werels eynde bragt !

M. Dit staat op en wacht. G. O Symon! O Symon!
Dit staat op uw en wacht.

P. 'k Ben magteloos en dood // 'k ben magteloos en dood.

M. Maar Jesus is in 't leven. G. En dus de doden le-
3. Grasmaant 1656.

(ven.
JE-

JESUS ten HEMEL.

Stemme: *Sus &c.*Siet de stem in de *Natalitiis* van Petr. Hurradus Cant. IX.

I.

N is ons hert dees aar- de moe: Du wil

het na de Hoog- te toe. Laag' aardsehe Schepsels

blied/ U Hoogt' en lust ons niet, Laat los/ ay! laat ons

los/ uw diepe beynserp En kan ons klupst'ren niet/

Du sijn wy wy,

II.

Op sijn aan Jesum vast gehecht/

Ons' hert is niet hem opgerecht.

Want onlangs lag het luff

Met Jesus in het graf:

Met Jesu stond het op// En kreeg weer lebens kracht/

Als Jesus tot den top// Ons heyl volbragt.

III.

Maar 't kreeg een hooger heyliehepd/

Als 't op 't Olijf gebergt gelepd

Met Jesus soete mond

In stille reden stond:

En Jesus henen voer (ons' ooge sag het aan)

3

Deo:

Dooz locht en wolcken heen / En liet ons staan.

IV.

Doe hielden wy ten hemel heen
 Onf' oogen met een bly geween /
 En met onf' oog onshert / En moet onf' etc.
 Sonden wy naar om hoog; Het was aan Iesu vast/
 So lieten wy beneen Onf' aartschen last.

V.

Du is onf' siele daar gehecht
 Daar hare schat is weg gelegt ;
 (Haar oberdiere schat ! Haar oberdiere schat !)
 En kent geen schatten meer dan Godes dieren Soon ;
 En kent geen heerlijkheyt dan sijnen troon.

VI.

S'en heeft geen rust dan dese rust :
 S'en heeft geen lust dan dese lust.
 Die naalde trilt en beeft /
 Tot dat sy 't noozden heeft :
 De naalde van onf' hert en heeft noch rust noch stand ;
 Tot dat sy dese Sterr valt in de hand.

VII.

Wat lust onf' vuple vleesch ons bied/
 En lust nu onse siele niet :
 De lust van spijs en dranch /
 Is enckel gal en stanch /
 By't hemels Nectar soet / Dat hier onf' herte smaackt /
 Dat in 't verquicken voedt / En droefheyt slaackt.

VIII.

Du sijn de schichten doof en doodt/
 Die vleeschelijcke Minne schoot.
 Onf' sinnelijcken Min /
 Onf' minnelijcken Sin /
 Stijgt lucht en wolcken dooz / en ruckt ten hemel in /
 En neemt onf' herten meed' : daar 'f nu onf' Min.

IX.

Als d' aarde mat en dooze-droog

Met

Met reten/ schreyt ten Hemel hoog
 Om 't opgetrocken nat :
 Soo dorst ons' Sielen mat
 Tot die in Hemel toog / En seyd Sijt onbevrees
 Ick ga , maar send mijn borg , Ons send dien Geest.

I. Maymaand 1659.

Gods Soon ten HEMEL.

Trant : Doen ick was , &c.

I.

T Wiffel/ of den Hemel op der aard Gekomen
 is beneden / Dan of d' aard geruckt is ten hogen He-
 mel in. Want het Heyl dat met ons / in het vleesch/
 Dees aarden had betreden/ Daart ten Hemel op/ tot
 ons herelijck gewin. Als des lijdens-nacht Alles had
 volbragt/ Hem den Hemel in eedwig juychen wacht.

I I.

's Daders gunst soo schrickelijck bedeckt/
 Als onse schuld hem druckte /
 Siet ten Hemel wyt en hem vriendelijck te moet.

R 4

's He-

's Hemels Heer dat eeuwen lang in wensch
 Na dese diepte buchte
 Speelt/en jurgt/en singt/en Hem Hemelsch hulde doet.
 Godes Sone waard   Op de wolcken vaart /
 En siet daar is den Hemel op der aard.

III.

't Is ons bleesch aan Godes dierbaar Soon
 Onschepdentlyck gebonden /
 Dat hy als het sijn dooz de lucht en wolcken draagt:
 't Is ons Hooft / dat wy vooz uit op winst
 Na 't Vaderlandt toe sonden /
 Tot hy ons ter hulp weer in lucht en wolcken daagt.
 Des der Jong'ren oog   Na den Hemel vloog
 Want siet daar vaart de aarde naar om hoog.

IV.

Als den Hemel 's Hemels dierbaar Soon
 In liefde komt ontfangen /
 En hem op het hooft set een herelycke Kroon /
 Seyd hy dat den brede met den mensch /
 Na 't Vaderlyck verlangen /
 Vol op is gemaacht / en bebestigt in dien Soon.
 En als Godt t' onswaart   So sijn gunst verklaart:
 Is dat dan niet den Hemel op der aard?

V.

Nu ons hooft / gestegen dooz de lucht /
 Geraacht ten hemel binnen /
 Sit in 't Hemels heer en omcingelt van den loff /
 Senden wy oock Hemel-waarts ons Hert
 Ons sang / ons sucht / ons sinnen /
 Leggen vooz / of dringen tot in het Hemelsch Hof.
 Die ons Hooft op toog   Treckt ons hert en oog ;
 En siet dus vaart de aarde naar om hoog.

VI.

Godes Beeld in hovaardy verwoelt /
 Dooz Bedrychepd her-kregen /
 Moest ons van den Hemel neer-gejonden sijn.

Godes

Godes Soon ten hemel op geligt't
 Stort regenen van Segen /
 't Sappig bocht van Geest / en des Hemels repnen wijn.
 Godes Beeld en aard / Met den mensch weer paart.
 En siet dus daalt den Hemel op der aard.

VII.

Paulo'lijer't vier / d'onblusschelijcke blam
 Van onbegonne liefde /
 Raachten aan het hert dat het vatted in geloob /
 Of den reuck van 't danckbaar brandend hert
 Den steplen Hemel kliefsde /
 En riep / Neemt mijn siel Here Jesu tot een rooff!
 Jesus liefde toog Daadlijck hert en oog
 Hemel-waarts / dat is d' aarde naar om hoog.

VIII.

Onsen Vriend / onf Bruydegom / en Man
 Ter hoogster eer verheben
 Kan van boben neer oock sijn slechte duyde sien :
 Kanse sien // En sietse met gebal
 Om sig aan haar te geben
 Dien hy sig in ernst en so plegtig aan komt bi'en.
 En dit wel-gebal Is ons Heyl en onf Al /
 Is den Hemel / den Hemel in dit Dal.

IX.

Hebben wy wat liefs / wat groots / wat waards /
 Wy senden 't weer na boben /
 Onse lusten al in een bundelken by een.
 Nu sijn al onf aardische lusten dood /
 En 't lust ons maar te looben
 Hem / die onsen lust met Hem oprecket van bene'en.
 Ga dan lust / Ga dan sin! Ga dan Hert / Ga dan
 Minn!
 Want so raackt d' aarde vast ten Hemel in.

X.

Wat ick in de schepselen geniet /
 Of immer my bejegent /

Is het soet / of sup? / is het booz- of tegenspoed :
 't voel het al in Heyl / in hulp / in troost /

Van Jesu my gesegent /

Die het my in min / al ten boozdeel dienen doet.

Eben of sijn hand Tot een onderpand

's Hemels Heyl my hier op der aarden sand.

XI.

Des wat ich in schepselen geniet /

Of immer my bejgent /

Is het soet of sup? / is het booz- of tegenspoed :

Breng ich hem in danckbaarheyt weer toe /

Booz woord en sucht gesegent /

Dat in sulck gebruik hem ter eere dienen moet.

En als d' Idelheyt So van 't schepsel scheidt /

Werd het Schepsel ten Hemel ingelepdt.

XII.

Eeuwig loff sy u verheven Heer !

Die van een Maagd geboren

Met de Godheyt hebt onse nieticheyt gepaart :

Die den toorn uws Vaders hebt gestilt /

En ons so diep verloren

Weder hebt gebracht / en het al tot een vergaart.

Daalt Heer tot ons neer / Haalt ons op / tot u weer.

Tot wy singen het eeuwig Looft den Heer.

Somermaand 1661.

Op de sendinge des H. G E E S T S .

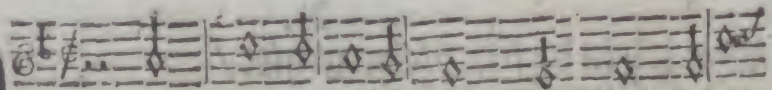
T W E E - S P R A A C K

Stemme : De Mey die komt &c.

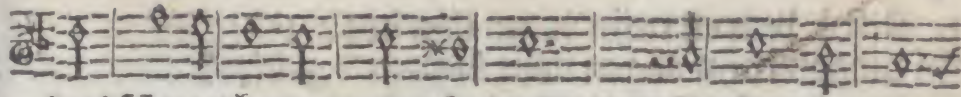
I.

A.

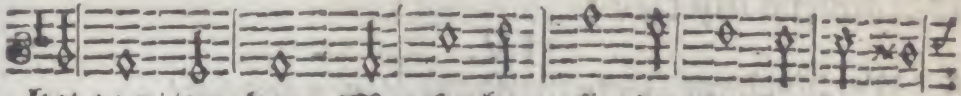
D

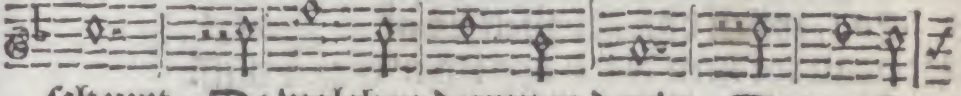
Mar 's nu de soete tyd! verblift u die
 des

des Heren henen gaan betreurt : 't Is lang genoeg

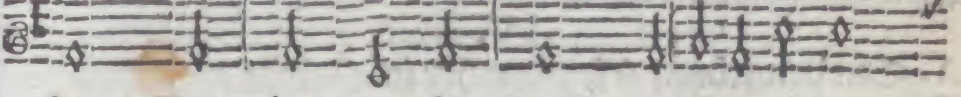
het oog // om hoog Met suchten /siet den vasten Hemel

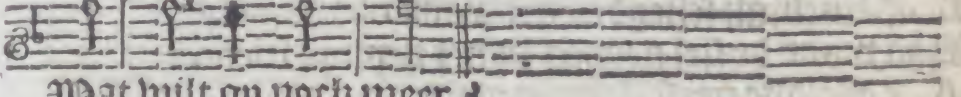
scheurt ; De wolcken druppen dauw ; De troost u

traanen lauw Komt lecken ; en trecken uw herte soo

seer / Den vloet van den Geest,, U siele geneest/

Wat wilt gy noch meer ?

I I.

B. Mijn Hert / mijn Heyl wel eer // myn Heer,
Sijt uyt mijn oog helas ! vertroocken heeft.

A. Hy heeft (sit stil) het oog // om hoog
Op u die hier beneen verlaten leeft.

B. Ich sie mijn Heylant niet :

A. En of g' hem niet en siet !

B. Apt d' oogen / helas ! uyt het herte / en beer.

A. Is 't hertien u schuldw // Het sijn is tot u :

Wat wil gy noch meer ?

I I I.

B. Was 't hert geneeygt t ot my // soud hy
My dan verlaten / en dus henen gaan !

A. Dus gaat uw Heylant heen // alleen

Op dat uw hert na dees op hem souw staan /

Uw herte dooz 't geloov.

B. Ad 8

B. Ach! waren mijn oogen dan doob!
 En vloegen mijn oogen noyt bupten 't gebiet!
 En hoorden sy noyt // En sagen sy noyt/
 Dat anders my ried!

IV.

A. Alw dierbaar herte bewaart // En spaart/
 Het is gemaacht booz 't geen onsigbaar is.

B. Cy! wijck dan schepfeltjes al // Du sal
 Het gaan tot hem die 'k uyt mijn' oogen miss.

A. Maar daar is goud noch goed:

B. In hem is overbloed.

A. Dan mist gy de staat / en u gunst en u eer.

B. Zijn staat is mijn loon // Zijn eer is mijn Kroon /
 Wat wil ick noch meer?

V.

A. Een brugtbaar schepden het is Gelwis /
 Daar 't dier geloof in plaats komt van 't gesicht.

B. Geluckigh schepden het waar boozwaar /
 Had maar de siel genoeg van 't heplige Licht.

A. 't Gelobe geeft lichts genoeg.

B. 't Exempel miss ick te vroeg.

A. Gy siet hem dooz 't gelobe (B.) Zijn leer

Was leven en keest. A. Du doet het sijn Geest.

Wat wilt gy noch meer?

VI.

B. Ah! quam dat kragtich gedruysch In 't huys
 Mijns herten / en het vier van 't Pinxter-feeft.

A. Sit stil / en neygt inaar 't ooz // En hooz
 De kracht van 't woort, de blammen van den Geest.

B. Wanneer? (A) Als 't dicke geloof

H booz de werlt maakt' dooff.

B. Wat blam? (A.) Als 't vier van liefde so teer

Alw hert in een gloet // Meer slicheren doet;

Wat wilt gy dan meer?

VII.

B. Cy! vraagt dat niet; ick wensch // Dien mensch

Dat

Dat achtbaar beelt van Gods selfstandigheydt.
 Volmaachte en levende wet, Die net
 Zijns Vaders wil uytzucht / en ons daar in leydt.

A. Die woont nu dooz sijn Geest

In die sijn Vader breeft :

Breeft hem. (B.) dat wil ick. (A.) Gelobe dan weer !
 't Gesigte bedriegt // 't geboele dat liegt.

B. Nu wensch ick niet meer.

VIII.

A. Nu sal van wijne soet / een bloed Joel. 3
 't Gebergt doen druppen / en van boter en room. vers. 18.

B. Een spring uyt Juda sal / het dal
 Van Sittim droog bewat'ren met een stroom.

A. Hier 's dranch / (B.) Hier 's spijs / (A.) Hier 's rust /

B. Verquicking / A. Schatten / B. en lust /

A. Hier schoonheyt / B. wijsheyt / A. gunste B. en eer.

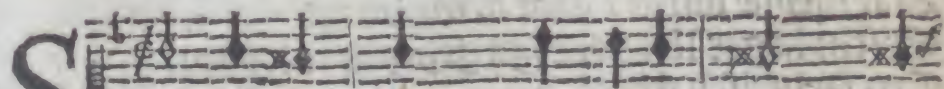
A. Hier vrienden / en raat // B. hier Hoocheyt en staat /
 Beyde, Wat wenschen wy meer ?

22. Maymaand 1659.

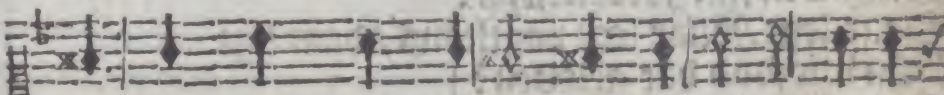
J E S U S G E B O R E N .

Stemme: *Soyons playfants.*

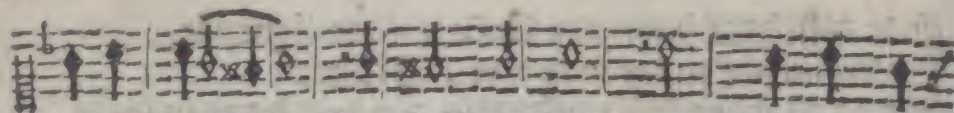
I.

S
 Het daar is 't Licht ! Daar is nu 't licht ! Daar

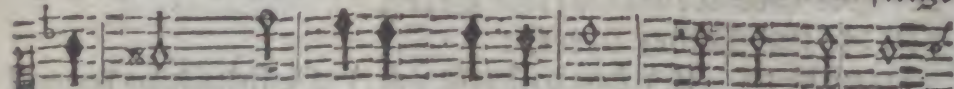

 berst het licht dooz Moses Duysterhe- den: Een hepl-

 saam licht Hem van 't gesicht Het dex sel dat sijn aan-
 gesicht

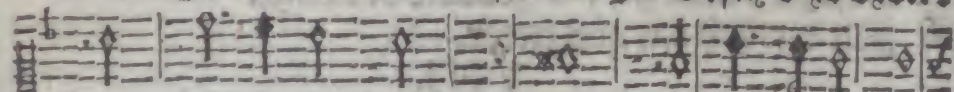

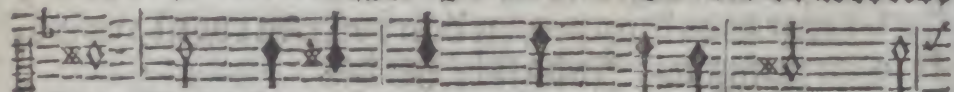
gesicht beklede'. Die held're Son, Daar 't al van singt

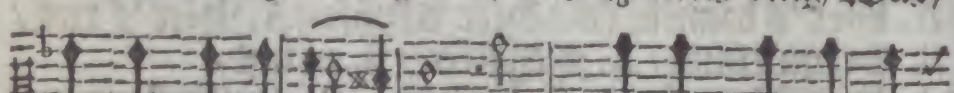
en waagt/ Ons nu in 't ooste daagt. O! supb'ze bron!

Daar sal ick uo spring vinden? Die eer de wereldd

hing In 's Hemels glans/ in 's Hemels ring/ Was/

dien den Hemel min- de/ Was 's Hemels eeuw'g Lie-

beling. Hallelu-jah! Halle- lu-jah!

II.

Sluyp uo gesicht // Sluyp uo gesicht /
 Sluyp uo gesicht / uo duyst're bleeschen-oogen :
 Dat klepne wicht / Dat arme wicht
 Epscht hoger licht om sijn geheym te toogen.
 Een Hemelsch straal
 Der Godtheyd eeuw'g klaar /
 Legt in die windels daar.
 En of geen praal /
 Geen pracht van Konings-hoben /
 Schijnt in sijn Redzicheyd :
 Daar legt /daar legt nogthans / daar ligt
 (En wie soud dat geloben?)
 Daar licht des Hemels Heerlykheyd! Hallelu-jah! Hal-
 lelu-jah!

De

III.

De werelt dacht // De werelt dacht
 Dat kind veracht Sp bukten 's huys gestoten ;
 Dit is een spruyt / Een nedrig krupd/
 Een wortel upt een dozre grond gesproten.
 Daar lag Hy heen /
 Van niet een mensch ge-eert /
 Van niet een mensch ge-eert /
 Had Godt niet selff
 Ten Hemel upt-gesproken /
 En d'arme Mensch geleert /
 Dat dat verachte wicht / nu om
 Den mensch soo laag gedoochen /
 Was 's Hemels weerdig eppendom. Hallelu-jah ! Hal-
 lelu-ja !

I V.

Hier siet men pracht // Hier siet men pracht
 Van peerlen-dragt Noeh goud noch silber blincken ;
 Geen blijde geur // Geen blijde geur
 Van kleur op kleur Men ryssen siet en sincken.
 Een slegten doeck /
 Een nodig lijf-tieraad/
 De teere leedtjes baat :
 Gy ! soeck / ey ! soeck
 Dooz 't oog geen rijcker krame' !
 Want in onzichtb'ren staat /
 Legt sonder pracht / Van kled'ren dracht /
 Des Hemels erfgename.
 Des Hemels enig erfgenaam. Hallelu-jah ! Hallelu-
 jah !

V.

Nu bzeugd op bzeugd // Nu bzeugd op bzeugd /
 Bedrijft verheugt ! die noch in tranen baden.
 Des Hemels Eer // Des Hemels Eer
 Komt tot ons neer Te wijfen 's Hemels paden.
 Wat hoger Goed

Bchies

Bedied die Bedzicheyd ?
 Loofst ons die Bedzicheyd ?
 Schept hogen moet !
 Du Bedzicheyd komt banen
 Den weg die opwaarts leydt.
 Bedzijst geneugt // Bedzijst geneugt !
 Dit hintje wast uw tranen.
 Dit hintje wast uw tranen af. Hallelu-jah! Hallelu-jah!

VI.

Kom Jesu daal / Kom Jesu daal !
 Een lichten straal van Hemelsche Heerlijkheden
 Uyt enckel mededogen sendt /
 In dese ellend / Der Herten-duysterheden.
 Sijn sy soo goed
 Niet als die Kribbe-klups ?
 Maackt gy die tot uw klups !
 Komt ons des Nachts
 Oock uyt den Hemel leeren /
 En met uw Moeder klups
 Uw dierbaar Woord // Uw Heylsaam Woord
 Tot Siele-spijse keeren :
 So singt ons hert in haar accoozt. Hallelu-jah ! Halle-
 lu-jah !

GODS SOON GEBOREN.

Toon: Onnosel diertje, &c.

Siet boven pag. 117.

I.

Herders. **S**oudmen hygen schoon de Nacht/
 (Getuyge van ons trouwe wacht)
 Door koelt de sonne soelt veracht ;
 Dus sijn wy t' eynden ae'm /
 Dus sijn wy t' eynde a'sm gelopen :

Door /

Woozt woort ey ! sonder rusten woort !
 Woozt woort ey ! sonder rusten woort !
 Tot dat wy Bethlehem ter woort
 Des nachts sijn beplig ingeslopen.

I I.

A (Moeder groeten wy beleeft.
 Om dat upt u geboren / leeft /
 Dien / wat op aard genaden heeft /
 So lang den Hemel staat
 So lang den Hemel staat sal prijsen.
 M. Maar goede lieden / waar van daan ?
 H. Wy komen upt het belt gaan.
 M. Wat heft gy woort en lof-sang aan ?
 H. Wy sullen u de waarheid wijzen.

I I I.

M. Wat siet gy Heerlijchs in mijn vrucht ?
 H. Dat is de troost van al wat ducht.
 M. Een Lam / dat selfs in tranen sucht !
 H. Maar alles gaat in magt /
 Maar alles gaat in Magt te boben :
 Dus vraagt niet veel / sing met ons dra !
 Sing met ons op Hallelu-jah
 (Beyde.) Hallelu-jah Hallelu-jah !
 Laat ons den Godt des Hemels loben.

I V.

M. Wat siet gy Heerlijchs in mijn kind !
 H. Een Stercke die eer langh verwint
 Al ons vanden / en verfindt
 Der Sonden Magt / en al
 Der Sonden Magt / en al ons vrese.
 B. Sing Hemelen Hallelu-jah !
 Sing volcken al Hallelu-jah !
 Sing al wat leeft Hallelu-jah !
 Dit kindeken sal ons genesen.

V.

M. Wat siet gy Heerlijchs in dit Lam !

H. Een

H. Een Koninck sterck uyt Davids stam.

M. Die so veracht ter werelt quam ?

H. Sijn Vader is een Heer

Sijn Vader is een Heer der eeren.

B. Hallelu-jah ! seg Eng'len-schaar /

Sing Hallelu-jah ! Hemels klaar

Hallelu-jah ! sing : want boozwaar

Dees Koninck is / en Heer der Heeren.

VI.

M. Wat siet gy prachtigs in dit Wicht

Dat arm / in slechte windels ligt ?

H. Een Ryckdom daar het al booz swicht :

Sijns Vaders is al 't Goud

Sijns Vaders is al 't Goud der aarde

B. Sing Hemelen Hallelu-jah !

Sing (aarde) sing / Hallelu-jah !

Dit kindje : want by syn gena

Is Goud en Silber van geen waarde.

VII.

M. Waar (lieden) komt u dit van daan ?

H. Den Hemel deed het ons verstaan.

M. Sepd' die hoe 't met dit kind soud gaan ?

H. Godt sprack / en d' Eng'len tuigd'

Godt sprack / en d' Englen tuigden van 't woort.

M. Ep ! ras vertell en seg ons op !

Mijn Geesten klimmen in den top /

Mijn herte springt van vreugden op /

Nu d' eene God-spraack d' and'ren antwoordt.

VIII.

H. De nacht was duyster om ons heen /

En wy ons plicht in Dee-sorg de'en /

Als ons een luster snel bescheen /

Weel schoner dan de Zon

Weel schoonder dan de Zon in 't opgaan :

Verbaast wy sprongen op in schrick ;

En / d' een beswjkend met een snick :

Siet

Siet d' ander in een ogenblich
Den heldren Hemel heerlijk opstaan.

IX.

Strax hoordeu wy ten Hemel uyt
Een Hemels bode / een vly geluyd /
Een stemme die ons 't heyl beduyd /
En vriendelijck verbod
En vriendelijck verbod te schrieken :
Want riep hy ; siet de tyd is nu ?
(O menschen in uwa sonden schuld)
Den Hemel maackt sig op , om u
En gansch de werelt te verquicken.

X.

Want heden u de Godhepd deelt
Der Offerhanden Tegen-beeld /
Daar Koning en Propheet van queelt /
Daar d' eynden van de werelt
Daar d' eynden van de werelt op wachten.
Gaat haastig heen na Davids Stadt /
En soeck die onwaarddeerb'ren schat /
In slechte lompjes opgevat ;
En leert in Hem 't onzichtbaar agten.

X I.

Doen meenden wy het was gedaan /
En stelden ons om heen te gaan ;
Maar doe ving eerst den Loffang aan /
Van duysend Geesten die
Van duysend Geesten die Godt erdden ;
En juychten : Eer sy Godt , die goed
Den armen mensch den vrede soet
Bestellend' sijn behagen doet ,
En ons uwa kindes geheym'nis leerden.

X II.

M. Dat was den weergalm van den Groet /
Daar Gabriel mijn stil gemoet
Eens meed verserden / en het doet

② 2

M

My aan sijn dierbaar woord
 My aan sijn dierbaar woord gedencken :
 Uw vrucht , o Maget / is uw kroon
 (Sepd hy) en uw Soon Godes Soon ,
 Den Hemel sal hem Davids thron
 En Heerschappy voor eeuwig schencken.

XIII.

Nu sie ick d'eene God-spraack staat
 Accoord op d' ander / en de maat
 Die waarheyd is / die eeuwig staat :
 Daar met my op dien maat
 Daar met my op dien maat uw kelen.
 B. Loff sy den Hemel wyd en breed
 Die d' armen mensch den soeren vreed
 Bestellend , sijn behagen deed !
 En leerd ons Hallelu-jah quelen.

XIV.

M. Nu merck ick dat de waarheyd daagt /
 Daar van den Siender lang gewaagt
 Heeft. Dat een ongeraachte Maagt
 Beswangerd soud een kint
 Beswangerd soud een kintje baren.
 B. Loff sy den Hemel wyd en breed
 Die d' armen mensch den zoeren vreed
 Na syn behagen spruyten deed !
 Sing onse stemm' en speel' ons snaren.

XV.

Dat Iesses Soon ten thron gezaacht ;
 Dat stercker magt ons banden slaacht ;
 Dat David booz sijn kudde waacht ;
 Dat d'eeuwe weer een goud
 Dat d'eeuwe weer een goude eeuwe is ;
 (Loff sy den hemel wyd en breed
 Die d' armen mensch den saal'ge vreed
 Na sijn behagen spruyten deed !)
 Dat nu ons Heyland Iuda's Leeuw is ;

Dat

XVI.

Dat Godt in menschen-liefde blaackt;
 Dat Lam en wolf ten vreedde raackt;
 Is in dit kintje waar gemaackt:
 Wie sal dit diep geheym
 Wie sal dit diep geheym beseffen?
 (Loff sy den Hemel wijd en breed,
 Die d'armen mensch den saal'gen vreed
 Na sijn behagen spruyten deed!)
 En wie sijn loff na waarde tressen?

GODS SOON in't VLEESCH.

Trant: D' Engelsche Fortuyn.

Of siet in W. Sluyter pag. 64.

I.

S Je daar! sie daar! daar gaat den Hemel op!

Daar krijgen al de schaduwten de schop!

Siet daar de Waarheyd! daar het gerig oog

Der Vaderen van eeuwen tot eeuwen na vloog.

II.

Emanu-el, die al van Ceuwicheyd

3

(Een

(Eer d' aarden-rond in wat ren was geleydt /
Den Hemel blonck) sijn lust had in het stepl
Van 't Eeuwigh / Eeuwigh / Eeuwigh Godlyck Heyl /

I I I.

Legt daar in lompen armlyck opgerolt /
Werd als een hulploos menschen-kind gesolt.
Wilt ghy / O mensch! / 't geheym verstaan ! 'k beding /
Sluyt d' oogen toe / en siet dan wat ick sing.

I V.

Daar is niet sichtbaars / daar 't geloov verschijnt /
Dooz so een straal het arm gesicht verdwijnt :
Hier legt de Magt in magt en hulp-loosheyd /
Hier licht in armoe d' Algenoeftaamheid ,

V.

Hier legt des Hemels Heerlyckheyd veracht
Den lichtsten dag in aller nachten nacht ;
Wilt gy / O mensch / 't geheym verstaan ! 'k beding
Sluyt d' oogen eerst en siet dan wat ick sing.

V I.

Wie sach d' onrepekbare Hemel met de Aard
So konstelijck / so salig opt gepaart !
Het onbegrepen / eeuwigh / Eynd'loos Yet
Bereenigt met een gras / een bloem ! een Niet !

V I I.

Seg ick / den Schepper wierd ten Schepsel ; off
Seg ick / Het schepsel wierd ten Schepper ; 't stof
Wierd nu sijn eppen maker ; d' eygenaar
En maker wierd sijn maacksel ; beyde is waar.

V I I I.

Seg ick den Geest die sonder eynden leeft /
Wierd vleesch en sterfelijck ; seg ick die beest
Dooz 't minst gerupsch en 't slechste doods-gebaar.
Wierd van de dood onraachbaer : beyde is waar.

I X.

Die 't alles weet krijgt een bepaald begrip ;
Den mensch verstaat 't oneyndig in een stip :

Ick

Ik seg / die ober al is / is nu daar ;
Den Mensch is ober al : En beyde ist waar.

X.

Dan alle sonden was hy Hemel-schoon/
Die om de schuld verlaat sijn Hemel-throon ;
Wilt gy / O Mensch ! 't geheym verstaan ! 'k beding
Sluyt d'ogen eerst / en siet dan wat ick sing.

XI.

Hier is het eynd van alle Sichtbaarche' en ;
Hier is 't begin van 't Christen-ongemeen.
En salig hy / die blind is / arm / en doof !
Hier is 't begin van 't wonderbaar geloov.

XII.

Hier is der zielen vreugd , in treurigheid ;
Haar lust in 't tomen van begeerlijkheid ;
Haar wil vernoegd in 't loochnen van haar wil ;
En se op 't sterckst / als 't hert sig neer set stil. Jes. 30:7.

XIII.

Nu steeck ick willig beyd mijn oogen upt/
En sie maar door 't geloov : En volg 't geluyd
Van 't wicht / dat in de kribb my wijser wijst/
De deugd in 't doen , dan diese in woorden prijst.

XIV.

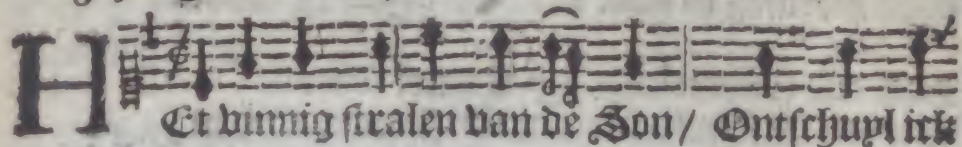
O Deugd ! o Hemel-deugd ! Verloochening !
Wat rees uo glansch ter stepte sonderling !
Als Godes Soon , om Adams doembaar saet/
Verloochent 's Hemels Heerlijkheid en staat.

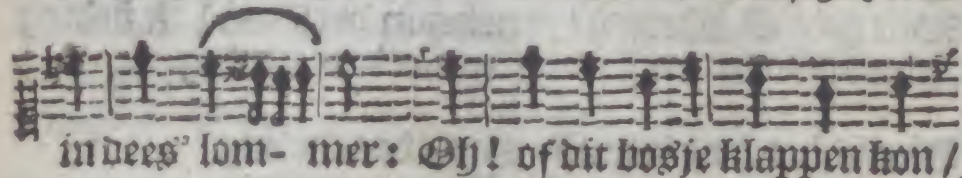
XV.

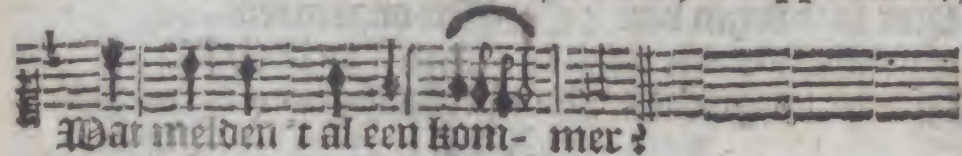
Dat lebend voorbeeld sal ons al het schoon/
Des werelds Rijckdom ; Heerlijkheid / en throon ;
Des Blesches lusten ; eegen wille ; en all
Verlooch'nen doen / dien Leeraar ten geval.

Wintermaand 1661.

Jesus getrouwe liefde voor de wereld verkoren.

H Et binnig stralen van de Son / Ontschuypl ick

 in dees' lom- mer: Oh! of dit bosje klappen kon /

 Wat melden 't al een kom- mer?

2. t Bekommert hert hier treuren gaat

Als 't sig / helaas! bedrogen

De wereld / daar het hert opstaat /

En sijn beloft' vindt logen.

3. Alleen mijn Herder altijd stupzt /

Da d'oude liefde sijn sinnen:

Of 't wepgren lang hertnechig duyrd' /

Stantvastig duyrt sijn minnen.

4. Dies treckt mijn hertje nu soo seer /

So seer / en ick sal 't wagen:

Want die my hare min bi'en meer

Haar minnen sijn maar blagen.

5. Maar blagen / die thans overgaan /

En met een schicht verballen.

ICK sie alleen mijn Herder aan

Stantvastig onder allen.

6. Maar of 't u miste blinde Waagt /

Al vast verliest g'uw lusten.

'T is seker die geen lust en waagt /

En bind noch heyl noch rusten.

7. Dus mijn'rend treck ick na mijn Son /

En wacht hem in dees' lommer.

Oh! of dit bosje klappen kon

Wat melden 't al een kommer!

i Maymaant. 1659.

J. van **LODENSTEINS**
UYT-SPANNINGEN,
III. DEEL.

Behelsende eenige

STICHTELYCKE INVALLEN
OP

Verscheydene Voorvallen.

Psalm. 28: 5,

Om datse niet en letten op de daden des
H E E R E N, noch op het werck sijner
handen; soo sal Hyse af-breken, ende
en false niet bouwen.

Heer van Zulichems Oogen-troost.

— — — — — Alle beesten sien,
Maar Godt heeft onse ziel met beter licht versien;
Daar slaat een andre straal na binnen op wat rijckers:

K L A A G - L I E D

Voor JESU CHRISTI Gemeeynte
tot U T R E C H T,
T E K L A G E N

*Over het droevig af-sterven van den seer Eerweerden,
Godsaligen, Wel-geleerden*

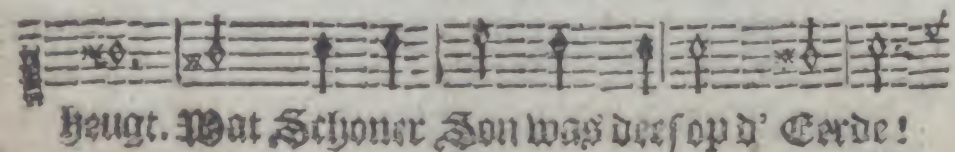
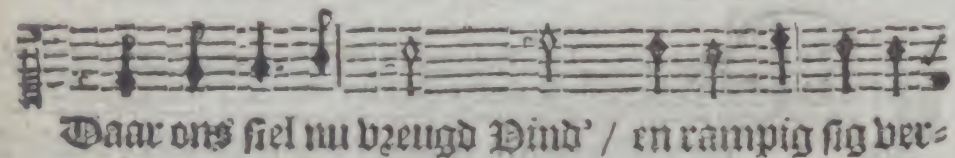
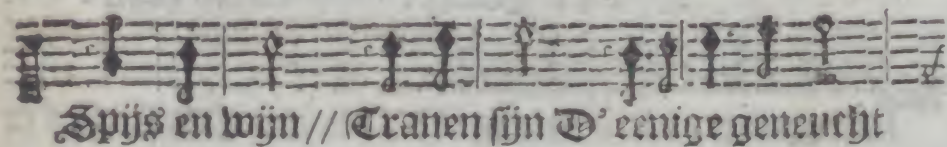
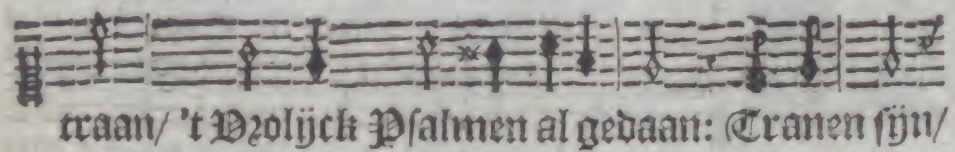
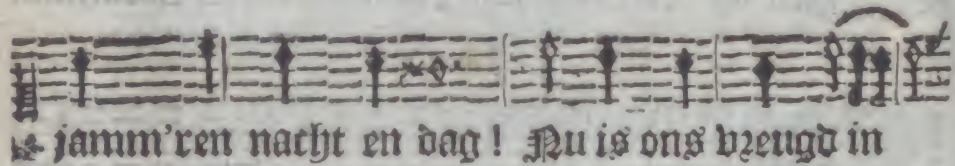
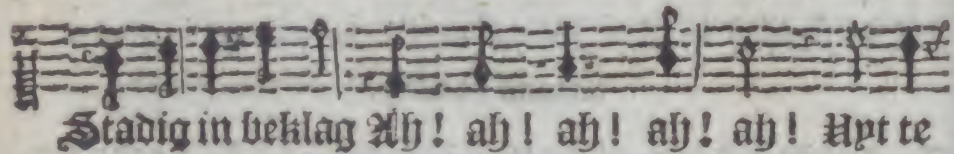
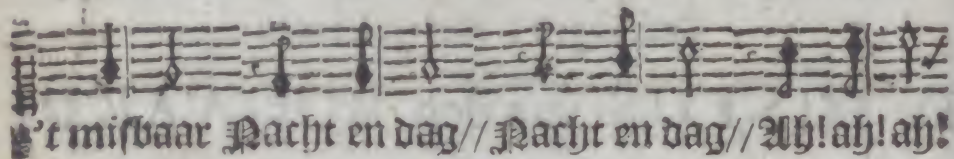
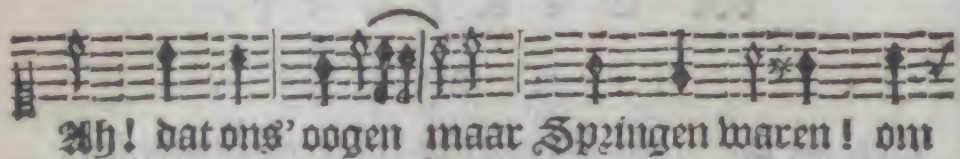
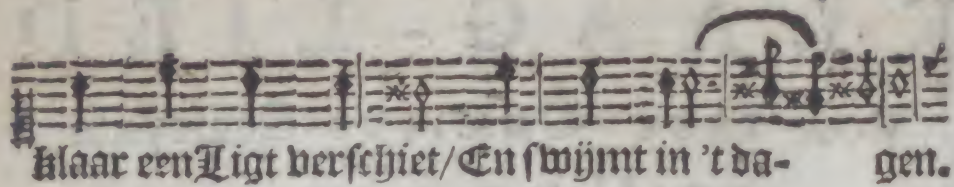
D. JUSTUS van den BOGAARD,

*Christelyck in den Heere ontslapen den 9. in Gras-
maand 1663.*

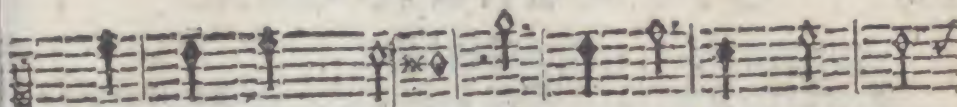
Te singen op den trant van Doulants eerste Lachrimæ.

I.

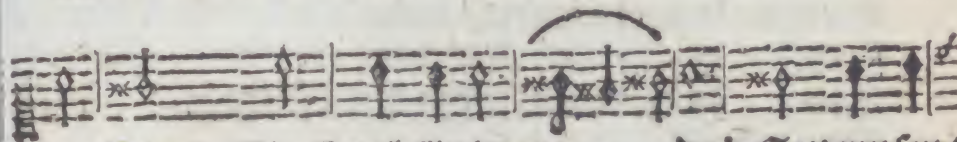
I Israels Heer! Israels Heer! Ons
Vader! Vader! ach! waar heen? En
laat gy ons / uw arme Hudd' / alleen / Om slechts te
kla- gen! Treurige Nacht! Stik-duystre nacht!
Men tell' u onder d' andren niet / Als so een Licht / so
klaar

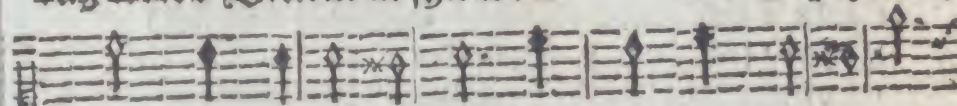
Wat

Wat licht aan d' Cerde! En laas! en laas! eer 't mid-

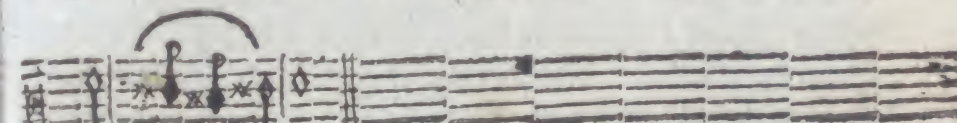
dag wierd Sincht al sijn weer- de! Gepeynsen/

(Siel) om sulcke lichten/ Sijn nieuwe schichten: So

sp't! so sp't! want traan op traan Ons maar ver-

lich ten.

I I.

Daar legt de Kroon! Daar legt de Kroon

Dan Zyons hoost helaas! in 't stoff:

Daar breekt die Gulde-mond sijn reden off /

En swijgt in de aarde.

Mond / die een rots // Hard / stupys / sterck / trots /

Vermalen kond als stof / tot heyl;

Of harden / dat hy / 't masker of en stepl

Sig openbaerde.

Mond / die het hert geroerd

Door de saal'ge paden voerd' /

Als hy troost // 's Hemels troost /

't Eyndelose soet /

Apt het Hemelsch bloed

On-wtspreeklijck surgen doet

Als hy de deugden prijst /

Huidig

Kundig leert; en kunstig wijst;
 Met een woord // Dat behoort // Al die 't hoort;
 Met een stage tred
 Deugd waarts gesett /
 Wonder heylig / wonder net.
 Mond / daar de Geest sijn diere suchten/
 On-spreekbze suchten
 (Die 't hert dooz soeckt / verstaat den sin)
 Dooz / upt-wond-suchten:
 In woorden deftig / magtig / wichtig/
 Geest-rijck / voorszichtig/
 (Ah! dodig hert! dat niet meed ging!)
 En altijd stichtig.

III.

Daar legt de Kroon! Daar legt de Kroon
 Van Zpon / met dat hert / (dien spring
 Van wijshepd) dat in rupm een omtreck ving
 Veel groote saken.
 Die volle borst! Die Zpons dorst
 Met dupsent dingen in een upz /
 Als pder 't sijn nam / hond met soet / en surz
 Soo heylsaam staken.
 't Verstandig bezyn oh! oh!
 Altijd supber van bedrog
 Dat te wacht // Dag en nacht // Dat te wacht
 Ober Zpon stond /
 En genas haar wond/
 Met raadslag van dupsend pond.
 Die pder een te baat
 Komen hond / en woud / met raad:
 Die een stut // Die een kruck / Die 't geluck
 Was aan pder een
 Dien jaren / of we'en /
 Of armoede t' siddren de'en.
 De Bupchen spijsen / naeckte leden
 Medogend kleden

Haa

Had hier gena ten loon / maar nu /
 Des Hemels steden.
 Was Kerck of ziel in nood / wy sagen
 D E M A A T S herdagen /
 So wijs / so wis / soo pal stond hy
 In alle slagen.

I V.

Weduwen stut // Der wesen schut /
 Der reddelosen toeverlaat /
 Die wijsfelyck der hopelosen staat
 Wist t' onder schragen.
 Der Hepl'gen troost // Der Hepl'gen troost /
 Der Goddelosen schrick (als 't woord
 Begon / dat 's Hemels Liebeling bekoord)
 Legt nu verflagen.
 Kerm bitter al wat leeft!
 Wat verstand van kermen heeft ;
 Dziend u raad // Weese u baat // Kerk u raad /
 Raachten u gewaad /
 Dromen u Cieraad /
 Of vermindert / of vergaat.
 Kerm kindren Jong en teer /
 Soo een Leeraar leerd niet meer.
 Radeloos // Reddeloos // Hopeloos /
 Dien der menschen raad /
 Of Gods licht verlaat /
 Kerm ! want soo een zuyl vergaat.
 Den eenen heubel van ellende
 Laat sijn stem sende.
 Den and'ren toe / tot dat den galm
 Beswijckt in 't ende.
 Laat nu by Zpons Liedren swijgen /
 En still neer-sijgen /
 Of (heft den Geest haar Hemel-waarts)
 Maar suchtend-sijgen.
 Stilte , of Ruste.

V.

Daar is de slag / / Dien lang voozfacth
 So menig Leeraar (u gelucht
 O Utrecht! ende u dzoebig weer ontrucht)
 Uw sonde is d' oozsaach :
 En so gy 't hert // Nu nog verhardt/
 Gaat in uw oude rancken voort /
 En Woord / nog segening/ nog roede en hoozt ;
 Dit 's maar een vooz-smaach.
 Siet my daar eens den blich
 Van uws Daders toorn / ten schzick ;
 Om uw rust / En uw lust/ Dien gy bluscht :
 Om uw doodighepd :
 Ongeboelichhepd :
 Verloos-ja Geest loos-hepd
 Gy hebt dat Woord (wiens heacht
 Gansch de wereld geboelt) veracht ;
 En sijn ra'en // Niet verstaan // Niet gedaan /
 Om dat u het oog
 Na de lusten boog/
 En door 't sienelijch bedroog.
 De Schatten der Godtlooshepd soecken/
 Verbaerlijch vloechen /
 De Werld in pracht te boven gaan
 In hapy / in doecken /
 De vromen schelden met uw naspraach
 (Der herdzen na-wzaach)
 Utrecht ! Utrecht ! uw spijs was ;
 Dits nu de na-smaach.

V I.

Godtlosen stil ! Stil ! spotters stil !
 Verblijd u niet en staach uw lag ;
 Want schoon ick viel / en in het duyster lag /
 Godt sal myn licht sijn.
 Maar u ! maar u ! Maar u genaacht
 In desen val een val / die hert /

En

En siele sal ten eyndelosen smert?
 En meer van wicht sijn.
 Daar legt dien bron / die tong
 (Die maar tot uw Heyl ont sprong)
 In de dood : // En die dood / Is uw dood ;
 Want uw bose tred /
 Helle-waarts gesett
 Gaat nu derwaarts onberlett.
 Die Medicijn houdt op /
 En uw blijdschap stijgt ten top !
 Heplig Recht ! Heplig Recht ! Heplig Recht !
 On-na-speurelijck /
 On-beschuldiglijck /
 Als 't verdoemt oock prijselijck !
 Maar ! Maar wat sie ick ginder komen ?
 Een troep van Dromen ?
 Haar oog ten Hemel ? Godtloos rot
 Nu moogt g' schromen.
 Nu sullen 's Hemels blicksem-steken
 Op u sig wrecken ;
 Haar seeg'nen self uw bloecken sijn.
 Hoozt wat se smeecken.

VII.

Heplige Godt ! Ons' Vader ah !
 Wy hebben tegen u misdaan /
 En daarom doet g' 't ons dus hard verstaan :
 Wy willen 't dragen.
 Blijft ghy dan niet // Ons Vader ? siet
 Ons schulden in den Hepland aan /
 So sal het quaad dat u tergt ondergaan /
 En uw Hepl dagen.
 Neemt g' ons Leeraar weg :
 Sendt uw Geest in plaats' / en segg
 Ich uw Heer // Ben / en leer / A veel meer
 Dan opt menschen mond
 Menschen leren hond' :

En ons druck verdbijnt ter stond.
 Neemt gy ons zorg op u:
 Maacht / en maacht ons' haters' schuld /
 Dooz uw leer // Tot uw eer / Haar bekeer;
 Of sla met uw staf.
 Men van 't koken af
 En verstuyp' er heen als kaff.
 Maar Ons wilt in uw gunst weer geben
 Leeraars ten leven;
 En dubbel seg'nen die by ons
 Noch sijn gebleven.
 Ja gy self blijft by ons / o Vader!
 En treckt ons nader:
 Hy ga die gaet / gy sijt en blijft/
 Ons levens ader.

V I I I.

Dus bieden nu // Die troepen u/
 Dien gy ten leven hebt geschickt/
 En die van hem in droefheid sijn verquicht
 Dooz heylge Gods-spraak.
 Ep! sie de traan // Sie 't knielen aan
 Der Lam'ren / wiens eeboudicheyd
 Hy onderwees / en gy hebt toe-geseyd
 Uw eeuw'ge Gods-smaack.
 't Geroep van rugg' en erm/
 't Brood- en trooste-loos gekerm/
 Dien sijn hand // Hulpe sand // Die sijn hand
 Swijgend deed' / O Heer!
 Hoort / en sendt ons weer
 Sulck een voorbeeld van sijn leer.
 Wy willen niet meer doob
 Aan u sijn dooz ongelooft;
 Noch de lust // (Die gebluscht // vleygig kust)
 And're lusten boe'n/
 Vleesches krachten boe'n/
 En den Geest upt-blusschen doen.

Nu

Nu smaden wy des werelds voorbeeld /
 Wy u versoordeelt ;
 Daar legt / daar legt / daar legt den top
 Die niemand versoort.
 Sendt ons des Hemels kost'lychheden
 Het deugden-kleedt / en
 Wy sullen Lijf / en Ziel / en Sin
 Dooz H besteden

E Y N D E.

Aandachten op 't selve voorwerp.

V Raagt niet / waarom den Hemel slaat met so veel
 plagen /

En Bogaerd weg-rukt ! 's Lands ondraaglyke ho-
 vaardy ;

Verkeerde sucht tot Kerck- of Landen-heerschappyn :
 Veel hoons den NAAM dooz vloek of laster toegedra-
 gen :

Den Rust-tyd rust-en nut-loos sondig doozgeslagen :

Het kind hard-neckig leer-en tucht-loos op-geboedt :

Den haat / den twist / de wozaack so gzagelyck geboett :
 d' Onreynne stanck / en snoo dooztrapte kuyshedys la-
 gen :

Den buyck-dienst ; oberdaad ; drinck-snoep-en
 leckerny :

Het ongedoode vleesch : de pracht in topery :

Den werelosen 't sijne ontrucht / en stout genoten :

Dooz leugentaal der menschen onneming vernielt :

Dooz lust en eygen-sin des Waarhedys leer ontsielt :

Bestraft / en ongeheelt / den Hemel heeft verdzoten.

't **L** Aodiceesch geslacht in doode laudwigheid :

Den Gods dienst lust / noch eer / noch aandacht
 te bewijzen :

En tegen 't straffend Woord hardneckig op te rijzen :

P 2

Des

Des waarheids kracht niet sien dooz ongevoelijck-
hepd :

't Be-arbejd Moord / veracht dooz slapend' acht-
loofhepd :

Of / al gehoorst / onmagtig plaats in 't hert te werben:
(Vraagt my niet meer) die doen een Leeraar levend
sterben /

Dat is; onnut / en dood sijn / eer sijn siel verschepdt.
Maar / hem in supber-ernst verdrietig tegenlopen :

Dooz haat sijn arbejd hem met hoon te doen bekopen :

Dooz afgunst sijnen naam bekruipen : is hem schier
De wreetsste moord. Men soud hem al het quaad wel
witen :

(Woud 't Godt) Men soud sijn hert met smert in stuc-
ken rijten :

Men soud; Bepd! sepd den Hemel sendt hem lie-
ver hier.

Dies trad hy Nebowaarts / als 't so den Hemel
schikte /

En hepligde sijn laatste bed ten predick-stoel /

Om sterbend / dooz sijn BEELD, en leer sijn le-
vens doel

Op 't NETST TE TREFFEN, daar hy soo veel
jaar na michte.

Een Leeraar sterve al staande (sepd hy) en verquicke

Die 't sag dooz STERCK GELOOV'; LANCK-
MOEDIGHEYDT, end in

Sijn doodts benauttheid SIG TE BUYGEN NA
GODS SIN.

Oh! of Gods Kerck haar trouw stantvastig noyt ver-
wrickte !

En elck een leerde dooz sijn nutste lesse / Het goed

Te wicken, hoe, en met wat oog-merck hy het doet !

(Sepd hy) en / Mede-dienaars ! dient Godt als een Eenen

So vreedsaam. Wijs, maar list verslinder d' eenvoud niet.

Hebt

Hebt sout in u, als gy naar eendrachts doelwit schiet.
Leer (Utrecht) sterven! en daar voer Elpas henent.

G R A F - S C H R I F T.

Vroome / Onvroome / Water / Vriend / Blind /
Leerling / Weeuw / Weese / Arm!
Wm Troost / Schrick / Liever / Vriend / Licht /
Leeraar / Schild / Schut / Scherm /
Legt onder dese stenen // Gaat BOGAART by be-
wenen.

Een ander.

Vraagt gy (Leser) wie hier legt?
Met een Woord ist u gesegt:
't Is BOGAART.

Wie BOGAART? vraagt dat niet / want die hier on-
der leyt

En was niet van 't gemeen:

Daar geen gemeen en is / en is geen onderscheyd;

Daar was 'er niet dan een.

Wat BOGAART? Desen kentmen maar dooz sig:
gy moet

Het by sijn Naam verstaan:

Kent gy hem niet; denckt by / wat moeyten ymand
doet/

Daar 's geen beschryben aan.

Die hier (Leser) legt sijn leven

Heeft hem selbe maar beschreven.

Wp schild'zen wel met tranen het versterf:

't Is waar / en yet; dog 't is maar water verff.

Op de Doot

Van seeckere bejaarde Godtsalige DOCHTER.

I.

DE salige R. R. schoot uyt den droom/
Het hert sprong los / de tong brack uyt den toom
Riep oberluyd / waar syt gy nu / Mary! Mary!

II.

Mary! och! mocht ick heden met u gaan/
Waarom gaat gy / en laat ons troostloos staan?
En laat / dat gy te stutten pleegt / het hert Dol smert.

III.

Mag ick niet met u gaan! neemt slegs mijn siel
Mijn lust / mijn hert / (och! of dat so gebiel!)
Met u van hier / dat hier dees romp mijn lijf
Maar blijb.

IV.

Want daar gy gaat Marye sult gy sien
't Onsielijck / 't onseggelijck: en bi'en
Mijn Hoofst / mijn Heyl mijn hert. Och! of ick daar
Oock waar!

V.

Seg hem / dat ick hier op der aarde blijb'
Van liefde kranck / sijn lam / sijn bruyd / sijn wijb/
En dat ick vooz het lest / Hem dag en nacht Verwacht.

VI.

Mag ick u dan niet volgen in 't gesicht.
Van Gloop / wil ick by 't genaden-licht
My setten in uwo voet-skap / en my spoen Te doen/

VII.

Dat gy op Aard so onverdriet'lijck deed/
En / is het weldoen Hemel / mijn siel leed
Maar tijd verleng / en krijg te beter kroon
Ten Loon.

Ben

Een ander. Stemme Ps. 104.

I.

Daar leydt helas ! daar leydt die diere mond /
 Die steeds als 's lebens ader open stond
 Met dauw van Wijshepd gulsig overgoten /
 Daar legt / daar legt die diere mond gesloten *
 Nu sal dien dauw / dat pit / die merg / dat sap /
 Dat Hemelsch bocht van ware wetenschap /
 Dat Christi kindren gratig quamen suppen
 Wt die gesloten lippen niet meer druppen !

I I.

Maar nu sal sy dat lebendige sap /
 Dat hemelsch bocht van ware wetenschap /
 Dat hare mond in Graty plag te schincken /
 Van Jesu self in volle Glorj drincken.
 Oh ! dien dat eeuwig Woord selfs overgiet !
 Wp nog benvden 't u / Maria , niet /
 Maar klagen wie sal 't jonge by ons leren ?
 Wie Groot en Kleyn so wijslyck balanceren !

I I I.

Wie doet na dees' ons op-gaan 't Drede-licht ?
 Wie wijst nu elck so heplighlyck sijn plicht ?
 Wie sal met my de Godt-verlicht' de scharen /
 Door dwystre Ryd heen / soecken of vergaren ?
 Wie sal met my gaan daar 't so heerlyck straalt /
 Daar 't salig Woord en Doedsel werd erhaalt ?
 Wie sal met my gaan decken Christi leden ?
 En 's Rust-dags-vrye tijd so wel besteden ?

I V.

Wie sal met my : Maar neen ; ick stutt mijn klacht
 En swijg / want so viel my daar in gedacht ;
 Leydt Christus u in Glorj my in Graty /
 So is maar tusschen u en my wat spatj.

UYTSPANNINGEN.

Aansprake aan

Juffr. CLARA vander BURG,

Huysvrouw van de E: Heer

JOHAN van BLEYSWYCK

Oud-Burgermeester der Stad Delft.

Over 't overlijden haars Susters

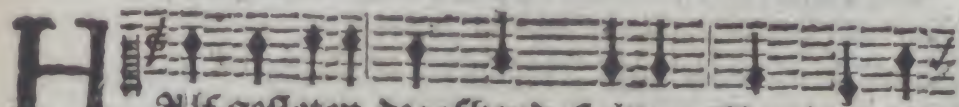
Juffr. CATHARINA vander BURG.

(Te singen (twee versen booz een genomen/en sonder
herhalingen) op de vops van Petit Bordeaux.

siet boven p. 181.

Of als volgt:

Waarde Nigte

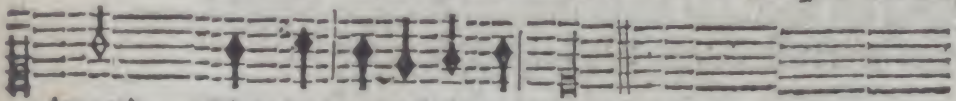
H Alf-gesleten dzoefhepd stelpen Met vertroo-

sting in den mond / Met vertroosting in den mond/

Is den half-genesen helpen Met den nagel in de

wond ; Met de nagel in de wond ;

II.

Dacht ick eerst : Maar nu herhaal ick 't.

Daar de tijd de dzoefhepd slijt / Daar de tijd etc.

By die geldt dat / daar bepaal ick 't.

Daar

Daar gy / (Nigt) niet onder sijt. Daar gy etc

III.

Af sijn Hemel-lichte reden
Geden van uw Lijdszaamheyt ;
En het Herte so te vreden
Wert dit noyt genoeg gesept.

Geden van etc.

Wert dit noyt etc.

I V.

Nigte, wat is sy gelukkig!
Die de sware Werelscheyd
Altijd tranig / altijd druckig
Eens gelijk heeft af-gelept!

Die de sware etc.

Eens' gelijk etc.

V.

Daar de bleugelen haar droegen
Dan 't gelobig schemer-licht : Dan 't gelobig etc.
Draagt haar nu in vol genoegen
't Eeuw'ig glozicus' gesicht. 't Eeuw'ig etc.

V I.

't Soet geselschap / datse op aerden
In een laage hutte socht / In een laage etc.
Werd haar nu in groter waard' / en
Hemel-Heerlijck toe-gebragt. Hemel-Heerlijck etc.

V I I.

't Hemelsch heyt der Cherubijnen/
Seraphijnen van om hoog Seraphijnen van etc
Doen haar nu den druck verdwijnen/
Met haar Jesus in het oog. Met haar Jesus etc.

V I I I.

Siele-spjjs in aarde vaten/
Schaars in lett'ren en francijn ! Schaars in etc.
Daar sal 't hong'rig hert de maat / en
Jesus self de Leraar sijn. Jesus self etc.

I X.

Hier gehupst / en hier so deerlijck
In een pijnlijck vleesch en bloed / In een etc.
Siet nu sonder vleesch / en heerlijck
't Ongebleeschde vleesch te moet. 't Ongebleeschde etc.

P 5

Ru

X.

Du haar na-gestaart na boben
 Tot het ongemeten Klaar : Tot het ongemeten etc.
 Dooz het ongesien Geloben
 Ongesien en onzichtbaar. Ongesien en etc.

X I.

Moeten hier nog weynig dagen
 Zijn besteedt in traan en sucht : Zijn besteedt etc.
 Laat het ons geduldig dragen
 Vlucht de tijd ons' moeyte vlucht. Vlucht de tijd etc.

X II.

Hier sal 't lesen ons vermaken /
 En de daden van de Deugd : En de daden etc.
 Tot het WOORD ons self genaack / en
 Sp ons eyndelose vreugd. Sp ons eyndelose etc.

26. Wijnmaant 1658.

 Stichtelijcke Bedenckingen ,

Op 't salig overlyden van

De seer begaafde en Godtsalige , Hoogh-Edele
 Wel-geboorene JUFFROUW

Juffr. ANNA CATHARINA
 van LOCHORST.

Ontslapen den 29. in Wijn-maand 1669.

Te singen als / O Kerfnacht &c. fiet boven p. 68.

I.

S Od gaat dat rijsend Licht weer dalen !
 Zoo lukt het Anna 's Hemels salen
 Geopent in een oogen blick
 In weynig maanden te belooppen /
 Met korte moeyte te behoopen /

End

End' in te spzingen met een snick.

I I.

Dat Licht soo helder / soo eenbuldig/
In tegen-rampen soo geduldig/
Gedaalt van 's Hemels Aangeficht/
Soo lieffelijck soo effen moedig.
Soo medelijdig / mild / en goedig :
Een regten straal van Jesus Licht.

I I I.

Sp stond booz deef' na d' pd'le winden/
Van 's wereldds soet (als d' andze blinden)
En gaapte / maar genoeggen-loos :
Tot dat haar Jesus quam verschijnen/
En die Son deed het al verdwijnen/
Wat opt het onberstand verkoos.

I V.

Die Son schoot soo een straal in 't duyster/
En bulden 't Hert met soo een Luyster/
Dat al het licht maar duyster scheen.
Sp lagte met des wereldds bzeugde/
Nu 't eeuwig Heyl haar ziel verheugde ;
Daar al haar blijdschap in verdween.

V.

De Pracht van kostlijcke gewaden/
De tobery van Lijf-cieraden/
Het slepend kleet / den sloncker-ring/
Was enkel dzeck / en niet te lyden
By 't Deugde-kleet , en die gesmyden
Die Jesus haar om d' armen hing.

V I.

Den Hoosschen swier in preuptse salen/
Kon 't in haar oog op verr' niet halen/
By 't kleyn geselschap van Gods Soon :
By Jesus Krib geen ledekanten :
By Jesus Kruys geen dramanten :
Geen gouden- by den Doornen-kroon.

Dit

V I I.

Dit selfsaam Licht nauw 't oog bestraalde/
 Of met dien glansch in 't herte daalde
 Het Beeld van IESUS Aangeficht :
 Dat IESUS Leven haar deed' erben/
 End' al haaz Eygen daadlijck sterben.
 „ Niet Epgens leeft by sulck een Licht.

V I I I.

Met vreugde wy dit wonder sagen ;
 En wachten d'aanwas met de dagen/
 En rijper vrugt / in rijper Jeugd :
 Als sich den Hemel schielijck op-doet/
 En siet / dat d' Eerd ontweerdigh op-boedt
 Een niet dan Hemel-weerde Deugd.

I X.

Des wereldds schemerende Reden
 (Seyd Hy) en schatt' dees Heerlijkheden
 Des Hemels na haar weerde niet :
 Te kostlijck / dan dat 's wereldds sotten
 Onkundig sulck een glansch bespotten/
 Of trotsig quellen met verdriet.

X.

Des wereldds hoog-gerefen schulden
 Staan booz my langer niet te dulden/
 De Maat is vol / 't Beslupt ten end.
 't En lust my sulcke Deugden / in den
 Gemenen val mijns Volcks te vinden/
 Als ick mijn laatste plagen send.

X I.

Strax sag 't Geloob des Hemels salen
 Sig openen ; en d' Eng'len dalen/
 En halen 't Lam in Abrams schoot.
 Daar is nu IESUS self haar Heraar/
 En 't hert / dat so leer-sieck wel eer waar/
 Verbuld / en al dien leersucht dood.

Daar

XII.

Daar leeft / daar sweeft sy by de Chozen
 Der Eng'len / en der Eerst-gobozen /
 En byp / en sonder scheyden meer ;
 Daar hoort / daar singt sy Lied'ren / Psalmen
 In d' eeuw'ig' Hallelu-jah-galmen /
 Met d' aandacht van haar oud begeer.

XIII.

Daar swemt sy nu / gedompeld mede /
 In d' afgrond van d' On-eyndighede' ;
 d' Oneynd'ge wil 't On-eyndig wel :
 't On-eyndig woord / d' On-eynd'ge Reden /
 (O Heplicheyd der heiligheden !)
 Daar is sy dood / en sonder quel.

XIV.

Daar 's Catharyn al heel verdroncken /
 End in de Godheyd weg-gesoncken.
 (Sy had'er hier een vooz smaack van)
 Dat's vrozlyck sijn / in 's Hemels vzeugden ;
 Of deugdsaam sijn in 's Hemels deugden :
 Gelukkig diese na-sien kan !

XV.

Maar beyd ! daar sijn wy in den Hemel :
 En nog en ist geen tijd / den semel
 Is nog ten bloem niet upt-gebuilt.
 't is nu ja tijd : want hier te sterben /
 En 's vleesch'es lust in 't vleesch te derben ;
 So werdmen derwaards op-gesuilt.

XVI.

Nu is ons hert te hoog geheben ;
 Ons oog en kan geen tranen geben
 Om so beklagelyck een dood.
 Wy roepen wel : Die deugdelycke !
 IESU-minners ! die lieffelyke !
 Die hulp der hulpeloof' in nood !

Die

XVII.

Die SUYVRE bloem, die CATHARYNE!
 Die ANNA vol GENADEN-myne,
 Is van ons weg-geruckt ! hela !
 Maar als wy op sien / en haar in den
 Maal-stroom van 't ALGENOEGSAAM binden;
 Wenschte yder / dat hy daar oock was.

XVIII.

Staacht/dwaas/uto wensch:want siet de frommen
 Van d' Algenoeftszaamhejd sig komen
 H vol-op aanbi'en in den Soon.
 In Iesu is ons 't Heyl gegeven /
 In Iesu sijn wy weer ten leven
 Gebragt / en staan wy Hemel-schoon.

XIX.

Uto Reden met haar balsche klaarhejd /
 Sig dompel in d' Onepnd'ge Waarhejd,
 En schatt uto Wijshejd dwaas te sijn.
 Soo sujgt de reden-lose Reden /
 Sig (in die Zee van salicheden
 Verdroncken) droncken in die wijn.

XX.

Verfaackt de nietig' Idelheden
 Van goud / van spijs / van pracht in kleden /
 En wat het schepsel u kan bi'en :
 Den Schepper sal 't u alles in den
 Maalstroom van 't ALGENOEG doen binden /
 En in het ONSICHTBAAR doen / sien.

XXI.

Uto wil, uto sinlijckhejd / uto lusten
 Doet stille sijn / en salig rusten
 In d' Oceaen van d' eeuw'ge WIL.
 Soo dujckten in de Salicheden /
 Soo sterben al ons' rampen mede /
 Soo sijn wy als Anna eeuw'ig stil.

On-

XII.

Onepndige Heplig Licht ! ons oogten /
 Die dus lang d' Ged'le ziel bedroogen /
 Verlost eens van die Tobery !
 Doet ons met Anna sien de waarhepd /
 End' obertupgt ons met die klaarhepd /
 Soo werden wy van slaven / byp.

E Y N D E.

Op de dood van de Godsalige Juffrou
H E L E N A van **S U Y L E N**,

Ontslapen tot Rotterdam den 14. Sept. 1673.

Te singen als Psal. 103. Mijn ziele wilt den Heer &c.

I.

IS dan ons lot nog onder 't pack te hygen !
En mag Heleen van d' aard ten hemel stijgen ?
 't Is goed / om dat het soo de Goedheyd lust.
 Laet ons die wijse Wijsheyd met haer loben
 Op eenen toon : wy hier / en sy daar boben ;
 In d' arbeyd wy / sy in de sal'ge rust.

I I.

Wy hozen haar in heerlykhepd / gemeensaam
 Met d' ewichepd / op singen 't Salig eenzaam
 In 't Englen-choor ; en volgen op dien toon :
 Ter eeren van den aanbang-losen raad-slag /
 (En d' onseplbare waarhepd houdt den maat-slag)
 Dewyl het Lam ons lieflyck leydt ten throon.

I I I.

Sy in den Hemel / wy op aarden / singen
 In 't kostelyck musyck der hemelingen

Het

Het selve WOORD, dat booz den aanbang was
 Dat is, dat syn sal: 't ewig-levend wesen:
 Gesongen van 't begin / en noyt volprezen /
 Daar mensch en Engel sig noyt sat in las.

I V.

Die Heerlyckheyd, die Hoogheid, Wijsheyd, Goed-
 heyd,

Die See van Algenoegzaamheyd, en Soetheyd,
 Dien siet / en daar verliest sy sig nu in.

En al haar hemel-bzeugd is Die te loben /
 In diep versuyen wat hier beneen / wat boven
 Geschiet / ja domp'len van haar eygen sin.

V.

(Heleen!) swijgt! swijgt! sy mag om ons niet dencken/
 Dien d' Eeuwigheid sig sien doet / en het dzencken
 Met Hemel-dzanch so salig dzoncken maacht;
 Dat d' ewicheyd te kort schijnt om te schouwen
 Dat heerlijck licht / en om den lof t' ontbouwden
 Van d' eyndelose soetheyd dien sy smaackt.

V I.

Laat ons genoeg sijn / dat sy met de sielen /
 Die in de schaduw van onf' altaar knielen /
 Haar hooft in rust steeckt ter vervolging upt:
 En t' saam met liefde / vol verwonderingen /
 Ter eeren; en om d' uytvoer, smekend singen
 Van 't Heylig, Heylig, Heylig-wys besluyt.

V I I.

Wp sijn nog op den weg / end' / eer wy scheidten /
 Door woord en boozbeeld derwaarts heen te leyden:
 Helena's Voor-beeld dienn' ons tot een baack.
 Die liefde tot d' onsielijcke waarheyd:
 Dat oog op d' al-ophelderende klaarheyd,
 Ver-by 't geboel / en 't sienelijck vermaack.

V I I I.

Die minnelijcke Nedricheyd, van allen
 Gelieft / end' pders dierbaar weg gevallen:

dat

Dat oprecht Hert : dat vriendelyck gelaat ;
 Die siel geoeffent in het mede-lijden
 Der armen hulp : der treurigen verblijden :
 Der swacken Suyl : der radelosen raad :

IX.

Der Jongen oog : een steunsel voor de grijsheyd :
 Die liefde tot des Hemels diere wijsheyd :
 Die wijsheyd in des Hemels school geleert ;
 Want dat was 't leven van Heleen ; en eben
 Soo leef 't men hier om eeuwiglijck te leven /
 So treedt men heylsaam hemel-waarts van d' Eerd.

X.

Dus is Heleen de wanckelbare baren /
 Van 's wereldds See / gluckelijck ontbaren ;
 En raacht dooz so veel stozmen / en gedzupsch /
 Al singend (in 't gebaar van klip en stranden)
 Met hulp der winden self / ten saal'gen landen /
 So lang beoogd / haar lieven Vader / t' hups.

XI.

Dat is / na Jesus less / sig selv' ontcruppen :
 Dat 's d' enge poozt dooz ootmoed in te sluppen :
 So werdtmen Niet by 't on-begrepen Al :
 So sincht ons licht by d' eyndelose klaarheyd :
 So sterfmen om te leven by die waarheyd ;
 Ismen van d' on-beoogbaar hoogt' het dal.

XII.

Des Hemels Heer wil wis het land verlaten /
 Want siet ! hy pacht sijn kostelijckste vaten /
 En laat het kaf / den droeffem van de wijn.
 Nu past ons inden stanck der slimste tijden /
 All' arbeyd / smert en smaatheyd bly te lyden /
 En vaten van sijn heerlijckheyd te sijn.

Op den aanvang des Jaars.

Toon : O Kersnacht siet boven pag. 68.

I.

Daar is het oude Jaar verdwenen /
 Het nieuwen in sijn plaats verschenen /
 End' ick de selve die ick was :
 Daar duysend die 't met my begonnen
 (Den draad haare 's levens af-gespoimen)
 In 't graf geborzen sijn tot asch.

II.

My heeft des Hemels wijse treden
 Door duysend rampen heen doen treden /
 Ter eeren van sijn Heerlijckhepd /
 Ten uitroep van sijn wond're name ;
 Duyck ! duyck ! mijn siel / gy moogt u schame'
 Van deses jaars nalatiched.

III.

De son drie-hondert t' sestig malen
 Den him ontworstelt / heeft sijn stralen
 Op my doen dalen : en sijn kracht /
 Sijn glansch / sijn licht sijn vugten mede
 Heb ick in smode ondanchbaarchede'
 Sijn schepper niet weer toegebracht.

IV.

Der druppen bloed der tarwen nieren /
 D'onnosse land en water-dieren /
 Die hebben my den disch bereydt :
 Maar ah ! de krachten die sy gaben
 Heb ick den Gever van die haben
 Ten dienste niet weer aangeleydt.

V.

Wel vijftig malen is gekomen
 Den dag / dat ick / en alle vromen /
 (Ons daaglijcx werck gestuttet / niet
 En deden / dan onf siel verluchten

In

In Woord en sang : waar sijn de bruchten
Die sulck een weldaad na sig liet ?

VI.

Wat sijn de saligende Beden
Met hert / en ozen onbesneden
Dit jaar onbruchtbaarlijck gehoozt !
Die leeren boden alle saken
Mijn eygen wil en lust versaken ;
Waar is de kracht van sulck een woord ?

VII.

Wat waren al die soete galmen/
Van so veel lied'ren so veel Psalmen/
Dan enchel galmen en geluyd !
Wat soo veel beden so veel suchten /
Dan siele-lose stem-geruchten /
Dan suchten sonder weder-steupt ?

VIII.

Ja / op mijn siel en kond niet hechten
In 's Hemels diere siel-geregten/
Het vleesch van 's Hemels ware Godt :
So dickmaals sonder lust verstoten :
So dickmaals sonder smaack genoten/
En des genoten sonder not.

IX.

Mijn Schepper : die mijn siele-krachten
Gemaacht / den rang van dag en nachten
Gestelt hebt in het ronde jaar ;
Maacht / bid ick u / mijn siel boozsigtig/
Dat ick mijn dage en Jaren wigtig/
Tot ulwen dienst sozgebuidig spaar.

X.

Wilt gy my nog het leven lengen
En daaglijcx 't soete son-licht brengen/
En boeden my met spijs en dranch :
Wt ulw hand wil ick 't al ontfangen/
En dooz ulw Geest aan ulw dienst hangen.

Mijn jaren al / mijn leven lang.

X I.

Dat heylsaam Woord doet my na desen
Met aandacht hozen / yber lesen :
Schep / Schepper / in my meerder lust.
Man suchten beden / en gesangen
Doet 't hert al suchtend blijven hangen /
Tot dat het rust in u sijn rust.

X II.

O ! Hemelsch Brood ! en Salig Manna !
(Daar oubolings menig heylig Man na
Verlangde) sy mijn siele soet !
Dat al des werelts lekkerheden
Van spijs / dranch / kled / en dertelheden
Daar by maar stanck sijn / roock / en roet.

X III.

Heert my / Heer / kennen mijn verdupzen /
In jaar / maand / weecken / dagen / upzen
En ogenblichen : dat ich kenn
Maar blick / upz / dag / weeck / maanden / jaren /
Al stille swijgens henen baren :
Tot dat ich hier niet meer en ben.

X IV.

Jaar / maand / weeck / dag / upz / ogenblichen /
Heert my / myn Vader ! soo te schicken
Dat ich des Hemels leere leer.
Ja leert my ware schatten garen
Ten tijd dat tijd van maande en jaren /
In salige Eeuwicheyd verkeer.

Loumaand 1662.

NIEUW.

NIEUW-JAARS GEBEDT,

Om Lust tot en in Gods Woordt.

Toon: *Charmes secrets,*

I.

O Verpndig Licht! die 't Hemelsch heyl gestaakt
 Hebt in sijn vaste dzeven: En na dien trant uw Woord
 hebt vast gemaakt/ In 't nieuwe Jaar scheidt my een
 nieuwe lust Die noyt en werd geblust / Na 't Godde-
 lijke Licht met Hemelsch vier geschreven/ Verheben
 roem van 's Siels volmaachte rust.

I I.

't Gesternt gewelf geboethelijck gepaart /
 Hebt g' aan den mensch gegeven ;
 Maar voor uw volck een beter Licht gespaart.
 In 't nieuwe-jaar scheidt my etc.

3

Maar

III.

Waar toe sou't licht van Son / en Maan / en Ster
 Ons dagelijcx doen leven?
 Moet / leyder! dit Licht altijd staan van verr?
 In 't nieuwe jaar scheidt my een nieuwe lust:
 Die noyt en werd geblust/
 Da't Goddelijke Licht met Hemelsch vier geschreven/
 Verheben roem van 's Ziels volmaachte rust.

IV.

Daar hangt dien helt sijn ordening we'er aan/
 Van u hem booz geschreven:
 En waarom soud u gunste stille staan?
 In 't nieuwe jaar scheidt etc.

V.

Verlicht sijn glans des werelts duystren hoeck?
 Wat is uw Licht ons eben
 Als d'onlust van een toegeesteten hoeck?
 In 't nieuwe Jaar etc.

VI.

Laat liever't oog nog peerl nog Diamant/
 Nog watter is verheben/
 Opt sien / dan blind sijn booz dit dierbaar pand.
 In 't nieuwe jaar scheidt my etc.

VII.

Waar is mijn hert / in schepselen verstrickt /
 't Verbijstert hert / gebleven?
 Helas! dooz dorre schepselen verstickt!
 In 't nieuwe Jaar etc.

VIII.

Maar als de Son geen kruyd te boozschijn brengh
 Als naar een verschen regen/
 Die d'aarde sap en ons de vruchten schenckt/
 So doet in 't nieuwe Jaar een nieuwen Geest /
 Die met my lesend leest /
 Op 't hert dat dooz en droog is / dalen als een segen:
 Dan spruyt mijn heyl / maar / Heer / uw naams Eer
 nreest. AAN-

A A N D A C H T E N

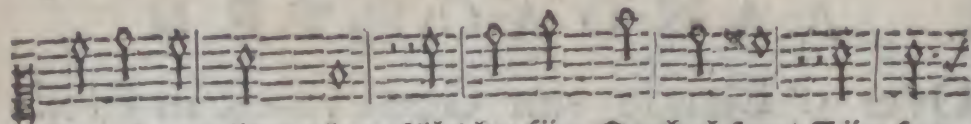
Over d' Elende van Gods volck in Pied-
mont, in de Jaren 1655, en 1663.

Inleyding tot den Treur-fang:

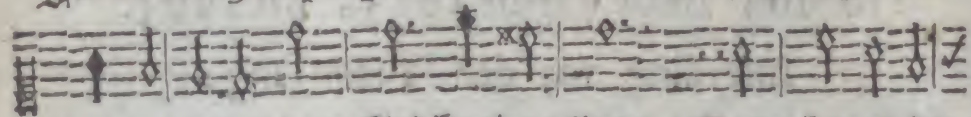
Op den trant van Daphne.

I.

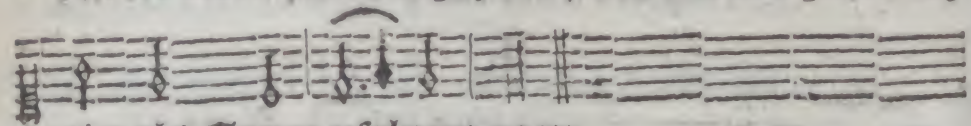
O Het Alpiſch wijsd-bermaard gebergt / Dat
 uwo ſneeuwige toppen ten Hemel ſtrecht / En met uwo
 kruyn de wolcken tergt / Seg ons op wat u ſchaduka
 vooz gruw'len decht? Seg ey! waarom der recht-
 beerdigen Pſalmen / Zoo dof / ſoo treurich gaan en
 trooſteloos? En wat uwo klippen ſoo dof weer doet
 galmen? Sijn al uwo kruynen nu geneugteloos? Daar
 4 Jacob

Jacob eertijds plag / Als hy sijn Rachel sag / Sijn sna-

ren ter eeren der Godhepd te slaan / Daar horen wy

niet als Treur-psalmen gaan.

I I.

Wat wonder / dat ons steplte swijgt /
 Als het Hemelsch geslagte sijn juychen staacht /
 Als Zpon sucht / als Zpon hpgt /
 Dan in Hemel nog aard' is dat ons vermaacht.
 Beren / en Tygers / verschrickelijcke Leeuwen /
 Topen en roben door ons dalen heen /
 Dus wy en horen dan pselijck schreeuwen /
 Vermengt met Zpons deerelijck gewoen :
 En 't gruwlijcker geluyd
 Van 't al vermoordent kruyd /
 't Gebulder van 't nare geschut en trompet.
 Niet seldsaam ist dat ick mijn toon daar na set.

I I I.

Onnosel sat mijn wereloos volck /
 En ick queecktese tusschen mijn steplten in :
 Het hoorden niet dan 's Hemels tolck
 En het agted en sogte maar sulck gewint.
 Als mijne toppen van sneeuw boden greijden /
 Rupschten de winden door 't koozn in het dal /
 Dat niet wat oly haar hinderen spijsde /
 En 't bloed der drupben was dranch voor hen al :
 Sy krenchten niet een mensch :
 Sy streurden niemands wensch :
 Een wereld op haar selven / dien eere nog goed

Haar

Haar dalen deed laten / of roerde 't gemoed.

IV.

Gods Soon was nauwelijcx opgestaan /
 En het aardrijck betoeldaadt met so een licht /
 De Boden nauwelijcx upt gegaan /
 Of 't licht wierd in mijne Vallepe gesticht.
 Mondere treck van de Godlijke goedheyd
 Komen had d' aarde betobert : en t' hans
 Deckte den Hemel vooz Rome 's verwoedheyd
 In my de waarheyd en haar heyl'ge glans.
 Het onverdiend besluyt
 Koos mijn vallepen upt /
 Om daar te bewaren / de waarheyd kuys /
 Den toevlugt der vromen der Godlosen kruys.

V.

Der Vromen toeverlaat ; die 't licht
 Van de Waarheyd dooz 't nebelig Komen heen
 Met vzeugde kregen in 't gesicht /
 En sig boeden met my dooz de waarheyd aan een.
 Dredige toeblycht als d' psijcke klauwent
 Van 't seben-hoofdrige Beest helsch verwoed /
 Cragtede 't Hemelsche saet te benauwen /
 In doost na 't kostelijck onnosel bloed :
 Dooz Sions armen hoop /
 Die herwaarts / sig ter loop /
 Onder mijn schad'wen begaben / en stil /
 Beleefden met ons 's Hemels waarheyd en wil.

VI.

Der Bosen Kruys , want als het Licht
 Dooz de dampen van menschen-bzeepn wierd beswalkt /
 En Christi Bzypd ontmaagdt / ontsticht /
 D' eenboudige vromen verwonne / verschalckt ;
 Schoten die stralen in 't duystre geweten
 Der duysterlingen / en ontdeckten 't quaad /
 Dat sy wel wisten / maar niet wouden weten /
 Die des uptbozsten in onsoenb'ren haat:

Chans was de tijd verbuld
 Van 't Heplige geduld /
 Als 't magtige Babel sig dzoncken in bloed
 Soud dzincken/ en trappen Gods Bruyd met de voet.

V I I.

Dus als de duystre onbetenheyd
 Onse stralen sag schitteren van hemd' en van eer /
 Riep sig de nijd te berste / en seyd ;
 Dese fraal was den daal' van ons not / en eer!
 Siet dit de Wereld soo staan wy verlegen :
 Wie stet den dag / en blijft steeds inden nacht ?
 Hemel / en aarde laat ons byz bewegen /
 Kercklijke tucht / en al des wereldds Macht ;
 End' wilt den Hemel niet /
 Of swicht het aardsch gebied /
 Soo moet het de Del doen ! Mit berste daar uyt /
 Moord/ Roof/brand/en Laster met schrycklijck geluyd.

T R E U R - G E S A N G

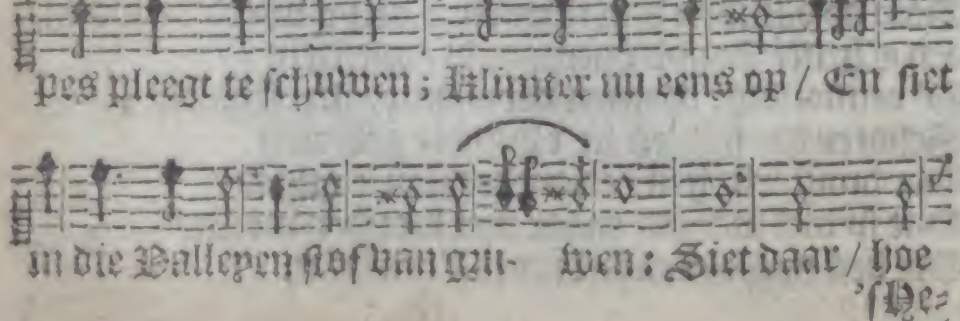
Over d' elende der Pied-montoyfen.

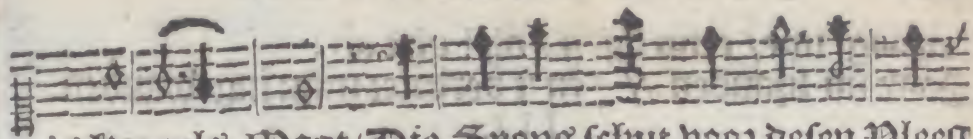
Opdentrant van , Doulants tweede Lachrime.

I.

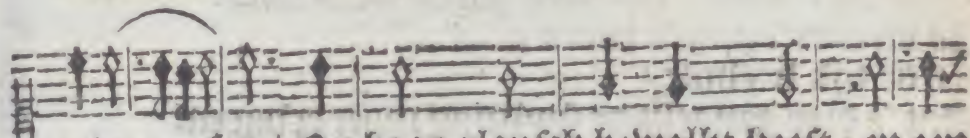
R *Epfig geselschap! dat den grijsen top Vand' Al-*

 pes pleegt te schulwen ; Klimter nu eens op / En siet

 *in die Valleyen stof van gzu- wen : Siet daar / hoe
 's He-*

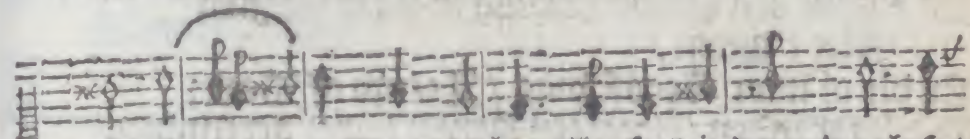
's Hemels Magt/ Die Spans schut voor desen Pleeg

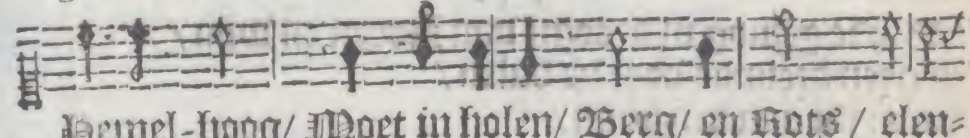
te we- sen / Du haar glansch bewolkt heeft : en een

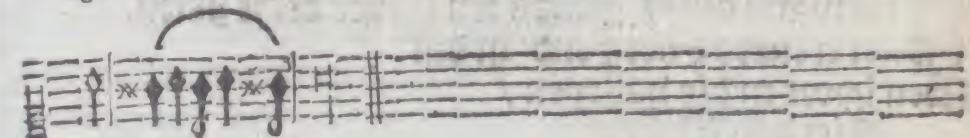
dupst're nacht De wereld-verlichtend' Heerlijkheid

haar stra- len Doet dalen/ En sy/ die daar vaak sat

Hemel-hoog/ Moet in holen/ Berg/ en Kots / elen-

dig da- len.

I I.

Ah! nare stem! van 's Hemels diere bruyd /
 Gewend aan blijde Psalmen.
 Die nu al 't geluyd
 Van d' Echo / maar Ah! ah! doet weder-galmen.
 Ick boeg mijn stem by de uw/
 Ick wil met u in klagen
 Uw leed dragen ;
 En by u nyp neer slaan / van geselschap schuw.
 Ah! was nu 't hoeft maar water / en kond 't herte
 Zijn smerte

Ten

Ten oog' uyt / eens losen / ah! ah! ah!
 Maar nu branden // In 't verdriet mijn ingebanden.

III.

't Heilig besluit / dat lang sijn kinders duldt /
 Is nu aan 't p'slijck baren ;
 En de tijd verbult /
 Dat 't dier geslacht de sup'zing moet ervaren:
 Daar blamt nu 't vreeselijck oog /
 En doen die felle blicken

Zyons schricken /

Gestelt (laas!) ten doelwit van soo fel een hoog:
 Nu schijnt den Hemel toornig al haar klagten

Niet t' agten /

En die al haar Troost was / Leeuw of Beer ;
 Die haar inden // loop ten Hemel komt verflinden.

IV.

't Blijde gejuug in d' oogst van Kroon en wijn /
 't Geen dreunde door de dalen /

Slaat nu aan den quijn /

Als niemand drupf-gewas ten schuer derst halen.

't Padt treurt op berg end' in dal:

Men hoort in die vallejen /

Niet dan schrepen /

En siet niet dan woestheyd. Daar het naar geschal
 Van Goddeloos' in bloed-dorst uyt-gelaten

Soldaten /

Steed's juygt in den roob / in quel / als spel /

En met branden // van huys/hof/verwoest de Landen.

V.

't Meerdige bloeden van 's Hemels Knechten laas!

Daar drinckt sig d' aarde sat aan ;

En 'er kostlijck aas

Daar slaat den beul/ en ruckt het dier sig mat aan.

Siet daar! daar blinckt het sweert ;

Daar klinckt het door de keelen /

Door bekenelen /

Daar!

Daar ! oh ! 'k sluyp mijn oogen booz dien slag verbeert)
 Daar ruktmen 't trillend supg'ling van de borsten
 Al dozzstend.

Houdt vriend ! Cy ! waar heen ? ey ! sta niet toe !
 Dat 's gedaan : ligt bzejn en bloed de moe'r in't aansigt.

V I.

Wat sie ick ginder tupm'len in 't verschie ?

So stozten daar die trotsen
 (Wee ! mijn oog die 't siet !)

't Onnosel volck te pletter op de rotsen :

Die tupm'len van den top /

En kneusen op de stenen /

Bzejn en benen /

Tot dat d' aarden trillend / 't leven geben op.

Daar speetmen 't lebend mensschap aan de taatse' /

En laatse

So t' seet / en vergaan / bestaan / vergaan ;

Want dat dypren is pijn van dypsend do'on besupzen.

V I I.

Iselijckhepd ! Dus siet de son sig blind

Aan 't grouwlijck dat ick daar sie /

Sie daar ruktmen 't kind

Niet nu uyt 's moeders liefden-armen : maar die

Die schendt de plaatse daar 't

Des Hemels sozg het leven

Had gegeven /

En / eer 't opt de son sag / hepmijck had bewaart.

Wat Cyger soud sig / aan dat vat / niet schromen

Te komen ?

O wee ! 't oog beswijcht van klagt / o wee !

En met 't stickend lam / swijgt oock mijn tong al snies
 kend.

Ruste.

V I I I.

Ruste mijn tong nog rust de wozeedhepd niet.

'k Moet weer / al weer aan 't klagen ;

Het is sulck verdziet

Dan

Dan Zyon / 't minst met haar haar smert te dragen;
Daar schendmen vroude en maagt.

Dat kind was nauwelijcx houdbaar /

Siet haar roude daar!

En nog al haar raude niet: Hoozt hoe meer geplaagt /
Men vult met stenen (wreetheyd noyt gebonden!)

't Geschonden /

En drijft d' arme wichters heen ter been /
Tot hen 't leven dus amegtig moest begeben.

IX.

Daar rooftmen een de kled'ren tot op 't naacht /

En snijdt hem rond om henen /

Tot hy gansch mis-maacht

Piet is dan wond en bloed van hooft ten benen:

Thans vryft de wreetheyd 't sout /

En bus-poer / in de leden

So gesneden /

En werd hem een kleet om

Onbarmhertig stout /

Een kleed in geest van wijn gedoopt / dat 't herte

Van smerte

Verkrimpt / dan men steekt het vier in 't kleed /

Tot de versche sneede en schroep de siel uyt persen.

X.

Hoe grysicheyd gespaart is van 't gebaar /

Sal Pierre Symon tuggen.

Die / van hondert jaar /

Men 't hooft met kracht ten benewaarts

Deed bukken:

En / met sijn stock-oud' Ega /

Men deed te bersten plotsen

Van de rotsen.

Vraagt my niet na 't kindschap:

Want daar pss ick na

Te sien; als ick twee schelmen hooz de nieren /

De spieren:

Van

Van dat kindje (vattend elk een been)
Wreedlijck rucken / en t' saam scherpen met de stucken.

X I.

Grouwelijckheyd staat dog de maat in 't lied /
Wat wy nu treurig sichten /
En ons hoog verdriet

Schept aas en groep wyl d' ylijcke geruchten.
Vult dan wy 't schriklijckste wyl :

Wie hadden 't rampig leven
Tien gegeven /

En met zorg gequeecht : Die
Moordt-men voor haar oog !
Mijn dicht is on-dicht want ick kan 't niet micken

Van schrieken :

Daar ick noch twee schelmen sie verwoed /
Als tien bollen kinderhoofden speels wijs rollen.

X I I.

Dien nu wrede goedheyd van 't gespuys
Het leven had geschoncken /
Of die haav' en hups
Ont-gingen voor den moord-priem in speloncken:
Dees stond een weder druck /
Een dood van duysend upzen

Te besupzen :

En scheen and' rer sweerd-moord
Slechts enkel geluck /
Als sy gesond of sieck / en jong of oude

Van houde

In vorst / ys / sneeuw / erberlijck naackt
Dood-bedriegen / of haar le'en met pijn verliesen.

X I I I.

O wee mijn oog ! ick twijfel of gy meer
Vermoeyd sijt van uw schrepen /
Of van al den deer
Te sien / dien wredeheyd toont in die vallen.
't sie al om brand / vlam en roock ;

't sie

't sie niet dan bloed-rebieren

Om my swieren :

O wee ! wee mijn oogen !

Wee ! mijn ooren oock !

Dan soo een huplen / gillen / hermen kilaaglijck

Ondraaglijck !

Als rots / en klip weder bauwt ; en brengt

't Hap? aan 't rjfen / 't hert aan 't smelten / in dit yfer.

X I V.

O wee mijn hert ! wat herten mozsten plag

Komt my gelijck te bozen :

't Supgelingje lag

En speelde doe men 't quam aan degens bozen :

My deert dien Jong-kloecken helt :

Die teedze met haar oogen.

Steelt medogen :

Maar sie daar die swangre :

Die in swarer nood.

Al was nog lyd'lijck / maar dat al die drucken

Gelucken

Op Zyon ; dat kostlijck Hemelsch saet

Doet ons hygen maar te kort, dus laat ons swijgen ;

2 Ruste.

X V.

Als nu de moord en 't yfelyck bejag

Sijn sat hadd' aan 't geleden /

Bragt de verdere dag

Een schijn van Calmt en schafte Zyon brede :

Een hert-en breed-lose breed /

Om dooz bedziegerpen

't Andze ly'en

Langsaam toe te dienen /

Hoe wel eben wreed.

Men bouwd' een steene sterck' in d' ingewanden

Der landen /

En

En buld die met wrede krijgers / laas !
Welchers hoofden / moord gewoon / maar wreetheyd
loofden.

XVI.

Dus was de breed maar stadigen alarm
In plaatse van verquicken /
End en bragt / och arm !
Niet 's dags dan breef' en nachts maar schrik op schrik-
En sat die weer-loose duyd (ken
Slechts op de wree genaden
Van die traden
Op all' haar bygheden /
Met een trots gesnuyd.
Wie sal ons dien baldaad wrevelmoedig
En bloedig
Van 't wreed uytgelaten oorlogf-bolck
(In der hellen / slechts gesmeedt) te recht vertellen ?

XVII.

't Waardig pand / des Hemels sup're dienst
Wierd in een dal dien vromen /
Op het onboozsienst /
Met al het Christen-onderwijs / benomen.
Een on-berdzaaglijk gebod !
Waar sagmen 's waarheids glansen
Soo beschansen /
Dat sy nergens uyt berst ?
Lichten is haar Lot.
Dies houdtmen aan (wien soud de jeugd niet deeren ?)
In 't leeren /
Naar d' aal-oude byghed ; end' en leedt
Dat de wetten // Dienst / gewis / nog herkomst pletten.

XVIII.

Daar was de schuld dan Ongehoorsaamheyd
Der yberigste mannen /
In de dienstbaarheyd
Des Hemels onberw'ick'lijk ingesparmen.

Daar valtmen op haar aan :
 En eyscht'er sesmaal tienen /
 Die in 't dienen
 Met raad / daad / en wijsheyd
 Plegen hecht te staan.
 Dat is / men eyscht der swache lieden krachten /
 Die achten
 Sig in sulck verlies ten grond ontbloot :
 Dies sig 't sterben liefsen dan haar Veraars der ven.

XIX.

Daar nu / sie daar ! de schuld van gansch den hoop !
 Daar blechtmen nu de roeden /
 Daar men meed goed hoop
 Op al 't ellendig volck begint te woeden.
 Men sendt krijgs-lieden toe /
 Die 't gansche land dooz-wand'len :
 En mis-hand'len
 Der gesinden dooz-raad :
 Op 't belt schaap en hoo :
 Den rijpen vrucht des wijngaards hen ontplucken /
 En rucken
 Den ranch met de wortels d' aarden uyt :
 En verbranden pers en kupp met dertel' handen.

XX.

't Schone gewas beloofden op het veld
 Hun winter-troost te sijn / en
 Was ! Helas ! 't geweld
 Verpletten 't al / en deed sijn glansch verdwijnen.
 De wijn die nog in het Vat
 Bewaart was so verschoncken /
 En verzoncken /
 En quisten het od'rig
 Ter aard' uyt-gespatt.
 Chans vielmen aan den Kerck-roof en 't verbranden
 Der wanden /
 Die 't Heyl so vaack hadden weer gegalmt /

Om die treuren Godsdienst-loos van daar te scheuren.

XXI.

Als nu den armen hoop sig gansch ontbloot
 Van alles sag / en 't leven
 In gebaar en nood
 Sag vooz den wiffen slag geduyzig beben ;
 De wijl sy magen en bloed /
 Die vooz haar dood-waars henen
 Gaan / betwennen :
 Wanhoop geeft een raad-slag
 Van land / huys / en goed
 Te laten / om het leven op de Bergen
 Te bergen /
 En daar (al den vooz-raad den boef)
 In d' hard'en // houde rotsen 't uyt te harden.

3. Ruste.

XXII.

D Roebige toeberlaat van 's Hemelsch Bruyd /
 Kind van soo rijck een Vader !
 Die haar naacht / en uyt
 Al 't stienlijck / streckt ten levens eenig ader.
 Die recht tot alles heeft
 (O wonder !) moet hier schuylen
 In de kuylen /
 d' Hard' aard haar bed sijn ;
 De holen beleeft
 Sig strecken / haar met stenen-galerpen
 Te vryen
 (Onnosfen toe-blucht !) vooz wind / en storm ;
 Daar de berse voozst en snee met houd hen persen.

XXIII.

O wee ! O wee ! mijn hert roept dubbeld wee !
 Als ich de naachte leden
 Sie in d' Alpes-snee
 So menig supze barre voet-stap treden.
 Als ich het schoon Hemelsch saar

Sig 's nachts in houd sie strecken

Sonder decken /

Dat haar rust en slaap wijckt :

Ja als 't hoger gaat /

En ick hen sie de midd'len van het leven

Begeven /

(Den voorraad te hups verwoestet / Ah !)

En den sellen hunger nog den druck'ling quellen.

XXIV.

O wee ! O wee ! mijn hert schreept dubbeld wee !

Als ick daar sie stock-ouden

Door het ys en snee /

Haar sobze warmt / die obzig was / verkouden :

Ondragelijck een last

Door schouwers / dien de jaren

So beswaren /

In merge-loos' oudhepd /

(Dien maar dien en past)

Dat hen de borst de leden doet (in 't leven)

Begeven ;

Ja 't scherp ongemack / in hongers-need

Hen het leven self / te bang / doet overgeven.

XXV.

Nog bloedt het hert / en schreeutot sijn dubbeld wee !

Als 't dieper in de kuylen

In het ys / en snee

Siet aller menschen ramp gemack'loos schuylen.

Daar legt een jong weerloos lam :

En siet ! de trouwe Moeder

Heeft geen boeder ;

Geen loomp tot verschoning /

Geen hout / vier / nog blam.

Daar doet de felle koozts of scherpe pijnen

Eet quijnen ;

En laas ! wat hem swacht / wat pijn hem deert /

D'elle slaag' in houd en hunger moet hy dragen.

daa

XXVI.

Daar legt een hert dat brand / en laaf-nis derft.
 Daar hijgt een na verberfching
 Van gemack / en sterft
 Helaas ! en derft verraad'ming in 's doods perſing.
 Daar 't jorft het ſwackſte vat
 Haar vruyt / nog wepnig dagen
 Maar te dragen /
 En gaat dienſt-en hulp-loos
 't Alderbitterſt' pad.
 Daar gaat een 't ſcherpe Vrouwen-wee beſupze /
 Want d' upze
 Daar is : laas ! en niets / en niets ter hand
 Dat de kragten stijft / of 't kraam-bed kan verſachten.

XXVII.

Nog was het al te dragen hoe benaubot /
 Mogt Zpon daar nog ruſten :
 Maar Helaas ! nog bauwt
 En galmt den rots. maar oorlog / en de luſten
 Staan nog in brand dag op dag
 Om d' arme duydt / die' leben
 Maar met beben /
 Nog flauto-hertig na ſleept /
 Oock den laaſten ſlag
 Te geben / en des Cygers dorſt te leſſen /
 Met ſleſſen
 Van 't koſtelijckſte bloed van Chriſti vruyd !
 Dies all' upzen ſp den aanval moet beſupzen.

XXVIII.

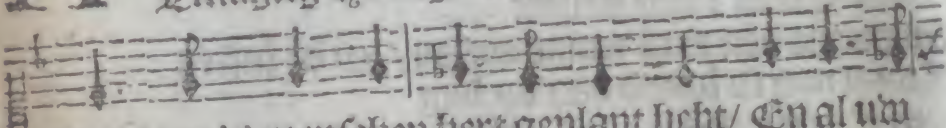
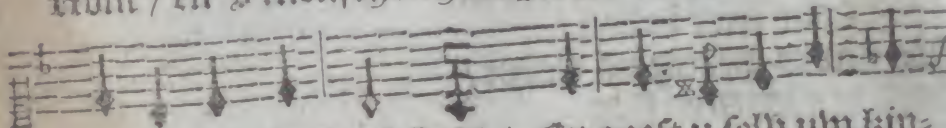
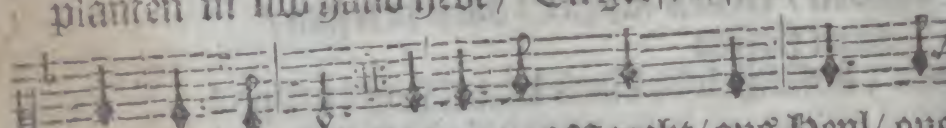
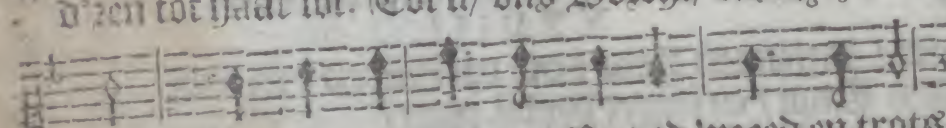
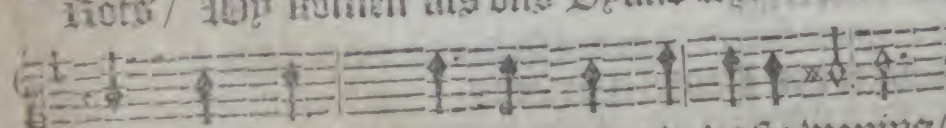
Hoor ! Vrienden Hoor ! die vreedig op den weg
 Mijn Land / en ſmert verby-gaat /
 Siet oberlegg'
 Of ergens ſmert ſo groot ſp die hier by-ſtaat ?
 En geeft den Hemel u Vreed /
 Sondt herwaerts aan uw vruyd / en
 Licht mijn noden :

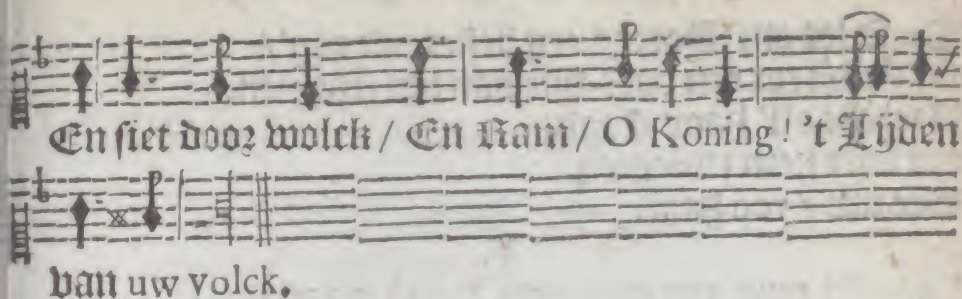

Ja komt met uwe helden
 Helpt den Hemel meed/
 En vrydt my van die Tygers die Godts vrynden
 Verflinden:
 Dooz al Nederland! waacht op! waacht op!
 Want mijn slagen sijn de schets van uwe plagen.

Besluit van 't voorgaande,
 Op den trant van Courante la Bare.
 Of: Helaas mijn Suchten, &c.

I.

A Unmagtig Heer! geduchte God! Die 's werelds
 Font' / en 's menschen hert geplant hebt / En al uw
 planten in uw hand hebt / En geeft u selv uw kin-
 d'zen tot haar lot. Tot u / ons Borcht / ons Heyl / ons
 rots / Wy komen als ons Dyand woreed en trots
 Ons toe snuyft / hoorz ons uyt uw vaste woning /
 En

II.

Siet hoemen 't kostelijcke bloed
Van 't diergekochte volck ter aarden uyt giet /
En hoe uw Bruyd haar tranen uyt -schiet /
De wijs men 't land van lijcken stincken doet.
Siet of een smert' als dese sp :
De Jong'ling valt : de maagt verkragd daar by :
Het supg'ling smelt aan 's moeders lege teep'len
Van tranen nat /
Die haar ontseep'len
Als sp 't kindje vat.

III.

De wegen naar het Heyligdom
Sijn woest; als Woord/en Spijs/en Sucht/en Singen
Op-houdt in Syons Gaderingen.
En laas ! den bitt'ren Dyand lagt'er om !
En schimpt (so smaad'lijk dat ick gruw)
Waar is uw hulp ? waar is uw Koning nu !
O Zion ? daar uw reuckeloos vertrouwen
So vast op stond ?
Laat of te bouwen
Op so los een grond !

IV.

Daar is geen bitter'er verdriet /
Geen sweerd dat scherper moordt / geen wredere pijn /
Daar Rots / en Sneeuw gemak by schijnen :
En hoort gy dat (Regtveerdig Godt !) nog niet ?
Weck op uw magt / komt van om hoog

R 4

Wendt

Wend tot ons Haters een bekerend oog/
 Of steltse tot een doel-wit van uw schigten.
 Breekt all' haar Raad.
 En doet hem swichten
 Die uw Zyon haat.

V.

Maacht eens een eynd van Zyons traan:
 Stopt eens den bloed van soo veel bloed-ribieren:
 En breeft al die Tyger-dieren:
 En laat uw volck weer in hun ruste gaan.
 Om in de schaduw van den ranck
 Den Gots (die nu ten schuyt- plaats dient) uw danck/
 En loff met vreugde weder te doen galmen;
 Als 't herders-kind
 In Lied en Psalmen
 Zijn geneugte vindt.

VI.

Geeb onderwijl / dat uw Genaad
 Uw dier-berkege lang-bewaarde Waarheyde
 Door soo veel dampen in sw'ze klaarheyde/
 Door soo veel stormen onwanchelbaar / bestaat.
 Uw Zyon repnigt van haar schuld
 In Jesus bloed / en wapent met geduld/
 Dat sy sig onder u wil willig neppen;
 En / voor die boos Haar slaan / en dreygen/
 Smecken wrake-loos.

VII.

Dan sal uw lof / Lof-weerdig Godt!
 In sulck een werck / en in uw kind'zen blinken/
 Ja Hemel-waarts uw trouwe klincken/
 Ten spot van die met ons vertrouwen spott.
 Dan sal uw werck / uw Lust / uw Beeld,
 (Dat in uw Lieve Spons wesen speert)
 Sig opdoen meet vol Heerlijchheyde / en heplig:
 End uw gerucht In Psalmen heplig
 Scheit'ren door de Lucht.

REYS-

REYS-GESANCK.

Voor GODES KINDEREN op occasie
van eeniger Reyse.

Stemme : Ps. 103.

I.

Dus steken wy van 't vaste land / O Vader!
O woord ! O Geest ! Een'ge Goetheyds Ader !
Och ! waren onse trage herten blott !
Om u te roemen / als wy lijff en leven
De wanckelbare baren overgeven
Op uwo gena / Drie-eenig Magtig Godt.

I I.

Op uwo gena wy op de diepte drijven/
En dencken / Vader, doet op ons bekljven
De diepte van uwo Goedertierenhepd !
En kaatsen ons de baren op en neder ?
Ons' ancker in den boorhang doet ons teder
Gemoed vast staan / in uwo schoot neer geleydt.

III.

De winden die storm-dristig op ons drupschen/
Ons dencken doen/ en suchten om het rupschen **I Con.**
Van Horeb, en geluyd van 't Pinxter-feest : 19: 12.
Dies in haar suchten / suchten wy daar onder/
En suchtend singen : Vader ! send ons 't Wonder
Van Pinxter in het senden van uwo Geest !

IV.

Nog diepe diept' / nog stercke wind / nog baren
En sullen met haar schrieken ons verbaren ;
Ons lot is sonder vrees te sijn in nood.
Want siet / het is ons Vader die de winden
In handen heeft ; en als Hy ons ontbinden
Wil / valt ons ziel in sijn heylsamen schoot.

¶ 5

¶ 7

V.

Hest sig het water? 't heft ons meed' / en Vader
 Het brenge ons sielen tot uw Hoohed nader :
 Hoe dieper nat , hoe verder van de grond,
 Oh ! dat ons siel maar verr' genoeg van d' eerde
 Geheben wierd / en ster-oogde op die weerde
 Van 't Goed/wiens plaats is boven 't sichtbaar Rond.

V I.

Nu sullen onderwijl ons baar'en winden
 Uw diere Goedicheyd doen onderbinden /
 En met hun swalpen / en hun sel gedruysch
 Ons dragen waar wy willen : (want sy moeten
 U / Vader / dien wy nu Godf-dienstig groeten/
 Ten dienste staan) en ons weer brengen t' hups.

V I I.

Maar Vader onder dies uw breeindeligen
 Gedenckt / die hier in ballingschappen singen /
 In 't midden van der wateren gedruysch :
 En seyd de soete beekjens der rivieren ,
 En laat haar wind en golven sagjes tieren /
 En brengen ons / by u ons Vader t' hups.

De winden sien op Goed , op Adel , Jonck nog
 Schoonheyt ,
 Der winden Heer alleen siet in wiens hert sijn Soon
 leydt.

M E D I T A T I E

Op de engte van seecker padt.

Stemme : siet boven p. 65 , of 125.

I.

It waren eertijts brede wegen/
 En siet ! nu sijn het smalle pa'en/

Wat

Wat isser my oock aan gelegen ?

't Is my maar om de weg te gaan.

I I.

Ich heb op breed nog eng te letten /

Wat kan een smalle weg my scha'en /

Kan ick'er maar mijn voeten setten /

't Is my maar om de weg te gaan.

I I I.

En of'er nog veel schoone straten /

Dol tierlijckhepd / besijden aan

Dit paadtje waren / kond't my baten ?

't Is my maar om de weg te gaan !

I V.

Begerig Hert wat kan't u geven

Of u een volle koffer doft ?

Of sob're nootduft wel doet leven ?

Dooz my / 't is my maar om de Kost.

V.

Geen volle Kas kan my vernoegen /

Geen spijs die overschiet my bo'en /

Wat hoed' ick om te veel te ploegen ?

't Is my maar om de Kost te doen.

V I.

Genoeg is eel / of't breed of smal is /

Genoeg / dat kan my effen boen /

Genoeg my in de plaats van all' is.

't Is my maar om de Kost te doen.

V I I.

Een and're schat van hoger weerde /

Ast daar ick met mijn lust naar hijg.

En my genoeg als ick op eerde

De Kost maar booz dit leven krijg'.

V I I I.

En of't een smalle weg moet wesen

Die my gelepdt ten Hemel aan.

Geen ongemack en wil ick vzesen.

't Is

't Is my maar om den weg te gaan.

I X.

'k En sal mijns Vaders wijshepd laken ;
Die 't soo bestelden na sijn sin ;
't Is my genoeg kan ick maar raken
Dooz 't smalle padt ten Hemel in.

X.

Ick laat het rupme / vooz wiens herte
Besupzen sal den Sielen-wzoeg :
Dooz my ; my sijn de korte smerte'
Van 't smalle padt al rupm genoeg.

23. Wijn-m. 1659.

Invallen op eene Reyse.

21. Wijnmaant 1659.

Stemme : Als boven pag. 65, of 125.

I.

Daar slaat de kloek al drie / vier slagen/
Maar of het morgen-licht verbejdt ?
Of wil het Oost so vzoeg niet dagen
Om dat de son het Supden vleyt ?

II.

Hy weet niet van mijn dzyftig spoede'/
De schichten die mijn herte schiet :
Wist hy die / hy nam (soo 'k vermoede)
Soo lang sijn ugtend-ruste niet.

III.

De Moeder rust / maar niet haar sozge/
En seght / Geest dat sijn lichaam stercht.
En toont / wat hy vooz my verborzge'

Houdt

Houdt die in haar die Liefde werckt.

I V.

Ep siet ! de Maan en kan haar' oogen
Niet dringen door den dicken damp ;
Als 't licht van 't Goddelijk medoogen
Beswaarlijk schijnt door d' aartschen ramp.

V.

Hoe koude valt dien vocht en Nebel !
Ach ! of maar Jesus minne quam !
Mijn Hert was hout / mijn pepnsen swevel /
En plings ick in luchten vlam.

V I.

Maar blijft de poort-kloek ? houdt de morgen
Den Wachter op sijn bedd ? wel aan
Gaet heen slechts / want des Heren sorgen
Heeft u de poort al op-gedaan.

V I I.

Mijn boet / dunckt my / en raacht geen eerde /
Ga ick dan ? Of en ga ick niet ?
Mijn Siel ! singt nu / dat Godt u leerde /
Het een of 't ander Godlyck lied.

V I I I.

En Lied ; van 't stil onweerbaar kiecken,
Dat in gebaar en buyten raad
Schuyt / in des Moeders bepl'ge wiecken ;
Sing ick / en 't wand'len houdt de maat.

I X.

Dus raack ick drijvend' ep de vlercken
Van 't stil gepepns ; en onberwacht /
Dewyl geloob en liefd' my stercken /
Op d' eerstelingen van mijn kracht.

X.

Daar was mijn bzeugt van wepnige upzen /
Ick was'er / en ick was'er niet :
Byna gelijk ons dagen duypen /
Of als een webers spoel verschiet.

Was

X I.

Want daar mijn Klepper stond / wiens rugge
 (Twee voeten waren my te traag /
 Oft 't gerig Hert was al te blugge :)
 Sep ; Meester by dat ick u draag !

X I I.

Dacht ick 't niet wel ? dat sterck begeren
 Krijgt eens ter vlucht den lossen toom :
 Houdt moet die tegen wind laberen /
 Op krijgt wel haast booz wind en stroom.

X I I I.

Daar daalt de Son : Ny my ! den Dupster !
 Maar siet in 't Oosten komt de Maan :
 So daal by wereld ; als de luyster
 Van troost komt in u plaatsse staan.

X I V.

Mijn beest ick ken dat schigtig draben /
 't Is om dat gy den stal genaacht ;
 En leert mijn siel / hoe na'er de haben
 Hoe meer gestwoegt dient / en gewaacht.

X V.

Daar naacht mijn rust / dat tupt het woelen
 En Stads getupmel dat ick hoor :
 Dien 't Hemelsch heyl haast wil verkoelen /
 Krijgt wat daar omgaat in het oor.

X V I.

So raack' ick 's abonds neg te rusten /
 Aan eygen haard / aan eygen disch /
 So wacht ick Vader 's Hemelsch lusten /
 Als 's werelds reys voltrocken is.

Op een Appel aan my gefonden.

I.

O • Diere gunst! Die sig dooz kunst/ Nog veel
weerdij Van groote gaven / Nog dooz veel draben

In slaverny.

I I.

Nog hooftsch gestel
Van woorden-spel
(Maar in de nood)
Sig wpt 't / en boet 'et.
Ons Leydsaam doet 'et
Dooz enkel brood.

I I I.

Genegentheyd
Die lege leyt
Behoeft het moy
Van pachtigheden/
En kostlijkheden
Tot haren top:

I V.

Maar dese niet;
Want wat bedied
So Heerelijck
So wptgelaten/
Die een'ger maten
Sy dees' gelijk?

V.

Dees gunst heeft in
De dierbze Min
Van 's Hemels Soon,
End' in sijn wonden /
Onwrickb'ze gronden:
Blinckt altijd schoon.

V I.

Dees gunst verbindt
Ons t' saam; end' in 't
Seloob' ons 't Goed
Het Goed, dat God is,
En recht ons Tot is/
Verwachten doet.

V I I.

Dat Eenig' All,
Dat sonder tal
En sonder maat/
En sonder knoopen/
En boden hoopen
Te wachten staat.

Dees

V I I I.

Dees' gunst ber-uyzt
 Hog-jaart / maar duyzt
 Dol Soeticheyd ;
 End' altijd groeyt sy/
 End' altijd bloeyt sy
 In Ceuwicheyd.

I X.

Wat schoons / wat rijcks/
 Wat kostelijcks
 Kan (selb in schijn)
 So hoog geraken/
 Om sulcke saken
 Gelyck te sijn ?

X.

Best is het dan
 Dat / als men van
 So hogen gunst
 Sal reden gebe/
 Men daar in leven
 Laat/kost/nog kunst.

X I.

Op dat geen Bloem
 Van 't Schepsel / roem' :
 En 't Eenige Iet
 Dol Heerlijckheden
 Mt-blinck beneden
 In 's werelchs Niet.

9. in Grasmaandt 1665.

Op een versch Hoender-Ey geschoncken
 tot verquickinge.

Op de voys als boven pag. 30. Hertknagend &c.

I.

Wat segt opt weer / dat die den Hemel dient
 Den Hemel in sijn sozge niet te vriend
 En bindt (noch werd / als hy in last verstickt/
 Verquickt.

II.

Daar was een trouw getuyge / die den poock/
 Van Jesus vband in het hoy ontdoock/
 En had van enckel hunger in sijn traen
 Vergaan/

III.

Had niet den Hemel goet ig hem verquickt/
 En een gepluynde Kakekers beschickt/

Die

Die hem van dag besogt / en ley

Een ey.

IV.

Onwetend deed dat beesje sulck een goed.
Maar Christi liebeling het Christlych doet /
En dient / uyt Jesus liefde / Jesus raad

Met daad.

V.

Hoe tijdig quam dat schepsel daar te pas ?
't Was of m'er Christ-leden-liefd' in las /
Die (buyten hard) den merg van binnen heeft /

En geeft.

VI.

'Ten leeft niet maar 't is dicht by 't leven : kan
Dus haast sijn kracht uyt-leveren / en van
Sijn voetsel 't swacke lijff van slauwten hoe'n

En hoe'n.

VII.

Maar hoger ! 't Eytje toont my in sijn schaal
Het sozbe leven / dat wy altemaal
Hier leven / of niet leven / 'k weet haest niet

Hoe 't hiet :

VIII.

Tot dat den Geest (als 't water in 't begin)
Het met sijn warmt' uyt broed' / en Jesus in
Sijn laatste komst geeb / dat het heel volmaackte

Ontwaackte.

A M E N.

§

VOOR

UYTSPANNINGEN.
V O O R - S A N G

Van den Godtyrugtigen Leraar

GERARDUS HOLKENBORG,

En sijn Huisvrouw.

M A R I A van W A A L R E.

Tefingen op hare reise na

O O S T - I N D I E N.

Wijse : Van den CIII. Psalm.

I.

O P uw gena / Genadig Heer , ontbinden
Wp 't blugtig doek / en geben 't aan de winden /
En bieden 't holle schip de dolle Zee :
Op u gena wy tobben op de baren ;
Op u gena laat ons gelukkig varen /
Dooz uw gena wijst ons een veil'ger ee.

I I.

Siet daar verdwijnt het Vaderlant , de bergen /
De Hooge Steden en de toornen bergen
Sig agter het gozdijn van onsen kinn.
Inwoonders ah ! saagt gy 't / hoe soud gy suchten !
Uw' stercke Ste'en (O droebig boozspook !) bluchten :
Wp sien uw Hoogheyd al is maar een schim.

I I I.

Daar wel / tot nog boozspoedig Land ! wy dragen
In onsen boesem 't Land dat d' oude sagen /
En daarom lieten Hups en vrienden voort :
Die Stadt wiens konstenaar en Bouwer Godt // is ;
En al dat kostelijcke daar ons lot // is /
Wat dragen wy na 't Land van ons geboort ?

I V.

Ons' Oud'ren lief ! dien w' onder 't herte lagen /

En

En die ons nu in 't herte leggen ; dragen
 Wy u niet met ons waar wy reysen ? Gy
 Syt in ons hert / en wy in 't uw' gelegen :
 O Vaders lief ! O Moeders lief ! u segen
 Die wy op 't schepden kregen / blijft ons by.

V.

Uw sozge self heeft onse teed're jaren
 In kindsch verstand / noch rouw en onerbaren
 Geleerd / ons Vader in den Hemel is ;
 Dat is waaragtig / dies wy slaan ons oogen
 Na boben / en het Goddelijck mee-dooogen
 Maackt die beloft ons dooz 't geloobe wis.

VI.

Wy sullen ons dooz liefden tot elkand'ren /
 Dooz Liefde die geen ceuwe sal verand'ren
 Ons Oudren af-sijn duidig dragen doen.
 O Vader ! komt en bind ons hert te gader /
 Dooz Jesum aan u bast / en treckt ons nader
 In voozspoet still / en lijdszaam in u ro'en.

VII.

Daar laten wy / nu tobbend op de baren /
 Dien oberbloed der Godt-verligte scharen :
 Maar alles is ons Iesus in den Geest.
 Hy is het Woort des Vaders , Hy ons Tempel,
 Hy ons Geselschap , ons volmaecht Exempel,
 't Geslagte Lam onse eenig Paschen Feest.

VIII.

Wy gissen wel dat al wat lief en teder
 Is / roept ; Keer Holckenburg ! Mary keer weder !
 Maar wat daar lieflijck roept wy hozen 't niet :
 Niet dat de wind / niet dat de felle golven
 Onsozen tuyten doen ; of wy bedolven
 (Derby 't geboelen) steecken in 't verdriet ;

IX.

Noch dat den Ganges niet noch lieber schatten/
 In Goud of Steen ons herten soo kan batten /

S 2

Dat

Dat wy als Goud en Steen onraackbaar sijn:
 Och neen! wy laten Diamant en doosen /
 Dooz haar wiens deel op aarden is / en hoosen
 Om Goudt nog Steen, den Ganges dooz den Khyn.

X.

Daar is een sterk geroep / dat ons 't geloob // maackt
 En dooz 't geroep van wat ons lief is doob // maackt;
 Een Macedonisch-Man ist / Formosaan,
 Of Amboyneef, Arouwaan, of Chinese?
 (Sou dit wel d' aanvang van ons Pinxter wesen?)
 Althoos sijn spraack wy dupdelijck verstaan.

X I.

Die heeft den Berg van s' Heeren Huys gelegen
 Op aller Bergen top in 't oog gekregen /
 En bloept met sijn geselschap derwaarts aan.
 Die schreeuwen / t' sa! t' sa! t' samen na den Heere!
 En Holckenburg! kom ons sijn wege leere':
 Wy willen en wy sullen met u gaan.

X I I.

Wie soude d' on-op-houdelijcke blagen
 Van sulken schreeu ontbeinsend kunnen dragen?
 Of 't lief geroep noch hoozen daar dooz heen?
 En wouden wy; hy treck ons by de slippen /
 En segt / gy kunt / gy sult ons niet ontglippen /
 Dooz wy den dozpel van Godts huys betre'en.

X I I I.

Dus sien wy Zyon herelijck verheben
 Met Moor en Indiaan, die op-geschreven
 Sijn in 'e getal der Burg'ren van die Stadt.
 Kom Noorden-wind / kom Westen-mouson schigtig
 En drijft ons haast: kom Oost en Zuyden pligtig
 Bzeng Sonen Gods // en Dogt'ren als een schat.

X I V.

Du brand onf hert / en niet en sal 't beswalcken.
 Verwondert u niet Stuyrman, soo de balcken
 Daar op wy drijven / snelder gaan als oit;

Want

Want noit en trock de Noord-ster so u naalde /
 Als nu Oost-Zuyd-Oost-ster (die noit daalde)
 Ons hert en schip treckt / en ons reis voltoit:

XV.

Verwondert u niet dat u seplen rond // staan ;
 't Sijn niet dan suchten die uyt hert en mond // gaan
 Van bromen / die voer ons den Opper-Heer
 (Die wind en stromen waagtig han gebieden)
 Al smekend' bidden / en voer uyt bedieden
 Ons voor-de-wind , in 't stichten van sijn Cer-

XVI.

De son in 't Zuiden siet ons tot hem komen
 Al beptlend' op 'ue wanckelbare stromen /
 Hy wacht ons niet maar loopt ons te gemoet /
 En tracht voer ons den Evenaer te krijgen :
 Dus sien wy ons het licht van Gracy stijgen /
 En liefden-warmt verand'ren in een gloet.

XVII.

En of / wanneer gy Java meent te binden /
 Ghy bond u reeckning door d' onseckre winden
 Mis-maacht / en u verbystert op het lest :
 Zijt niet verbaast ons' herte sal wel seplen
 Hoe na wy sijn / en hoe verr nog te seplen /
 Ja gissen op een uytjen Oost-en-West.

XVIII.

En of den doeben Hemel dan sijn sterren
 Niet blincken / en u deed op zee verwerren :
 Bruyck maar 't Compas van ons hert tot gelepdt.
 En luister maar aandachtig / gy sult hoorzen
 Een Land geroep van duisend uit-verhooren /
 Die op ons komst ons Vader heeft berepdt.

XIX.

Ach! Vader lief! dewijl wy tobbend' drijben
 Op 't wanckle bocht / wilt immer by ons blijven /
 En 't hert op u onwanckelbaar doen staan.
 Nu sien wy in de diepten uwe wond'ren

En hoorzen 't onder onse voeten dond'ren /
 Dewijl top d' Af grond droogs-boets overgaan.

X X.

Daar rypen wy in steylten tot de wolcken ;
 Als of uw hand ons upt de lage volcken
 Woud nemen in u eeuwig Koningrijk :
 Daar dalen wy weer ; O ! verbaarlijk dalen
 In ongeloofswil ons Heer weder-halen/
 Met Petro , dat ons siele niet bestwijck.

X X I.

Daar sien wy niet dan lucht en water / Heere ,
 Dat ons de Hoogte van u Goedheyt leere'
 Sal / en den Af grond van u toornicheyd :
 Ach ! dat het stadigh sien van Zee en wolcken
 Ons on-op-houd'lijk die twee diepe kolcken
 Bedencken de' en / en spreken met beleyd !

X X I I.

De gansche werelt schijnt in dit Schip te wonen /
 En uw knecht haar Leeraar : Laat hem tonen
 Een ongemeene pber-geest / en kracht.
 Ons Vader (want gy kunt het met een wenken)
 Woud gy hem al die sielen goedig schencken
 Dat hy die u in Christo weder-bragt.

X X I I I.

Op uw gena en ons geloof wy drijben ;
 Laat uw gena ons schip en masten stijben ;
 Dat uw gena ons still' de woeste Zee ;
 Laat uw gena booz Monsters / Stormen / Varen /
 Laat uw gena booz stranden ons bewaren :
 Dooz uw gena wijst ons een bepl'ge ree.

X X I V.

Maar allermeeft laat ons geloob ons hoeden
 Dooz uw gena in boozspoed / en uw roeden :
 Laat uw gena ons booz der menschen schyzik
 Beschutten / en booz enser oogen lusten :

Laat

Laat uo gena in onrust ons doen rusten :
En in genaad neem onsen laatsten snik.

T O E - S A N G

Der Gelovigen in het Vaderland ,

Op den Voorfang van den voorgem.

GERARDUS HOLCKENBURG

Ende

M A R I A van W A A L R E ,

Echte-lieden :

Op hare reyse naar Oost-Indien.

Stemme: Ps. CIII. Mijn ziele wilt den Heer, &c.

I.

Laat uo gena Genadig Heer ! ontbinden
Ons tragesiel en drijben met de winden
Gerardus en Maria na ter Zee.

Hu kiest ons siel booz rust met hen de baren /
En bidt / Laat / Heer / dat paar gelukkig baren !
En brenge ons siel met hen ter bepl'ge ree.

II.

Ons' Vaderland / helaas ! verdwijnt : de bergen
Van Hepl / de stralen van uo Goedhepd bergen
Sig agter onser sonden swarten him :

En nog en siend d' inwoonders / nog en suchten
Sp niet / Dat uo Geest en ons welbaard bluchten /
En al ons Hooghepd niet is dan een schim.

III.

Daar wel Gelukkig paar / by tijds ont-dragen

S 4

Het

Het ongeluck dat wijzen lang boozsagen /
Beschoren ober ons van nu en boozt.

Sijt gy in ongemack / ons Godt uw Godt is /
Sijn wy in ongeluck / uw Lot ons Lot is
Of in of buyten 't land van ons geboozt.

I V.

Still Vaders / Moeders still uw-kindzen lagen
Nopt meer bewaard in uw schoot ; duldig dragen
Laat ons humn af-sijn / waar sy reysen : sy
En komen nopt in Land so verr-gelegen /
Of ons gebed / en (ouders) uwten segen /
In Gods Heyl blijft hen (waar sy reysen) by.

V.

Ons Liebe Vader ! leydt ons kintfche jaren
(In 't Gracp-school nog ruw en onerbaren)
In 't pad dat opwaarts na den Hemel is.
Wy slaan op u / Heer / ons verlegen oogen /
Maacht uw beloft / dooz Vaderlyck medogen /
Man humn en ons siel dooz 't gelobe wis.

V I.

Laat hen een repne liefde tot elckandzen /
Een liefden die geen eeuwe kan veranderen
Ons aller af-sijn duldig dragen doen.
Laat nogthans ons en hen een Geest te gader
Verbinden / en soo treckt ons t' samen nader
Tot u in spoed / of Vaderlycke ro'en.

V I I.

Dus sullen sy al tobbend op de baren /
En wy met uwte rust bedauwde scharen /
Een lichaam maken eenig dooz uw Geest :
Een is ons Woord / ons Leraar / een ons Tempel /
Een ons Geselschap / ons Volmaacht Exempel /
Een is ons Off'rand / een ons Paschen-fest.

V I I I.

Keer ! ! roept ons hert verruckt in liefde teder /
Maar wel-bedacht / segt ; Gerard keer niet weder !

Maar

Maar hoorz het klagen van dien Formosaan.
 Die Man / so 't schijnt / heeft 's Heren-berg (gelegen
 Op aller bergen top) in 't oog gekregen /
 En daarom vloeyt hy schichtig herwaarts aan.

IX.

So gaat in pl der blinden oog verlichten /
 So onsen rep met vele sielen stichten /
 So 't arme volck booz' helse putten hoe'en /
 So met geweld der stercken vaten roben !
 So klimm dooz u de name Iesus boben !
 Ah ! dat wy dat oock met u mogten doen !

X.

Bepaler van dat diep / die met de spanne
 Van 't blauw gewelf de maat kunt nemen : spanne
 Den streng van 't Noorden lossen dan booz heen :
 En laat de spoedig uytgelaten winden /
 In haast hen derwaarts dragen : en doen binden Joh.
 Uw schaapjens die hen derwaarts reysen de'en. 10: 16.

XI.

Laat hen de schaduw van uw hand bedecken /
 Uw magtig Heerz rontsom hen strecken /
 En hoed hen booz der Vyanden geweld :
 Dooz felle klippen / of verburgen sanden /
 Dooz droeb' gebaar van onboozsiene stranden.
 't Verheben Meerz / en wind ter neder-stelt.

XII.

Als 't schip de woeste Zee met spoed ontspringen
 Sal / en sy u op 't vaste land weer singen ;
 Hoorz dan / o Vader ! upt u hogen thoon !
 En send uw Licht en Waarheyd , die hen leyden /
 In wel bedachten yber ; en bereyden
 Ons Jongst' en tedze Suster booz u Soon.

XIII.

Doet hen die on-naspeurelijke wegen /
 Van 't heylsaam Bond so 't ingelwand bewegen /
 Dat oog / en mond / en hand dat blijken doen :

Laat d' oogen (als de mond dat nieu ontbouwen
 Komt) tranig Jesus wonden teer bedouwen /
 En blammig tuggen 't waardig Menschen-soen.

X I V.

Ja tuggt gy selv van boven ; toon uw kragten /
 Wecht doden op ; verlicht der blinden nachten ;
 En leert uw leer / als uw dienaar spre eckt /
 Dooz d' ozen aan het Hert / en doet verbaast staan
 Dien Sathans list tot nog toe deed verdwaast gaan ;
 En 't stenig hert dooz stercker waarhepd breekt.

X V.

Hep! wat gedruysch komt daar der hepl'ger scharen /
 Ter Zyons poozten in / met Hepl / gebaren!
 Ruynt ! ruynt den aanstoot upt des Heren baan !
 Wie heeft ons al dees kinderen gebozen ?
 't Is God die dooz Gerard sijne uytverkoren
 Een teken richt / en 't sifst haar herwaarts aan.

X V I.

Ons Vader ! wilt dat waardig hooft bewaren ;
 En hem Mary ter hulp : laat vele jaren
 Hen in 't geloob en uw gunst wortlen doen.
 Hoed hen vooz Menschen-brees / en Ogen-lusten :
 Laat uw gena in onrust hen doen rusten :
 En hen en ons uw Soon geed en uw Soen.

20 Slagt maand 1659.

I N - V A L.

Op

*Occasie, dat my yemand de versochte aansprake tot
 stichting weygerde.*

Te singen als : Petit Bordeaux. siet boven p. 181.

I.

N. D. Als den Bruyd'gom in den
 Daze nacht sijn Liebe Bruyd

Met

Met beroeging dacht te binden
 In haar kamer of daar upt ;
 Was sy juist in dons gesegen /
 En derhaben / wat hy sprak /
 Sepd sy maar : Ik ben gelegen
 Vergt my nu geen ongemack.

II.

Liebe ! seyd hy / d'ongenuchten
 Die ick lijd' / sijn maar om u.
 Sal ick om u Heyl versuchten ?
 En gy blijven even schuko !
 Laat gy in den wind my leggen ?
 In den regen / in den plas !
 Niet en wist ser op te seggen /
 Dan / 't en komt my niet te pas.

III.

Als des wereldds Eeuwige Leven,
 Na soo veeler eeuwen wensch /
 Sig ter aarden had begeben /
 Om het leven van den Mensch :
 En sijn Volck sijn Heyl quam bieden /
 Daar hy om gekomen was :
 Was het antwoord van de lieden ;
 Heer ! 't en komt ons niet te pas.

IV.

Zoo mijn Meester ! soo mijn Heere /
 (Die selfs aard en Hemel schiep)
 Smaad van af-slag kreeg voor eere /
 Als hy 's menschen Heyl beliep :
 Is het breeind / dat sijn geringe'
 Dienaar , enckel stof en asch /
 Antwoord op sijn vraag ontfinge :
 Vriend ! het komt my niet te pas ?

V.

Licht is dit den Knecht te dulden
 Die met lijden heeft gedaan ;

Maar

Maar hem smert / dat uwre schulden
 In des Hemels reek'ning staan.
 En de Meester na 't verlopen
 Van uw Lebens-upze-glas /
 Op uw roepen Doet ons open !
 Seggen mogt / 't Komt niet te pas.

A F S Y N S - S M E R T E .

Op gelegentheyd van 't scheidt eens Vriends.

(Te singen als de tijd is hier , &c. siet boven p. 48. de
 tweede regel t' elckens herhaalt sijnde.

I.

Mijn Vriend of gy gescheyden Dussend mijlen
 Sijt / of een mijl twee drie / verschilt my niet ;
 Sijt / of een etc.
 Als ick verlangend van u onderwijlen
 Nog letter-taal / nog teekken en geniet.

II.

Af-sijn is Af-sijn merck ick wel / de smerte
 Licht in het Af-niet in het Verre-sijn : Licht in etc.
 En 't missen van de taalman's van uw herte
 Is / of gy dicht-of verre-sijt / eene pijn.

III.

En merck ick eerst den grond van Spons wenen /
 En waar het hapert / als die liebe Maagt
 En waar het etc.
 (Gaat maar haar' Buidgom een stap-verre heenen)
 Haars liefs vertreck so smert-gevoelig draagt :

IV.

Geen eenmaal heeft Hy haar met diere eeden
 Geswozen by d' onwanckelbare trouw / Geswozen etc.
 Hy sond sijn aansicht bergen / maar sijn treden
 Hy van haar noyt te verre doen wijcken sen.

Als

V.

Als sy dan hert-en sozge-loos gaat dwaalen /
 En sig vergaapt aan 's werelts kramery / En sig etc.
 Laat hy de stralen van sijn oogge dalen
 (Dat sy Hem mist) maar blijft haar echter by.

VI.

Daar smelt dan 't hert in tranen / als die ster-gaat
 En dupckt bene'en de kim ; sy roept Staat ! Staat !
 En dupckt beneen de kim etc.
 Mijn lief wat baat 'et of gy niet te verr-gaat
 Als ich u niet en sie mijn troost vergaat :

VII

De Teekens van uwo toegenegen herte
 Verbergen sig / ick sie u aansicht niet : Verbergen etc.
 Gy spreekt niet tot mijn Siel / en / (O wat smerte !)
 Gy steupt de pijlen weder dien ick schiet.

VIII.

Alw Posten die vooz dees my kondschap bragten
 Van u standvastich hert my toegedaan / Van u etc.
 (De mijnen laas ! verflauben en versmachten)
 En komen niet / of komen onbelaan.

IX.

Geen brie ven van uwo hand ! geen segel-teecken !
 Geen naam daar in/en op mijn hert gedrukt ! Geen etc.
 Geen Dupsend ons gewone liefde-teecken !
 Helas ! mijn lief is van my weg-geruckt !

X.

Dus klaagt de Dogter Zpons / en ist wonder ?
 Want al sijn woorden sijn haar maar geluyd/Want etc.
 En al sijn brieven sonder Naam daar onder /
 En niet een segel druckt sijn liefden upt.

XI.

't Onzichtbaar dat sy eens verstonde / te missen
 Dunckt u dat niet ondragelijcke pijn ? Dunckt etc.
 Dat hy sig maar verbergt is quaad te gissen /
 Maar weg te sijn / dunckt haar is weg-te-sijn.

Op de

Aankomste mijns VADERS en SUSTERS,

Als de wagen te gemeet wandelde.

Te singen als / De tijd is hier, siet boven p. 48.
de tweede rogel t'elckens herhaald sijnde.

I.

Mijn Vader ! had gy vooz uw andze kind'ren
Te laten / en met een tot een te gaan ? Te laten &c.
Ick bid u laat u weer nog wind verhindzen :
Maar denckt den Hemel blaast u herwaarts aan.

I I.

Wy sullen wel met u onf suchten stupzen
Da boben / breeft niet / 't weer is in Gods hand :
Da boben &c.
En wil wy 't soo / 't is weynig / te besupzen
Een buy vooz die in Christi liefde brandt.

I I I.

De winden die den Abond-kouwo verwecken
Breeft flechs / en daarom maack uw repf wat broeg.
Breeft flechs / en daarom &c.
En of het paard onwillig was te trecken /
Sijt niet besorgt / mijn herte treckt genoeg.

I V.

Dus mijner ick en siet daar komt hy rijden
Op sijn beloft / en op sijn liefsoe : Wacht
Op sijn beloft &c.
Wat mijnreend volck / gy sult u haast verblijden /
't is abond / en uw Hepl komt vooz de Nacht.

13. Grasmaand, 1659.

Op

Op de verjaringe van mijn Vader
d'H^c. JOOST C. van LODENSTEYN.

Geboren 7. in Loumaand 1584. N. St.

Te singen als/ De Tijd is hier, & c. liet boven p.48.

de tweede regel herhaald.

I.

En gouden kroon om 't weerdig hooft te blpen
Is 't Heplig bzejn eens Christens te gering /
Is 't Heplig bzejn etc.

Dien 's Hemels Heplichepd vol Heerschapppen /
Al ober 't hooft van langen jaren hing.

I I.

't Geloob hem leert des eeuw'ge Konings Tiesde /
Het weerdig soen van 's Konings eeuw'gen Soen :
Het weerdig soen / etc.

En (wan den Geest sijn suchten maar geriefde)
Wacht met geduld het eyndelose loon.

I I I.

Ich dacht / mijn Vader / wensch't ick u veel jaren
(Uw jaren booz ons wensch'lijck) of veel eer,
(Uw jaren booz ons etc.

Veel aardschen slijck ; ick gaf u aan de baren /
En bloed / van 't ydel wereldsch Op en Neer.

I V.

De witte lock kan u ten Nebo strecken /
Om 't Heplig Land van uwte Kust te sien /
Om 't Heplig Land etc.

(Ah ! konden wy die jaren nog wat rechen !)
Daar Zyons berg sig u eerst aan-quam-bie'n.

V.

Hier op uw Hert te trots gemoedigt strenger' /
Al d' aartschen dzaff / en ydelhepd verby /
Al d' aartschen dzaff / etc.

En

En ('t luct sig bied' in volle winden) weyger
Het kluyfter aan te doen / nu so na byp.

VI.

't Gewenn' in Kanans taal met Zyons woorden
Sig oefnen om in 's Hemels rep te gaan /
Sig oefnen etc.

En 's Hemels Geest / die wat Hy woud bekoorde /
Leer u des Hemels Waarhepd recht verstaan.

VII.

Die segg' u / dat booz tienmaal seben jaren
En drie / en drie des Hoogsten oog en sorg
En drie / en drie etc.

Als gy nog niet en sorgden / op u waren /
En stelden 't Bad ten wiffen pand en bozg :

VIII.

En huldede u ten Koning / al uw boozraad
Tot oberbloed verschastede u sijn hand /
Tot oberbloed etc.

En stelden 't Land daar sijne Waarhepd booz-gaat
In Dolhepd / uw gewenschte Vaderland.

IX.

Die segg' u / Dat Hy 't hert gemaackt / bebrjdt / en
Herschapen heeft met dierbaar bloed en Geest
Herschapen heeft etc.

Op dat u woord en Daad sijn naam belijden /
En houden 't ongedeessent Paschen-seeft.

X.

Ah! dien die Geest leert d' onuytspreeckbre reden /
De Waarhepd als s' in Christo selv bestaat /
De waarhepd als etc.

Dat is de daad van duifend suiverheden /
En dat 's den top / waar heen mijn wenschen gaat.

Dit wenscht die van u 't leven heeft gekregen,
En daag'lijx wacht uw Vaderlijken segen.

28. Wintermaant 1659.

7. in Loumaant 1660.

OF

Op de verjaring van mijn W. Moeder,
Juffr. MARIA van VOORBURG;

Geboren den 10. in Slachtmaand 1587.

Te singen als / Menschen onvroedig, &c.

I.

Vluchtige jaren! Die daar henen glijden Als een

webers spoel; Wat wederbaren doet gy ons al lijdten

In des werelds woel? Soo wy niet mickten na des

Hemels doel. Doorspoeden sijn dog Niet dan ydel

heden: En tegenspoeden Waren haast gele- den:

Oh! dat eeuwig Al! Oh! dat eeuwig Al! Is het

Een dat ich be- oogen sal.

Ⓒ

Al

UYTSPANNINGEN.

II.

- Al de bermaken
 Die de wereld aanbod
 Apt haar vuplen poel /
 Moet ich nu laacken /
1 Pet. 2: 11. Die der sielen aanstoot
 Lebendig geboel :
 Nu ick mijn hert stel na des Hemels doel.
Phil. 3: 7,
8, 9. Onsinig mensch ! hooz /
 Want u schijnt een lustster /
 Siet eens na boben /
 Alles wert u dypster.
 Oh ! dat eeuwig' Al !
 Oh ! dat eeuwig' Al !
 Is het Een dat ick be-oogen sal.

III.

- Joh. 6: 37.** Ah trouwen Heyland !
 Die nopt kont versmaden
Pf. 23: 1, 2. Die sig t' uwaarts boegt ;
Pfal. 36. 9. Doert my op 't Wepland
en 65: 5. Dan uw vette genaden /
Pf. 42: 2, 3. Daar mijn siel na swoegt :
Pf. 73: 25, Soo is mijn siel in u eeuwig vergenoegt.
26. Al 's wereldds lust gaat
1 Cor. 7: 31. Met de tijd berdwijnen.
Rom. 12: 2. Ep ! 's Hemels vier laat
Gal. 5: 24. In de plaats verschijnen !
Eph. 4: 20, Oh ! dat eeuwig al !
21, 22, 23, Oh ! dat eeuwig al !
24. Is het Een dat ick be-oogen sal.

IV.

- In dees mijn dagen /
Pf. 71: 9, 18 Waarlijck lebens nachten /
 Als den tijt ontgaat :
Rf. 19: 15. Laat u behagen
 Alle mijn gedachten /

Woorzen / wil / en daad ;
 En in my groejen het woort dat lebend saad
 Op dat ick nog in
 Dees onbzuchtbez dage'
 U sy ten dienst / en
 Hepl'ge bzuchten drage.
 Oh ! dat eeuwig al !
 Oh ! dat eeuwig al
 Is het Een dat ick be-oogen sal.

V.

Onepndig heplig !
 Onbegrepen heerlijk !
 On-toe-ganckelijck licht !
 Tot U men veplic
 Gaat / want al 't beheerlijck
 Is in uw gesicht.
 Was maar ons hert na u ebenbeelt gestigt!
 Oh ! dat de heplighepd /
 Gierfel van uw throone /
 In dees mijn bzeemdlingschap
 Sy mijn hooft ten kroone !
 Tot het eeuwig' Al
 Tot het eeuwig' Al
 My om Jesus wil volmaken sal.

Matth. 13:
 3, 4. &c. en
 vers. 19, 20.
 &c.
 Pl. 92: 15,
 16.

Jes. 6: 3.

1 Tim. 6: 16.
 Psal 16: 5, 6.
 Psal 16: 11

Coloff. 3: 9, 10.

Pl. 33: 5.
 Gen. 47: 9. en
 Hebr. 11. 13, 14.
 15, 16.
 2 Cor. 11: 2.
 1 Tim. 2: 9, 10.
 1 Pet. 3: 3, 4.
 Hebr. 12: 28.

G E B O O R T E - D A G

Van

CATHARINA van LODENSTEYN,

Op den 28. Augusti,

Sijnde de selve dag van de Bevesting in mijn

Dienst tot Soetermeer.

Te singen / De tijd is hier, &c. siet boven p. 48.

I.

't Sijn vier-en-beertig Jaeren van uw leven
 Verstreken / Susster / dat my seijelijck die

E 2

In

In-balt (dewijl ick om u peynsend sit)
 Om u dat tot geboords-vermaan te geben :
 Ick oog (misschien ick tress) een slichelijck wit.

I I.

Mijn Suster ; als in d'oegst a het vierde sevend
 Son-licht onf kim verlosse van de nacht /
 En 't heuchelijcke licht aan d' eerde bragt /
 Braacht gy ten duyster uyt / en toond' u lebend /
 Aan die u soo veel maanden had verwacht.

I I I.

Als 't vierde sevend' Oegst-licht b door quam breken /
 Bragt my ook 's Hemels Wijsheyt (hoe onsterk /
 Hoe onerbaren in dien dienst) aan 't werck.
 Dus deed de selve Son-hoocht 't hooft op-steken
 H in dees' eeuw / en my in Christi kerck.

I V.

Hoe weynig wist gy wat een mensch betekent /
 Doe gy een mensch gebozen wierd ! by na
 Soo weynig wist mijn siele / tot haar scha /
 Wat (in des Hemels wis-kunst recht gerekent)
 Een Leeraar sp / die kondigt Gods gena.

V.

Gy sijt door 's Hemels Al-bestuy in 't leven
 Gebragt / op voorwaard van des Hemels Eer.
 Ick in den Dienst. Van beyden wacht onf Heer
 Dat wy aan Hem gewillig overgeben
 Ons leven / Dienst / onf selben t' sijner eer.

V I.

Dees dag vermaant ons beyden 't heylig oog-wit /
 Van die ons schiep / en riep / te tressen / In
 Ons heel aan Hem op t' offren ; als 't gesin
 Van 't heylig volk / en 't Engeldom om hoog dit /
 En saliglijk / betracht eeuw uyt eeuw in.

Dier

a Gebooren den 28. Augusti Ao. 1627.

b Tot Soetermeer in mijn dienst bevestigt den 28.
 Augusti Anno 1644.

V I I.

Niet ons ten goede / maar voor Hem te leven :
 Niet onsen wil / maar sijn gebod te doen :
 Sijn wijs beled in segen en in roe'n
 Te pryfen : Hem van ons Hepl d' eer te geven :
 En op sijn magt te wachten / in ons doen.

V I I I.

Soo binden wy den Hemel hier op Aarden :
 Soo vangen wy den loep van 't nieuwe jaar
 Tot 's Hemels dienst weer aan ; en / met de schaar
 Die eerd' en Hemel schatten na haar waarde /
 Beginnen wy het eeuwig Dreygde-jaar.

Op de Geboort-dag van N. N.

I. *Sprockel-maand.*

Te singen als / Hertknagend & c. p. 30.

I.

DE lage Son / mijn Dziend / ontrecht my bloem
 En loof ter kransen ; wep gert my den roem
 Van 't waardig hoest te cieren met het spruyt-
 -tend' kreupd:

I I.

Dies by N. N. Die alles bout / en ciert /
 En draagt / en 't hert in brydel houdt / en biert /
 Maack 't heplig bryen van ongemene glans
 Een krans :

I I I.

Een krans ; daar op wel diep geschreven staan
 De jaren die thans sijn voor-by gegaan /
 Die on-herroep'lyck vlden en gekwind ;
 Als wind:

I V.

Gesneden sijn met d' onweerhoubr' re griff /
 De

De woorden welkers ongesielde riff
 Gehoozt / en wiens keest bzuigloos / soo 't scheen /
 Verdween :

V.

Gepzentet sijn de schzicken van dien dag /
 Wanneer den Rechter met een streng gesag
 Sal reek'ning eyschen van ons doen en tijd-
 Versijjt :

VI.

Gemaakt sijn / en na 't leven afgebeeldt
 Die eyndelose Saliche'en / en Weeld
 Die 't honck'rend hert hier soekit met alle list /
 Maar mist :

VII.

Geschildert staat / en lebendig vertoont
 't Onepndig jammer dat daar onder woont /
 Daar 't grootst getal der menschen boetloos sucht /
 En ducht :

VIII.

Getekent hangt dien Godt- Mensch welkers bloed /
 En traan / en wond / daar schrijft en roept sijn gloed
 Van Liefde ; tot hem 't hert (dat aamloos hyght)
 Ontsiygt :

IX.

De telgen sy elck onberjaarde deugt ;
 't Vercliersel pber ; d' omloop ware bzeugt ;
 Den Bronn dien wijsen Raad die Gods woord heeft /
 En geeft.

X.

Allwijse Godt ! Die self de naam van Raad
 Bemind / en redt der Kadelosen staat :
 Geduchte Godt ! geeft R. R. altijd Raad
 En daad.

Op

Op mijn verjaring in Sprockelmaand 1670.

End' op dat Saysoen des jaars.

Te singen als / Hertknagend &c. siet bov. p. 30.

I.

Daar stond de Son, en maachte desen dag
 Doen ick ten duyster upt / dit licht eerst sag;
 En / als ik riep / mijn Schepper maar / mijn grond
 Verstond.

I I.

Dat schoone licht rees daag'lijcks vroeger op /
 En / moed' van winter-rust / steeg na den top /
 Om op te wecken / boom / en gras / en krupd /
 En spruyt.

I I I.

En riep / dat kindje toe in luchten taal;
 Sijt niet uw tijd in rust / en slaap. Mijn straal
 (Siet) gaat u booz ! wel op ! en sijt (ick daag)
 Niet traag.

I V.

't Is tijd dat gy u spoeyt ten top-punt : want
 De godloosheyd op eerd neemt toe / den brand
 Van liefde flauwt / die sig (daar 't al beziest)
 Verliest.

V.

't Is tijd nu 't alles dooz staat / dat het krupd
 Van 't Hemels Hoff weer leven krijgt / en spruyt /
 Sig opent / groent / en bloept / en vruchten heeft /
 En geeft.

V I.

Maar sult gy 't leven doen / leeft gy eerst self.
 Siet daar verschijnt een Licht aan uw gewelf /
 Dat warmt en vruchten geeft ; uw ware Son.
 En Bron.
 Gaat

VII.

Gaet in dien duyfter* daar Godt is; hy wil
 H (niet van Synai, maar Syon) stil
 In liebe graty-heyligdommen doen

Bedroen.

VIII.

Wat Gy sijt / en wat Hy is. Dat gy niet
 Van stoff en asch / en sondig sijt: 't gebied
 Van wil en lusten altijd heyleloos

En hoos.

IX.

Dat Hy d' onepndig' Onbegrijplichckheyd,
 En aller heyligheden Heylichckheyd,
 En aller wijsen Wijsheyd is / een wolck /

Een kolck/

X.

Een grondelose diepte van den Raad,
 Daar mensch en engel eeuwig ston booz staat /
 Een Billijckheyd, een Goedheyd sonder feyl /

En peyl.

XI.

Een onseplbare Waarheyd, die nog kan
 Nog wil bedziagen / eenig Oorspronck, van
 Dat is / dat was / dat wesen kan / of sal /

Het Al.

XII.

Die al wat heerlijckheyd het schepsel heeft
 In sig bevat / om dat hy 't selve geeft:
 Een Wil, die 't al onepndig wijs / en goed

Self doet.

XIII.

Op dat gy in die grondelosen kolck
 Van eeuwigheyd verdroncken / 's hemels volck
 Dat salig Al-genoeg booz 's werelds Niet

Man-bied 't /
 En

XIV.

En 's Hemels Heerschappy de wereld door
 Stand grijp' / als sig het reedlijk schepsel door
 Die Wijsheyd, Algenoefsaamheyd, en Magt

Veracht.

Ruste.

XV.

Mijn siel! hoe dickmaals liep des werelts licht
 (Als nu) ten top / en spelden u uw plicht?
 En nauwelijcks 't rijzen uyt de winter-rust

A lust.

XVI.

't Is dunckt my altijd winter met u: want
 Uw hert is als een stijf bevrozen land/
 Uw spruyten door: hoe soud gy andze Groen

en doen?

XVII.

Wel op! wel op! daar gaat de son u door.
 Rijst uyt uw winter-rust / en bzeekt eens door:
 Op u (siet daar) staat 's Hemels gunst, en kracht

En wacht.

XVIII.

Sijn eygen Soon sendt Hy u in 't gemoet /
 Die met uw bleesch gepaart / uw schulden boet /
 Stilt 's Hemels toorn / en noodt u toe- (in bze'en)

Te tre'en.

XIX.

Gaat dan! gaet dan! ter Onbegrijplichheyd
 Ter eyndelosen glansch / ter Heerlijckheyd,
 Ter Algenoeftsaamheyd: ter eeuw'ger Min

Eens in.

XX.

Verfaackt al wat gy kendet by dit Licht:
 En kent maar Dees in Jesus Aangeficht.
 Begeert niet anders / want hier is uw lust

Geblust.

Uw

XXI.

Uw eyndelose lust vint hier een paal :
 In dit schoon / is 't begeerlijck' altemaal :
 Dat u geen sichtbaarcheyd na dees bedrieg /

Of lieg

XXII.

Uw wil leert willen wat dees wille wilt ;
 Soo raken al die stormen eens in stilt' .
 't Is al wijs , wat hy wilt ; en wat hy doet /

Al goed

XXIII.

Hoe ydel was mijn oogmerck veel vooz heen !
 Nu sal 't my 's Heren glory sijn alleen ;
 Als ick nog eer / nog gunst / nog watmen acht /

Verwacht

XXIV.

Dan sal ick oock het wytkerhozen volck /
 Ter Duysternis daar Godt is , tot dien holck /
 Dien byon van eyndelose salighe'en

Doen tre'en.

XXV.

Dat sal my sijn een godlijck jubel-jaar /
 Om Gode een rustend land te byaken / daar
 Sijn Heerlijckheyd / en 't Hepl der sijnen wyt

Ont-spruyt.

XXVI.

Dan sal my 't jaar soo schichtig niet meer bli'en :
 Maar dit onwisselbaer een schets doen sien
 Van d' Eeuwicheyd , tot ick in 't sonder end

Belend.

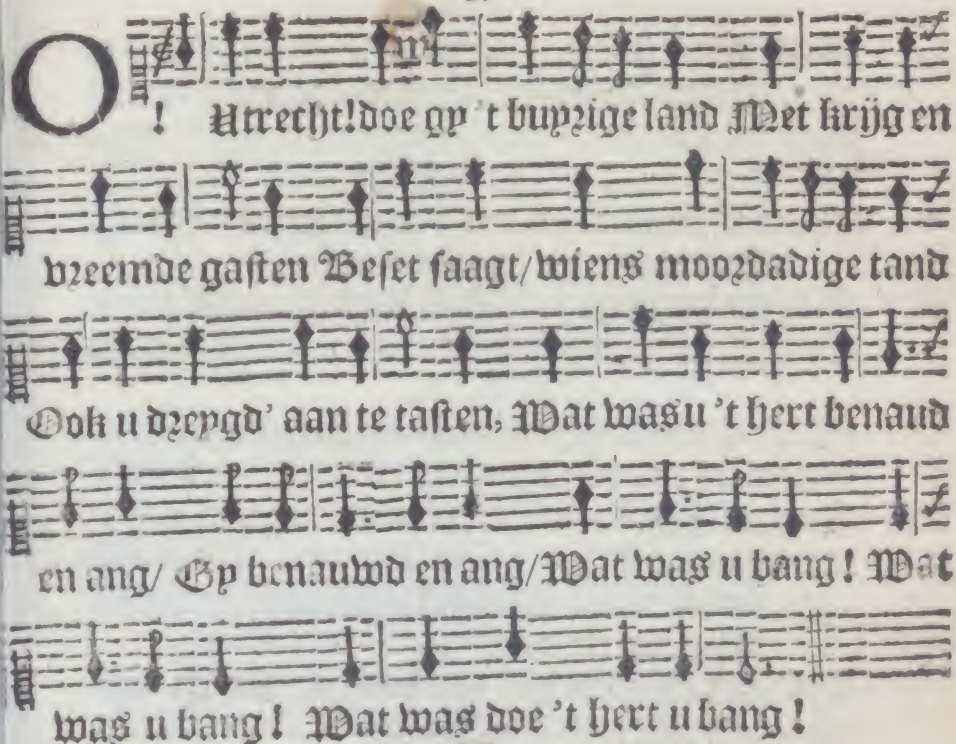
De

De Verlossinge des Heeren van de Vereenigde Nederlanden 'sjaars 1629.

Door de verovering van Wesel.

Stemme : Engels Lapper.

I.

O ! Atrecht! doe gy 't buyzige land Met krijg en
bzeemde gasten Beset saagt/wiens' moordadige tand
Ook u dreygd' aan te tasten, Wat was u 't hert benaud
en ang/ Gy benaudwd en ang/Wat was u bang! Wat
was u bang! Wat was doe 't hert u bang!

II.

Daar saag gy 't branden op uwwe wal /
En hoorde 't volck vast kermen /
En spelden in haar val uwven val /
Ja voelden 's in 't erbermen.
Het mes u op het herte geset /
Op het hert geset
En geen ontset // En geen ontset /
En gy saagt / geen ontset.

III.

Graaf Hendrick woud in toorne trots /
Het Bossche leger breecken :

Maar

Maar stiet sig driemaal aan dien rots /
 En liet dat werck daar steeken.
 Het slaap-loos oog dat het al doorsziet /
 Dat het al gebiedt
 En leed dat niet // En leed dat niet /
 En leed dien hoogmoet niet.

I V.

Bey / sey 't hobaardig hey / en kan
 Ick 't hard hoeft niet doen wijcken /
 Soo sal ick op de tree treden dan
 Dat hoeft en hert beswijcken :
 Prins Hendrick sal ick 't leger haast
 Ick het leger haast /
 Dat nu dus raast // Dat nu dus raast /
 Opbreken doen verbaast.

V.

Gaat Cayro / seyde hy dadelijck heen /
 En opent in een toegang
 Door d' Iffel ; dat de Beluw ween/
 En dat sy 's Princen toe-sang :
 Ick wedd' hy breekt sijn leger los /
 Sijn leger los /
 En vanden Bosch // En vanden Bosch
 En hy treckt van den Bosch.

VI.

Chans kiest het hey de belewe-sy /
 Daar sy Graaf' Hendrick wachten /
 Daar boegde Montecuculi by /
 En Graaf' Jan / 's Keysers Magten :
 Dies menig dupsent krijgeling
 't Liebe land ombing
 En inden ring // En inden ring
 Aan roob' en plundering.

VII.

Een degen van papier beklad
 Met fel-gedreigde schichten

De dubbelde bemuyrde stadt
 Van Amerf-fozt deed swichten.
 Daar kreeg den Vpand oberbloed
 Van brood en moed /
 Sijn hoop geboedt // Van brand en bloed /
 En op ons neck de voet.

VIII.

Het scheen den Hemel riep / Sie de roed
 Daar Heerland sijn de slagen /
 Van 't Goddelijck gedult / nu moed
 Alw stijbe neck te dragen !
 Proeft nu en drinckt het bittere sop
 Het grondig sop
 Van 's Heeren kop // Van 's Heeren kop
 Van 's Heeren gramschaps kop !

IX.

't Bemuste hert erkende de schult
 Van sulcke herten slagen :
 't Langmoedig lang getergde gedult /
 Was nog niet moed van dragen :
 Dies sag op ons / maar Hy sag ons aan
 Maar Hy sag ons aan /
 Als Israeël staan / In heete traan
 En nam onf' elend aan.

X.

Gaat boden / sepd hy / strax en geleyd
 Van Diedens Heyz zorgbuldig :
 Na Wessel, na dat volck dat schreyt /
 En lijdt het jock geduldig :
 Verlost dat volck / geeft hen mijn licht /
 Dat het als een schicht
 Haar siel verlicht ; En 't land dat swicht /
 Toont mijn lieb' aangesicht.

XI.

Sta ! Dieden, Huygens, krijgeren sta !
 Den dag komt u verraden :

Ba!

Ga! Dieden, roepen d' Engelen / ga!
 Dooz Godt is niet te spaden.
 Siet daar ter stadt in opene baan /
 Sie daar open paan!
 Dal aan! Dal aan! // Dal aan! Dal aan!
 Met Wesel is gedaen!

X I I.

Strax ging de saam het blijde gerucht
 Dooz land en steden spredden.
 Den Spanjaart met een sucht op de blucht/
 Hvt Amers foozt moest scheidten.
 Wp dachten / is dit droom of waar?
 Is het droom / of waar?
 't Is twijfelbaar / 't is twijfelbaar /
 Tot den dag sep; Het is waar.

X I I I.

Mins Hendrick greep een nieuwe moed /
 D' omringde Stadt te dwingen /
 Dit viel eerlang den Staat te voet /
 Een nieuwe stof tot singen:
 De kercken dreunden van den klanck
 Van het lof-gesank /
 Van loff / en danck / Van lof en danck
 Onf' hert van loff en danck.

X I V.

Loff! (riepen wy) sy God' die de saack
 Zoo onberwagt kond kerent!
 Veel liefelijche woninge maack
 O! Peerland! hem ter eeren.
 Dat siel dat lijft / dat huys dat hoff
 Alwes Heeren loff
 Des Heeren loff / des Heeren loff
 Verklondig 's Heeren loff!
 Maack siel / en lijft / dat Mond en daad
 Dat u mond en daad

Dat

Dat Mond en daad Sing; en de maat
In desen lof-sang staat.

14. Oegstmaant 1659.

MAY-TYDS MORGEN-LOF.

I.

Slapen is maar vooz de nacht / En lang genoeg
na 't licht gewagt / na 't ligt gewagt / na 't ligt gewagt.

Siet daar de Son // Die bzeugde Bron / In 't Oosten
schijnt / Roepende de treur'ge nacht verdwijnt / Roepende de treur'ge /
Roepende de treur'ge / Roepende de treur'ge nacht ver-
dwijnt.

II.

't Lauwe bed laat vooz die sacht
Sijn heyl vooz 't aardisch gemak veracht.
Kom aan ons op // Soo sullen wy
In 't open veld /
Horen wat het rijfend licht vertelt. Horen wat etc.
Siet

III.

Siet een kleed van enkel goud /
 In duysend kleuren over 't woud.
 Als 't Hemelsch licht // Van Gods gesicht
 Ons siel bestraalt /
 Vinden wy sijn beeld daar in gedaalt. Vinden etc

I V.

Heerlijck kleed van 't nieuwe groen !
 Dat na de vorst sig op komt doen.
 Als ons om-armt // De liefde-warmt
 Van 's Hemels Soon /
 Geben wy hem 't jeugdig hert ten loon. Geben etc

V.

Siet hoe jupgt en lagt den roem
 Van alle bloemen / d' Appel-bloem /
 En ciert ons wand // Aan pder kant /
 En deekt ons hoofd /
 Als hy na den bloem ons vruyt belooft. Als hy etc

V I.

Bloepsel / (Christen) is maar bloem /
 Maar steunsel van een yd'len roem.
 Den bloem valt af // En 't stuyft als kaf /
 Hoe heerlijck 't spruyt /
 Dele komen soo bedrogen ypt. Dele komen soo etc.

V I I.

Laat het tierlijck bloepsel-blad
 Wy vallen en bestroopen 't pad :
 Als maar den knop // Beswangert op-
 En grober-swelt.
 Dus u tot de vrucht d' Christen stelt. Dus u tot etc.

V I I I.

Beyd' ! wat hoor ick daar booz taal ?
 Het is de trotse Nachtegaal.
 Miens kleyne sluyt // Met een hel geluyd
 Al 't woud verdooft /
 Dat op eenen trant sijn Schepper looft. Dat etc.

Reed =

I X.

Reed'lyck schepsel waar blijft gy ?
 Die de ongemeten Heerschappy
 Als Schepper kent ; waar heen belend
 Uw besighepd ?
 Dat gy niet alleen sijn lof bezeyt.

X.

Hy alleen is d' eeuwige Spring,
 En 't eyndeloos' Eynd van alle ding.
 Die 't wesen geeft // Aan al wat leeft /
 Aan al wat is.
 Zelf is en alleen het ware Wis.

X I.

Eyndelose dwaarrel-stroom !
 Daar seylt ons siel heen sonder toom /
 En sonder stup ? // En ster of buyp ? /
 En baack of ton ;
 Want'er niet en is dan dese Son.

X I I.

Mis dit is der Eng'len baack /
 Der salige sielen al 't vermaack ;
 In desen kolck // Dat salige volck
 Sig droncken dzincht /
 En tot eeuwig heyl te gronde sincht.

X I I I.

Dan is 't schepsel gansch niet meer /
 Als om en tot des Scheppers eer.
 O ! sal'ge dood ! Oh ! dat ons boot /
 Hier schip-breuck lee' !
 En wy soucken al in dese Zee.

X I V.

Zee daar m' altijd dieper sijgt /
 En daar men noyt den bodem krijgt.
 Die Waarheyd rond / Is sonder grond /
 En sonder wal.
 Roepende de Heer is 't eenig Al.

D

Zee

X V.

Zee van Waarheyd, aanvang-loos /
 En eeuwig / eeuwig / eyndeloos !
 Alw stepten wis // Een afgrond is /
 Daar 't al voor daalt /
 Daar het al wat reed'lyck is in dwaalt.

X V I.

Dwaalt : maar van sig self alleen /
 Tot d' eeuwige Waarheyd d' eeuwige reen.
 Ah! waren wy 't // Maar alles quijt /
 En niet dan tong /
 Die dan dese Waarheyd eeuwig song.

X V I I.

Rijsend licht help met u glansch !
 Help Engelen cier van 's Hemels krans !
 Help juychend woud ! Help bloepend hout !
 Help bogeltjens !
 Dullen de gebreken van den mensch.

X V I I I.

Dwasen mensch / die altijd dwaalt /
 Soo lang gy niet in diepte daalt /
 Sing met ons op // d' Onreycbre top
 Van d' eeuwigheyd
 Slinden my en u ter saligheyd.

SEGE-SANG van't GELOOF in
 de Swaricheden,

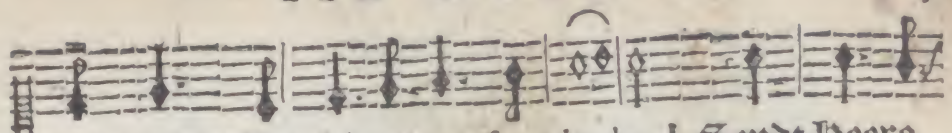
Op voor val van den Oorlog met Engeland in't jaar 1665.

AANDACHT op Hab. 3: vers. 17, 18.

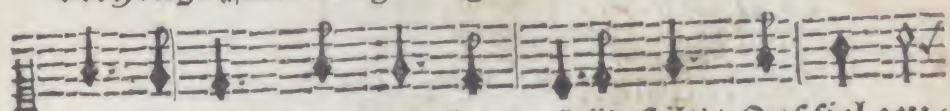
Wijse : *Or nous rejoiffons &c.*

I.

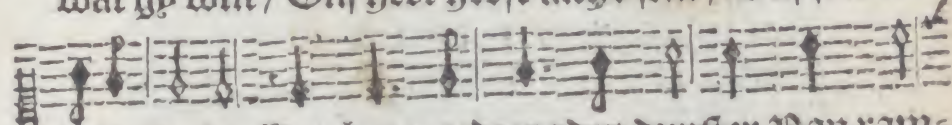
En Hemel is ons vreugd, Den Hemel ons ver-

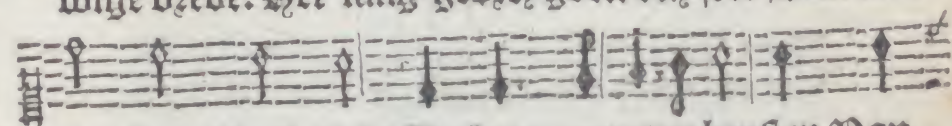
verheugt Met Al-genoegsaamheden! Sendt Heere

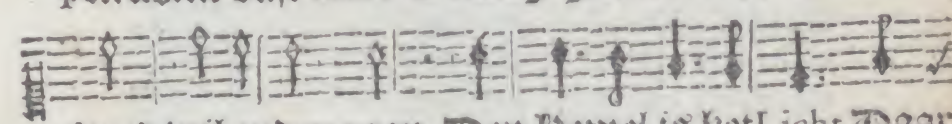
wat gy wilt / Ons hert heeft altijd stilt' / Ons siel eeu-

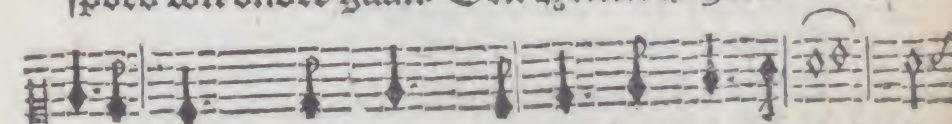
wige vrede. Het lang-gedreygden duyfter Van ram-

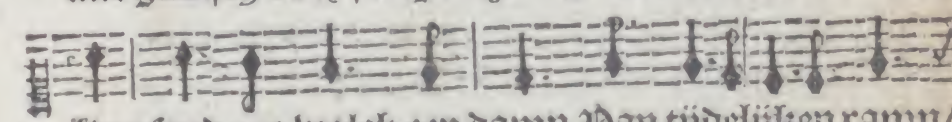
pen komt vast aan: De lang-genoten luyfter Van

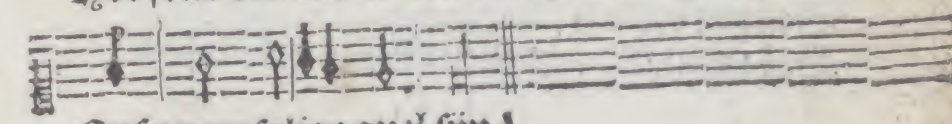
spoed wil onder gaan. Den Hemel is het Licht Daar

alle glansch booz swigt / Het ligt van eeuwig wel-sijn :

Hoe soud een wolck een damp Van tydelijken ramp /

Ons rampsalige quel sijn?

II.

Den Hemel is ons vreugd.

Den Hemel ons verheugt

Met Al genoegsaamheden!

Sendt Heere wat gy wilt

Ons hert heeft altijd stilt' /

Ons siel eeuwige vreden.

D 2

Geen

Geen Vyand geeft de wonden
 ('t Was lijdelijker leet)
 Maar 't volck aan ons verbonden
 In Waarheyd , Trouw , en Eed.
 Des Hemels diere Trouw
 Heeft nimmermeer berouwt
 Staat op onsepbare eeden :
 Ons vryandschap in 't bloed
 Van Godes soon geboett
 Breyngt ons bondige vreden.

I I I.

Den Hemel is ons vreugd ,
 Den Hemel ons verheugt
 Met Algenoeftsamenheden !
 Sendt Here wat gy wilt
 Ons hert heeft altijd stilt' /
 Ons siel eeuwige vreden.
 Wy sien haar handen grijpen
 Naar al ons have en goed ,
 En ons den armoed rijpen /
 Na so een overbloed.
 Wy missen 't alles stout /
 Den Hemel is ons goud ,
 Daar sijn ons diere schatten :
 (Hier is ons booz ons nood
 Genoeg beloofst) dat brood
 Sal niemand ons ontvatten.

I V.

Den Hemel is ons vreugd ,
 Den Hemel ons verheugt
 Met Algenoeftsamenheden !
 Sendt Here wat gy wilt
 Ons hert heeft altijd stilt'
 Ons siel eeuwige vreden.
 Moet onsen acker doz staan ;

En

En Boomgaard aan den quijn:
 Sal 't schaap niet weer ter schoor gaan;
 Ontbreekt ons most en wijn.
 Den Schepper die 't gediert /
 Dat door de dalen swiert /
 Die most en wijn gemaakt heeft /
 Is spijs en medicijn,
 Is koorn en most en wijn
 Door die sijn gunst gemaakt heeft.

V.

Den Hemel is ons vreugd,
 Den Hemel ons verheugt
 Met Algenoesaamheden!
 Sendt Here wat gij wilt
 Ons hert heeft altijd stilt'
 Ons siel eeuwige vreden.
 Als / wat top dierbaar binden /
 Ons al gelijk ontgaat /
 Ons habe / goed / en vreden /
 Daar 's werelds hert op staat:
 Ons Herte-maker kent
 Sijn maacksels / en hij sendt
 Genoegen in het herte;
 En dus hij magtig maakt
 Dat wat ons lichaam raakt /
 Ons sielen niet en smerte.

V I.

Den Hemel is ons vreugd,
 Den Hemel ons verheugt
 Met Al-genoegsaamheden!
 Send Here wat gij wilt /
 Ons hert heeft altijd stilt'
 Ons siel eeuwige vreden.
 Als ons de wrede krijgers
 Omringen / en den blick
 Van Hals-ontmenschte Tijgers

D 3

Oms

Ons smelten doet van schrick :
 Dan sal des Heeren sorg
 Ons swachhepds wiffen boz
 't Geloovig oog ons klaren /
 En om ons als een muur
 Van rupters / ja van buyr
 Doen sien Hemelsche scharen.

V I I.

Den Hemel is ons vreugd,
 Den Hemel ons verheugt
 Met Algenoeftsamenheden!
 Sendt Heere wat gy wilt /
 Ons hert heeft altijd stilt /
 Ons siel eeuwige vreden.
 Want als de felle roeden
 Van allerley' ellend /
 Op onse ruggen woeden :
 Den Hemel die ons kent /
 Kastijdt ons Vaderlijck /
 Om ons der sonden slijck
 Af-schuwelijck te maken ;
 En oeffent onse deugd
 Om dooz de Deugd / ter vreugd
 En Heerlijckhepd te raken.

V I I I.

Den Hemel is ons vreugd,
 Den Hemel ons verheugt
 Met Al-genoeftsamenheden!
 Sendt Heere wat gy wilt
 Ons hert heeft altijd stilt
 Ons siel eeuwige vreden.
 Want als ons smerten hoog-gaan
 En grote maten bult /
 Dan oock ons deugden hoog-staan,
 In oubermoepd geduld.
 Den Hemel sal de maat

Van

Van Heerlijckheid en staat
 Na moepte en deugd gelijcken;
 Zoo sal der menschen haat
 Ons heerlijcken dooz smaat;
 Ver-armend ons verrijcken.

IX.

Den Hemel is ons vreugd
 Den Hemel ons verheugt
 Met Al-genoegsaamheden!
 Sendt Here wat gy wilt /
 Ons hert heeft altijd stilt'
 Ons siel eeuwige vreden.
 Want als de Heylge bladen,
 Het Heylig Brood en wijn,
 En Die ons heylsaam raden
 Ons all ontnomen sijn:
 Dan sal het Eeuwige woord
 Geruchteloos gehoozt
 Ons Lerraar sijn / en hoeden:
 En 't Hemelsch Vleesch en Bloed
 Sal (sonder Brood) ons goed
 Ter Spijse sijn / en voeden.

X.

Den Hemel is ons vreugd,
 Den Hemel ons verheugt
 Met Al-genoegsaamheden!
 Sendt Here wat gy wilt
 Ons hert heeft altijd stilt'
 Ons siel eeuwige vreden.
 Als Zyons jupchend singen,
 Als Zyons Bede-sucht,
 Als Zyons Gadering, en
 Als Zion selve blucht;
 Dan sal der Englen sang /
 Des Hemels Troost, ons bang
 Gemoed tot vreugde wecken;

Den Hemel in een feest
 Vergad'ren met ons geest /
 En 't Lam ten Tempel strecken.

X I.

Den Hemel is ons vreugd,
 Den Hemel ons verheugt
 Met Al-genoegsaamheden!
 Sendt Here wat gy wilt/
 Ons hert heeft altijd stilt,
 Ons siel eeuwige vreden.
 Ja rooft de raserne
 Ons leven in de nood /
 Dat is ons laatste ly'en,
 En aller rampen dood.
 Den Vader dan ons rust: Den Soon is onse lust:
 (Den Hemel onsen toegang)
 Den Geest met ons gemeen:
 (O Heyl'ge Dry-in-Een!)
 Der Englen Chooz ons toe-sang.

X II.

O Heyl'ge Dry in Een!
 Ah dat ons eens verscheen
 Uw Al-vernoegend Aansicht!
 En dat ons oog by Son
 Verheerlijckt aan-sien kon
 Dat wy nu sien by Maan-licht!
 Dit is ons aller bede
 Dog maackt uw wil geen ijel /
 Noch sijn wy wel te vreden /
 En singen onderwijl /
 Den Hemel is ons vreugd,
 Den Hemel ons verheugt
 Met Al-genoegsaamheden!
 Sendt Here wat gy wilt
 Ons hert heeft in u stilt
 Ons Siel eeuwige vrede.

S E G E - S A N G

Over d' overwinninge in 't gevecht tegen de

Engelsche 1, 2, 3. Junij 1666.

Als / Repicavan, siet boven p. 12.

I.

Komt al wat leeft

En looft der Heem'len Heer!

Die met een blammig oog ter wreke daalt:

En doet bergen en heubelen beben /

Als Hy ter hulpe van een Volck verschijnt.

II.

Den Batavier

Weeck booz den Britt in Zee!

En 't wonder was een straff van hoger hand! //.

Die langer niet en dulde de schulden

Van Neerlands weelden ober so veel hepls. //.

III.

O Nederland!

Trots / dertel / weeld'rig / sat /

En die uw lusten boedt op 's Hemels goed! //.

Dat was de wreack der Waarheyd so onteert /

De bitt're vruchten van uw soete weeld. //.

IV.

't Vernedert oog

Van 't schrepend Nederland

Trock aardewaarts Gods medelijdig oog, //.

Die aan de booz'ge kragten gedagte /

En dooz wat wond'ren 't Land so hoge steeg. //.

V.

't Hoveerdig oog

Der Britten, op haar spoet /

Was aan den Hemel onderdragelijck: //.

Want (als Die hem ten roede deed woeden)

Sy vaack verftieten / Liefd, en Nedricheyd. .//.

VI.

Het arme volck

Gebangen in den strijd /

Befurzde 't furz van soo een Broeder-haat. .//.

En dien trots' op den Zege verkregen /

Dacht sig onwinbaar / in vermetelheyd. .//.

VII.

Dien Hoogheyds Loff

Alleene toe-behoort

Sag uyt zijn thron / al spottend / so een waan ; .//.

En seyde ; Wat wormen / wat mieren dus tieren !

En sond sijn stormen van den Hemel neer. .//.

VIII.

Den trotsen Britt

Dacht so een storm van pas /

Bequaam ten storm in sotten hoge-waan : .//.

Acht al de Batavieren als mieren /

En wendt sijn kielen botlings op haar aan. .//.

IX.

Den Batavier

Min schromig vooz dien trots /

Dan moedig op der Engelen geleyd', .//.

Kapt al sijn touwen / veerdigt sijn seplen /

En ruckt de Britten snellijck te gemoet. .//.

X.

Dien fellen blick

Van Hopman en soldaat

(O Engelsch volck ! bediedt u 's Hemels toorn) .//.

En al dat dond'rend kraken / en raken /

Des Hoogmoeds wazake die u treffen sal.

XI.

Ah ! Engelsch Volck /

'T is al vergeefs gewoedt !

Den Hemel grijpt den schild vooz Nederland. .//.

Siet daar uw' hooze kraken vast blaken !

Ja

Ja sietse sincken als een steen te grond! .//.

X I I.

Daar deynst den Britt,

En wijckt des Heeren toorn:

Dien prikkel was sijn versens al te scharp. .//.

Hog valt Hy op nieuws moedig aan 't woeden;

Maar op den Hemel woedtmen brugteloos.

X I I I.

Prins Robbregt schiet

Met twintig kielen toe /

Om 't wijckend heyz den laatsten steun te bi'en : .//.

En riep; Waar heuen! Sta maanen! sta! sta! sta!

Der Britten Koning vecht met Nederland! .//.

X I V.

Daar stijgt den moed

Der Britten weer in top /

En 't heyz spat op den Batavieren aan : .//.

So trots als opt de Reusen den Hemel

Met stormen beben / of sig ballen de'en. .//.

X V.

Chans ging 't gevecht

Op nieuws en psijck aan;

De lucht was niet dan enckel bier en blam. .//.

En den wonderen donder van onder

Trotste den donder / die van boven komt. .//.

X V I.

Den donder-kloot /

Het eene schip ontgaan /

Boortsig door 't ingewand van 't ander heen : .//.

Ver-brijfelt hoofden / armen / en benen /

En verbot de demmen met het hzepp en bloed. .//.

X V I I.

Den Strijd verwoed

Gunt niemand d' oberhand /

So staat de Britse hardneckigheyd de maat : .//.

Tot

Tot dat den Hemel sijn grimmige blammen /
 Aan 't heyr verschijnen / en dat schrieken doet. .//.

XVIII.

Den Batavier

Was dat een vreugde-licht.

Als vast het Engelsch heyr verschriekt / verbaast / .//.

Riepen; Wijckt mannen den Hemel ah! ah!

Ah! ah! den Hemel strijdt voor Nederland, .//.

XIX.

Daar stooft den trots

Van hooge hielen heen!

En kiest het heyr onordentlijk de vlugt: .//.

En den Britt leerde / daar wat Batavieren

Sijn / als den Hemel strijdt voor Nederland. .//.

XX.

De See-voogd rucht

Strax al sijn magt by een /

En volgt de vlugtelingen op de hiel: .//.

(Tot den Hemel door neb'len seydt houdt op!)

Want siet! den Hemel strijdt voor Nederland. .//.

XXI.

Ah! Nederland!

Erkent des Heeren magt /

Die in uw swachheyd u de sege reyckt: .//.

Doet uw herten en tongen steeds jupchen /

Alleen den Hemel strijdt voor Nederland!

16. Somer-maand 1666.

Eenige

Eenige Aandachten

Over de

Kerckelijcke Voorvallen

des Jaars 1660.

TREUR-LIEDT.

Stemme : Tweede Lachrime van D O U L A N T.

Siet boven pag. 254.

I.

Treurige wanden van mijn hert outstelt/
Mijn herte dat de dagen/
Dat de upzen telt/

En droebig smelt als wasch in 't quijnend' klagen.
Soecht hulp / noch vreugd / noch troost ;
Maar laat de ziel in suchten // Sich verluchten/
En treurich sitten neer // Treurig sitten neer :
Want dat uw kroon uw blijdschap plag vooz desen //
Te wesen/

Is nu / ja is nu / is nu / O wee !
Inder pl / Ten doorn en pijn // Van 't hert verwesen.

I I.

't Heerlijke wicht de Dochter Spous sat
De wer'lt en all te hooge :
Maar helas ! hoe had
Een oogeblik die schoonheyd neergebogen !
Haar glans / haar roem in de asch !
En sp met nare smaden // Overladen

Moet

Moet duycken / droebig stil ;
 Als het wild gediert /
 Haar wijnberg treedt / en sy moet d' Edele vruchten //
 Besuchten ;
 En sien / ja moet sien / moet sien / O wee !
 Hare wagt // Dan dag en nacht // Gedwongen bluchten !

III.

D' oogen betraant in twijffel of 't soo was /
 Die sagen sig ontdragen
 Die 't genaden-licht
 Op 't Heerlijckst in haar ziel vooz deef' de'en dagen ;
 Deef' schreukode Zpon na /
 En riep dat is geen treuren // Dat is scheuren !
 En sonck in amecht lass / Sonck in amecht lass /
 Daar legt sy nu de Bruid van 's Hemels Sone /
 Die schone ;
 Haar glans ! al haar glans ! haar glans ! haar glans !
 Is vergaan // En met haar traan
 Beswalcht haar krone.

IV.

Dien nu de wacht op 't oberige volck
 Dan boven is bebolen /
 Gaan helas ! versmacht
 In vzugtelosen arbeyd suchtend dolen :
 Helas ! der Priesteren tong /
 Die ons na s' Heeren wetten // Wist te setten /
 Dijpt na de siecke long / Cering-siecke long ;
 Dien 't vzeemde vier oncinglend dreygt te grijpen //
 Te nijpen /
 Tot dat sy amecht'ig stille swijgt /
 Off belaan // En onberstaan /
 Sal vzugtloos pijpen.

V.

't Hert toont my nog / o Spon ! 't Hemelsch goed
 Dat ulwe ziel verheugde /
 En in oberbloed

H vooz

A voor uw Blydegom vertierde in Deugden :

Ah ! was die stem maar stem !

En al die woorden sonder // Kracht / dat 's wonder !

Die waarhepd sonder klem // waarhepd sonder klem ?

Wat dus 't rechtvaardig oog in toorn komt dalen //

En halen

Sijn dierb're woorden t' hups ! o wee !

En dus doet // Sijn toorn in gloed //

Sijn kracht herhalen !

V I.

Sag Daniel ten Hemel upt / hy riep / Den Propheer.

Om 't vroom gemoet te bepligen:

Sie ! daar is daar 's nu

Den lang-gedreyden grouwel in het hepligen !

Den wreden stormen verwoet /

Heeft Salems pupn gewasschen // Met de plassen /

Van 't versch vergoten bloed // 't Versch vergoten bloed;

Nu gelt het zielen-bloed van Christi leden // Bestreden /

Getreden / getrapt / geruckt / verdruckt /

Ja verdaan // Had dat haar traan / En sucht geleden.

V I I.

Nu sie ick laas / o Spon ! in den druck

(En druck het upt in suchten)

Al uw kinderen lief

Het soet geluck / van 't magtig woord ontbluchten :

De spijsse van hare ziel /

Die all haar kracht ten leven // Plag te geven /

Dus plings haar ontviel // Plings haar ontviel ;

En nu helaas ! sie ick op straat haar krachten //

Verfmachten.

Haar krachten ! Haar kracht ! Haar kracht ! verfmacht ;

En haar oog // Gestraag om hoog // 't Hepl pdel wagten.

V I I I.

Dat bette daar / dat wijn en merg te saam

Nan 't hong'rig hert verstreekte /

't Heerelyche klaar

Dat

Dat aangenaam / haar lede boeglijck deckte/
 Van mond en lijf gescheurt/
 Dat is het dat de schoone // Overschooone
 In bitterhepd betreurt / Bitterlijck betreurt ;
 Wanneer sy siet dat all haar vettigheden // Doozleder
 Vergaan / vast vergaan / vergaan / O wee !
 En de pracht // Van 's Werelts d'zacht /
 Haar d'zegt te kleden.

IX.

Daer sietge nu / daar siet gy nu / Helas !
 De tonge van den supg'ling
 Aan de raacr gekleeft /
 En van den dorst beswijcken 't arme buyg'ling :
 Gy ! luyster ! dat breekt het hert
 Daar roept een Lam om vruchten // En met suchten
 Moet Moeder seggen las ! 'k Heb het niet mijn Lam !
 Waar sijn sy nu die lekerpen aten // En saten
 In pragtig blanchetsel valsch verciert ?
 Ah ! wat smert ! // Daar legtmen swart /
 Verwelcht op straten.

X.

Jerusalem als ick den Goddeloos'
 Dooz klappen in sijn handen /
 En het hooft om hoog
 In spijt / al sleuptend / knerschen op de tanden /
 En roepen last'rend' ha ! ha !
 Daar sien wy 't vrolijck dagen // En de lagen
 Van heyl'gen schijn / ontdekt // Da ons wensch ontdekte
 En ick sie u geen troost in all u D'zinden // Te binden :
 Dan roep ick / dan schreeuw ick wee ! o wee !
 Magtig Heer ! Kom / kom nu neer /
 Uw Dolck verbinden.

XI.

Heylige Godt ! rechtveerdig eeuwig Licht
 Hoe kondt gy dus uw Lammeren
 Met een hard gesicht

Uw

I I I. D E E L.

Uw supps gelaadt in tranen en sien bejammeren!
 Dewijl uw Opand fell
 A in uw kind'ren smaden // Die beladen
 Haar spot sijn / en haar spel // Sijn haar snaren-spel :
 Waaron/Heer!komt haar niet dien kop der schanden//
 Ter handen ?
 Dat 's all' in het dzincken vol en doll //
 Niet meer staan // Niet meer bestaan /
 A aan te randen.

X I I.

Jerusalem ! Jerusalem ! uw Hert
 Is van den Heer geweken /
 Dat doet u de smert ;
 Beschrep uw' schult met diere tranen-beecken.
 De Wachters van uw Ziel
 En hebben een upt hondert // Niet gedondert /
 Na dat uw glans verbiell // Als uw glans verbiell :
 Dewijl gy laag niet min dan 's waarhepts kracht //
 Betracht den /
 Die kracht // Hepl'ge kracht // Die kracht
 Die veracht // En onbetracht // A baart verachten.

X I I I.

Heplige Stadt ! ick sie u / moed van hoon/
 Na 't eynd onlijdszaam haken ;
 In mijn Daders Throon
 (Segt gy) sal geen laster-pijl genaken.
 Uw Daders Throon is op aard /
 Daar door hy 't al regeeren // Aan en keeren ;
 Legt u daar sacht op neer
 Dat u niets en deer.
 En als 't gelooff in noodt genaden-stralen//Laat daelen
 In 't hert / en 't gemoet genoeg doen doet ;
 Desen glans / Sal Throon en krans //
 Uwes Daders haken.

✠

WEE!

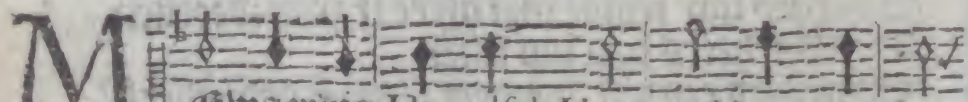
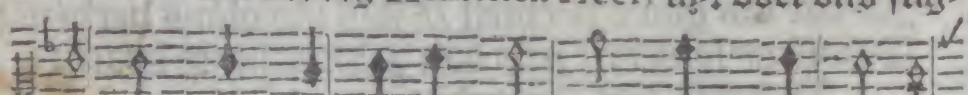
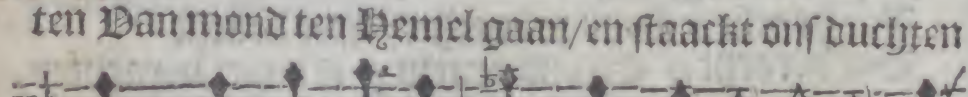
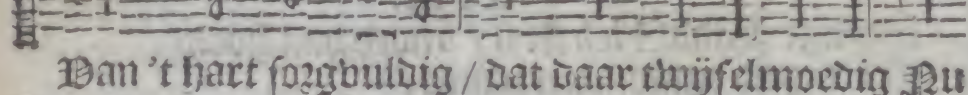
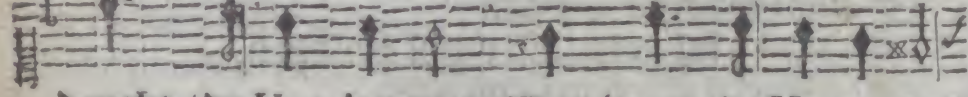
WEEMOEDIGE SUCHTEN
 Ende
 GELOVIGE GEBEDEN,

*Van de bedroefde Gemeinte JESU CHRI-
 STI tot haren Heere.*

Op voorval des selven Jaars 1660.

Stem: Het glas van mijn geneugte is uytgelopen.

I.

M Ewaerdig Hemelsch Heer, ay! doet ons sug-
 ten Dan mond ten Hemel gaan / en staacht ons duchten
 Dan 't hart sorgbuldig / dat daar twijfelmoedig Nu
 denckt / de Heer vergeet / Dan weer / de Heere meet
 Ons lijden goedig.

II.

Wijcht / waarom lastert gy Godlose benden?
 En segt: Een duyf're wolck bergt uw ellenden /
 Van d' oogen / daar uw oogen hulp van wachten!
 Daar dog uw oogen (Heer) Steeds brengen op ons neer
 Uw bree-gedachten. Maar

III.

Maar nu moet eens uo volck bymoedig spreken :
 En met een hert gewondt / u 't herte breecken :
 Waarom ! waarom ? waarom / Heer , so uo oogen
 Van gracy op ons straalt / Vergaet ons glanssch / en daale
 Al ons vermogen ?

IV.

Van heyd / en verr'men sag ons aan / en eerde
 H / die in sulcken maat uo Hepl ons leerde ;
 En in verwond'ring riepmen / sulcke gaben
 De saal'ge Gracy doen / Het hert amechtich vo'en
 En dozstig laben !

V.

Men bragt van Oost en West de Schatt / en d' Ouders
 Haar waardsten schat haar kind'ren op de schouder s.
 Men sepd' / Jerusalem ruynt uo gordijnen !
 Die moeten daar nog in / En gy met dat gewin
 Nog heerlijk schijnen.

VI.

Dus wierd uos Heerlijckheyds huis oberheerlijck /
 En Gy (onf Leven) hem die 't sag begeerlijck /
 Dewijl de Dypsterhepd de Volcken deckte.
 Dies Princen in gebiet / Sp meende off meenden't niet /
 Uw boeten lechte'.

VII.

Maar nu sien wy helaas ! de wilde Swijnen
 Uw Wijnberg woeten / en sijn stam doen quijnen ;
 Als Sp verbult met draff van 's werlds genuchten /
 Hier eten spruyp en blad / En wort'len op haar satt ;
 En ons doen suchten.

VIII.

Een giftig blad sproot / Heer ! uyt heplige eerden /
 Dat booz een tijd onf Vaders ernstig weerden /
 Met raad en hulp van and'rer landen Vaders :
 Maar nu is laas ! in schijn / Van Artzenp / 't fenijn
 Gerucht dooz d' aders :

IX.

Dit fel vergiff ons Schilden overstreecken /
 Doet giftig bocht op Stam en Telgen leecken /
 En d' edelst haar ten betten gront uptrucken ;
 En laten drogen / oh ! // Daar van wy dachten nog
 Veel vruchts te plucken.

X.

Ons ooggen reykte om hoog na 's Hemelsch regen /
 En uyt dien Hemel-dauw na vrucht en segen.
 Maar laas ! den dauw van uw Geest niet en daalde :
 Dies saten dor'en droog
 Ons spruytjes / daar uw oog
 Niet naar en taalde.

XI.

Oh Heer ! hebt gy ons dan so gaar vergeten ?
 Wilt gy uw gunst naar ons' verdiensten meten ?
 Sal daar uw sucht / daar onse suchten / enden ?
 Is 't Hemel-ryck metaal / Om dat ons herten staal
 Sig niet en woenden ?

XII.

Die Vyanden die u en ons seer haten /
 Zijn in hun spot te dertel uitgelaten ;
 En seggen Ha ! so moest het haar gelucken /
 Wiens bytend Woord ons hert
 Niet op en hielt met smert
 So hard te drucken.

XIII.

Wiens God haar buyk, wiens God der Goden gunst is /
 Dien kussen-napery gewone kunst is
 Die swetsen by hun wijn en leckernyen /
 Doet soo / doet soo / Mijn Heer /
 Die Wpsaarts / tot uw eer /
 Hun dwaasheyd lyen.

XIV.

Oh Heer ! bekeert die Goddeloose rotten.
 Of staacht in hun berderf hun bitter spotten ;

Die

Die wijse Goden 't wacker oog uytsteecken /
 En doen / verblind / haar sina'en
 Ons' Herders wijten ; aan
 Uw Zpons wreecken.

X V.

Sp die ons in den nood als vrienden plachten
 Te stutten en met troost ons quell te sachten /
 Staan nu van verr'en stellen 't op een swijgen /
 Dooz logentaal verleydt : Of dooz vreesagticheyd
 Ons heup ontsygen.

X V I.

Staat gy (Heer !) op en toont u in onf deeren /
 Een Vriend om alle vrienden boozt r' ontbeeren.
 Off staat ons vband / dat Hy niet weer op-staat.
 Off toont uw Lieflijckhe'en /
 Want dan onf hert te vze'en
 En 't heil in top staat.

X V I I.

Laat by ons Heer ! uw machtig Woord verblijven ;
 En dooz uw Geest aan onsen Geest bekljven.
 Behoed de Stammen / die noch jeugdig bloeyen
 Belobend ons haar vzych : Dat geen fenijn'ge lucht
 Die uyt en roepe ?

X V I I I.

De Hand die 't doen wil / Heer bekeert. Off / send ons
 Uw gunst van op de Cherubim , en went ons
 Aan u / dooz 't soet van schichtige gebeden :
 Kom Geest der Heerlijckheyd /
 Woont by ons / en belepdt
 Onf' Hert en seden.

X I X.

Wat soud'et sijn van uwten Gzoten Name /
 So dus de vband voortgaat ; en de Blame' /
 Van u op uwe diere kind'ren dalen ?
 En gy den herstand r'saam
 Van lang-geschonden naam / Niet weer komt halen ?

X X.

Soude dan dat Licht / die kragt / dien aanval vallen /
 En brugtloos zijn ? daar gy de duyst're wallen
 Van Sachans rijk so heftig meed vermindert
 Hebt ; en den seeck'ren val // Van Spons swacken wal
 Dus lang verhindert.

X X I.

Wy dachten : dat was eerst het rechte bechten /
 Om Jhr'els rijk / en Rechten op te rechten /
 Nu komt de lang verdruchte waarheyd boven /
 De waarheyd die veragt // Wel leefde / maar haar kragt
 Moest sien verschoben.

X X I I.

Nu sal een Stam / (dacht ons) veel spruytsels teelen /
 En voortgeplant in vele landen deelen ;
 So maar sijn Voer gewortelt blijft in d' eerde :
 Dus dachten wy / ah ! ah ! Tot dat onsooge sag
 Dat gy 't selb weerde.

X X I I I.

Kan u / O Heer ! van so veel sielen 't klagen
 In sucht na 't Hepl / ons val niet doen vertragen ?
 Of is het eynd van uw Genadenadert ?
 Of is het wif getal // Van d' uytverkooznen al
 Bereeds vergadert ?

X X I V.

Hoe sullen wy / oh arm ! verlaten blinden /
 Den Strengel-weg na 's Hemels plecken binden ?
 Wie sal sig niet aan berg en heubel stoten ?
 So gy ons t' enemaal // Van uw genaden straal
 Dus wilt ontblooten.

X X V.

Nogtans moet dit en sal dit dus / Heer / wesen ?
 Nog moeten wy / nog sullen wy niet bresen.
 't Geloob der woorden die u uit den mond gaan
 Doen ons in vasten blijck // En onderwzickelijck
 Op u gegrondt staan.

Geew

X X V I.

Geeb gy ons U in plaats van wat wy derben :
 Leest Gy in ons / en laat byz alles sterben :
 Laat byz het Licht van Woord en Leraar uitgaan :
 Wy houden aan u vast , En sullen allen last /
 En storm dus wytstaan.

X X V I I.

Wy houden aan u vast / en in de schzicken
 Kan dat het hert doen stout staan / en verquicken :
 Wy houden aan u vast ; dat ons van beyds kan
 Verademing in pijn ; En in het duyster zyn
 Een wiffen Leyds-man.

X X V I I I.

Wy houden aan u vast in moeplijckheden ;
 Wy houden aan u vast in tegenheden ;
 Wy houden aan u vast in ergerniffen ;
 Wy houden aan u vast // Wy houden aan u vast /
 In duysterniffen.

X X I X.

Wy houden aan u vast / dat sal ons rust zyn ;
 Wy houden aan u vast / dat sal ons lust zyn ;
 Wy houden aan u vast die dan hersticht zyn ;
 Wy houden aan u vast // Wy houden aan u vast /
 Gy sult ons licht zyn.

X X X.

Gedenckt O Heer ! uwz Soons gerechtigheden,
 En wat Hy heeft gedaan / en wat geleden ;
 Gedenckt Heer ! sijner onderdanigheden :
 Des bloets dat half gestolt // In't sweet ter aarden rolt /
 En ons roept vreden.

X X X I.

Gy ! siet sijn swacken a'em om hulpe hygen /
 Maar van uw Rechterhand geen hulp verkrijgen ;
 Om dat uw Rechter-hand u bystand spaarde /
 En / als sy Hem verstoof / Dooz ons ter hulp in nood
 Meer kragt vergaarde.

UYTSPANNINGEN:
K R U Y S - S C H O L E

Van

J. CHRISTI GEMEYNTE;

Op de voorvallen des selven jaars:

Toon, O Kersnacht, &c. siet boven p. 68.

Ofte / Mameer, siet volgende p. 286.

I.

O Kruyl-nacht schoner dan de dagen!
Hoe kan de werld het berdragen
Dat in uw duysternisse schijnt?
De Kruycelingen kunnen selven
Ten gronde van dat heyl niet delben /
Daar al uw droefheyd in verdwijnt.

II.

De Kruycelingen stonden deerlijck
En sagen in het kruys verbeerlijck
Malkand'ren aan; en hieben 't oog
En hert / en hand te saam na boben;
Maar riepen (so het scheen) ten doven:
Tot sig den Hemel tot haar boog.

III.

Den Hemel ging sijn hulp bestellen /
Onsichtbaar' hulp / en strax de schellen
Van d'oogen vielen / en 't was licht.
Doe sagen wy de soete vruchten
Van al ons kermen / al ons suchten /
In 't kruyce selv ons toegericht.

IV.

't Hovaardig herte wierd gebogen:
De lage sielen biezen hoge:
De kreup'len liepen als een hind:
De swacken droegen sware lasten:

Het

Het Kooren bleef ten dozsch-bloer haffe /
 Al 't kaff verstoob booz sulck een wind.

V.

O! heyl'ge wind! wat baart gy heplen!
 Gy u ons trage boot kan seplen:
 Gy maact van onse donck een gloed:
 Gy repnigt onse lucht van dampen:
 En onse siecke siel van rampen /
 Dewyl gy 't kaff verstupden doet.

VI.

Gy doet ons spœeren bloeyen:
 En ons met vleug'len op waarts spoeyen:
 Gy maact ons vrucht den Hemel soet:
 Gy maact het stenig hert aan vricken:
 En doet de slauwe siel verquicken:
 Dewyl gy 't kaff verstupden doet.

VII.

Te boozen in ons oogen schenen
 Verwerpelijcke slechte steenen
 En onbeguaam ten Kercken-bouwen /
 Die in den strijd in storm en baren /
 't Hups onderschraagden als pylaren /
 En stonden op den hoeck-steen trouwen.

VIII.

Te boozen dachten wy het waren
 Ontzickelijcke Kerck-pylaren,
 Die laas so haast de schudding quam /
 Strax toonden d' ongesonde gronden
 In laster-schryft / of laster-monden /
 Op d' onweerbare dupp' / dat lam.

IX.

O! heyl'ge smelt-kroes! wat al heplen
 Baart gy! die soo het hert lant peplen /
 En wijst ons wat daar binnen is.
 En leert ons 's Geestes eerstelingen /
 Den donck'ren dag der klerne d'ing.

Niet smaden als een duysternis.

X.

En leert ons sien hoe menschen liegen.
Die sullen ons niet meer bedriegen /
Hoe schonen schijn haar boosheyd deekt.
Die wolven kentmen aan haar tanden /
Als 't vyer haar schaapen-bacht verbranden
Komt ; en ons so ten baken streckt.

X I.

Ja 't bier aan 't branden / niet te vreden /
Den schonen schijn van lammer-kleden
Te teren / grijpt haar selven aan :
En sengt haar bacht / en krenckt haar lupster /
Ja sendt sijn kracht / en dzingt sijn flupster
Dooz 't vel / om 't bleesch met pijn te bra'en.

X I I.

Mijn Luyt ! hter dienen hoger snaren.
Daar sie ick 't bier dooz 't bel-diep baren /
En roosten 't bleesch / en roosten 't been :
Ick breef men raackt dooz pijn aan 't rasen.
Soo maar den storm niet doozt gaat blasen
Den blam dooz d' ingewanden heen.

X I I I.

Raad-rijcke Godt ! wat sijn uw wercken
Met aandacht weerdig aan te mercken !
Men had dien roock gebracht ten blam /
Men woud / men soud uw diere sielen
Met duysend / in een gloed vernielen /
Die telgen delgen met de stam.

X I V.

Maar 't duy? was van uw eppen handen /
(Alstuyrend Godt) geraackt aan 't branden /
Des moest'et uwen wille doen ;
Des van / en na uw wijs heyd blaken /
Kon geen van uw Gesalfden raken /
Ten waar om haar van quaad te hoe'n.

Den

X V.

Den blam om siel en lijff te teren
 En kond nog siel nog lichaam deeren ;
 Maar bzagt het heyl in grote maat :
 Een toetse der Opregticheden /
 Verbzanden 't schuytm van bose seden /
 Booz helsch vergiff / booz siel-verraad.

X V I.

Chans ruckten 't vier op 't felst aan 't woeden
 (Dewijl dat schuytm de blammie boede)
 Zijn oogmerck / en sijn paal verby ;
 En vat het naast / en valt aan 't schzoeken /
 Die selfden gloed booz and'ren stoocken /
 En bzaadt sijn stokers op een ry.

X V I I.

Daar teert het Scepters , Kronen , Ampten ;
 Daar d' pdelhepd so lang om kaupten /
 In eenen dag. En als een mot
 Verteert het pracht van purp're kleden
 De vangsten van Staatsuchtigheden /
 En maackt haar vanger tot een spot.

X V I I I.

Mij dunckt / ick sie de Drie her-leben /
 Die brandend' ongeschonden bleven /
 En Viere wierden in het vier. Dan. 3:23, &c.
 Mij dunckt / ick sie dat rot her-sterben /
 Die sig verdozben / in 't verderben /
 In 't vierig woeden op die Vier.

X I X.

Den God van Abednego , Mesah
 En Sadrag , die ons rampen me sag
 Riep ; Mijn Magt eyndt in Babel niet.
 O Lam ! die 't vier hebt met ulm wonden /
 Dat u berflinden woud / berflon den /
 Berflindt den bloeck van ons verdziet.

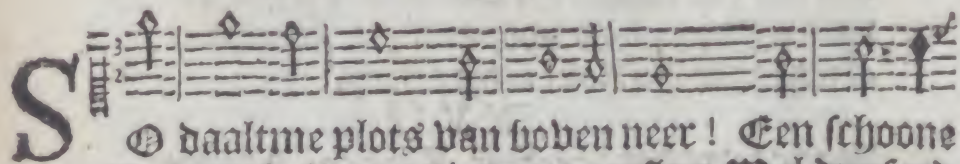
STANT-

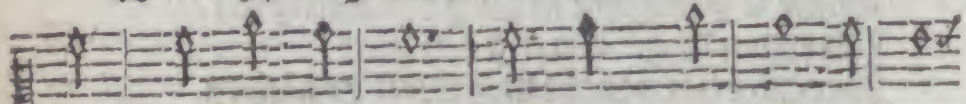
S T A N T V A S T I G E
ONSTANT VASTIGHEYD
 der onder-Hemelsche dingen.

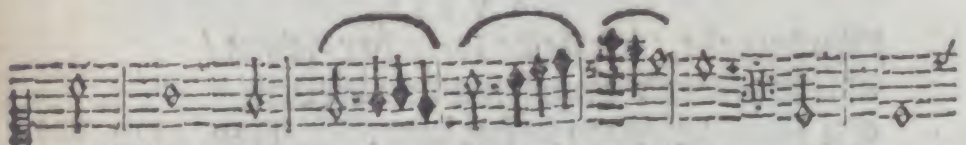
Op de voorgenoemde Geleghentheyd.

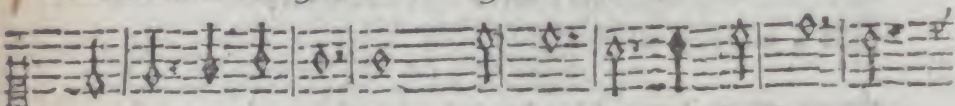
Pred. 1. vers. 3. 4. 5. 6. 7. &c.

I.

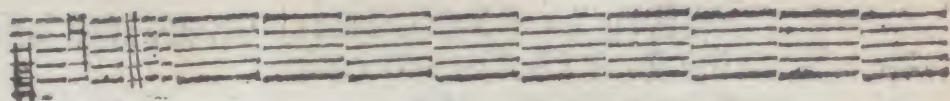
S *o* daaltme plots van boven neer! Een schoone
 Wel duysend graasjes met een slag; Wel duysend

 brucht van rijpheyd teer Dus sijgt; dus sackt en valt
 telgen op, een dag; In 't kort helaas! helaas!

 een boom die soo- lang groeyde: Sus! sus!
 een bloem die heer- lijck bloeyde;

 Dat is het bestuyzen / 't bestuyzen Het bestuyzen /

 het bestuyzen / het bestuyzen / Dat de bosse besuyzen.
 ren.

ren.

I L

Die hoge belg in 't ronde wiel /
 Beeld my u Hoocheyd / hoge siel ;
 Siet daar sy daalt / sy daalt / sy daalt die dad'lyck hoog
 Dat Huys en al sijn heerlijkheyd (was;
 Heeft eene bonck in d' asch geleyd /
 En siet daar daalt dat strax een wonder in ons oog was:
 Dus gaat / dus gaat het bestuyzen / 't bestuyzen /
 Het bestuyzen / het bestuyzen / het bestuyzen /
 Dat de bosen betruyzen.

III.

De Zee die na sijn wiffen trant /
 Al bloepend swelt en stijgt op strand ;
 Al ebbend dalen / dalen gaat en grond' waarts sincken.
 Dat schip dat op de golven vaart /
 Vaack met een golff raacht Hemelwaart
 Maar met dien golff weer dalen moet en Helle-waarts
 sincken.
 Dus gaat / dus gaat het bestuyzen 't bestuyzen etc.
 Dat de brouwen verdruyzen.

IV.

De Son die 's mergens vrolyck rijst /
 Tot dat hy 't Supden-Mid-punct wijst)
 Meer dalen / dalen gaat in 't droebig Westen.
 Hoe heerlijk brand / en blaacht die vlam /
 Die klom soo lang hy voetsel nam ;
 Maar swijmend dalen moet in smokend Asch vooz't
 lesten.
 Dus gaat / dus gaat het bestuyzen 't bestuyzen etc.
 Dat de boosen besuyzen.

V.

De wind verstuift het drijftig sand
 En maackt een berg ; dog oberhand

Dat

Dat stoff den berg weer dalen doet en maacht ten dale.
 Die Stad die strax / vol weeld en sat /
 Als Tyrus hoog ten toone sat ;
 Moest plings dalen en haar oberdaat betalen.
 Dus gaat / dus gaat het bestupren
 't Bestupren etc.
 Dat de boose betrupren.

VI.

Hoe moeplijck stijgt een mensch ten top
 Van staat ! en laas ! een toornen-dzop (heerlijck
 Doet dalen thoon / en kroon / en krans / en glans en
 Regnabo stapt ten hoogen troon ;
 En Regno sit in 't pragtig schoon ;
 Regnavi daalt ; Sum sine regno siet vast deerlijck.
 Dus gaat / dus gaat het bestupren / 't bestupren etc.
 Dat de Dromen verdupren.

VII.

Ick sag (song David) hoog geweld Psal. 47: 38.
 Sig bryden als een boom op 't veld /
 'k Sag weer / en by en al sijn kragt als kass verstoffen.
 'k Sag Babels Koning groot van magt
 Gods volck verdzucken in sijn pracht ; Dan 4.
 Maar daadlijck dalen gaan / en by het bee verschoben :
 En dacht ; dus gaat het believen / 't believen /
 Het believen / het believen / het believen
 Dat de Dromen soo lieben.

GESCHREVEN

*Voor 't Boeck van eene in de self-verlochening
sig oeffenende, tot haar en and'rer verder opwekking.*

Te singen als / So droeg Cleopatra.

Siet boven p. 50.

I.

DIts 't boeck van Margariet
Een schone suyv'rieniet,
Die vast haar wil verspilt /
In wat den Hemel wilt.
Die sig haar Lust ontseydt /
Om d' Algenoegsaamheyd.
En dus is in dit leven /
In Lusten, en in wil, by-na een Niet gebleven.

II.

Gods Wijsheyd d' oberhand
Had over haar verstand.
Des Scheppers hoog gebied /
Maacht al haar Hoogt te niet.
By 's Hemels oberbloed /
Is haar Schat arremoed.
Dus is sy in dit leven /
In Wijsheyd, Hoogt, en Schat, een enkel Niet gebleven.

III.

Als sy den Here siet /
Is al haar Schoonheyd niet.
Singt sy Sijn Eer en Loff /
Sy schijnt sig enkel stoff.
By 's Hemels deugden sijn
Haar deugden maar een schijn.
Dus is sy in dit leven /
In Schoonheyd, Eer, en Deugd, een enkel Niet gebleven.
Een

I V.

Een stoffen is nog pet /
 By 't Heerlijckst dat men siet.
 Maar by 't LICHT is Margriet ;
 En wy all Enckel Niet,
 't Is waar s' is Deugden-rijck
 En daar dooz God-gelijck;
 En soude dat niet Yet sijn?
 Is sy dan nogtans Niet so moet s' een schone Niet sijn.

Loumaand 1674.

O P M E R C K I N G

*Over 't salig af-sterven van den Eerweerden God-
 saligen*

D. LAMBERTUS SANDERUS,

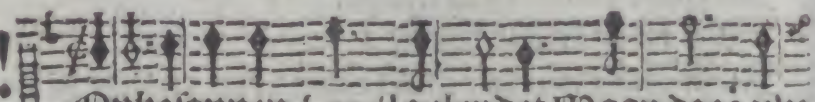
Leeraar in Jesu Christi Gemeynthe tot UTRECHT,

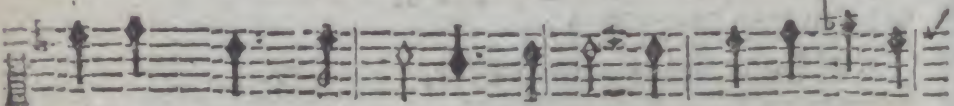
In den Heere ontslapen den 24. Febr. 1672.

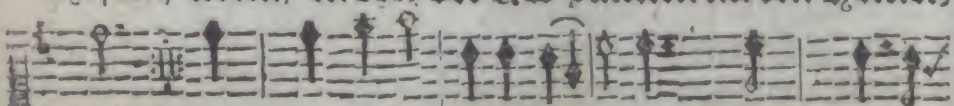
Te singen als / O Kerfnacht, &c. siet boven

pag. 68. of als / Mameer.

I.

O! Onbesonnen Land! gelepdet Maar dooz uw

 dzisten/ komt/ en brydet Uw palmen nu ten Hemel;

 want Nacht-duystre dagen u gemaeken / Dooz smaken
 van

I I.

Ontelbaar sijn byna die boden /
Die H den Hemel / om 't doden
Al wat in u nog Eygens leeft /
End' H / door 't heplig Self-versaken /
Des Hemels Eygendom te maken /
Van tijd tot tijd gesonden heeft.

I I I.

Maar laas! uw lust / uw wil / uw reden /
Uw ingebeelde Salicheden /
Uw weeld / uw Pracht / uw Al bleef staan :
So liet den Hmel al die Lichten
Nog nauw ten Top-punct opgelicht / en
Ontijdig dickwijls onder-gaan.

I V.

Sanderus! vraagt my na geen woorden/
Die oopen het'len / sielen moorden
(Door opgepronckte bloemtjes) soet :
Maar na een wel-bedachte Reden/
Een boedtsel / dat den Geest (gebeden
Om hulp) den Ziele dijen doet.

V.

Sanderus! vraagt my na geen listig
En scharp vernuft / dat meer in twistig
Dan nuttig leren / sig besteedt :
Maar na een Ziel dien 's Hemels Wijsheyd
(Die kindertjes self wis / en wijs leyde)
Haar salig' Helymnis weten deed.

H

San-

V I.

Sanderus! die / met d' Onzichtbaren
 In 't oog / het sigtbaar wederbaren
 Op aarden stil veragten kond:
 Die dooz 't Geloof te leven leerde /
 En 's Hemels Vrees met vresen eerde /
 Als 't quaad dooz goet te wachten stond.

V I I.

Sanderus! Die niet uyt sijn eygen
 Het Goed te loben / 't quaad te dreygen /
 Gewoon was / maar uyt 's Hemels-last:
 Die 't alles toetsten in de smisse /
 Van 't Christen ongekreucht gewisse /
 Dat niet dan op de Gods- spraak past.

V I I I.

Sanderus! Die als 's Hemels bode /
 Het kostelijcke van het snoode
 Wt-treckenging: en sag te laff
 De dooze korst niet vooz het pit aan /
 Nog liende Jesus dierbaar Lidt / aan
 Den vuchtelosen Letter-draff.

I X.

Sanderus! Die met d' oogen open /
 Sag 't arme volk ten onpadt lopen;
 Gods vrees en waarheyd aan de wijck:
 De wer'ld / en 't heploos bleesch sig in de
 Gewijde plaats / een plaatse binde' /
 Des Sathans thron in Jesus Rijck.

X.

Sanderus! Die wel wijse woorde'
 Mt slechte monden kundig hoorde /
 En nam vooz leer of waar schuld aan:
 Die nederig den Hemel eerde /
 In ongeleerde Gods-geleerde'.
 (Hoe selden wert'et nu gedaan!)

San

X I.

Sanderus Die de woorden schaben
 En hoger als 't gemeen doen draben /
 Als 't nood was / kond; ende op het spel
 Van Zions harpen (die nu hangen)
 Het pit van liefelijcke sängen
 Kond paren / vooz Gods Israël.

X II.

Sanderus ! seg ick ; (en blijb kleben
 In d' oberdenkingh van sijn leven
 Den Christen-werld so stichtelijck !
 Om niet aan 't bitter woord te komen
 Dat dog daar uyt moet) laas ! den vromen
 Sanderus , seg ick / is een Lijck !

X III.

Daar gaat hy / die als 't Licht na hy quam/
 End' uyt den woel hem aan d' een zy nam/
 Sag daar in seldsaamheden : sag
 Den fleur-dienst bere van 't oogwit missen/
 In Zion wat al duysternissen ?
 En dat het op sijn dzoessem lag.

X IV.

Komt nu / die Hem niet onberstand / en
 Hertmechigheden hebt doen vranden/
 En siet sijn tonge sprakeloos/
 End' u tot 's Hemels wijshepd keeren
 (Dat hy u lebend niet kond leeren)
 Kom leer nu van Hem Leben-loos.

X V.

Gedenckt Sanderus gaat na boben/
 Om d' Ceulwichhepd / in 't Engel-loben/
 Beschepd te brengen / van sijn dienst
 En wat hem daar is wederbaren !
 O ! wuffen mensch vall' aan 't bedaren !
 Den laatsten dag komt on-voorsienst.

XVI.

En siet ge blinden niet de roeden,
 Daar 't Heylig Recht meed dreygt te woeden/
 Op Land/ Kerck/ Gaad/ Kind/ Hof/ en Huys?
 En kan het nog uw hert niet bzeken/
 Al hoorst ge d' Eeuw' ge Wijsheyd spzeken/
 Soo haal ick eerst de Mijnen thuyt?

XVII.

Soo haal ick t' mywaarts die de sotten/
 Op aarde souteloos bespotten/
 Om dat m'ee nog wat souts in vindt:
 Tot dat men smakeloose poelen/
 Siet brugtloos door elchand'ren woelen/
 Door hooge-wereld-wijse wind.

XVIII.

Al Oordeel! droebig boven maten!
 (Als 't Sout wert Geesteloos gelaten/
 En weet het self laatduckig niet)
 Dat wis wil groenen in de boozen/
 Daar 't Heylig Recht sijn Waarheyd hooren.
 En trotselijck verachten siet.

XIX.

Oh! waimeer sal die tijd gebozen
 Sijn/ als de Waarheyd self sig hozen
 Sal doen⁹ stemmeloos gerucht?
 En d' Onzichtbare sig bertoonen
 In 't Ongeschapen Licht/ en woonen
 In herten daar de schaduw blucht.

XX.

Wy willen lijdszaam daar op wachten : Want

* Dit is gekomen als de Troepen van den Koning van Vranckrijk in Junio des selven jaars 't Land in trocken, 't Landschap en Stad van Utrecht in namen, de Hooft-kerck alles uyt-wierpen, en tot den Roomschen Godsdiens eygenden; gruwfame verwoeslingen van Landen, huysen en hoven, met gaders smertelijcke onderdruckingen der huysgefinden aanrigteden, ontrent 17 maanden lang: Ende den Koning van Vranckrijk selve met sijn heyt tot Zeyst gekampeert leggende, de Stad als Overwinnaar ingetu'dcken, en door-gereden is.

Want als de Wesentlijcke Macht, en
 De ware Wijsse Wil dat maakt.
 Dan suct ons Ziel in d' Ceubricheden
 Soo weg / dat rede-lose Rede,
 En wille, willig sig versaaekt.

X X I.

Dan kentmen Eygen goed nog hoordeel:
 En wickten 't Al na 's Hemels oordeel:
 Nog wiltmen / dan dat Die gebiedt:
 Dan liefstmen niet dan d' Eeuw'ge Goedheydt:
 En bindt men alle bindbze Soetheyd
 In 't eeuw'ig Hallelu-jah-liedt.

E E N I G E I N V A L L E N ,

Voorgekomen

Opeene reyse van Sluys in Vlaanderen, na

Holland en wederom in 't Jaar 1652.

*Konnen gesongen worden (met 8 regulen voor een
 vers te nemen) op de voys van*

Petit Bordeaux. siet boven pag. 181.

't Vergroot-glas.

Hoe! mijn Verre-sigt vergeten?
 Wat ick soeck / 't is nochtans waar.

'k Meende daar meed' af te meten /

Als wy liepen door het Schaar /

Hoe de Stad ons soud' ontsijgen:

Dat 's nu uyt. Ah! waar 's een glas /

Waar is soo een bril te krijgen

Die my wijsse hoe 't eertijds was?

Sluys, gy sult nu haast verstauben /

Had ick 't glas / ick bragt u weer.

Wat wilt gy u soo benaucken?

O! mijn siel / 't neemt all sijn keer!

Ps. 77: 11.

Sluys

Sluys verflauwt.

S Luys, hoe dat ick verder seple /
 Hoe gy kleynder by my werd /
 Daar begint my 't oog te seple' /
 Maar gy gaat niet upt mijn Hert.
 't Beurt wel dat de Salicheden,
 Dooz een klaaglijck tusschen-staan
 Van des werelts Idelheden /
 Schijnen verder aff te gaan ;
 En dat d' eyndelose vzeugden /
 Schier verdwijnen upt het hoog :
 Nogthans dat ons eens verheugden
 Blijft ; en houdt het hert om hoog.

Op de Paarde-marckt op een droogte.

W El ! wat botst daar ! 't schip te bersten !
 Neen ; o neen ; het is geen nood /
 't Steuyt maar / en wy sijn op 't verr'ste /
 So de bloed geen hulp en bood :
 't Ebbend water schiet bast henen /
 Meer en wind is kalm en stil /
 Hier en baat nog sucht / nog stenen /
 Blijb' die wil / en niet en wil.

Als de Lieve Water-stromen
 Van des Heren Geest ontgaan /
 Siel / gy kunt niet verder komen /
 Dooght by / maar 't is all gedaan.
 Klagt by / steent by / openbaren
 Kunt gy wel / wat u verdriet /
 Maar (gelijck booz desen) varen
 Sonder water kunt gy niet.
 Gaat een tranen-bloed verwecken /
 Blaast uw suchten naar om-hoog.
 Water moet het water trecken,
 Wind de Wind, of gy blijft droog /

De

De Oorfaeck van 't Valt-sitten.

Schipper! wat is dit te seggen/
 So een wel-bedaren gast/
 So een man om hoog te leggen?
 Staan uwo teeckens nu niet vast?
 Off wy dupfend teeckens sagen
 Is het we'er so stille / (Broer!)
 Dat de seylen niet en dragen/
 't Schip en lustert na geen roer.
 Harde stormen / stercke blagen/
 Maacken dat geen roer en geldt:
 In te kalme stille dagen
 Heeft het roer oock geen geweld.
 Als onse siel met stercke sprongen
 Van het bleesch werd aangetast/
 Werde de rede licht verdrongen/
 Overrompelt of verrascht:
 Is de ziel eens kalm en stille/
 't Beurt oock dan wel dat sy valt.
 Siel! laat geen gewelt u wille
 Buggen; nog sorgloos en malt.

Dewijl wy om hoog saten,

TIs hier al een tijd gelegen/
 En nog houd ick Slays in 't oog:
 Slups een balsam / Slups een segen/
 Tegen dit verdrietig droog.
 'Tis nog soet in 't oog te houden
 Dat ons herte gaarne siet/
 Hebben wy niet dat wy wouden /
 Sonder troost en sijn wy niet.
 Siecke sielen: moet gy verben
 Al den troost van die gy mint?
 Dunckt u 't hert en al te sterben
 Want gy Jesum niet en bindt?

Moet gy daarom stille blijven !
 Houdt (ick bid u) goeden moet /
 Altijd sal nog wat bekljiben
 Dat uw siel verquicken doet.
 Doet uw schip so bzeemde kerem /
 Dat gy 't selve niet en siet ?
 Draagt maar : Die uw siele lerem
 Wijsen 't u / al sien sy 't niet.

Op 't Lof-werden.

D At is los ! maar wat dit drapen
 Twe of driemaal rond end' om ?
 'k sie 't : de stroom het boozschip swapen
 Deed' / eer 't agter-schip nog swom :
 Doen het los wierd moest het wenden /
 Watmen dee 't moest oberstuy ?
 'k Stiet met boomen wat ick kende /
 't Hielp niet wel outrent een wy ?
 Daar na nam 't sijn hours / 't ging heenen
 Tegen wind en tegen stroom ;
 't Ging / maar 't ging met kreuple benen /
 't Ging / maar uptermaten loom.
 Saal'ge sielen / als het bloejen
 Van Gods Geest u water geeft ;
 Gaat u strax tot wercken spoejen /
 Toont dat Christus in u leeft.
 Sijt gy nog niet heel aan 't drijben ?
 Laat niet rusten 't roerbze deel /
 Nog 't begonnen werck daar blijben /
 Booz gy roert uw siel geheel.
 Doet de bloed u dan nog swapen /
 't Schijnt gy gaat een andren gang /
 Meer en wind wil tegen-wapen /
 Alles halt u eben bang ?
 Werd niet slaww dooz 't hebig quellen /
 Als gy maar sijt van de grond ;

Maar

Maar gaat u ten arbejd stellen /
 Trouw in die Genaden-stond.
 't Sal nog seker / 't sal eens heren /
 Gaat het oock vooz eerst wat loom :
 Blijft u na vermogen weren :
 Bid om wind , en wacht uw stroom.

Vernachten ontrent 't slot.

W At een woelen dooz elckander !
 Elck een soeckit sijn best gemact
 Maar in 't schip is 't rusten schzander.
 Noghtans ; d' een lag op sijn sack /
 D' Ander sey 'k sou plaats verlenen
 So ick niet die goede Vrouwe
 Die haar rust-plaats aan mijn benen
 Heeft genomen / hindzen souw :
 D' eene schickt sijn hoost : sijn voeten !
 D' ander ; maar hoe datmen 't set /
 Hoe sy dooz elck-ander woeten /
 't Is en 't blijft een plancke bed :
 Immers leerd' ick hoe genegen
 Ider is tot sobre rust.

Vrinden / Laat ons dat bewegen
 Onse herten (so bewust
 Dat sy waard sijn 't ewig swermen
 Sonder eynden sonder maat)
 Vry te maken van dat kermen
 En te sien na betren staat.
 't Is hier weynig tijds te lijden /
 't Is hier om een nacht of twee.
 Maar O Ewig ! eeuw'ge tijden !
 Onbedencklijck Sielen-wee !
 't Is maar 't lichaem dat ons deret /
 't Lichaam is dog haast te vze'en :
 Maar helaas ! de siel verseret
 Dzaagt dat rusten moest de ween.

Op den Rook des nachts.

Hier en is het niet te rusten!
 't Hert my berst / de keel wil toe!
 Wien soud sulck een slapen lusten?
 't Roken maackt my 't slapen moe.
 Lucht! ey lucht! of siet wy smozen!
 Op! op! maackt het vier een gloed;
 Laat het nu ons slapen stozen/
 Eer het flux wat erger doet.

Laas! wat sijn ons lichaams lusten!
 Nu ist wat / en strax geen deeg:
 Na veel moeptens sou 't wat rusten
 So 't vooz rust geen onrust kreeg.
 Wel / mijn ziel / en soecht geen vzeden
 Hier op aard in 't lemen-huys/
 Want een roockjen hier beneden
 Kan in 't rusten sijn uto kruys.
 Soecht de ruste van hier boven/
 't Heyl dat nimmermeer vergaat/
 Daar geen roock kan vzeugd verdoben/
 Daar de Vzee vooz eeuwig staat.

Op de goede Voor-wind des Morgens.

Mat! wat weer ist! 'k heb in 't rusten
 't Water en de stercke wind
 Horen rupschen / en dat susten
 My in slaap. Laat sien! ick vind/
 Dunct my / nu een seape koutoe
 Wapend upt de Supder-hand/
 Die ons / met dit Op / dooz 't Sloutoe
 Doet passeren 't Goesche Land.
 Diert de Schoot en lost de Takels/
 Dooz de wind en dooz het Op/
 Spoed volgt nu den spoet als schakels/
 't Roer recht upt / 't Seyl ruy in ly.

Gister-

Gister-abond moestmen suchten ;
 Sepd ick niet 't souw' nog wel gaan ?
 Dit sijn nu de goede b'zuchten
 Van onf' wach'end stille-staan.

Sielen die daar hulp-loos leggen /
 't Wachten is u groote pijn /
 Leert dog wat het is te seggen /
 Stil sijn sal u sterckte sijn.   Esai. 30: 18.

Leert in als uw siel bewegen
 (Doelt gy dat uw kragten bli'en)
 Wachten op des Heren Segen.   Exod. 14:14.
 Staat : gy sult sijn Hepl nog sien.   2 Chr. 20:17.

Op 't Scheepf-wandelen.

Schipper ! na wy daar wat aten
 Dunckt my was het aangenaam
 Wat te wand'len ; daar wy saten
 Is het gang-boord nu bequaam.
 Maar matroos / als ick daar wandel
 Hoe kund gy daar dan oock gaan ?
 Ja / nu leer ick scheepsen handel /
 Dat kan t' samen wel bestaan.
 Als de Zee slegs niet verbolgen
 Al te seer deynst op en neer ;
 Gy sult voorzgaan / ick sal volgen /
 Dan ga 'k booz / en gy volgt weer.

Redzig hert ; dat gy waarderem
 Andzer gaben kunt / niet d' uw :
 Doet dat gy haar hulp ontberem
 Moet / en schuplen eenzaam / schuw.
 Doet so niet / maar byp u boegen
 Aan haar liebe repen gaat :
 Ick werd bozge booz 't genoegem /
 Dat u bep'd te binden staat.
 Gaan sy veeltjids u te bozen /
 En gy haar maar volgen moet ;

Sijt

UYTSPANNINGEN.

Sijt te vreden / want het hoozen
 Doet u dickwijls 't meeste goedt.
 Seker / Dat sal nog eens heren /
 En (hoe wepnig gy het siet)
 Gy sult leren / die u leren
 Ja gy leerts en weet het niet.
 Gy komt sitten aen haar voeten /
 En sy leren u het Goed,
 Die dan dickwijls weder moeten
 Van u leren hoe gy doet.

Op een stilte.

WEL! dat mist my; want ick dachte/
 Moeders keucken heb ick vast;
 'k Sal nog eer ick weer vernagte
 Sijn mijn Daders wisse gast.
 Dats nu uyt: En dese klachten
 Sijn onnodig tijd verquist.
 'k Wil gaan wijser sijn / en wachten
 't Vaderland dat noyt en mist.

Op de Mist tusschen

Dordrecht en Rotterdam.

DAt gaat taamlyck / dat gaat blugge /
 So matroos dat gaat al sijn /
 Dordrecht moest ons achter rugge /
 Soud'et Rotter dam opt sijn.
 Dat gaat sagjes henen-schampen /
 Beter dan het gisten dee.
 Maar wat's dit! wat dicker dampen
 Stijgen uyt de Noorde Zee!
 Waar of Rotter dam mag blijven!
 Ick en sie den tooren niet /
 Die men nothans alst te drijven
 Doorby krimpden komt / wel siet:

D

Dordrecht! dat is meed verdwenen /
 'k Sie daar oock geen toren staan :
 Dat is vzeemt! 'k sie niet waar henen
 Dat ick reys / nog waar van daan.
 't Beurt wel Vrinden / dat gy moede
 Handen na den Hemel streckt?
 En konit gy ten Hemel spoede? /
 Sig den Hemel voozu decht :
 Keert gy u dan weer te rugge /
 Om na Sodoma te sien ;
 Hemels kind! dat 's daadlijck vlugge
 Om den Hemel na t' ontblie'n.
 Dus / gy kunt geen Salicheden
 Sien wat moeyte dat gy biedt /
 En uw lust ind' aard besteden
 (Kond gy schoon) en wilt gy niet :
 Wilt oock noyt ; maar blijft verwachten
 Supde winden van Gods Geest /
 Die de dampen / die uw klachten
 Wegdrijft / en uw siel geneest.

In de wederkomst op 't uypompen van 't water.

Schrickt so niet want al dat tieren
 En dat rasen is geen nood.
 Want Matroos / (Om 't schip te vieren)
 Pompt het water door de goot.
 Watte dingen! 't kan gebeuren
 Dat als yets ons wederbaart /
 't Schijnt wy hebben re'en te treuren
 Tot ons hert sig maar bedaart :
 Dan beginnen wy te mercken
 Dat het selfde datmen vzeest /
 (Want so wonder kan Godwercken)
 Oorzaack is van vzeugd gelweest.
 Oh! mijn siel! sijt altijd stille /
 Werpt u self / en soz op Godt /

Hoe

Hoe de saacken vallen willen/
't Argst kan sijn uw beste lot.
Want wy sien maar in sijn wegen
't Upterst en het minste deel ;
Sijt dan nergens in verlegen/
Doo? gy siet sijn werck geheel.

Op de vloedt ontrent Stryen.

't **V**loepend water komt ons tegen/
Tegenwind ging 't nochtans voort/
Maar de vloed maackt ons verlegen
Nu het ancker bupten voort.
Maar wat sie ick ginder steken
Als een rijf-hoofst in de plas ;
Wel dat is al wel ekeken/
't Is het Strijfche hoofst en sas/
Konden wy die ree nog krijgen
Eer het water meer belet/
Daar liet ick het seplte sijnen/
't Is al taam'lijck voort geset.

Maarliex als 't begint te vloeyen,
Dan en ist niet altijd wel/
Als uw staat en goed'zen groeyen/
Dan ist geen gewonnen spel.
Tegen-winden kunnen deren/
Tegen-wind van Tegenpoet,
Maar al wond gy 't niet laberen/
Dan / siet / schaad u selfs de Vloet.
Volheyd kan u niet bedriyden /
In het treffen van veel qua'en /
Maar hoe dickwijls bupten 't liden
Heeft self volheyd quaad gedaan ?
Wel / wat raad ! Het se de winden
Van eeh swaren regen-spoed,
Uw siel treffen : 't se gy binden
Kunt den Voorspoed, als een Vloed ;

Strac

Strax begeeft u tot het Stry'en :
 Altijd past u vband op /
 Of in voorszpoet of in sp'en /
 Haalt het sepl noyt in den top.

Met hoog-water door Nieuwer-haven.

Dar is 't water op sijn hoogste /
 Daar is 't bloepen al gedaan /
 Sie ick naar het diepst' of droogste
 Al-om sie ick water staan.
 Dits gebaarlijk ! maar laat d' oogen
 Doorgaans na de bakens gaan !
 Want / raacht hier uw schip om hooge /
 Deerlijk wil het niet ons staan.
 Dat het water was aan 't wassen
 Steupten 't eens / wat kommer was 't ?
 Maar dat soud ons nu niet passen /
 „ 't Argst is met hoog-water valt.

Hoozt eens / schipper / Doe de bloeden
 Bloeden van Gods Woord en Geest
 Ons so vol-op niet en voed'den /
 Sijn wy doe eens droog geweest /
 't Was beklaglijk : maar Gods segen
 Telckens in een nieuwe licht
 Socht ons weer / en door die wegen
 Was 't verballen haast hersticht.
 Maar die Bloed van Gods genade /
 Moet eens op sijn hoogste staan
 (Nu kan 't minste quaat seer schaden)
 Niet licht sal sy hooger gaan.
 Hoed uw siele voor een droogte /
 Hoed uw siel zorgbuldig (Man)
 Want / nu 't water heeft sijn hoogte
 Komjer op / hoe komjer van ?
 Daar sijn / kenn ick / somtijts springen
 't Water neemt wel hoger loop/

Maar

Maar dat sijn al wondze dingen
Boven hoop / ja tegen hoop.

Op de onverfettelijke Catharren-pijn na
vele gebruyckte genees-middelen.

Te singen als boven p. 30

I.

Dat 's nu gedaan ! nu wil ick doorts gaan heen
Geduldig / in Gods saal'ge wegen treen /
En sien wat wytkomst Hy die eeuwig leeft

My geest:

I I.

'k Wil kloech sijn om / niet tegenstaans mijn pijn /
Dolveerdig in mijn plichtig werck te sijn /
Doe 'k niet mijn wil / ick wil doen dat ick dan

Nog kan.

I I I.

Sijt Gy o Heer ! met stuchwijs werck gediend ?
En gy / mijn Schaar, verschoont gy daar uw vriend
Door my / 't is weynig Lijdsaam in de pijn /

Te sijn:

22. July 1652.

Invallen op eene and're Reyse en Weder-
reysse tusschen Sluys en Holland.

Voor-by Rammekens.

Te singen als Petit Bordeaux, siet boven p. 181.

Schipper ! siet gy daar wel leggen
Dijf / ses schepen / dicht aan een
Als gejuckt ? wat wil dat seggen ?

Denck

Denck ick : of waar wil het heen !
 Laat eens sien ; 't sijn die Soldaten
 Die gelast sijn hier van daan
 Op patente van de Staten /
 Na den Briel te moeten gaan /
 Paulwicker was den briez gekomen /
 Of 't was haast u ! spoed u ! ras !
 Rustdag ! die dient waargenomen /
 Als 't eens beter komt te pas.
 's Rust-dags moesten 't goedje packen /
 Alle ding moest Rustdags schein /
 't Scheen het heele Land woud sachen /
 En de nood wel dapper neep :
 Schoon daar was geen ty om baren
 't Wagten leed geen Risco /
 Niet en kon 't geloop bedaren /
 Hoger Magt verstond het soo.
 Ist nu niet wel voort gekropen !
 Dingsdaegs wagt den wy ons Ty /
 En (siet hoe gemaklyck) lopen
 Haar by Rammekens verby.
 Hoor eens : Schipper ! all' ons dagen
 Moetmen na der winden Heer,
 En sijn sterckte plichtig vragen,
 End' Hem soecken eben seer.
 Maar den Dag der gaderingen /
 Sonder Nood-of-Liefde-dwang
 Niet versumpen ; dog ons dingen
 Schicken tot den Rust so lang.
 Daar hoort sterben tot ons leven.
 Als den Segenaar 't gebiedt /
 Kan oock Stil-staan segen geben.
 Rustdag woelen vordert niet.

Pl. 105. 4.

Als Sluys weder in het oog quam.

Te singen als Hoveerdig overmoed &c. fiet bov.p. 36.

I.

Nu op! mijn Geest / waart gy eens stomp / eens
traag / eens droog.

Nu moet gy versen dichten.

Want siet! het liebe van u siel komt u in 't oog;
Daar 's Sluys die u verheugd' en gy wel plag te stigten.

II.

't Genaken van dat liebe daar ons 't hert na trecht

Doet ons de Geesten leven;

Men weet niet / dan die 't voelt / hoe sterck 't beminde
wecht /

En kan den Minnaer, t'jans verzwackt / weer krach-
ten geben.

III.

'k En wil niet twijffen Heer, of so u maar mijn siel
kond na den eytsch beminnen /

A minde met die min die u aan 't krupte hiel;

Die kracht gaff my oock kracht om 't swaarste te be-
ginnen.

IV.

Brengt my dan dicht by u / ende u brenge dicht by my /

Op dat ick u mag voelen;

Off immers sien / en so verwackert werde: by

Noyt dat ick van u wijck / of enigfins verkoele.

V.

En als gy dan dat Goed, het eynd van mijn geloob /

Komt dicht by my brengen

Maacht my daar tegen heel vooz' swerelts singen doob /

En leert my Hemelsch sang, met aardsche dichten men-
gen.

Op

Op de Stilte in 't S W I N.

Stem : Andromeda, liet boven p. 41.

I.

S Ag ymand stiller weder ?
 De vlaggens hangen neder /
 Het sepl en doet geen boet /
 En al den doortgang komt ons van den tragen bloed!

I I.

Dat gaat so sagjens drijben /
 't Schijnt dat wy ste-bast blijven /
 't Verwiffelt nauwlijcx stand ;
 Plus was 't Cassandria , en nog is 't al Cadfand.

I I I.

't Schijnt dat het schip om hoog-licht /
 Juyft nu my Slays in 't oog-licht !
 En ick in hoop dus hang ;
 't Is lang/maar nu 'k verlang / nu is het eens so lang!

I V.

't Mag wel verlangen beten /
 Want als ons siel de beten
 Van 't Sal , en nog niet lijdt
 Dan niet verlangen/ schijnt / verlangen wy den tijd.

BRUYLOFS-GESANG

Om op voorval van een Christen-huwlijck
 gesongen te werden.

EEN LIED ; te singen op een freest
 Daar Heyl'gen singen in den Geest ,
 En singen met haar sielen.
 Daar menschen Jesus Beelden sijn :

Z 2

Daar

Daar leck're spijs / nog dertle wijn
De sielen oberbielen.

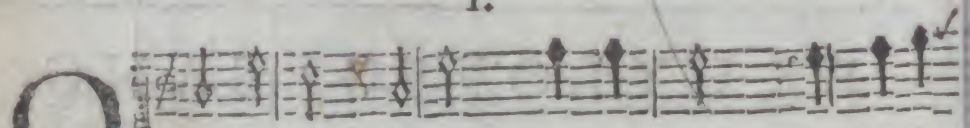
Daar menschen ware Koon'gen sijn /
En heerschen ober spijs / en wijn /
En bupek / en tong / en lusten :
Hen gebend' pder niet te veel /
Op dat het kostelijckste deel
In 's Hemels Min soud rusten.

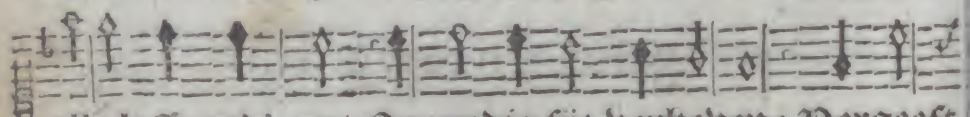
Die 't vleesch en sijne lusten boet
En 't lichaem sonder breefe boedt /
Roep dooz den Sang sijn ramp niet.
't Alwetend oog siet alles dooz ;
Maar (dampig bzejn !) 't genaden-dooz
En hoozt dooz sulck een damp niet.

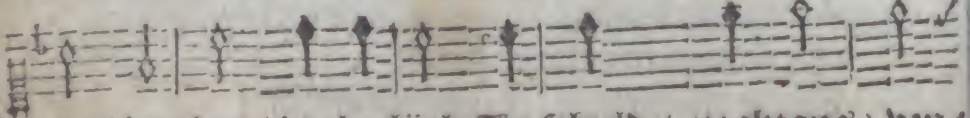
Hy hoozt dooz sulcke dampen / maar
Den Singer is een Lasteraar
In sulcke supbere oozen.
Den groben geest van dranck / en spijs
Schent / daar Gods Geest singt / maat / en wijs /
En steurt der Heyl'gen Chozen.

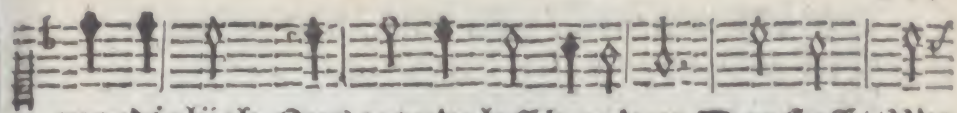
Te singen als / Hoe schoon licht ons de Morgen-ster.

I.

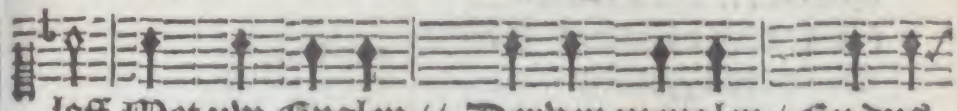
O Heylig! Heylig! Heylig Heer! Die boden

 alle loff/ end' eer/ Onepndig sijt verheben : Dergeest

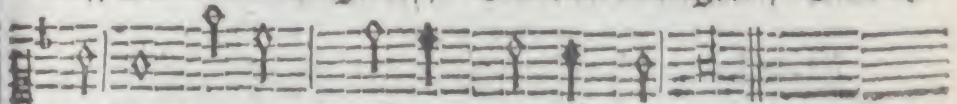
 ens dat wy (walgelijck In schuld / nochtans) byp-
moes

moediglijk Ons tot uw loff begeben. Dat stoff // Uw

loff Met uw Englen // Derben mengen / En dus

veplig Roepen / Heylig ! Heylig ! Heylig ! :

I I.

Gy sijt / Heer self uw Heer lijkheyd,
 En dies en krijgt geen weerdigheyd
 Van tongen / die H singen.
 Het is de Heerlijckheyd van 't Stoff /
 Haar aardfche herten met Uw Loff
 Ten Hemel in te dzingen.
 Loff sy // Hem die
 's Hemels staten // Woud verlaten /
 End' deef' Arde
 Met den Hemel heplfaam paarde !

I I I.

Ep ! was onf' hert en tong bereyd /
 Om d' onbegrepe Majesteyt
 Met d' Englen upt te fchatren !
 Wy kennen nu geen Helicon ,
 Maar fnacken na de faal'ge Bron
 Van 't Heplig Bloed , en waten,
 Dat Bloed // Ons boedt /
 En die fpringen // Altijd bzingen
 Nieuwe Geelten,
 Tot Genaad'-en Glori-feeften.

I V.

Komt / Heere , met Uw Glory dza !
 Hier houden wy het in Gena ,
 Soud Glory nog te broeg fijn.

UYTSPANNINGEN.

Dat dan nog feest / nog sang / nog bzeugd
 Ons anders dan in u verheugt /
 Dat sal ons hier genoeg sijn.

O Son !, dien Bron
 (Die ons in den // Aanbang minden/
 En weer branden
 Doet) dien heylgen wy Offranden.

V.

Hier hieren wy het Bzeugde-Feest
 Van TWEE, die Lichaem / siel / en geest
 En Echt te samen mengen.
 Trecht ons' hert tot H op / bereyd
 Om all onf' uytgelatenheyd
 Tot H alleen te bzingen.
 Gy wilt // Heer mild
 Vol van deugden // Sijn onf' vreugden ;
 En dan smaden
 Wy all 's wereldds dert'le paden.

VI.

O Heilig Vader ! die den Echt
 Gestelt hebt / als den mensch oprecht
 En bleckeloos H cerde.
 Alw trouwe goedheyd loben wy /
 Die deser droef heyd in soe bly
 Een Huwlijcks-bona verkieerde.
 Hoe soet // Is 't goed
 Van twee herten // Die haar smerten
 t' Samen dragen ;
 End H tot haar heyl behagen !

VII.

Haar herten bond Gy t' saam in d' Echt :
 Soo wilt oock beyder siel oprecht
 In Jesu t' samen-boegen.
 Sijt Gy haar Heyl, haar Troost, haar Goed ;
 En dan haer sielen magtig doet
 Sig daar in vergenoegen.
 Alw Heyl, Sp't seyl /

Om

III. DEEL. IV

Om u Hoogte „ Hyt deef' droogte
Te Bebaren
Tot den trouw der Englen-scharen.

V I I I.

Laat Hy uw volck de heyl'ge pa'eu
Des waarhepds leeren in-te-gaan /
En stichten met sijn boozgaan.
Sy lichtte met haar troost de swaert
Van 't werck / en met den trouw gepaart /
Ga onder d' andze booz-aan.
Dat Hy , dat Sy
Als twee Lichten „ t' Samen stichten /
End in 't bloepen
Van Alw liebe Zyon groejen.

P A U S E.

I X.

Heff op / onf' siel / heff hoger op!
Heff all uw geesten in den top /
Creck hoger op uw snaren.
En stuyr uw Psalm , uw Dreugde-stem /
Van Cana na Jerusalem ,
Daar Godes Soon gaat paren.
Daar 's stoff // om Loff
's Heren wijshepd // Die ons wijs leydt /
Toe-te-singen
Met de schaar der Hemelingen.

X.

Der Englen schaar (soo sonderling
In wijshepd) met verwondering
Na soo een hogen top sien. 1 Pet. 1: 12.
En souden wy van d' Echt , (gelijk
Des Hemels salig Huwelijch) Eph. 5: 31. 33.
Na dit geheym niet opsien?
Siet daar // Dat paar
Was booz desen // Twee in wesen /

Een ist heden :
 Soo is Jesus met sijn leden.

X I.

O ! onbegrijpelijk Beslupt !
 Wie ducht de diept' en hoogten uyt /
 Van sulcke seldsaemheden ?
 Gods Eeuw'ge , Een'ge , Heyl'ge Soon
 Verlaat sijn Eeuw'ig Erref-Thoon /
 En paart sig met sijn Leden.
 Hier paart // Hier gaart
 Wolck en Luyster , Licht en Duyster
 Dood en Leven :
 't Stoff wert Hemel-hoog verheven !

X I I.

Wie acht te recht d' on-saalge ramp
 Van onse sielen / als den damp
 Van sond' ons had benebelt ?
 Den luster van Gods Beeld verdooft ;
 Van 't Eynde-loos Vol-op berooft ;
 In slaverny geknebelt :
 Hier lust , Daar Rust ,
 Goed en baten // Ampt en staten /
 De'en ons draven /
 Snooder dan lijf-eygen slaven.

X I I I.

Geen voeglijk deugden-kleed (den cier
 Van 't reedlijk schepsel) maar den swier
 Van d' ydelheyd ons dechte.
 Geen Hemelsch Manna , maar den drass
 Van leckre spijs en dranck / tot straff
 Meer / dan tot voedsel strechte.
 Maar oh ! // Maar oh !
 Onse schulden // (Die verbulden
 't Eeuw'ig oordeel /)
 Bluschten dan nog 't wereldsch voozdeel.

Dit

XIV.

Dit sag des Hemels Goedicheyd
 Erbermend' aan / en seyd ; daar leyt
 Mijn Heerlijckheyd , mijn aan-sien :
 'k Verdupster al mijn Luyster / end
 Neem 't Beeld aan van die 't Mijne schend' /
 En wil hem 't Mijne weer aan-bien.
 Hy duld // Ons schuld /
 En doet dagen // 't Wel-behagen
 Dat ons banden
 Slaackt / end' ons in Min doet branden.

XV.

Hy toont ons in sijn Beeld , het Beeld
 Daar 's Hemels deugd volmaect in speelt /
 In Nedricheyd , in Oortmoed ,
 In Maricheyd , in Reynicheyd ,
 Die Godes wil , in all' bereyd /
 Gehoorzaam tot de dood doet :
 Die 't sacht // Die pracht /
 Ampt en staten // Goed / en baten
 Hond versmaden /
 In soo heyl'ge Deugd-gewaden.

XVI.

Hy maectt ons met sijn Rijckdom rijck ,
 Tot kindren van sijn Koningrijck ;
 En sig tot onse spijsse.
 Op dat ons' Ziel in hoogen moed
 En door soo saalgen spijs geboed /
 Soud wandlen na sijn wijsse.
 Met Deugd , Met vzeugd
 Hy ons' Naacktheyd , En mismaacktheyd
 Rijck bepeerelt ;
 Trots de pracht van d' ydele wereld.

XVII.

Waar is die Ziel / die wel besind
 Niet ydelijck geloost / maar mint ,

Maar hert en Wil ten Echt brenge ?
 Die wereld end' all om Iesum haat ;
 Dien lust , en sin om Iesum laat ;
 Dien Iesus recht te recht brenge ?
 Hy hoort / Geen woord :
 Maar sijn stappen // na te trappen
 Sonder uyt-spat /
 Is in desen Echt de Bruyd-schat.

XVIII.

Des Heylgen Iesus salig Beeld ;
 d' Onsaalge sielen meed-gezeeld /
 Is al haar vreed' / haar leven.
 Wat sal / (O mensch) dien yden roem
 Van vryheyd van den Dood en Doem /
 A / buyten dit Beeld , geven ?
 Als gy // On-vry
 Dooz de kluyf-stre // Van uw dyp-stre
 Lust / niet breecken
 Wilt / en in die Dood blijft steken.

XIX.

O ! Jesu ! Heylig' Heyligheyd,
 Der Heyligheden ! Suyverheyd !
 En wesentlijcke Goedheyd !
 Wy suchten naar uw Bloed ; om dat
 Uw Geest (ons een'ge sielen-schat)
 Ons leven in uw Bloed leyt.
 Wat soud // Ons 't stout
 Tot A komen // Kunnen vromen /
 Was dit Leven ,
 Ons niet dooz uw Bloed gegeven ?

XX.

O ! Heylge Jesu ! dien de lust
 Tot onse rust uw eygen rust /
 En Heerlijckheyd deed berben :
 Geen lust ons lust / van uwe Lust.
 Ons hert noyt dan in 't uwre rust.

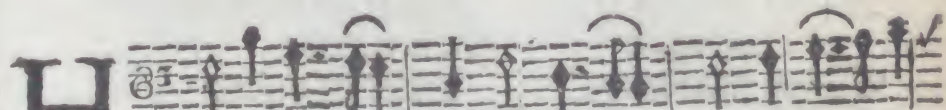
Doet

Doet onsen wille sterven,
 Zoo sal // onf' Al;
 Wil en sinnen // Treck en minnen /
 Hoop / en Dzesen /
 Niet / off enckel JESUS, wesen.

Kinder-Lijck van
HENRICUSSALDENUS,
Soontje van
D. GUILJELMUS SALDENUS
en
ANNA BAERLE.

Overleden den 14. Mey 1666. oud 8. maanden.

I.

H Enderickjes Soete blickjes / Herte-strickjes

 Hadden 't hert Van de Vader, En (kon 't nader)

 Van de Moeder, Zoo verwoert /

II.

Dat sy stonden // Dast gebonden

May

Man de bonden   Van sijn oog.
 Mit ontglipten //   Mit ontslipten
 Hy / en gaf sig naar om hoog.

III.

Om te schijnen //   Onder sijne
 Cherubynen   In het rond /
 Daar het Geesje //   Salig weesje
 Niet en is dan tong en mond.

IV.

Om de repen //   Te geleen
 Die hem 't schrepen   Van dit Dal
 Haast ontleeren //   En bereeren
 Met hem sullen 't eeuwig Al.

V.

Siet daar speelt hy //   Du / daar queelt hy /
 Daar verbeeldt hy   D' Heylicheyd.
 Siet daar blinckt hy //   Du ; naar drinckt hy
 's Hemels dranck in eeuwichheid.

VI.

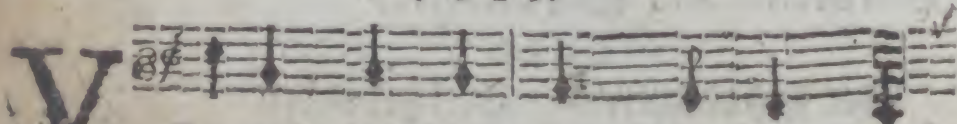
Inden hoogen //   Slaat hy d' oogen
 Onbedzogen   Na bene'en /
 En vol wonder //   Siet hy onder
 Al dit tranen-dals geween.

VII.

Die sijn Hoeder,,   En sijn Moeder
 Waren / doeder   Alder-slag
 In sijn vleesje /   Was en 't Geesje
 Nog in 't lichaams-grafje lag.

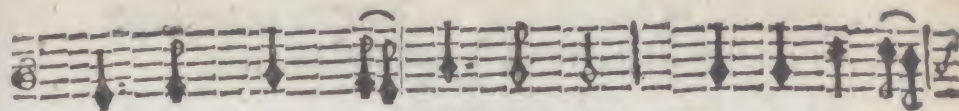
Kan mede gefongen worden op de volgende wijs.

VIII.

Rouwe! seydt hy / Man! wat schrept gy!

Daar

Waerom beydt gy Niet de tijd / Dat gy na de

Christen-dade' Hier in ruste by my sijt!

IX.

Slaat uw' oogen //	Maar om hogen?
Daar sy vlogen	Dooz 't geloov.
En uw deugden //	By dees vreugden
Sijn niet meer dan d' eerste schoov : Rom. 8. 23.	

X.

Hier en schreytmen ;	Siet ! hier reptmen
Hier verheydtmen	Met gesang
't Hemels daden ,,	En genaden,
Sonder eynden eeuwten lang.	

XI.

Hier verlustmen //	Sig / en rustmen
Weytmen / kustmen	Geulwiglijk ; Cant. 1:2. 8:1.
Juygtmen / singtmen / Danstmen / springtmen	
Dauids dans volmaachtelijck.	2 Sam. 6: 14.

XII.

Des versacht gy //	Al u klagt by /
Juygt / en lacht by	In het Heyl.
Dat dooz hopen ,,	Gy belopen
Moet / en ick soo vroeg beseyl!	

XIII.

Maacht uw hand'en //	Herte bande
Werelds banden	Dy / en rasch
Sult gy inde //	Dyheyd binde'
Die wel eer uw kindje was.	

XIV.

Na de paden //	Der genaden
Dooz te waden	Tot het Goed /

Tot

Tot de Waarheyd,, Die de klaarheyd
 Van uw licht my scheem'ren doet.

X V.

Maar mijn oogen // Die nu't hogen
 Sien / gedogen 't laag niet meer.
 Segt dan tot my // Blijft daar / tot wy
 Komen / maar komt gy niet weer.

*Op eenen dien tegelijcke twee
 Drinckbekers in't Sacrament gebo-
 den wierden.*

En Siel upt duysend bitterlijck bedroeft/
 Mengt 's Heren-brood met tranen upt haar oogen/
 En siet ! terstond sijn (meer dan sy behoeft)
 Die wedersijds haar dranck te geven pogen.
 Dat is niet breeemd / want 't brandend vier van Min ,
 Dat d' Alembijck van d' ogen so doet druppen /
 Verteerde 't hert / so geen verquicking in
 Dien blam gestort / de kragten t' saam deed kruppen :
 En als die twe uptgieters al het Dat /
 Dat 't hert bebogtigen soud / upt doen bloeyen ;
 Ist' breeemd dat Die het al behoudt , dat Dat /
 Ter 't droog verstaaft / met Hemel-vocht wil sproeyen!
 Die mensch (ick sie 't) heeft / wat hy heeft / vooz Godt
 Sijn Ziel / sijn Lijf / sijn vocht / ten laatsten drop toe :
 Soud niet den Bron des Goedts sijn Gracy-lott ,
 In dubbel maat / weer rijssen doen ten toe ?
 Maar Hemel ! wat is 't Wesen oher-rijck
 Mit Wien het All // en Die alleen van 't sijn leeft !
 En wat die Goedheyd onnaspeurelijck /
 Die vooz een enkel water dubb'le wijn geeft !

Hoymaand 1660.

Ge:

G E L O O V.

Gerardus ging op verre reyse / en seyd
 Ick wil de Brieven aan mijn zorg bevolen
 Met zorg te recht bestellen ; want verbeyd
 Dat dan de Mijnen minder sullen doolen.
 Gerard ! gy doolt / want / wacht gy Danckbaarheyd ;
 Van die gy nu haar brieven draagt ! die lieden
 En sult gy (veel licht) nimmermeer 't beleyd
 Van uwer brieven overdragt gebieden.
 En al gebood gy 't : veel-licht sullen sy
 Niet weten , of so lange niet gedencken,
 Dat hen van u dien dienst bewesen zy /
 Om weder-dienst booz uwen dienst te schencken.
 En schoon het wierd gedacht meent gy die Deugt
 Van Danckbaarheyd in yder so te binden /
 Dat g' u daar op zorgloos verlaten meent ?
 Gy doolt Gerard , en bouwt op ydele winden.
 'k En dool seyd Gerard , want als ick mijn zorg
 En moept bestede / in 't dragen veler brieven /
 In trouw / werd EEN (ick weet) booz allen borg /
 Dien na sijn Will my kan , en sal gerieven.
 Dees doet het Al booz sijn Voorzienige Hand.
 Ick sie op swacken Mensch / nog ydel leven /
 En off de gansche Werld mijn dienst in 't sand
 Schreeb' / Dees sal sijn geheugnis niet begeben.
 By Hem licht van mijn goet-doen 't wisse loon.
 Dat hangt aan geen danckbare of ondankbaren.
 Die my de Trouwe-Liefde heeft geboden /
 Sou Die sijn Lieve-Trouw my niet bewaren ?
 Daar op slaap ick gerust ; 't is waar mijn oog
 En siet hem niet maar kan hem wis betrouwen :
 By is ons tijdelick gesicht te hoog ;
 Dat is den onzichtbaren aan te schouwen.
 Dat hulpelijck gesicht en reuyde ick niet

Dooz alle diere tegenwoordigheden;
En sal mijn steunsel sijn / als gy my siet
Mijn Dienst (so 't schijnt) onbzuchtbaarlijck besteden
Op dit Geloov wy laten land en magen/
Op dit Geloov wy alles duldig dragen.

Eynde van het derde Deel.

J. van LODENSTERN
UYTSPANNINGEN,
I V. D E E L.
Behelsende eenige
BOET-DICHTEN.

MICH. 6: 2.

*Hooret, ghy bergen, den twist des H E E-
R E N, mitsgaders ghy stercke fondamen-
ten der Aarde.*

T R E U R - L I E D

Over den

Hollandschen Inbreuck der Wateren in den
Dortsche VVeerd.

Geschied den 31. Decemb. 1658.

Stemme Lachrimæ: siet boven p. 219.

I.

Treur Nederlandt! Treur Nederlandt!
Daar 's nu de lang-gedzeggde wzaack /
De wee'en van 't barende besluyt / de smaack
Van 't nakend Oordeel:

O! welig Lant! O! weeldzig Lant!
In lust en dertelheyt versmoort.
O! Lant! lant! lant! staat stil en hoort Gods woort
Nog tot uw voordeel.
God spreekt sijn Wijngaard aan:
Welck wat heb ick niet gedaan
Tot u Heyl // Tot u Heyl // Tot u Heyl?
'k Was het die u vreed' /
En u voorspoet meed'
Sonder maat uyt-spruyten deed'
Mijn woord ick tot u droeg
Dooz mijn knechten spaad en droeg /
Tot die stroom // Tot die stroom // Tot die stroom
't Kundige gemoet /
Deckte met een bloet
Als het bocht den afgrond doet.
De dooze wildernis moest geben
't Water ten Leven:
Daar sprong / daar sprong een Heyl-forsgeyn
Dooz woeste dzeben.

Na 2

Den

Den Hemel stozted' u in 't dagen
 Siel-soete blagen :
 Hooz Hemel! hooz ! nog heeft mijn volck
 Geen vrucht gedzagen !

I I.

Hooz Hemel ! hooz ! // Hooz Hemel ! hooz !
 Sy hebben 't saligende bocht
 Soo dierbaar / met mijns herten bloet gekocht /
 De sielen Balsam ,
 Hooz Aerden ! hooz ! // Hooz Aerden ! dooz
 Den wasem van haar lust geweert ;
 Ja dooz 't vergif van 't bleeschlijck hert verkeert
 In bitt'ren Alsem !
 Gaf ick hier soete vreed' ,
 Heb ick haar in Goud gekleedt ;
 Al mijn goed // Al mijn goed // Al mijn goed
 Al dien overbloedt /
 Al dien overbloedt /
 Stoochten maar haar'r lusten gloet.
 Dus 't oog verblint en siet
 Waarheys heyl'ge krachten niet.
 Ja mijn Huys , (ja mijn Eer //) dat wel eer
 Was haar vasten supl /
 Tegen sonden buyl /
 Is haar nu een Moorders kuyt.
 Dies wil ick Aard en Lucht betupgen
 My tot getupgen ;
 Mijn volck / mijn volck wil nog haar hert
 Tot my niet buygen !
 Ja wil den Hemel hoozen laten
 Van die my haten ;
 Mijn volck , mijn volck niet meer en is !
 Ich sal 't verlaten.

III.

Treur Nederland ! , , Treur Nederland !
 Al my ! wat hooz ick hooz gejalp ?

Wat

Wat dondert daar ? wat ruyfcht daar ? als den swalp
 Van groote watten ?
 Daar 's nu fijn hand ! 't Meepz breekt fijn bandt/
 Den Afgzond berft ter flupfen uyt/
 En doet ons 't pflyck fchaterend geluyd
 In d'oozen klatren.
 Wat breefelijck gekerm
 Roept tot Godt ? erberm ! erberm !
 Kom / kom / kom ! Klock en trom // gaat'er om/
 Alles is in roer/
 Koopman // Burger / Boer ;
 Want den froom // Deekt hups en Boom.
 De lucht fplijt van 't geloep/
 En 't geblaar van halff en Roep/
 Sie ! fie daar // Sie ! fie daar // Sie ! fie daar
 Steeckt'er een den kop
 Mt de golven op ;
 D'ander fmoort in 't doodlijck fop.
 Dat kostelijcke Hollandsch Luft-hof
 Is al den Luft off ;
 Daar onlangs 't Dee noch weyden ging/
 Der Diffchen Luft-hoff.
 Daar dondert nu de ftem des Heere
 Op groote Meeren
 Daar 's Noachs eeuw ! Siet uws Boog aan
 O ! Heer der Heeren.

IV.

Creur Nederlant ! ,, Creur Nederlant !
 Die watten fijn niet dan den drop
 Mt d' Aembijck van Godes toorn : den top
 Staat noch te wachten.
 Dzinck welig Lant // Dzinck weeldzig Lant
 De bloeden van fijn Woord en Geest
 In oberbloet : Dast / bid / bekeert , en vzeest
 Noch droever nachten.
 Een ftercken tranen-bloedt

Na §

Blafch

Bluscb in u der lusten gloedt.
 In het hert // Dorig hert // Tochtig hert
 Daer het boose leeft /
 En niet anders leeft /
 Verstrick al wat adem heeft.
 Een STROOM KOMT VAN OM HOOG
 Wee my ! van 't gerupsch ! Mijn oog
 O ! mijn oog ! // O ! mijn oog ! // O ! mijn oog
 Daalt van heeten traan /
 Daalt van heeten traan !
 Hier moet Leegt en Hoogten aan !
 't Gebulder sal de naaste Landen /
 En verre sanden
 Den galm doen hozen ; maar den slag
 Op ons doen stranden.
 Dan sal den hooger Ceder leeren
 Den Ceder leeren
 Aan ons / wat dertien hoogmoet is /
 En sig bekeeren.

V.

Magtige Godt ! O ! Rijke Godt !
 Siet aan dat arm geplundert volck /
 En laet uw Geestes grondelose kolck
 Haar siel besproejen.
 Geev haar een lot // een beter lot ;
 Een huys dat fundamenten heeft /
 Een lant dat daar 't booz geen in-wat'ren beeft
 Eeuw'ig sal bloejen.
 En alst u dan besjaagt
 Dat dien dag des Heeren daagt /
 Duystre dag ! // Donckere dag ! // Bittre dag !
 Dag vol ongebal !
 Dag vol ongebal !
 Dien 't besluyt eens baren sal ;
 Den Vijge-boom niet bloept /
 En den Wijn-stock niet en groept /

En

En 't geschal // Runden a!, Apt de stal
 Dooz der Krijgers handt/
 Wreedelijck vermant
 Sal gerooft sijn of verbrant :
 Laat dan de Beeckjens der Rivieren,
 Soete Rivieren
 Des Heeren stadt // Des Heeren stadt
 Met vreugden cieren.
 Laet dan op nieulos een morgen dagen
 Op nieulos eens dagen /
 Als sond' en sondaars sijn verstormt
 Dooz sulcke blagen.

TRAJECTINA STRAGES,

Oste de

Nieuwe Gracht ontboomt.

D E tijd van sebentig of tagtig jaar Had ons de

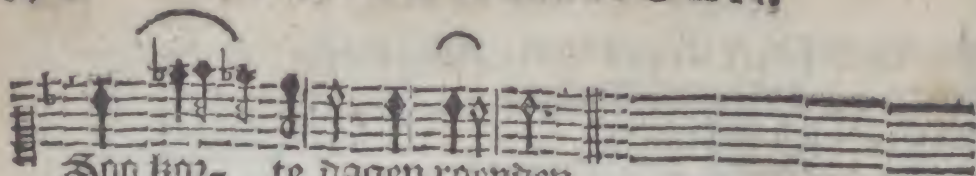
Nieuwe Gracht in 't groen gestelt! En siet de tijd van

seven dagen maar/ Heeft Boom en strupck en al-

les neer gebelt : 't Geen lange jaren groep-den /

Na 4

So

Soo ho- te dagen roepden.

Wat (Mensch) ist dat ulx bozst dus swellen doet ?
 Zijn 't lang-vergaarde scharren ? ist de stoet
 Van magtig Maagschap ? prikelt u 't gemoet
 D' aalouwe stam, en ober groot-baers bloet ?
 Die lange jaren praalden/
 Wel in een nachtje daalden.

Een goet besluyt na rijper overleg// t. w. der
 Bebolwercht met een Vaderlijke straff/. Overheden.
 Dat rupmden alle tegenstanden weg/
 En kaptten 't al als met een zepsen/ aff :/
 't Dee dicke boomen beven/
 En koften veel er leven.

Dat is den schets van Goddelijcke Magt,
 Door hoger hand in 's wereldds heerschapp
 Gedrukt / die 't al opt magtig t' onder-bragt/
 Die met een woord veel stammen op een rp
 Van telg en looff ontbreemden/
 En velden maackt tot Beemden.

Ten Oozen / gy verachters van dien glans,
 Hertneckig' / ongehoorsaam' / harde / wacht/
 A hals / want die het aan de Boomen thans
 Besoect / toont wel aan u (des noot) sijn magt.
 O menschen kent u Goden ;
 En swicht booz haar geboden.

Maar kan die Hoogheyt dit / die in dit vleesch
 En swachheyt leeft in onse Menschlijckheyt.
 Die tot haar Hepl erkent een hoger vrees'
 En daer op steunt : tot wien de Godtspraack seyt
 Als Goden sult gy leven,
 Als Menschen d' adem geven ?

Wat wonder dat des Heeren Overmoet,
 Als Hy in kracht sijn stemme hoorzen laat/

Het

Het woefte Bosch van Kadesch lieben doet/
 En wat daar leeft met nare schzicken staat ?
 En Beecken set met Boomen ,
 En Boffchen maackt tot stroomen ?

Vreest dien : Sijn geessel komt en treckt vast voozt/
 Het gaaf geboomt wert vast aan 't herte kranck/
 En bupgt sijn telg / het jonge rjss vast smoozt/
 En 't steunsel is niet dan een baltaard-ranck. Jer. 2:21.
 Een steunsel dat slegs 't oog boedt/
 Een steunsel van ons hoogmoet.

My dunckt ick hooz 't besluyt des Wachters koomt/
 En hacht/en kerft/dat 't knerst door vleysch en been.
 De lieden gras / de Goden zijn 't geboomt.
 Boetveerdig bid ! Of anders onder een
 Soo raacht den hoogsten Ceder
 Met 't lage boomje , neder.

O ! Goden wacht u hals ! u Hoofst ! u Kroon ;
 't Gemeen besluyt en spaart de Grootsten niet :
 Maar trest wel meest dat 't opperst staat ten toon.
 Die komen (Goden) komen om 't gebiet.
 En Diefse sendt verheven,
 Wil Boomen leeren beven.

Maar 't Heylig zaat , het spruytsel sonder acht
 Verwaarlost / sal doorz aller Boomen val
 Sijn schoz en doze hout quyt gaan ; maar in kracht
 Bewaard / ontwozteld' en verplanted' sal
 Tot Sijn lof elders groepen/
 En heereijcker bloepen.

23. Lou-maand 1659.

N a r

Den Medicijn- meester

DU C- d' ALBA,

Oste

Den geessel der Nederlanden ter genesinge.

Ioh. vanden Sande Nederl. Histor. Lib. I.

Den Raatsh. Franciscus Franck verhaalt, hoe hy in sijn kintsheyd in den jare 1564, of 1565. en soo lange voor de aankomste des Hartogen van Alba, op de Merckt had horen singen een liedeken van vele versen, verhalendede weelde die doen in Nederland was, en de overdaadt gepleegt in alle wellusten van dronckenschap, kledinge, en andersints, daar van het slot of weervers van elck Versken was altijds,

Ons Patroon van Alven
Sal u met sijner salven
Bestrijcken alsoo wel.

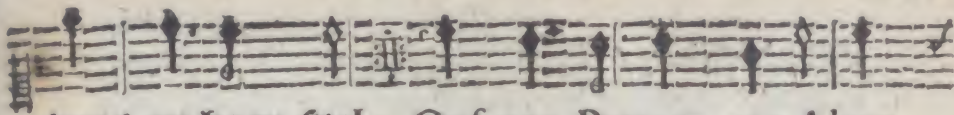
En daar na

Duc- d' Alva als een recht Doctoor heeft de Nederlanders met scherpe medicijnen genesen van hare brood-dronckenschap, dog haar gegeesselt met een yfere roede daar mede hy het bloet van ontrent 18000. menschen door Beuls handen vergoten heeft.

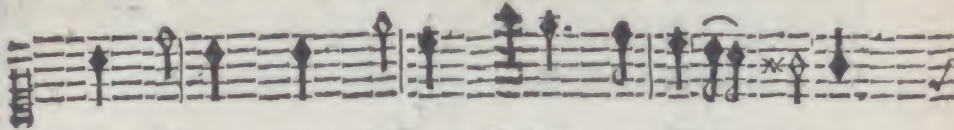
Stemme: Bonen plucken.

I.

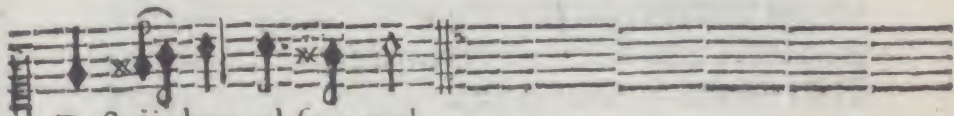
Doe't Land in dertelheden Vast speelden son-
der quel / Doe songmen haar in vreden Dit weer-
der

bers op haar spel: Onf goe Patroon van Alven

Van Alven, van Alven, Sal u met sijner falven

Bestrijcken al-foo wel.

I I.

Zoo lang scheen 't boozspooch logen/
 Tot dat de weeld sijn sat /
 En 't Goddelijck gedogen
 Een walg van dulden hadt:
 Doe quam Patroon Duc d' Alve,
 Met bus / en doos / en salve /
 Doe quam Patroon Duc d' Alve,
 Met swaart / vier / galg en radt.

I I I.

Nu sie 'k den ouden door-gangh
 Van weeld en wellust aan;
 Dies laat ich op dien booz-sang/
 Dien selben weer-sang gaan.
 Een andere Duc d' Alve,
 Duc d' Alve, Duc d' Alve,
 Moet u met sijner falve
 Bestrijcken, sal 't wel gaan.

I V.

Doe sagmen van het Goeden
 Pawelijcx een beekje gaan /
 Daar nu de volle vloeden
 Van Gods weldaden staan.
 Een andere Duc &c,

Goud

V.

Goud silber / Kostlijckheden/
 Hups / achers wel gelaan/
 Den Hemel afgebeden/
 Legt gy ter wellust aan.
 Een andere Duc &c.

Hof.2:7.

VI.

Doe satmen in het duyster
 Ging onbekende pa'en ;
 Nu leert des Waarheyts luyster,
 A in Gods paden gaan.
 Een andere Duc &c.

VII.

Den luyster der genaden,
 Die 't Al verbaast doet staan
 In kracht tot heylge daden/
 Legt gy tot ontucht aan.
 Een andere Duc &c.

VIII.

Nu kunt gy 's Heren reden
 In oberbloed verstaan :
 Maar siet ! in dertelheden
 Steecht u de walg daar aan.
 Een andere Duc &c.

IX.

Nu kan u d' onlust sluyten
 Het hert met bet belaan/
 En Waarheyts kracht daar buyten,
 Moet laas ! daar buyten staan !
 Een andere Duc d' Alve,
 Duc d' Alve, Duc d' Alve,
 Moet u met sijner salbe
 Genesen, sal 't wel gaan.

X.

Het soere juck te dragen
 (Der andzer onbelaan)

Daat

Laat g' u niet behagen/
 Maar wilt in vryheyd staan.
 Een andere Duc d' Alve,
 Duc d' Alve, Duc d' Alve,
 Moet u met sijner salbe
 Dat leeren, sal 't wel gaan.

X I.

Op wilt u aartsche leden
 Niet doen na 't leven staan/
 Maar groept in vleeschlijckheden
 Dooz 't Geestelijck vermaan.
 Een andere Duc d' Alve,
 Duc d' Alve, Duc d' Alve,
 Moet u met sijner salbe
 Versterven, sal 't wel gaan.

X I I.

De Bannen en de Vloeken,
 's Lands doodelijck benijn/
 En wilt g' nu niet zoeken:
 Hoe sig het Land verquijn.
 Een andere Duc d' Alve,
 Duc d' Alve, Duc d' Alve
 Moet u met sijner salbe
 Die wijzen, sal 't wel sijn.

X I I I.

Alw wyede Spotternyen,
 Op 't vziendelijck Vermaan/
 Moeten sy duldig lij'en/
 Die in Gods vrese staan.
 Een andere Duc d' Alve,
 Duc d' Alve, Duc d' Alve
 Moet u met sijner salbe
 Doen swijgen, sal 't wel gaan.

X X I V.

Wie weet wat dertelheden
 (Richt g' een Maaltijd aan)

Dan

Van pracht en leckerheden
 Op tafel moeten staan.
 Een andere Duc d' Alve
 Duc d' Alve, Duc d' Alve
 Moet u met sijner salve
 Vermag'ren, sal 't wel gaan.

X V.

Uw sucht na leckernpen /
 Na vreemde spijs en wijn /
 Den Hemel niet te lij'en
 Eyscht vreemde Medicijn.
 Een andere Duc d' Alve,
 Duc d' Alve, Duc d' Alve
 Moet u met sijner salve
 Genesen, sal 't wel sijn.

X V I.

Dat maten-lose truppelen
 Op 't matig snaren-gaan/
 Dat Christe-lose huppelen
 Eyscht andze maat-te-slaan.
 Een andere Duc d' Alve,
 Duc d' Alve, Duc d' Alve
 Moet u met sijner salve
 Bestrijcken, sal 't wel gaan.

X V I I.

De Pracht in uw gewaden
 Van Goud / sijd / en satijn /
 Daar meed gy gaat beladen
 Moet af-gelichtet sijn.
 Een andere Duc d' Alve,
 Duc d' Alve, Duc d' Alve,
 Moet u met sijner salve
 Ontlasten, sal 't wel sijn.

X V I I I.

Dwaes sijt gy in 't ontbloten
 Van dat en schaamt en pijn

Hra-

H raden / dat gesloten
 En wel behuyft moet sijn.
 Een andere Duc d' Alve,
     Duc d' Alve, Duc d' Alve,
 Moet u met sijner salve
 Besinnen, sal 't wel sijn.

X I X.

My deert dat so veel seeren
 H 't aansigt altemaal
 Met plaast'ren doen onteeren;
 Een goeden Meerster haal,
 Ons goe Patroon Duc d' Alve,
     Duc d' Alve, Duc d' Alve,
 Sal u met sijner salve
 Wel helpen van die quaal.

X X.

Gy knevelt u in boeyen.
 Van linnen en van kant /
 Die kommerlijck vermoepen
 Uw armen en uw handt.
 Een andere Duc d' Alve,
     Duc d' Alve, Duc d' Alve,
 Helpt u met sijner salve
 Ut d' een in d' ander band.

X X I.

De valsche lock uw wangen
 Bedeckt, vol asch en stoff/
 Komt op uw borsten hangen
 Van hals en schouders off.
 Ons goe Patroon Duc d' Alve,
     Duc d' Alve, Duc d' Alve,
 Sal u met sijner salve
 Oplichten upt dien stoff.

X X I I.

Van Wijsheidt, dunckt my / suchten
 De lieden / die bela'en

Diet

Niet sien of goede tuchten
 Doen 't land te gronde gaan.
 Een andere Duc d' Alve,
 Duc d' Alve, Duc d' Alve,
 Sal u met oogen-salve
 Dit sien doen, en verstaan.

X X I I I.

Wat dab'ren onse! Kercken?
 Bep! segt gy / onsen throon
 En lydt geen schotsche Klercken
 Nog sulcke Godes Boo'n.
 Ons' goe Patroon Duc d' Alve,
 Duc d' Alve, Duc d' Alve,
 Sal u met tober salve
 Haast koock'len van dien throon.

X X I V.

Ba! nu sal u niet dwoingen
 Kerck-dienst nog Kercken-raad/
 Nog kroon nog throon ontvozingen
 Dat Anti-Christisch Saad!
 Een andere Duc d' Alve,
 Duc d' Alve, Duc d' Alve,
 Moet u met sijner salve
 Haast byden van dat quaad.

X X V.

Soo gy de tijd wilt weten!
 Ick ben Propheet / nog soon
 Van eenen der Propheten/
 Alleen segg / Dat Patroon
 Dat ons' / Patroon Duc d' Alve,
 Duc d' Alve, Duc d' Alve,
 Moet maken met sijn salve
 Van dees Melaatsheyd schoon.

X X V I.

Of't Spaansche of Franschen Balsam
 Of't Sweedsch (met Deenschen traan)

Of

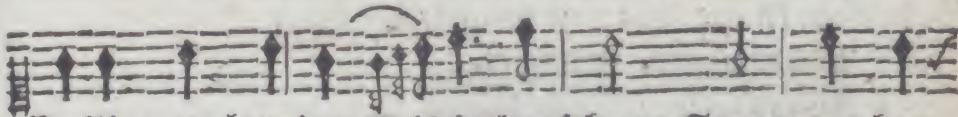
Of 't Schotich' of Duytschen alssem
 Sal sijn ; kan ick niet ra'en.
 Althoos Patroon Duc d' Alve,
 Duc d' Alve, Duc d' Alve
 Moet ons met sijner salve
 Bestrijcken sal 't wel gaan.

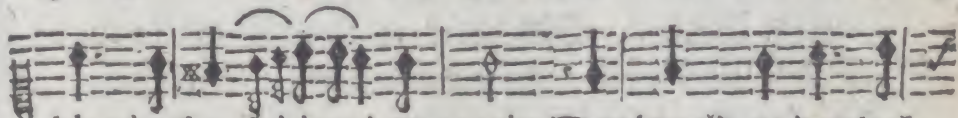
Oogstmaand 1659.

N B. De Heere Godt heeft ons door d'uyt-komst geleert dat
 't Jaar 1672. daar toe bestemd en de *Fransoyen* daar toe
 verkoren waren, die 't op die tijd tot soo verre hebben uyt
 gevoerd. Dog nog en is de ware genevinge van Syon niet ge-
 rezen, Jer. 8. 22.

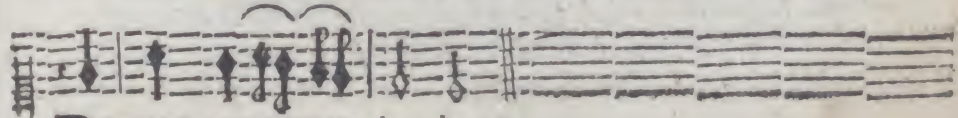
't HEYLIIGE SACRAME NT,
 O N T - H E Y L I G D.

D Es Heren Dood werd statig overdacht In 't

 Heilig maal/en der Discip'len schaar Toont met haar

 kleed vol y-del-heyd en pracht Dat werd en dupbel

 in haar leven. waar Sijn onder dee's genoden

 De regt-geroepen dooden ?

B b

Men

Men dencht om 't hayr met bloed en sweet geklitt':
 En laat den lock in pacht den kouden bozst /
 Die liefdeloos beziest / verwormen. Bid
 Wy op sijn Collenaars / 't hayz met een kofst
 Sal 't sondig hert betrecken /
 En booz u slagen decken.

Men dencht om band en touw die arm en hand
 Geknevelt hadden: en het pachtig hert
 Kan nog in weeld haar arm in doeck en kant
 Onroerlijck kneed'len. Is dat niet die smert
 (O Goddelose rotten)
 Als magteloos bespotten ?

Men denckt aan 't lichaam naackt aan 't kruys gehecht:
 En siet die onbeschaamde dert'le daar
 Ontbloot haar arm ter elleboog / en segt /
 De naacktheyd van den Heyland smertet haar.
 Lust u dat te geloben ?
 Wy segt gy 't aan een dooven.

Die locken vzienden / troet'len u den borst ,
 Die gy met vupsten slaan moest: en het oor
 Verstoppden sy u deerlijck: met een kofst
 Bedecken sy uw hert, en maackens' booz
 Gods woorden onbekoozlijck /
 Gods schichten ondoozboozlijck.

Het harnas en de boeyen, die uw arm
 Geklupstert houden (Dwaas! en mercht gy 't niet ?)
 Bedwingen uwe hand / dat gy oh arm!
 Des Heeren brood niet nemen kunt; en siet
 Sy roepen u / so weere'
 Wy 't Salig Brood den Heere.

Die naachten arm toont my uw naackte siel,
 Die sonder bruylofs-kleed ter bruyloft dringt /
 En sonder schaamt in schande en sonden viel /
 En sonder voorsprack miserere singt /
 En des / sal naacht de vlagen
 Van 's Heren toozne dragen.

Beyd

§ Bepd wat ! dien tuyt mogt wel eer lang met bloed
 Gehlitt / ten deerlijck schoufpiel strecken ; wan
 Den Krijger die in handen krijgt / en doet
 Het lichaam volgen : of den Hemel dan
 H leerden in uw sterben
 Het Lot van Abs lon erben ?

Ep ! slaack die knevelende boeyen ; tot
 Het rauw geflacht met veel bequamer tuyg
 Uw arm en schouders prang / en tot haar spot
 Uw lijf in dien fozm / dien gy nu wilt / buyg.
 Off wilt gy met u kleeren
 Dat proncken nu al leeren ?

Ich ducht / de Heer ontbloot fijn arm al vast /
 En naackthept mogt wel haast ons lot fijn : 't hert
 En bloot en blood staan / als den rauwen gaff
 Uw fchaamte fien en fal befpothen. Cart
 Hem niet die dreygt uw fchoot / en
 Wat fchaamt bedeckt / t' ontblooten.

2 Wijn-maant 1659.

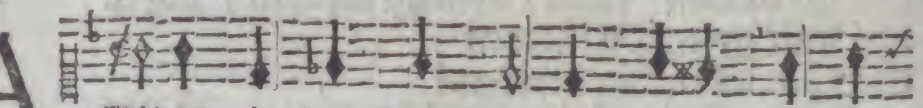
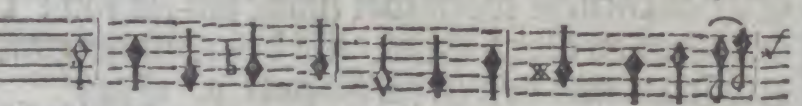
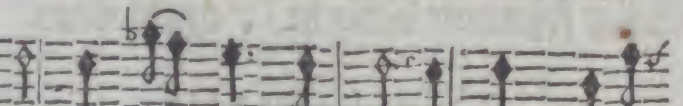
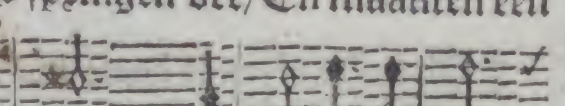
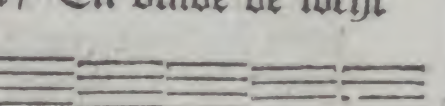
§ Dit en 't volgende heeft de Heere God doen komen,
 als Sijne H. Ma. dat nare Schou-toneel van branden,
 Moord, en Vrouwen-kragt in 't midden van 't land,
 ende de dorpen van Bodegraven en Swaden burgerdam
 geftekt heeft, op dat het van 't gantsche Land gefien,
 gehoort, en met deernis bejammerd foude werden :
 Die H. Goedheyd of Verdraagfaamheyd fignog ver-
 noegende met een staaltje van Geftrengheyd in 't mid-
 den en tot waarfchouwing van allen, ende leerende wat
 't H. Recht d' onbekeerlijcken dreygt, fo het de H.
 Wijsheyd niet en behaagt defelve door voorfpoed te
 laten verloren gaan.

UYTSPANNINGEN:
TREUR-SANG

Van een weder-geboren over de Sonde, als de Heere
hem der selver bitterheyd doet smaken, ook in
en door 't verhoog van sijn Genade in den

HEERE JESU.

I.

A **H!** dat mijn heren (door d'ogen So licht in schuld
 getogen) Nu innerlijck bewogen Al treurende die
 ogen Weer springen als springen dee/ En maakten een
 zee Van slijg tranen-bocht / En vulde de locht
 Met een naar wee! wee!

I I.

Dat staad'ge tranen-bloeden
Dooz spijs en dranch my boeden!
Dat tranen 'sdaags mijn lust sijn/
Dat tranen 'snachts mijn rust sijn!
Want siet! mijn rust-en lust-loosheyd is nu mijn lust.
Swom maar mijn bedd' in traan!

Want

Want slaaploos gaan
Dat is al mijn rust.

I I I.

Mijn vrienden die in Psalmen,
Gewoon sijn vreugde-galmen
Van Davids loff / en smeken
Met my in sang te spreken!
(Des Heeren Heerlijchheid altijd den Lof-sang past/
Al waar' het eeuwen lang /)
Maar Vreugde-gesang
Is my nu een last.

I V.

Mijn vrienden die de reden
Des Hoogsten kunt besteden /
Om treurige gedachten
Te troosten en te sachten :
Op ! dzing niet aan om my met troosten dit berdziet
T' ontnemen / want mijn hert
Verlangt nu na smert /
Maar na vreugde niet.

V.

Die kunst hebt van het kermen
Dat steenen sig erbermen /
En bergen kunt doen schrepen /
En tranen perst upt hepen :
Kont leert my schreien / of schzeit gy vooz my / en treurt ;
Kunt gy maar maken dat
Mijn siel dat ook vatt /
En mijn herte scheurt

V I.

Still Luyt , still Cyter-snaren
H met mijn stemm' te paren /
Mijn stemm' is daar te groff toe /
En ick het vzolijck loff moe :
Hang daar / hang daar / aan't lof van wilden wilgen tak /
Op roer u die u bindt /

Uw bzeugd is my wind /
 Off een lastig pack.

VII.

O Son gy laat uw stralen
 Te helder op my dalen ;
 Kom wolcken deekt sijn aansicht /
 En maackt my treurig maan-licht.
 Gy vogeltjes die met u beekjens speelt en queelt /
 Die 't herte soo licht streelt /
 En steelt die tot weeld /
 My uw stemm' verbeelt.

I. PAUSE.

VIII.

Gy Schepsels die beneden
 Uw Schepper met gebeden /
 Gy Schepsels die hier boven
 Met danck / uw Schepper / loben /
 Seraphim / Cherubim / herstelden Adaming /
 Verheff uw Schepper by
 In bzeugd-loff / maar ly
 Dat ick niet me' sing.

IX.

Niet dat het Heerlijk Wesen
 Onwaardig sy gepresen /
 Off / ick die Hepligheden
 Onwaardig acht beleden :
 Spann al wat heplig is uw kragten t' samen aan.
 Dat ick 's onwaardig ben /
 Ick willig beken
 Want ick heb misdaan !

X.

Niet dat ick (mit genegen
 In Loff des Heeren seggen
 Met sangen te vermelden)
 Onwillig die vertelden ;

Mijn

Mijn hert springt dickmaals los ; maar dat ick des
 Helaas ! onwaardig ben (voorzaan
 Ick willig beken /
 Want ick heb misdaan.

X I.

Niet meen ick dat de paden
 Van d' eeuwige genaden,
 Haar deuren willen slupten /
 En alle goetheyd bupten :
 Og ! neen / die goedheyd sal altijd en eeuwig staan.
 Dog ick 't onwaardig ben
 (En 't willig beken)
 Want ick heb misdaan.

X II.

Soud die hand Gods loff spelen
 Soud die keel Gods loff queelen ?
 Soud dat hert sig vermaken !
 Die ziel ten vzeugde raken ?
 Die al haar kracht ter sonden dienst so lang deed staan.
 Dies ick onwaardig ben
 (Ick willig beken)
 Want ick heb misdaan.

I I. PAUSE.

X I I I.

Des Heeren gunst my 't leven
 En alles heeft gegeven /
 Zijn Vriend lijckheyd op aarde
 Sorgbuldig my bewaarde :
 En siet ! booz al dat Goedt / de sonden was den danck /
 Dies ick onwaardig ben
 (Ick willig beken)
 Tot sijn Eeren-sanck.

X I V.

Als Sathans list gelucht was /
 End ick ter neer gerucht was ;
 Gods eben-beeld geschonden /

End ick in doembze sonden
 Niet hoorde dan het helsch gekrijch vooz my gereed/
 Gods rechter-hand tot straff/
 De Hel tot mijn Graff
 Met een eeuw'g leedt ;

X V.

Woud Hy sig mijns erbermen,
 En vriendelyck beschermen/
 Ja lieber uyt sijn stralen
 Ten lagen Menscheyd dalen,
 Dan ick berging. En siet daar! Sonde was den danck.
 Dies ick onwaardig ben
 (Ick 't willig beken)
 Tot sijn Eeren-sanck.

X V I.

Den Bron van heyl en segen
 Ging sig des Heyls ontleegen ,
 En om my weer te soecken
 Bloet-sweren in mijn bloecken :
 En siet ! der bloecken bloeck de sonden was den danck,
 Dies ick onwaardig ben
 (Ick 't willig beken)
 Tot sijn Eeren-sanck.

X V I I.

De strick sijn armen knelde.
 De schrick sijn Ziele quelde/
 De Rechters hem/ in vresen
 Van Gods Gericht , verwesen ;
 Hy staat en trilt vooz 't regt / en ondancck is sijn danck.
 Dies ick onwaardig ben
 (Ick 't willig beken)
 Tot sijne eeren-sanck.

X V I I I.

't Hert in 't gerdeep verhittet/
 Het Hayr van bloet geklittet/
 Den rug met roe'n dooz-vozet /

Het

Het Hoofd met doorn doorn-botet /
 't Bevleekt gezicht kreeg niet dan ondanch tot sijn danck,
 Dies ick onwaardig ben
 (Ick 't willig beken)
 Tot sijn eeren-sanck.

X I X.

Doozboozde voet en handen,
 Aan 't kruys in vloek en schanden
 Gehecht / bespott / verwaten /
 Van Godt en mensch verlaten,
 Krijgt sonden tot sijn loon / en ondanch tot sijn danck.
 Dies ick niet waardig ben
 (Ick 't willig beken)
 Tot sijn eeren-sanck.

III. PAUSE.

X X.

Wat had ick grooter dencken
 Of Godt my kunnen schencken /
 Als upt sijn Hemel-throne
 Sijn eeuwig Hemel-Soone
 Ten borge te senden booz my af-aardig kind ?
 En siet ! mijn herte krank
 Te schencken ten danck
 Was ick niet gesindt.

X I I.

Dooz sijns Soons diere wonden
 Vergeving van mijn sonden,
 En vryheyt van mijn banden /
 En eere booz mijn schanden /
 Geeft Hy die 't sware pack van mijn beswaart gemoed
 Op licht ; en laas mijn hert
 In 't quade verwoert
 Gede nog geen Goed.

X X I I.

Noyt haden sijn bevelen
 Den Geest my kunnen delen ;

B b 5

Kom /

Kom / seyd Hy / ick sal spade
 A trecken met genade :
 Maar laas ! mijn vuple siel heeft die Genaden-leec
 Ter sonden peul gemaacht /
 En t' slapen geraacht
 Deed' het quaad te meer.

X X I I I.

Een Koninck met Domeyne'
 Was booz mijn staat te kleyne ;
 'k Most van Godt self bemint sijn/
 En dooz sijn Soon sijn kint sijn;
 Een Liebeling / een Gunst-genoot van aller Heer
 Heeft 's werelts dzaff / helaas !
 Der wellusten aas
 Nu gekosen weer.

X X I V.

Mijn siel van ouds geschonden /
 Hyt supbze liefd' verbonden
 Aan 's Hemels dierbaar Heere,
 En soo gebzagt ter eere /
 Een top van eer dooz soo een heerlijck trou-berbond /
 Dronck weer die helsche wijn
 Dat oude fenijn /
 Dat de siel eens schond.

X X V.

De kracht van 's Hemels woorde
 Mijn siele niet bekoorde :
 De banden van Verbonden
 Mijn siele niet en bonden :
 Een trouw van heylig volck ging my ten Hemel booz/
 Met woord en werck ; dog siet
 Ick volgdese niet
 Op het Hemelsch spooz.

X X V I.

Den Hemel in medogen
 Den Geest sand van o inhogen/

Den

Den Geest om my te lichten
 En tot sijn Huys te stichten:
 Maar laas! ik heb gemaakt (als't ligt wat was gebluft)
 Des Hemels woning huys/
 Ter eere loos huys/
 Van Een aardische lust.

X X V I I.

Sp! dat ick Christi lede'
 Ten Dypbel-dienst bestede!
 Sp! dat ick heb geschonden
 Gods gunst / en Christi wonden!
 Sp! sp! sp! sp! sp! mijn hert seg nog eens sp! sp!
 Ik verfoep mijn eugen siel /
 Die soo licht weer viel
 In de slaverny.

X X V I I I.

Stort hoost en oogen beecken /
 Om 't herde hert te weecken,
 Om d' aangebacken booshepd /
 Den stanck van sorgelooshepd
 Te lossen, door een stagen dzop van tranen bloed :
 Te ruymen uyt het hert
 In het Hemelsch bloed :

X X I X.

Het Bloed dat 's Hemels liefde
 Ons turgden / en geriefde
 In 't hulpeloos gerichte.
 Mijn siel! hoe dus! 't gesichte
 Van dat Heyl, van dien Ondanck verbaast my / dat ick
 (Onmagtig nog een woord
 Te singen soo 't hoorst)
 Epndig met een snick.

Grasmaand 1661.

A A N.

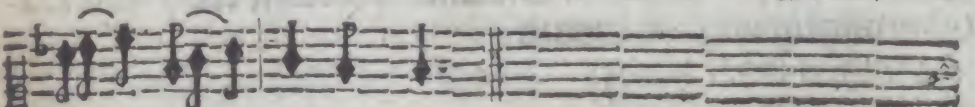
A A N H A N G S E L

Van eenige GESANGEN die in de or-
dre overgeslagen waren.

E E N S A A M H E Y D met GOD.

Toon : *Illibata ter beata Jhesus natalitia &c.*

I.

H Emelsch Ooge! wilt gy dogen Dat ick u kom
 spreken aan? Laat dan alle / Schepsels vallen
 Apt mijn hert/ en buypen staan. O! Heylig eenzaam!
 met Godt gemeenszaam, Altijd eenig om-te-gaan / Altijd eenig om-te-gaan.

I I.

Al mijn trachten // Mijn verwachten

Is

Is na H / Mijn Godt alleen :
 Want de klare / Segen-a'ren
 Schepden sig upt u van een.
 O ! Heylig eenzaam ! Met Godt gemeenszaam !
 Was ick maar met H gemeen !
 Was ick maar met H gemeen !

I I I.

O Woestijne ! // Daar verdwijne'
 Moet wat in de wereld blinckt.
 Daar mijn ooren: Niets en hozen/
 Daar mijn oog het al ont-sinckt.
 O Salig eenzaam ! Met Godt gemeenszaam !
 Daar het al van Godtheyd blinckt !
 Daar het al van Godtheyd blinckt !

I V.

's Werelts achten,, Ick verachten
 Kan/ in dese Hepl-woestijn.
 Schatten, staten,, Willig laten/
 Al mijn lusten sonder pijn.
 O Salig eenzaam ! Met Godt gemeenszaam !
 Daar ick leeb' op Hemels Wijn !
 Daar ick leeb' op Hemels Wijn !

V.

Ach ! hoe nietig / Hoe verdrietig
 Is des Werelts omme-ganck !
 Die met woorden // Ons vermoorden/
 En verstickten met haar stanck.
 O Salig eenzaam ! Met Godt gemeenszaam !
 Dupze dat byp eeuwen lanck !
 Dupze dat byp eeuwen lanck !

V I.

Al het Heerlijck , Is verkeerlijck
 En der Princen gunsten wind :
 Niet dan dupster // Al den lupster
 Die men in de Wereld vindt.
 O Salig eenzaam ! Met Godt gemeenszaam !

Daar

Daer ick ben des Hemels v'zind !
 Daer ick ben des Hemels v'zind !

V I I.

Hier en komen geen onbzomen
 Hier en komt Geen v'zome by.
 Groot nog kleene: Maer alleene
 Ick / en Heere Jesu , op.
 O Salig eenzaam ! Met Godt gemeenszaam !
 Daar ick v'zolyck ben / en v'zyp.
 Daar ick v'zolyck ben / en v'zyp.

V I I I.

Met A leeb' ick / Met A sweeb' ick /
 Jesu dooz het goed' en quaed :
 Met A sterf ick / Met A erf ick
 Dat by u te wachten staet.
 O Salig eenzaam ! Met Godt gemeenszaam !
 Daar mijn Jesus met my gaat.
 Daar mijn Jesus met my gaat.

I X.

In het oor'deel // Daar geen v'oor'deel
 Is / v'oor ymand groot of kleen /
 Daer geen v'zinden / v'zinden binden
 Is Het Jesus my alleen!
 O Salig eenzaam ! Met Godt gemeenszaam !
 In dat oor'deel in te treen !
 In dat oor'deel in te treen !

J E S U S M I N.

E C H O.

Siet den Sang-trant boven p. 30.

I.

N A-botster Echo. ! Die de stille Min
 Van menig Harder / menig Harder in /

Der:

Verfpiedt: sijt ge gestorven / nu ick leeb' ?

Echo.

Ick leeb'.

I I.

Mijn leven nu eerst warelijck begint

Nu 't hert / in 't minnen onerbaren / mint.

Leest ge nog Echo, spzeck op mijn vzaag vrp.

Echo.

Vzaag vrp.

I I I.

Wat soud' ik vzaagen ? 't hert is my verbuild

Van so een lieflijckhepd. Maar/ Echo, sult

Op nopt eerst vzaagen / wat my deert ? Nopt yet ?

Echo.

Nopt yet.

I V.

Docthang die mint / wil self eerst sijn gebzaagd.

Ick min Een Die my boben all' behaagt.

En/ Echo, vzaagt ge my niet eens / wie ist ?

Echo.

Wie ist ?

V.

Weer-kaatster, die nopt mensch vzaagt/ vzaagt ge my ?

Dat 's seldsaam. Licht om dat mijn vyperp

Wat seldsaams is/ wat Godlijks (denck ik) ook.

Echo.

Ick ook.

V I.

Ja Godlijck/want Hy is der Heeren Heer,

Een Koning aller Koningen / vol Eer,

Vol Heerlijckheyd, vol glansch, vol schatt, en goed.

Echo.

En Goed?

V I I.

Goed ? Ja sijn onberdiende Goedicheyd

Was my voor alle tijden toe berepd :

End' op so onbegrijpelijcken wijs' ! Echo. En wijs' ?

V I I I.

Des Hemels Wijsheyd, end' haar schatten al

Sijn sijn // die my wel ra'en, en hoeden sal/

Bespringen my der Hellen machten schoon.

Echo.

En Schoon?

Ja

Dy heeft alleen de Schoonheyd van wat leeft.
Maar / Echo, vzaagt niet meer / dog (wilt gy) geeft
My duydlijck antwoord op het geen ick wil.

Echo.

Ick wil.

X

Ick sta verlegen / wat ick dees mijn Vriend
Sal doen. Seg / Echo, wat Hem deert / of dient /
Wat Hem meest vriendschap doet / off 't meeste tart?

Echo.

'Et hart.

X I.

Dat is de spring van alle goed en quaad.
Hoe vbring ick Hem dat best toe / dat mijn daad
My selve niet en dy ten ramp'ge Dood?

Echo.

Gedood.

X I I.

Is 't hert Hem lief in 't liefde-vier verbrand?
So heplig' ick Hem dat ten Offerhand;
En schryd' ick met mijn hert-bloedt / Echo, Ja.

Echo.

O Ja!

X I I I.

Maar laas ! ick voel mijn trage sorgloosheyd
Van soo een opset dickwijls afgeleydt.
Seg / Echo, wat my meest ten quade toog!

Echo.

'Et Oog.

X I V.

Verleydend oog ! ick steeck u willig uyt.
Ick heb u nu niet meer van doen / en sluyt
Al mijn begeerten in het On-sigtbaar.

Echo.

Sigtbaar.

X V.

Sigtbaar / dat 's waar / maar doo? 't Geloov alleen.
't Geloov, dat on-sigtbaar' / dat On-gemeen !
Wie kent 't Geloov / wie kent de kragt die 't heeft.

Echo.

Die 't heeft.

X V I.

Een naam boozwaar d' ontfanger maar bekent.

Maar/

Maar / Echo / 'k ga na hups / en maack een end.
De Sonne daalt in 't West // den dag gaat heen.

Echo. Gaat heen;

Hoymaand 1668.

J E S U S L I E F D E.

Toon : *Als een uytgestorten balsem.*

I.

Siele die geneeygt tot lieben / Altijd liever liefst dan

leeft , Seg wat u betoobert heeft ; Die wel pleegt

een hanz te klieben Door een dertel onderschepd.

Siel ! wat heeft u ; dus verleydt ?

II.

Jesus is het doel der minnen /
Daar de naalde van ons' hert
Billijck op gevestigt werd.
Is niet Jesus 't wit der sinnen
Daar sy billijck henen gaan ?
Siele / waarom blijft gy staan ?

C c

Heb

I I I.

Hebt gy 't minnen dan vergeten ?
 Is in 't hert die soete kragt/
 Die het alles t' onder-bragt/
 Self nu t' onder ? of verstenen ?
 Is de Min / als ober al /
 By u niet meer lief getal ?

I V.

'T is dat niet mijn siel / het leven
 Van uw leven is de Min,
 En uw sinnelose sin
 Heeft u dickwijls soo gedreven
 Tot een wereltsch nietig ding /
 Of uw leven daar aan hing.

V.

'T is maar / siele / dat u d' oogen
 Of dooz blinde onwetenehd /
 Of dooz dwaaling sijn mislepd :
 Of sijn van haar wit verblogen /
 Dooz het schielijck tusschen staan.
 Van een walmt / eens waas / een waan.

V I.

'T is veel eer / om dat die waarhepd
 Die in Jesu 't goed beloofd /
 Van my niet en werd geloofd.
 Die nogthans soo vast / soo klaar leyd :
 Siele / seg wat neemt gy aan /
 Kunt gy op Gods eed niet staan ?

V I I.

Snode schepsels , herte-dieven !
 Die dewijl gy sachtjes steelt/
 My vast van mijn Jesus steelt ;
 Ick wil u niet meer gelieben /
 Ja niet lieben : En uw stutt
 Sy my slegs dooz noot en nut.

Send/

V I I I.

Send / O Heer , uw Licht van boben /
 Dat die diepe onwetenschap
 Van mijn duystre siele scheidt :
 Send uw waarheyd , send geloben /
 En met een geboelich woord
 (Weet ick) is mijn siel bekoozt.

I X.

Dan sal ja mijn siel geloben
 Dat de werelt acht als Niet /
 Dat sy selve niet en siet ;
 En dat alles achten boben
 Dat sy siet / en smaacht / en voelt /
 Daar de werelt soo om woelt.

X.

Dan sal ja mijn siele lieben
 Jesum , daar dat grote goed
 (Dat gy ons geloben doet)
 In bewaart legt : En die dieben /
 Dieben dooz mijn ongelooff /
 Krijgen 't hert niet meer ten rooff.

G E N A D E N A F G R O N D .

Toon: Als een uytgestorten , &c. ende siet pag. 4.

I.

Diepe holcken / nare gronden
 Als booz my uw afgrond speelt /
 Sie ick / dunckt my / in een beeld
 D' ondoorgrondelijke gronden
 Van Gods liefde sonder peyl /
 Dan het onbegrepen Heyl.

I I.

Eer de bergen / eer de dalen
 Riezen / daalden / hoog en leeg /
 Eer daar damp van d' aarde steeg /
 Eer de Son / of Maan haar stralen
 Zonden / 't water wist sijn ty:
 Daalde Godes gunst op my.

I I I.

'k Was nog niet / en 'k was verkooren
 'k Wist het self niet / en het Goed
 Dat ons eeuwig saak'gen moet
 Was (al eer ick was geboren)
 Eer ick 't wenschte / toe-gedacht /
 Dat my nu werd toe-gebracht.

I V.

Doe ick eerst dit licht aanschouwde
 Sag ick dat met oogen boof
 Sonder heyl / en hoopeloos.
 't Eerste dichtsel dat ick bouwde
 Was / van mijn Heyl af te gaan /
 En niet dan in my te Raan.

V.

Eer my Godt woud sien bederven
 Daar ick ten verderbe liep
 Hy my flux te rugge riep:
 Weyd! mijn Soon sal liever sterben
 Sepd' Hy / een verbloechte Dood /
 Dan gy sterben in die Noedt!

V I.

Ja dien Soon sal ick u geve
 Dat Hy met u door den Geest
 Een sp / en uw siel geneest /
 In u wone, in u leve
 Tot dat eens volmaachte deugd
 Bzeng uw siel tot volle bzeugd.

Die

V I I.

Diepe kolcken / nare gronden /
 Alwen af-grond is nu Niet
 Bp de diepten die men fiet.
 In dees grondeloofse gronden,
 Van het onbegrepen Hepl /
 Van Gods Liefde sonder pepl.

A A N G E N O M E N E Z I E L E.

Op den toon van Pfal. 100. Ghy volkeren des aarrijcks al.
 Of
 Jesu die uw's gedagtig is.

I.

D Onnos'le Ziel die slechte maagd / Die liefde

trecht / nog liefde draagt / Vermits haar buy- le wal-

g'lyckhepd / En doodig' ongeboelijckhepd /

I I.

En soo sy nog haar min besteedt /
 Niet hoger in haar liefde weet
 Te gaan ; dan / om een buyl bejag /
 Tot boelen van de selve slag.

I I I.

Wierd in haar bloed van boven neer /
 Al dwaalend van den Opper-Heer

Den Godt des Hemels aan gesien /
En die nam' voer haar gunst te bi'en.

I V.

Mijn edel schepsel seyd Hy, wat
Verdwaast u van het levens padt ?
En heeft u soeten glans verdooft /
Van tierlijckheyt / en all's berooft ?

V.

Ich schiep u om by my te sijn :
Mijn beeld was uw' berciersel / mijn
Gemeenschap was uw' salicheyd /
Mijn gunst was uw' levens vrolichheyd.

VI.

En siet nu sijt gy 't alles quijt /
Om dat gy af-geweken sijt.
Kom we'er mijn Lam / Kom dulsje teer,
Ich ben Gods Soon, ick sal u weer

VII.

Met mijnen Vader wel doen staan /
Ich treck u 's Vaders Beeld we'er aan /
Dat kostelijcke Tierlijck daar ;
Geloof mijn liefd' en trouwe maar.

VIII.

Uw' Schulden heb ick tot mijn schult
Gemaacht / en 't lijdē uyt gedult /
En met een bloed'ge sweete-drop
Gedroncken 't grondig toornen-sop.

IX.

Mijn huys liet ick, en aan mijn sp
Verwoyf ick plaats voor u by my ;
Ich leyd af 't kleed van Heerlijckheyd
En kreeg u dat van Heylicheyt.

X.

Mijn lam, wat dut gy ? daar 's mijn trouw /
Ich sal sijn d' uw' / en gy mijn vrouw ;
En wacht daar op mijn Segen-stroom.
Daar schiet de Siel op uyt den droom /

En

X I.

En twijfelt eerst of 't Jesus meent ;
 Want nog is 't hert verhard / versteent.
 Zijn woord hersegt het en sijn Geest ,
 Dan smelt de siel / en sincht bedzeest /

X I I.

En roept verbaast / Mijn Bruydegom !
 Mijn lieve Jesu ! wel waarom
 Slaat gy 't oog van uw Goedicheyt ,
 Op mijn geringe dienstbaarheyt.

X I I I.

Uw Maagt en is niet waard de schoen
 Van uw knechten los-te-doen ;
 Siet gy op my / o Heer ? u Maagt
 Geschied dan als u woord gewaagt.

X I V.

Soo sal ick dan mijn herte gaan
 Aan u / mijn Heer / besteden ; aan
 Soo menig boel voor dees' verplicht
 Zp nu op u mijn rots gesticht.

X V.

Du wil / nu sal mijns levens trant
 Betaamlijck sijn / dien staat dien standt /
 Gebragt upt d' Hel tot 's Hemelsch troon ,
 Gods Kind , en Bruyd van Godes Soon.

10. Grasmaand 1659.

A A N D A C H T E N

Op het salig Sterven

*Van*D. JOHANNES THEODORIUS
Vander W E N D E N,

Overleden in 't jaar 1664.

I.

E En Jongman / die in 't duyster enkel licht was ;
 Een Man / so deugdsaam / of hy maar van deugd
 was /

Een Man / dien wie maar hoorde of zag gesticht was /

Een Man / die droevig scheen en vol van bzeugd was /

Een Man / die Geestelijck / als of hy Geest was /

Een Man / die aan sig selven als gansch dood was /

Een Man / die in gebaren onbezeeft was /

Een Man / die onderwzickelijck in nood was /

Een Man / die aller wereldlingen smert was /

Een Man / die aller Hemelingen oog was /

Een Man / die in den Hemel met het hert was /

Een Man / die hier in werck / in rust om hoog was /

Een Man / die 's Hemels wijshepd seer gewend was /

Een Man / dtens raad van Dromen noyt gewzaacht
 was /

Een Man / die meest sijn kenmers onbekend was /

Een Man / die stweeg / en stwijgende bespzaacht was /

Is nu helaas ! d' ondanchbze wereld ontogen /

En daar hy so lang heen-ging ; heen-geblogen.

II.

Maarom of Vander Wenden, hy sijn Van
 Den Menschen niet bekend was ?

Om

Om dat hy Van den Hemel maar een span
Af was / en dat de Wereld ongelwent was.

De Goedheyd had upt ongemeene gunst
Een Keursteen hem gegeven/
Daar op met on-naborgelijke kunst/
Een nieuwe Naam door eeuwig stond geschreven.

Een Naam van so een duijdsel / so een kracht
Dat pder een verlegen
Of schriekt ; of dien onkundig niet en acht
Een se hy selv dien gunstig heeft verkregen.

Die Steen , die Naam was Hem so weerdig dat
Hy alles kond berachten/
En 's werelds kondschap van sijn Naam (een schat
Der pdelhepd) grootmoediglyck be-lachten.

Den Hemel had dien Keur-steen tot een steen
Een toets op eerd gegeven/
Te toetsen wie Johan maar van 't gemeen
Soud' achten / wie Hem Hemel-hoog verheben/

En des wie dese Naam ook heeft. En siet
De Heere mocht by soecken/
Men kende Johan nog sijn Naam schier niet
By soo veel wijzen / soo veel wereld-kloechen ;

Tot dat Hy dood was : doe begonnden meer
Van Iohans Naam te hoozen:
Niet wonder / want gemeenlyck Deugdes Eer
En agting werd met 's Deugdsams dood gebooren.

I I I.

Vra. Maar waarom sterft Een so niet deugd bepe-
reld?

I. Antw. 't Geen aan een duyfter oog het Sonne-
licht is /

Te s

't Geen

't Geen aan een teder' hand een swaar gewigt is /
 't Geen aan een vuple fleck het supbre sout is /
 't Geen aan een sog den Diamant of 't goud is /
 't Geen aan een Sot een raad heylsaam en wijs is /
 't Geen aan een sieke maag gesonde spijs is /
 't Geen aan een bandelose een scherpe wet is /
 't Geen aan een pijnelijke wond 't lancet is /
 't Geen aan een walge-sieck de Medicijn is /
 't Geen aan een versche wond de geest van wijn is /
 't Geen aan een woedend peerd den engen toom is /
 't Geen aan een Dreefe-vogt den frisschen stroom is /
 Dat was soo Deugdzaam eenen aan de Wereld.

II. Antw.

Is 't wonder dat den Sepel-steen naar het Noorden
 vlt ?

Is 't wonder dat het volle bocht ten boorden vlt ?

Is 't wonder dat de steen in 't nat te gronde gaat ?

Is 't wonder dat den Hemel in het ronde gaat ?

Is 't wonder dat 't veldragen lam te boorschijn komt ?

Is 't wonder dat de Mergen-Zon ten doorschijn
 komt ?

Is 't wonder dat men daar komt daar men henen-
 haakt ?

Is 't wonder dat men t' eynde van sijn wenen raakt ?

Is 't wonder dat den blam van 't bier na beben smelt ?

Is 't wonder dat een Sayer eens sijn schoben telt ?

Is 't wonder dat de pyl vliegt soo den boege staat ?

Soo is het breeemd' dat Johan naar om hoge gaat.

PUNT.

PUNT-DICHTEN.

Op eene weder-horige schoon van Lichaam.

Uw handen sijn wel sacht; sacht sijn u teere wangen;
 Uw armen sijn wel sacht; sacht sijn uw pzeuptsche
 gangen;
 Uw keel en stem is sacht: sacht is den ganschen treck
 Uws aanschijns; 't is al sacht; hard is alleen uw Neck.

Op den Verrader Judas.

Men segt dat Judas boos sijn Meester heeft verraden;
 Sijn rechten meester heeft 'et aan hem self gedaan.
 Want siet de Dupbel was sijn meester: die met raden/
 Te gelt-sucht/klaaglijk hem beraan heeft en verra'en.

Op een die Gods Woord lief heeft.

Wat is Nikolaas dat u met liefden heeft beladen?
 Dat is u haast gesepd / het is een eenig Woord.
 Kom seg het my / veel-licht sal ick u wel beraden:
 Ick heb 't u daar gesepd; hebt gy het niet gehoozt?

Op een die Gods Woord niet lief en heeft.

Gy segt Lonisap 'k heb geen tijd Gods Woord te lesen.
 En als men u de tijd veelsins verquisten siet:
 Nog vind gy wel excuus / en kunt waaragtig wesen.
 'k heb/ (segt gy) tijds genoeg/ maar tot het Lesen niet.

De Waarheyd verdraydt.

Mijn Leeraar segt altijd / het swaarst moet 't meeste
 wegen /
 Siet daarom acht ick oock het sijne Goud veel meer
 Dan

Dan al sijn woorden. Owaas'ick breef dat gy verlegen
Met sulck een swaart' ter hell eerlang sult sincken neer.

O P

Eene grouwsame Conscientie- verwoesting.

Oseb-ja, dat is een gebal van uw Conscienty/
Segt gy/ en soecht daar op des Kerckenraats sententy.
Maar 't is abus/mijn Brind; seg my/ Hoe is dit een
Geval van uw gewiss? Want gy en hebt 'er geen.
En! wilt het geen gebal van uw Gewiss meer heten/
Maar noemt het een gewis verval van uw geweten.

Op eene Godtsalige swack van Lichaam.

te weten

D. JOHANNES vander WENDEN.

Johannes wenschte dat sijn lichaam frisch waar/
Dewijl sijn siel des Hemels Heyl geniet:
Ick seyd / den Hemel hier op aard wel is / maar
D' Opstanding en bereyckt den mensch hier niet.

Ongelijcks Quytshelding.

Mijn vriend van my met hulp beweldaadt / heeft hem
Vergrepen en aan andre 't sijn' vergeven,
Ja Siel en lijff met spijs en dranch vergeven:
Dies ik / nu 't al vergeven is / vergeev' t hem.

Op eenea Leugenaar.

De waarheyd, vriend sijn gy gelwoon te sparen,
Maar die sig inbeeldt / dat gy metter tijd

En

Een grooten schat van waarheyd sult vergaren
 Die mist; want dus raacht g'alle waarheyd quijt.
 Ick waarschoude u / soo gy gewoon te liegen
 Soo boozt gaat / en uwe eben-mensch bedriegt/
 Gy sult eerlang u selven oock bedriegen/
 En menen dat gy waar segt als gy liegt.

Een trouw Dienaar.

Godt sonder trouwe te dienen is soo goed
 Als Hem in trouwe te dienen: dies ick (moet
 Ick in dit leven niet of sonder vrouwe // sijn)
 Wil Hem getrouwt / of ongetrouwt getrouwt // sijn.

Eenen Voorganger.

Gy segt / dat gy Voorganger op den weg sijt
 Die dooz dees Wildernis ten leven leydt/
 Leeraar: en gy bedriegt u self: want (seg my) lijdt
 Gy wel den smaad der Christ'nen? En verberpdt
 Uw leven 's Heeren naam? hoe gaat gy booz
 Met hert of stein? Gy laat u niet valschs boozstaan;
 Want wijst uw stem slegs niet uw gang het spooz/
 Gy gaat selv niet, hoe soud gy andere voor gaan:

Noot-spraack. Heb 3

Als N. gesond was en sijn volck gesond was/
 Hond hy bespotten / die Godt in den geest
 Te kunnen dienen seiden sonder Feest/
 't Sijn ketters/ketters sijn't! steeds in sijn mond was.
 Nu heeft de pest't onnosel volck ontsteken/
 De Man met Feest en al tijdt op der loop/
 En soeckt by sulche Bidders troost en hoop:
 Soo veel schilt in, of buyten nood te spreken.

Dwaling.

Dwaling-lose dwaal-sterren, of de Twaalf Apostelen.

Sy dwaalden dooz dit groote Rond
 Als lichten / die Gods saalge leeren
 Verkondigden / en 't oud Verbond
 In 't nieuwo / boozspoedig om de'en kerren.
 Int 't dwaalen het gelepde van
 Gods Geest haar hoed'de booz de falen /
 Sijn 't Lichten ! wel ick noem' haar dan
 Dwaal-sterren die niet kunnen dwalen.

Beweginge.

Mijn Leerar heeft my 't herte dooz-bewogen/
 Om onbeweeglijck in Gods weg te gaan :
 Dat is niet vreemd want sijn standvastig pogen
 Houd onbeweegelijck beweeglijck aan :
 Ick was beweegelijck dooz onbeweeglijck aanstaan/
 En onbeweeglijck vast dooz sijn beweeglijck aanraan.

Op

Des Heeren Gods Boeck

of de H. SCHRIFTURE.

Goud is / booz de werld / begeerlijck /
 Land en sand met lust vermeerlijck /
 Pracht en hooge Staten Heerlijck ;
 Opamanten on-verteerlijck ;
 Kost en Aleed sijn on-ontbeerlijck /
 Wel-gestelde seden eerlijck /
 Weler wijsen schriften leerlijck ;
 Maar dit Boeck is onweerdeerlijck.

't Grootst

't Grootst Verlies.

Quaad-aard had dooz mepneed vermoordt sijn siel /
 En nu beklagt hy 't lot dat hem beschoren is /
 Om dat met sijn gewis sijn staat verbiel.
 Maar dat 's een kleyn verlies als 't al verloren is.

Hooft-en Leden-Meuysterje. en-Tyrannye.

Off ick de Leden sonder Hooft sie hollen /
 Dan off ick 't Hooft sie sonder leden rollen /
 Is beyd by my van wepnig onderscheyd.
 Dit is 't verschil : Een lomp lijf sonder Hooft rolt ;
 Maar 't is een Hooffdig hollen als het Hooft holt :
 't Gebaarlijckst dul / is hollen met beleyd.

Beschuldigde Onschuld.

Jan htes sijn hand en dreygd met volle leden Peter
 Te slaan ; Maar Peter wijs ontweeck die slag en seyd
 Geen dreygement en quets ; beyd vriend / het is my
 beter
 Dat ick dooz eens pareer / dan op uw buysten beyd.
 Mit sloeg Jan toe / en mis , en colden in het voet-sand /
 Dat neus en kinneback hem spleet / doe riep hy / Pier ?
 Uw schuld is dat ik my dus quets en sta vol bloet / want
 Had gy niet boselijck ontweken / 'k stond nog hier.

Fleuyten.

R. D. gy leegt veel groote fleuyten vast /
 En geeft aan Siel en lijff den wijsen dood-slag :
 Daar van soo fel een moord / en overlast
 A self te doen / geen mensch ter werelt nood sag.
 'k Ben / segt gy / self verwondert / hoe de kus
 Van Menschen-gunst en Vriendschap my veroveren /
 En

En hoe de naem van Land of Prins my dus
 Dooz ingebeeldde welvaard kan betoveren.
 'T is of een soet gespeel my trock / en blindd' /
 En dwong / En ick geen magt had my te steuyten;
 Daar ick mijn goed / quansups van elck bemind)
 Den breeenden aan mijn eygen disch sie beuyten/
 Tot dat ik 's Daders erf (af-aardig kind)
 Verteerd sie / en sijn ponden al te deuyten.
 Vriend / wilt gy weten wat u dus ontsint?
 De Duyvel speelt u dwaas / op sulcke Fleuyten.

Verkeerde Voorsichticheyd.

D. seyd hy was op elcke slag verdacht,
 En daarom woud sijn byand niet verspreken,
 Versprack sig met sijn Vriend om so te breken
 Sijn Haters raad / so maackt hy sig verdacht,
 Dooz oyt : en heeft maar eens den slag gebroken.
 Dus met verdacht sijn heeft hy sig verdacht
 En niet verspreken, heeft hy sig versproken.

Slaafsche Vryheyd.

Gy segt Niklaas mijn aard is byp / en ick kan niet
 In een' gen toom sijn / maar ick moet mijn wille doen.
 Ick kan niet, segt gy / en ick moet; en merckt gy dan niet
 Dat gy in schijn van byp u booz geen dwank kunt hoen?

Uyt-gelesen Boecken.

A Ndries gy stoft op uyt-gelesen Boecken /
 En segt / gy hebt uw kas en Kamer vol.
 So sijn uw kas / uw Kamer en alle hoecken
 Vol wijshepd / maar uw hersens blijven holl.
 Wat baat'et u Andries of gy met pijn
 En groote kost veel boecken t' saam vergadert /

En

En setse daar en stoft daar op. Dan sijn
 En staan sy wel bestoft, maar niet door-bladerd /
 En niet door-bladerd / sijn sy wel geprezen /
 Wel uyt-gelesen, maar niet uyt-gelesen.

Hoog-hertigheyd.

HOog-hert staat op de wacht van hoger ampt en eere/
 Des bangt hy aan al broeg der hogen trant te leer' /
 En komt hem een der kleynen in 't gemoet; hy siet
 Sijn goet/maar weerdigt hem sijn diere weer-goet
 niet.

Soud so een hoogheyd op so laag eē laagheyd agt staan?
 Neen/ neen / soldaten groeten niet die op de wacht staan:

Verdraagzaamheyd.

Verdraagzaamheyd (riep Diotreeph) verdragen
 Moet d' een den and'ren / en hy had het noest /
 Met brome Leeraars van haar plaats te jagen.
 Nu sie 'k/ hy meent verdragen naar het woest.

Idele Menschen-vreesse.

Het Volk begint te wat vreselijck te achten
 Gauw is Johannes / maar eenvoudig en oprecht.
 Boos is N. N. maar bot en heel on-afgerecht.
 Ik seg/ 'tgemeē en heeft van dees geen quaad te wachten.
 Want die is arg genoeg maar is niet erg genoeg /
 En dees is erg genoeg / maar is niet arg genoeg.

Soet-voericheyd.

Grauw wil 't gemak in 't setten van sijn boeten /
 Daar aan dees sy de weg geen rupinte meer
 En heeft; en dus de wagen sulx sal moeten
 Bekopen / met ten dijck van boven neer.
 Heer Ludewijck te recht getoenaamd Treed sacht

D d

Soud

Soud Land en Volck gebieden tot haar hepl /
 So hy sijn sachten aard niet al om meed-bragt.
 Maar nu is Hem een heubeltje te stepl.
 Hy siet wel hoe men 't recht recht-wyt betrachten
 Moest / maar daar tegen so veel weder-stand /
 En so veel onbeboeglychhepds sijn sachten
 Wis tred / dat Hy het all' slaat van de hand.
 En duidt lieber 's volcx onrechte schreden
 Ten onhepl / dan hy miste rust en vrede.

MEDITATIE

Op 't

Sacrament des H. Avondtmaals.

I.

Heylige Zion! Komt loben en eeren
 A Herder; A hepl / en u leyder en Heere /
 Met liederen / Psalmen en alle gesang :
 Doet vyz wat gy kunt met sijn Name te loben /
 Sijn Naam gaat dog al wat gy kunt verr te boben
 A lofslyckste loff is geen waardige danck.

I I.

Daar sie! daar komen op nieuws vooz u oogen /
 Die sigtbare panden onsigtbaar u toogen /
 Dat lebend' en lebendigmakende broodt :
 Dat eertijts de Heylige hebben gegeten ?
 Wanneer sy met Jesu ten disse geseten /
 Het Avondtmaal hielden een nacht vooz sijn doot.

I I I.

Heylige Zion u lof so volkomen /
 Tac t singen / laet springen / laet jupchen de vromen /
 S pan in al u sin / al u hart / al u kragt : . . .

Daar

Daer siet gy die waardige panden /
 Een gift van die liebe die waardige handen /
 Een brucht van die salig' en droubige nacht.

I V.

Siet gy daar wel op die tafel verschijnen /
 Dat Pascha/ dat Lam dat het Oude verdwijnen /
 Het Oude verdwijnen als schaduwte doet ?
 Het Nieuwe dat doet ons het Oude versupmen /
 'T waargtige lichaam de schaduwte rupmen /
 De duystere' nagt booz de dag wijcken moet.

V.

Dat onse liebe/ en liebende / Borge
 Deed om onse siel soo wel te besorgen /
 Dat bootsen wy hem tot gedagtenisse na :
 Daar leerden hy ons om sijn liefde te toogen
 Dit brood / dien wijn boben sich te verhoogen /
 Tot heylige panden van heyl en gena.

V I.

Gaat het u sien en begrijpen te boben /
 Hier gelt nog gesigt/ nog begrip / maar geloben /
 'T is ver boben al dat men siet en ombatt :
 Godts vleesch is hier spijs / en sijn bloedt kan men
 dzincken /
 Hy blijft die hy was boben breecken en schincken
 Ick krijg dat ick hebb / en te boozen besatt.

V I I.

Neemtmen dit vleesch / het en werd niet gesneden /
 Ten werd niet gebroken / gedept in sijn leden /
 Men geeft het en krijgt het geheel onderseert :
 Den eenen die krijgt het / en duysent daar neben
 Dat d' eene daar krijgt / heeft den anderen Eben
 Soo groot / en genomen hem niemant verteert.

V I I I.

Goeden en Quaden die nemen hier spijs /
 Maar Goeden en Quaden op andere wijze /
 Verschepdene wijze van leven en doot :

D D 2

Daar

Daar eetmen de doot / sie ! daar eetmen het leven /
 O wonder ! het eene brood beyde gegeven
 Bzengt d'eene in bzeughde en d' ander in noot.

IX.

Werd nog het broodt vooz u oogen gebroken /
 Gedenckt dat Jesus nogtans ongebroken
 Kan blijven geheel : end' en twijffele niet !
 De sake die werd nog gekreucht nog gesneden /
 Het teecken heeft snijden en bzeken geleden /
 't Waaragtige brood dat daar neben gaat niet.

X.

Daar werd de spijsse der Hemelsche Goden
 Den reysenden menschen op aarden geboden /
 De spijsse der kind'ren (houdt honden daar van :)
 Beduydet met Isack ten offer verwoesen /
 Een Lam uyt de kudde ten Pascha gelesen /
 De Daders gespijst met het Hemelsche Man.

XI.

Lieflijcken Herder ! waaragtige spijsse !
 O ! Jesu wil ons u genade bewijsen /
 Kom leyd ons en weyd ons / laat ons verrijzen
 De son van u gunst / en wy sullen u prijzen
 Dewijl wy onder de lebende sijn :
 Gy kundt het dog alles en weten en wercken /
 De sterfliche boeden / de zwache verstercken ;
 Og ! bzing ons / . Og ! bzing ons in d' eeuwige perken /
 Daar wy dan u gunst sonder eyndige merken
 A gunst sonder ongunst / u heyl sonder pijn.

Te

Te fingen op de BRUILOFT,

Van

d' Heer DIRCK van LODENSTEYN,
Schepen ende Raad, als mede Bewint-hebber van-
de Ooft-Indifche Maatschappy tot DELF.

Ende

Juffr. A M E L I A de B E R G.

Inden Echt t' samen komende op den 28. Slagt-
maant 1662.

Als, *Doen ick was.* fiet pag. 199.

Nu wel aan! het voorhoofd eens ontfronst!
En wy meer uyt-gelaten?
Want den Hemel drupt van den Hemel segen neer;
Nu wy d' Egt (bykans in de ydelheyd
Van lust / van schat / van Staten
Tuysterloos) herstelt vinden in haar boozige eer:
Dat de Wereld ga // Tot haar Egt / tot haar scha;
Maar nu Trouwt DIEDER ICK AMELIA.

DIEDERICK, AMELIA die Vrouw
Van dupsent uyt gelesen /
Die de wereld fiet / maar en kent haar waarde niet:
Want hy kent haar Heer / nog Geest / nog glansch
Die (hooger niet gerefen
Dan het sigtbaar Rond) al 't onsigtbaar niet en fiet.
Als dit keurlycke oog // 't Sigtbaar al ontbloog /
Quam 't onsigtbaar genoeg en om hoog.

Doen hy was in 't bloeyen van syn tyd /

D D 3

In

In 't groepen van sijn dagen /
 Stond der sielen Pest hem in oze log te trots ;
 Winnens maar / dog wijckens niet-gesind /
 Jeugd-krachtig dien berjagen
 Dacht hem) voegen dien / die gestrengeld aan den
 R O T S

Onbekommerd leeft // Dooz geen Dvand beeft /
 Want het Hepl dooz beloften machten geeft.

't Wijs vernuft des Konings had een Drouw
 Op 't heerelickst beschreven / Spr. 31.
 Die na soo een strijd / soo een oberwinner past :
 Dien de gunst des Hemels self ten loon
 Ten sege-kroon soud geven ? Spr. 19: 14.
 Doch den soeck sijn dierbare loon-genoot belast ;
 Dat 's de weg / dats den Raad // Dien den Hemel
 gaat /
 En geen Mensch / dan den Hemeling verstaat.

Nu had wis / dat Koninglijck vernuft
 (Onseilbaarlijck gedreven)
 Desen soeck belast met een God-spraak van gewicht:
 Dat in tienmaal hondert Gaden een
 Men nauwelicx te leven
 Vinden soude / en dat noch alleen by 't Hemelsch licht /
 Is het wonderbaar // Dat dan DIED'RICK daar
 In versoekit meer dan driemaal seven Jaar ?

Spoed-rijck paar ! Wiens overdier geluck
 Gaat boven ons beseffen /
 Soo een Hepl / en vond / supchen wy u bzindlijck toe ;
 En den ganst des Hemels willen wy
 Met u in danck verheffen /
 Dat soo hert en siel / dat soo Mond en Tonge doe !
 Want die in dit dal // Vindt een Gaad onder al /
 Vindt des Hemels des Hemels wel-gebal. Spr. 18: 22.
 Laat

Laat ons toe / den segen van om hoogh
 Te wenschen op uw Hoofden/
 Eer wy dwaalen in uw Saligheden stroomt ;
 Want al reed den Hemel sig ontsluit/
 (Och ! dat wy 't maar geloofden
 En ons suchten daar henen sucht'den sonder toon!)
 Om ons stil begeer // Met een Salige heer
 In een zegen te laten op u neer.

's Hemels zorg sy opt vooz u besorgt/
 Ten zorg vooz Hups en Hade/
 Die als Hysse los-laet verbliegen als de Wind :
 's Hemels sorg u seg'ne / dat het uw
 A Decke / u spijs / u have/
 't Geen gy sonder hem in het uwe niet en vindt.
 Doch sijn rechter-hand // Gebe het al/ als van 't
 Heylig lijden / een overgunstig paud.

Neemt het opt die wonden al bebloed
 Door dien Geest begenadigt ;
 En die liefde-grond doet u meer goed dan het goed :
 Dit verdrijft den dullen overdaad/
 En Bier-sucht onbersadigt/
 Die het hert in Liefd tot sijn leden smelten doet :
 Die u wijshept geeft // Die meer geeft , die meer
 heeft.
 Daarmen 't wis heeft , en eeuwigh Salig leeft.

Dus ontsozt ; den Hemel u het Heyl
 In vzedige gedachten
 Overbloedig smaken en raken gunstig doe ;
 Doe het hert / 't nu schuldeloos gewis/
 Op grooter vzeugde wachten
 En sig heffen in soo een Staat ten Hemel toe.
 Aller gunsten spring // 's Hemels gunsteling
 Tot sijn hert tot hare innicheden dzing.

Dooz 't Gelooff / dus heereelijck begonst /
 Herstelle die Genaden
 Nieuwe kracht / een nieuw hert / en nieuwen vasten
 Geest ;
 Die aanschouwt / en (drukkend lebeud upt
 Gods Saligende daden /)
 Zorgeloos / en breefloos / alleen den Hemel breeft :
 Die sig hier in 't stoff // Vast bereydt ten loff
 Met de Seraphijns in het Hemels Hoff.

Dat het licht van 't onnaspeurlijck licht
 In 't Heylsaam Woord ontsteken
 Altijd u bestraal in een rust-loos ondersoek :
 Dat den Geest het Saligende Woord
 In lesen / hoorzen / spreken
 Spreyde vooz u Ziel als een wel-geopend Boeck :
 Hier / een wijs beleyd // Daar / de Saligheyd
 Is te loon van dit ondersoek bereyd.

Dat uw tong / in Liefden ingedopt
 Dooz 't Hemelsch vper aan 't vranden
 Suyvere uw Egaad van der Zielen helsch fenijn :
 Dat uw tong met Wijsheyd wel verstaalt
 Dymmoedig kap de banden
 Sonde-banden af en sy Siele-medicijn :
 Als het herte broed // Haters vleyerije moed'
 A des Lief-hebbers wonden lieben doet.

Dat de Min / geheyligt in het bloed
 Van Jesus diere wonden
 Beyder herten-schakels ondeylbaar ; smede aan een /
 En de Breed / dat ober-dierbaer pand
 Sig neer-late op die gronden /
 Sie daar dan de Breed / Die het heyl ons liet bene'en.
 Dat den DIEDRICK dra // Dat AMELIA
 Genen weg / naar het heyl in brede ga.

Houtwt

Houwt wat stil! genegen hert/
 Maar henen met u wenschen!
 Lang genoeg het Water gebragt ter volle Zee!
 Weet gy niet dat dien gu dus begzoet
 Den hoogen wensch der menschen
 Houde in eene salige / en saligende vree?
 Ep! wat is u goet // Als den Hemel 't Goedt
 In een regen van boben dalen doet.

't Morgen-licht / dat in het Oosten daagt
 Is duster by dit heerlijk /
 Dat de ziel in onwisselbare vzeugd bestraalt:
 Ganges schat van Diamant en Goudt
 Is slijck en onbegeerlijck /
 By het dier Juweel daar de luster nopt van daalt:
 Hoocheydt / eer / en staat // Dunct my neerwaarts
 gaat /
 By dit Hepl als het in sijn hoogte staat.

Wat ons opt in schepselen bevalt /
 Kan 't herte niet genoegten /
 Dat sig altijd verder / en verder henen streckt:
 Maar dit goedt kan vullen onsen wensch /
 Of kracht- en vruud-lijck voegen
 Na de wil die d' onse in vernoeving overdeekt:
 Tot dat Hert en wil / Sig in vrede stil
 Salig set op d' onwanckelbare wil.

Wat ons opt in schepselen bevalt
 Is in dit Hepl te binden /
 Schatten / lust / verquicking / gunst / heerlijkheydt
 en Staat
 Ja dit al / is buypen 't Hepl maar stof /
 En bliegt met alle winden
 Selve weg / of 't hert in sijn volheyt ledig laat:
 Daar dees Hepls onthiet / Maar het hert gebiedt

En het staat daadlyck stil in YET, of NIET.

Noch een woordt : de zorgen die ons hert
 Met duysend breezen quellen/
 Slijt dit Hepl / en maacht ons in alles sorgeloos /
 Sorgeloos ! dewijl wy ons in blijft
 Ter neerstige arbept stellen/
 Door sijn toefeg altijdt gebreck-en breefe-loos :
 En ons hert op die Steen// Dast / is sonder ween
 Met genoeg (is het breedt of smal) te bze'en.

't Kleyn begrip in dus een Dool-Hof doolt/
 En staat en dubt verlegen ;
 Wat dit / waar/en hoe soo een Hepl te krijgen sy ?
 Laat het ons een Simsons-raadfel sijn
 Om vzolijck t' overwegen
 (Dat het ons ten mengsel van nut/en vzeugde by :)
 En ick seg die 't verstaat // Die mijn raatsel raadt
 Seibe wis in dit Hepl / en salig staat.

Ider ploege met sijn eygen Kalf
 En haal het woordt van binnen
 't Hert / de Min / 't Geloof / en de daad den uptleggh
 geeff :
 En hem staat / een Wissel-kleed (gelwit
 In Godes bloede) te winnen/
 't Man / 't verborzen Man dat gy eeuwig eet en leeff /
 En een witten Steen // En een Naam ongemeen
 Niemant kentse / dan diese krijgt alleen.

UYT-

U Y T - L E G .

Singt, Als : *Den tijd is hier datmen moet vrolijk wesen.*

W El op ! ons hert doet op uw hoge deuren !
 Hest op uw stem / uw Cijter / Lupt / en Deel !
 Singt al wat kan / en al in vzeugde speel !
 Laat d' eeuw sig vze bermaken in haar leuren
 Op singen 't eeuw'ig aller deelen deel.

't On-epndig / Heerlijck / Onbegrepen / Magtig /
 Onfigtbaar Al / en al-genoegsaam deel ;
 Die wijshepd / goedhepd / leven is geheel/
 En niet dan Rijkdom // Maecht sijner ons deelachtig ;
 En dat 's ons eeuw'ig aller deelen deel.

't Was een der Vad'ren diemen salig noemden /
 't Was eens een Koning Magtig / Rijk / en Cel /
 Vepd overstolpt met Staten / hoog / en veel /
 Die sig op dit deel // als 't Heerlijckst erfdeel roemden
 En dat 's ons eeuw'ig aller deelen deel.

Zoo ons het hert genegen is tot SCHATTEN,
 (d' Eeuw sig daar in bekommer laat en vzeeg)
 Segent den Hemel onse staad'ge ploeg/
 Ons goed'ren doen op sijn leden weer bespatten /
 Op is ons SCHAT, en dat ons schats genoeg.

Zoo ons het hert genegen is tot EEREN
 (Die menig joeg / en nimmermeer bejoeg)
 Dien Godt die ons ter Heerlijckheden vzeeg/
 Als op ons eens tot sijn kind'schap weer deed keeren/
 Die is ons EER, en dat ons eer 's genoeg.

So

Soo ons het hert genegen is tot V R E U G D E,
 Den Godt van soo een blijdschap; die genoeg
 Al 's werelts lieflijckheden overwoeg;
 Daar opt Gods aenschijn sijn schepflen meed ver-
 heugde/
 Is onse V R E U G D , en dat ons vreu gds genoeg.

Soo ons het hert genegen is tot S T I L H E Y D
 (Dees eeuw in schuld van sijn gewisse swoeg:)
 Hy die ons schuld op sig nam en self droeg/
 En wil dat ons hert in sijne wonden stil-lept/
 Is onse R U S T , en dat ons rusts genoeg.

Soo ons het hert genegen is tot L U S T E N ,
 Hier 's Hemelsch Man / en leckerny genoeg
 En dronckenschap betaamlick laat en vzoeg:
 In sijne Liefde doet // Hy ons minlijck rusten.
 Hy is ons L U S T , en dat ons lusts genoeg.

Soo ons het hert genegen is tot S I N G E N :
 In 't Arbeids-hups des Werelds by den ploeg/
 Leeren wy 't lof / en slaan de maat al vzoeg/
 Tot wy met d' Eng'len in 't Hallelu-jah springen.
 Hy is ons P S A L M , en dat ons sangs genoeg.

Is ons het hert genegen tot G E B I E D E N ,
 Ons lusten sijn ons Onderdaans genoeg/
 En noyt een Kroon of Scepter swaarder woeg/
 Als wan des Hemels Heer sig ons aan komt bieden/
 Die is ons K R O O N , en dat ons Kroons genoeg.

Wy lachen om het lachen van de Wereld/
 Of schrepen medelijdig om 't bedrog
 En seggen ! dwase Mensch ! wat maackt gy doch
 In 't giftig kleed met wat loberen bepereld!
 Want aller eynd sal sijn och ! och ! och !

Wy

Wp lachen om het gulfig lecker eten
 En dzincken / als om Kinderlick bedrog
 Der gener die de soetigheden nog
 Van maatichepd / en van d' intoom niet en weten ?
 En schrepen om haar eeuwig duyzend oh !

Wp lachen om al de uyt-gelaten-heden
 Des Werelds en haar soutelosen lag ;
 En siende der gewissen wis geklag /
 Den Zelen-wozm sulcke vzeugde al dicht na treden /
 Schrepen wy ober 't eeuwig Ah ! ah ! ah !

Wp lachen om het besig goed vermeren /
 Vooz Mot / of Dief / of Erb ; daar vooz 't geklag
 Der Armen niet of wepnig af en mag ?
 En sien haar vzeugd en haar leben soo verteren
 En schrepen om haar eeuwig ah ! ah ! ah.

Wp lachen (niet om die wy nedzig eeren /
 Maar) om den dwaas / die met een groot beslag
 Arbejdt hoe hy ten Thzoone raken mach /
 Om daar den sozg vooz een anders rust te leeren :
 En schrepen ober 't eeuwig ah ! ah ! ah !

Dus lachen wy om 's Werelts sotticheden
 Om al haar spel op 't kinderlijck toneel /
 En schrepen om haar rampen zwaar en veel /
 D'wijl wy gelukkig en ober wel te vzeden
 Singen het eeuwig aller deelen deel.

Och ! Jacobs erfdeel ! doet maar op ons lichten
 Uw oog / uw gunst / en (groot sp 's Werelds deel
 In eer / in vzeugd / in Kroon / in Most en veel)
 Ons dier geluck sal vooz Prins noch Koning zwichtens
 Gy sijt ons eeuwig aller deelen deel.

Moer

Moeten wy 's Vaders Vaderlijke slagen
 Dulden in smaatheyd/ droefheyd/ sieckte of pijn/
 Tu spotterny van eenig Wereldsch swijn?
 Wy voelen dat niet/ of willig wy 't verdragen/
 Mag maar dit deel ons eenwig erf-deel sijn.

Wy voelen 't wel (en onse Ziel tengoede)
 Maar ongeduldig of in wraake niet /
 Het sigtbaar nu verby ons oogen schiet /
 Nu 't onsigtbaar als een schild ons ziel komt hoeden/
 En 't salig deel is datmen niet en siet.

Swijgt Wereld! houdt uw redenlose kaken/
 Dat by uw deel ons deel is vzeugdeloos;
 (Soo sijn de spieren by den kool-stronck voos/
 Sootart de Helle den Hemel) dat ons maken
 Kan smert en moept-en vzees-en sozge-loos.

Dit is het/Heyl-en Vzeugden-rijk paar Menschen/
 (Gelukkig dat gy sijt elck anders deel)
 Dat wy (die hier op Aard noch groot noch veel
 Hebben te wenschen) u al blymoedig wenschen/
 Dit 's u GENOEG, en aller deelen DEEL.

Slachtm. 1662.

J. à LODENSTEIN.

Uyt-

Uytbreydinge van den 113. Psalm.

Toe-gepast op het Houwelijk van

Dr. ADRIANUS GENTMAN,

E N

Juffr. CLEMENTIA PLOOS van AMSTEL.

Te singen : *Als Repicavan &c,*1. **H** Allelu-jah!

Soo roep die den Dienst
 Comt gelukkig Daar / en die haar Feest viert ;
 Singt op / en vrolijk roemt des Heeren naam;
 Singt op / en vrolijk / etc.

2. A andangelooſ

Is d' onbolpreesen Naam !
 Wiens Loff van eeuwe tot eeuwe duizen moet
 Loff aan dien Naam / sp 't spreekken / sp 't galmen
 Van dees' geboegde tot in Eeuwighed.
 Van dees' etc.

3. Daar 's werelds oog

Te voorschijn komt en daalt
 Sp aller Wesen spring en Eynd geroemt !
 En 't hert van twee gesmolten tot eene
 Toon dubble krachten tot soo hoog een werck.
 Toon etc.

4. Roemt Hem die Hoog

Siet 's Wereldts Volck als stoff ;
 Der Heemlen heerlijkheid is by hem niet.
 Merckt uw Sloz gelukkig paar menschen
 Gesalft ten dienste van soo hoog een Heer!
 Gesalft etc.

I s 't Schepsel opt
 By 't Scheppend Wesen yet/
 Dat hooger dan den Hooghsten Hemel woont ?
 Ey dan ! laat alle schepselen daalen/
 En houdt het hert steeds hoog / en Hemelwaarts.
 En houdt etc.

6. Al woont Hy hoogh/
 Noch is / en siet hy leeg:
 Beschouwt den Hemel / en siet d' Erde door.
 N edzig kende den onsigtdaare Al-siende
 In all' uw wercken / woorden en gedacht.
 In all' uw wercken etc.

7. N a sig om hoog
 Treckt Hy die hier in 't stoff
 Van smaad legt / en het is Hem stof van Cer.
 T rots by 's weerelds versmaadhepd om Jesus/
 Dien hoon is Hooghepd / soo een stoff is Lof.
 Dien hoon etc.

8. U pt stof van smaat
 Trecht Hyse niet alleen;
 Maar maachter Koningen en Princen van.
 I n smaat booz Jesus werd gy verheben
 Onder de Princen van het Hemels Hoff
 Onder etc.

9. S ijn Magt vruchtbaar
 Maacht / die 't niet was booz heen/
 En doet het huys van Kindzen dreunen bly.
 Al uw spruyten weer offert den Hemel /
 En leertse juychen / Hallelu-jah.
 En leertse etc.

KLACH-

K L A C H T E

Van eene Gelovige Ziele over het af-ster-
ven van haren Heere ; ende de wer-
kinge des Geloofs daar ontrent.

Stem : Doulants eerste Lachrimæ, siet pag. 219.

L.

Treurige Luydt // Treurige Luydt //
Die mijn onnossele geneucht
Dooz desen was /
't Is nu geen tijdt van bzeugt.
Schickt u tot treuren :
Laat uw' geluydt / Laat uw' geluydt
Of swijgen en geheel vergaan /
Of nat gemaackt dooz 't bigg'len van mijn traan
Slegs Treur-sang neuren.
Mijn Kroon is afgelicht
't Decksel van mijn aangesicht !
Wee my nu ! Wee my nu ! Wee my nu !
Want ick heb misdaan / Thren. 5: 16:
Oh ja ! 'k heb misdaan /
Dies is al mijn glansch vergaan !
Dies al mijn rust te niet
En verwisselt in verdriet !
Wee my nu ! Wee my nu ! Wee my nu !
Al mijn soet genucht
r' Samen op de blucht
O ! der sonden bittere bzuucht !
Mijn glansch besweeck met dat leven
't Beswijckend leven :
Ah my ! Ah my ! die laatsten snick
Deed' my 't Hert beven.
Mijn rust verdween ach met dat rusten

E e

D. II

Dat droevig rusten!
 Ah my! Ah my! die laatsten snick
 Mijns siels vzeugt blusten.

I I.

Dat leven heen! Dat leven heen!
 Dat 't leven van mijn leven scheen /
 Met eene sucht / verbolgen inde lucht
 End' ick verlaten.
 Ah siele stil / Ah siel sta stil /
 Maar of u toomloos' hert heen wil /
 Wat bind u 't oog / dat gy 't niet naar om hoog
 Vry uyt kond laten?
 O Konings Zyvd vol glansch
 Heerlyck met een Hemel krans/
 Godes Soon // Is u loon // Is u Kroon /
 Is u eer u loff /
 Is u eer u loff /
 's Werelts glants maar schijnend stof.
 't Is dreck datmen hier siet
 By dat onf' geloob geniet :
 Hef het oog / Maar om hoog // Hef het oog
 Door de tranen heen /
 Door de tranen heen /
 Tot vzeugts eyndelose zeen.
 Wat baat het oog in ernst na boben
 't Oogs ernst na boben?
 Als laas! als laas! mijn dodig hert
 Hier legt verschoben!
 Maar 't gelovig oog moet voorgaan
 Het oog moet voorgaan
 Dan sal / dan sal het vierig hert
 Op 't selbe spooz gaan.

I I I.

Daar gaat het oog / Daar dringt dan 't oog
 Dwars door 't gewelf van 's Hemels boog ;
 En schouwt en vat / d' onsiemelycke schat /
 't Eyndt

't Eyndt van mijn weenen.
 Drolijcke Lupdt! Drolijcke Lupdt!
 Uw snaar geef Hemelscher gelupdt
 Hier sie ick booz / dat goet dat ick verlooze
 Dupsent booz eenen.
 Egyptens Schepter-recht
 Was booz my nu verr' te slecht
 Heplig Godt! Heplig Godt! Heplig Godt!
 Wat is dit een lot!
 Jesus smaat en spot
 Jesus smaat // Gaat boben staat.
 Bedziegt het oog my niet?
 't Schijnt het niet dan schatten siet/
 Niet dan goud / Supber goud / Blinckend goud
 Sijn de straten daar;
 En van paarlen klaar
 Al de Doozten wonderbaar.
 Maar wat sie ick daar verder henen
 Om Jesum henen?
 O Hemelsch Schaar! O salig Rot!
 Waard' s werelsch wenen.
 Maar luster siel! wat is daar d' Eersanck
 Wat is daar d' Eersanck?
 Hallelu-jah! Hallelu-jah!
 Is al den weer klanck.

I V.

Treurige Lupdt / Treurige Lupdt /
 Stell weer u snaar ten droeber toon
 Wee my! dat ick soo lang in Meseg woon
 En daar moet blijven!
 Gods liebe Bzupdt / Gods liebe Bzupdt /
 In Kedars swart beroockte tent?
 En met dat bupl geselschap sonder end
 Altijd aan 't lijden!
 Wee! dat my nog dees' Hard
 Al te swaren schat beswaart!

Maar ick los // Maar ick los // Maar ick los !
 'k Bloog met eene blucht
 'k Bloog met eene blucht
 Dan daar ick nu mijn sieltje sugt /
 Eer/ Goed/lust/soet vermaack
 Een ding ick meest in u laack /
 Dat g' u gang // soo verlang // dat g' u gang
 En uw trage tredt /
 En uw trage tredt /
 Soo schoorboetend rugwaarts set.
 Jesu lief ; moet ick hier blijven /
 Moet ick hier blijven ?
 Gunn dan / gunn dan die hier mijn voet
 In uw padt stijben.
 Jesu lieff : moet ick hier leven
 En Goedt verleben /
 Gunn' dan mijn siel aan eer nog Goedt
 Maar u t' aan kleben.

J. van LODENSTEYN.

J. van LODENSTEYNS
 SWANEN-GESANGH,

*Of het laatste by hem in sijn sieckte ,
 korts voor sijn salig af-sterven
 gemdackt , en Zions kinde-
 ren na-gelaten.*

Stemme : Hoe schoon licht ons de Morgen-ster.

I.

A Anbiddeijke ontsagg'lijckheyt /
 Wy buygen booz uw Majestejt

Ons

Ons knipen en ons harten :
 En met en booz uwt dienaar / dien
 Onf' oogen nu onwercksaam sien /
 En klagen uwt ons smarten /
 Laat uwt Dog nu
 Op ons dalen / en komt halen
 Onse suchten /
 Tot den thsoon van uwt genuchten.

I I.

O ! wonder Goddelijck beleyd !
 Geen hitte sig dooz 't bloet verspreyt /
 Geen koozts quelt haet of leden ;
 Geen groote pijn en pijnigt hem /
 Geen schorrigheyt belet sijn stem /
 Geen damp berwart de reden /
 Op maar segt / daar
 Legt u neder / tot ick weder
 A gebzupcken
 Wil / dan sult gy weer ontlupcken.

I I I.

'T is waar / uwt dienaar na uwt raadt
 Moet stil sijn / en der boosen saadt
 Sijn waarschoudt niet kan hoozen ;
 Maar soo een stilt geeft stercker stem
 Dan uwt tot ons / als wy van hem
 Opt hoorzen van te voozen /
 Dat wy / Nu gy
 Spreekt / dog hoozen / en gy d' oozen
 eens woud wecken ;
 Wis / gy soud ons hart dan trecken.

I V.

Eerst sincken wy van schaamte weg /
 Dat wy in ons een oberleg
 Van ulve daden maken ;
 Des Soubereynen Scheppers wil
 Segt maar / werckt nu / en staat nu stil /

En niemant kan het laken ;
 Uw eer / niet meer
 Dan het spreken // Dooz sal breken
 Dan van swijgen /
 Uw loff sult gē al om krijgen.

V.

Uw stemme roept ten Hemel upt /
 Swijgt Lodensteyn ; want uw geluyt
 Dan woort heeft maar gekloncken ;
 Wat Dood' is upt sijn dood gestaan ?
 Wat wereltling te rug gegaan ?
 Wat slapend' upt sijn roncken ?
 Al 't licht 't gesicht
 Dan mijn wesen / al mijn bresen
 Is geweken ;
 Waar toe dan uw nood-loos spreken ?

V I.

't is soo gē zegt ! O Hepligheyt !
 Siet dan eens op uw Christenheyt :
 Met recht meed'lydig' oogen :
 Dat sig in swaarchepts schoonen glantsch !
 Dooz eppen lust verboert bindt / gantsch
 Verbijstert en bedrogen.
 O son ! O bron !
 Dan de waarhepdt / doet uw klaarhepdt
 Ons beschijnen :
 En by alle licht verdwijnen.

V I I.

Het Arm verbijstert Christendom /
 Dient Godt / en weet selfs niet waarom /
 Als om haar eppen boordeel :
 Het soeckt den Heplant / maar en bindt
 Hem niet / om dat het niet bemindt /
 Dan byshepdt in het oordeel :
 Daar 't lam / Meest quam
 Om de wonden vande sonden

In

In sijn wesen
Dooz verloog'ning te genesen.

V I I I.

'T versaken is haar bitterhepdt /
Sp droomen van een Salighepdt
Dooz Jesum haar verkregen :
Maar uo te lieben // dat gewis
In boet en Krups haar Hemel is /
Des sijn sy niet genegen :
Off schoon / uo soon
Heplig Heere In sijn leere
'T sijn volck aanpreez /
En volmaackit in boozbeeldt aanwees.

I X.

Dat 's menschen hepl is / eppen wil
En lust en sin te houden still ;
En all' beweging effen ;
Dat eppen hepl in eppen haat /
En in eens anders min bestaat !
Kan niemandt nu beseffen.
Daar woelt / daar doelt
Ider na den dziff hem raadt / en
Eben inden
Gods-dienst / meendt hy sig te binden.

X.

Daar hy sig selfs verliesen moet
En al sijn hepl / sijn hoogste goet
Moet binden in 't verliesen :
'T verliesen van sig selfs / in Godt /
Dat is ons deel ons hoogste lot /
Van ons op 't hoogst te kieser.
Dat stepl Is 't hepl
Dat gekomen booz de droomen
Is beneden /
En Gods kind'ren stelt in vreden.

Soo langen tijd heb ick geleest /
 Geswoegt / geploegt / gedraaft / geblogen /
 Om pet te sijn ; en siet nu heeft
 Dat pet en sig / en my bedrogen.

Soo my den Hemel langer tijdt
 Gunt / om my tot sijn dienst te gorzen /
 My dnuckt ick wil met grooter blijt
 Dat ick geworden ben / ontworzen.

Soud' 't groote maacksel / in mijn siel
 Ter eeren van den Maker / opgaan /
 'T is billick dat daar gantsch verbiel
 All's dat ick self daar hadd' doen opstaan.

E C H T S - L O F.

Stemme: Als 't begint.

I.

Mijn keurigste gepeynsen /
 Doen my van 't Huto'lijck dencken ten hoog-
 sten lof /
 En geben mijn gedichten stof /
 Om in gesang te roemen 's Heeren lof /
 Om in gesang te roemen 's Heren lof.

II.

Begronnd was nauwelijcx d' Arde
 Ofd' Egt was sonder weerga van Godt geroemt /
 De Vrouwe was Manmin genoemt /
 Den schender op het schendelijckst gedoemt /
 Den schender op het schendelijckst gedoemt /

III.

Als twee brigad'ren t' samen
 Hoe kan dat sonder blaacken in repne min

Ge=

Geschieden? als d' een des andren sin
 En siel besit in heerelijck gewin /
 Ja siel en lijf in heerelijck gewin.

I V.

Soo d' een begint te mallen /
 Den and're doet hem vast staan in wijsheyd groot /
 (Den besten bziend is 't in den noodt)
 En redt sijn ziel van bal / en wond / en dood /
 En redt sijn ziel van bal / en wond / en dood.

V.

Daar d' eene soud begeben
 Daar sullen twee wel beter bebestigt staan!
 En soud den een van koude vergaan;
 Den and're bzingt hem siele-warmte aan /
 Den and're bzingt hem siele-warmte aan.

V I.

Sijn twee / als een eendragtig /
 My dunckt / ick sie een klaren schets van d' eenigheyd /
 Den liebelingen Gods bereyd /
 In hare glozieuse salicheyd /
 In hare glozieuse salicheyd.

V I I.

Die trouwloosheyd verlaten
 Doen my het huto'lijck prijsen: want
 Is huto'lijcks-bzeuk / soo sondigen schand /
 Soo is het wel een ober-heyl'gen band.
 Soo is de trouw een ober-heyl'gen band.

V I I I.

Deel kind'ren huto'lijckx bruchten /
 Doen d' Ouders heym'lijck suppen de segens Bron:
 Als of met haar den Segen-son /
 In segen-licht sijn segen-loop begon /
 Met segen-licht sijn segen-loop begon.

I X.

't Gesiende te bestellen

E e 5

Can

Kan't he rt geduyzig queecken in sozge soet /
 Die 't hert bemint en willig boedt /
 Tot nood / en kindzen-nodig-oberbloed /
 Tot nood / en kindzen-nodig-oberbloed.

X.

De kindzen in 't bedzijsen
 Van 't quade staag te stichten door tucht en leer
 Door straf en woord : wat is 't een eer
 Te buigen teedre spruytjes van den Heer ?
 Te buigen 's Heeren lieve spruytjes teer ?

X I.

Der schepselen hulp is nietig /
 En d' een saamhepd verdriest die verdrietelijckhepd /
 Als door der menschen nietighepd /
 In stilt sig op doet d' Algenoegsaamhepd
 Des Hemels / 's Hemels Algenoegsaamhepd.

X I I.

Nog sing ick eens en hertlijck /
 De eensamhepd valt smaacklijck door die den hoeck
 Bebalt / en daar het Hemels Boeck /
 En boven 's Werlds gewaad een slegten doeck/
 En door sijn traanen een af-gesleten doeck.

X I I I.

Door 't laast mijn rustens lust sepd /
 Den Egt is vol gerupsch van der kindzen woel /
 En duyfender onrusten doel :
 De rechten rust is in der bypen stoel
 Gerusthepd / rust stil is in der bypen stoel !

Winter-maant 1661.

V R Y.

V R Y H E Y D T S - L O F .

Stem : Mijn keurige gepeynsen,

I.

D It seggen is stantvastich/
Lang byp-sijn is een lang vermaack van 't jeugd-
dig hert

Dat in den band dooz zorg en smert
Gekneust / verwelcht / te vzoeg ontjeugdigt wert /
Gekneust / verwelcht / te vzoeg ontjeugdigt wert.

I I.

Mijn ongehoude dagen
Doen my soo dickmaals klaar sien de soetichepd
Van d' ongebonden bypichepd ;
En smaken des hoogsten goedertierenhepd/
En smaken des hoogsten goedertierenhepd.

I I I.

De morgen-stond genieten
Sal vaack den mensch verdrjben / sijn sorgen groot
In 't bype best / en bupten nood ;
De bype jeugt is 's levens morgen roodt
De bype jeugt is 's levens morgen roodt.

I V.

Der voglen quinkeleren
Kan hoost en hersens deeglyck verquicken : wann
Sp moed sijn dooz een sang gespan :
De bypen sang de jeugt vermaken kan
De bypen sang de jeugt vermaken kan.

V.

Mant Singen / Spelen / Psalmen/
Is jonger lieden tale van 's Hemels Hof/
Dat haar dooz soo veel weldaan stof
Geest / om sorgloos te singen 's Heeren lof

Om

Om sonder kommer singen 's Heeren lof.

V I.

Veel dingen te beschicken.

In d' Egt / het hert verquijnen / en verdwijnen doet /
Dat daalt en rijst door rampen spoet :
Als vryhepd swemt in genoeg en overbloed /
Als vryhepd swemt in genoeg en overbloed.

V II.

Die sig wil sorgloos houwen
Ter Gods-dienst / laat die trouwen niet al te dra ;
Want d' Egteling behaagt sijn ga /
De vrye soeckt / seght Paulus / Gods gena /
De vrye die / besorgt Gods gena.

V III.

Tracht gy na wijshepd boben
De Aard ; den Egt wilt loser dan andze bli'en ;
Want d' ongetrouwde dagen bi'en
A rust en lust na wijshepd upt te sien /
A rust en lust na wijshepd upt te sien.

I X.

Bebinding segt en rede
Den Egt is vol van vryese booz duysend qua'en
Het kindt en kiest geen deugde-paan ;
Den eenen brengt sijn ramp den andzen aan /
Dus komen haar vast dubble rampen aan.

X.

Dwingt vryand ons te blugten ;
Den vryen sal haast sulck heyl sien te gemoet /
Dat in den slag sijn smert versoet ;
Dewijl hem kindt nog Gade suchten doet /
Dewijl hem kindt nog Gade suchten doet.

X I.

'k sal hier de saack bekorten /
Want opt sal nog wat schoner te singen sijn ;
Het Huw'lyck se een dzye asijn /

Maac

Maar duysent stoop van de alderbeste wijn /
De vryheijt / k' zeg van de alderbeste wijn.

XII.

Wat baat my dat ick 't heelde
Den Egt baart niemand wenen / maar eygen schult
Van 't hoofdig wil, ick sal, g'en sult,
Heeft ons de Werlt met Egte-klacht gebult /
Heeft ons de Werlt met Egte-klagt gebult.

XIII.

Al gy Dienaars des Heeren
Wilt dog het huto'lyck weerdig achten / en houd
Den Egt gesegend menig boud /
Maar selve / naar 't uwo dienst kan lijden / trouwt /
Hy prijst wel grote / die self geen Landen bouwt.

19. Lente-maant 1660.

M O R G E N - Z A N G.

Stem: *Gavotte A la Fronte.*

Siet Pag. 65.

I.

Al verquickend Morgen-licht /
Al den damp van gisteren swicht /
Dooz u helder Son-dooz-breken /
Siet dien schonen Bzupdegom /
Hyt den him het hooft op-steken ;
Al 't gediert roept wellekom.

II.

Als wy resen tot vermaack /
Sepd den Hemel / wolcken staack
Al u druppen / dat ons vzeugden

Dan

Dan maar vooz den Hemel zy/
Die ons dus dooz sig verheugde
Is / en dooz / en met hem bly.

I I I.

Door de sijne dag en nacht
Sp die bepd hem toegebracht.
Hebben wy vooz hem gelegen/
Onder's Hemels toeboozsicht
Dooz hem sijn wy op-gestegen/
In dit al berquickend licht.

I V.

Heplig Heer ! sp ons gedacht
Woozt / en daad u toegebracht ;
Wy sijn dog alleen u eppen/
Dus wat gy vooz ons berepd
En gegeven heeft / wy neppen
't Al weer vooz u Majestept.

V.

't Heplig aenschijn onbedeckt/
Ous ten morgen-rood verstreckt :
Laat dan 't licht van uwe stralen
Op ons duyfstre sielen neer
(Als die Morgen-Sonne) dalen/
Dat wy u maar kennen Heer.

V I.

En gy hebt ons daad'lyck heel
Als u eppen / als u deel ;
Gy sult ook ons portie wesen/
Onse vzeugden/ onse lust/
Eer / en rijkdom : en na desen
D' onverstoozelycke rust.

V I I.

Toont ons maar u aengesicht/
Als wy sien dit Sonne-licht :
O ! die goethept ! O ! die klaarhept !
O ! die wijshept epndeloos !
Heplig / Heplig ende waarhept !

See

See van goetheyt grondeloos!

V I I I.

Laat ons daar sincken stil/
 En verliesen wensch en wil/
 En de werelt al haar luster
 Quijt-gaan : als het Sonne-sien
 Dooz sijn licht ons oogen dupster
 Maackt / en al het schoon doet bli'en.

D E

L O F - S A N G

Der

E N G E L E N ,

Stem : Vrolijk hert maakt groot den Heer ,
 Of Jeugdich hert , siet pag. 26.

I.

L Of / en prijs / en eeuw'ig Cer/
 Sp den Heer /
 Eenig oorspronck aller dingen /
 Die uyt enckele goedighepdt
 Dit berepdt /
 Laat der Hemelen Hemel singen.

I I.

Hepl / en rust / en brede bly
 D' Harde sp /
 Nu den Hemel die komt bringen /
 Nu 't behagen in den Mensch /
 Gaat na Mensch /
 Laat der Hemelen Hemel singen.

G E.

GEBEDS NUT

Op Catech. Afdeyl. 45.

Stem: Als't begint.!

I.

GEBeden snelle posten /
 Die door de Wolken dzingt 't beweegelijk geweest.
 Oh dat gy derwaarts heen!
 Mijn sachte suchten bzagt en moed / gemoed / ontlosten

II.

Gewaande losse reden /
 Wat smeedt gy dweperij in't haast verlepde bzejn /
 Uw stricken sijn te kleyn /
 Te stutten 't vierig hart / te schozten die Gebeden.

III.

Daar 's Gode niets verborzen /
 En alles staat al vast: nog kilaag ick hem mijn nood /
 Om dat hy 't soo gebood /
 Ick zorg niet booz de rest / maar los alsoo mijn zorgen.

G E B O O R T E N - D A G ,

Van N. N. op den 28. August. 1672.

G H A T Bziefje / na mijn liebe Susjen heen /
 Die laatst van sessen aan de Werld verscheen /
 En kilaagt haar dat het ongemack der tijden
 My in uw plaats te reysen niet en lijden /
 Wenscht haar geluk met dat geselschap / daar
 Ick haar meed' quam besien 't voorlede jaar /
 Als desen dag in Oogst-maand ons ontmoet de
 En segt haar dat sijf' uyt mijn naam begroeten.

Segt

Segt haar oock / dat al heeft den vband my /
 En al het mijnen in sijn heerschapp /
 Dat hy mijn hert niet onder sijn Voogdy heeft /
 En dat mijn siele booz den Heere vyz leeft.
 Gaat brenge haar in gedacht / hoe wel sy 't weet /
 Dat dus de tijd stond doe sy s' eerst bekreet /
 En doe sy ober vijf maal negen jaren /
 Sig eerst begaf op dees onwisse baren.
 Dat sepden wy haar oock 't boozleden jaar ;
 ('t Is of het maar een dag geleden waar /
 Soe schielijck bluchten onse blugge tijden
 En sien wy all onse jaren henen glijden.)

Segt haar dat gy gepropt vol wenschen komt
 Maar wenschen / die oprecht / end' on-gemomt
 Haar wenschen dats' op Aarden onbebreest leeft :
 En dat booz al den Hemel haar sijn geest geeft :
 Dat d' onbegrepe Dypheyd in haar woon' /
 En richte daar sijn Heerlykheyd een Throon /
 En doe sijn glansch soo sonder weer-ya schijnen /
 Dat in haar oog de Werld en all verdwynen.
 Toon' haar des Al-beschicks soo groote magt
 Dat sy geen mensch op Aarde breef' of acht /
 En soo een spring van algenoegsaamheden
 Dat sy in nood vertrouwt en sy te breeden :
 En wat al niet ? dat soud in dese nacht
 Van onspoed 't ligt sijn daar 't Geloub op wacht.
 Maar waar schuwet haar / als soo de Godtheyd wonen
 Komt in haar / dat sy 't ober al moet toonen :
 Dat sal s' oock / want daar 't buyt is / is sijn kracht
 Segt haar maar / dat sy duldig daar op wacht.
 Oock dat ick haar gesondheyd / en haar spruyten
 Mensch / maar booz Godt. En vergt sy u te uypen
 Hoe t' met my is ? segt haar / dat ick gesond
 Van herten / vyz wat pijn lijd' in de mond /
 De mond tot 's Hemels heerlijcking geschapen /
 En die noyt spreken moeste / ja noyt gapen

Dan tot sijn lof ; die nogthans anders deed
 Hoe billijck is 't dat die lijdt / en meer leed ?
 Dus billijck 's Hemels altijd goede wegen :
 Mensch haer sijn heyl ge leyding en sijn segen !
 En op haer saad des Geestes dauw en regen
 Door Jesum onsen Koning dier verkregen :
 En segt / dat ick haer ben en blijb genegen.

ONTWORSTELDE WANHOOP.

Stem : De Heydenen sijn Psal. 79.

I.

M In treurig hert / dat midden in genaden /
 Bedwelmt verwert / niet weet of Gods welda-
 Of toozn u doet ! die in 't beroderde wesen / (den /
 Uw eygen staat niet magtig sijt te lesen :
 Kom / kom maakt eens beslupt
 Kom / wickelt u hier uyt /
 Waar toe 't oudzuchtbaar dwaalen ?
 Wie quam opt wel gelaan /
 Die 't liefelijcke graan
 Woud uyt tempeesten halen ?

II.

Legt u dan neer / gp winden van mijn herte /
 Gp Hetsch gelwoel / gp rasen / dat met smerte
 Mijn siel door- snijdt : dat stadig ongestadig
 My pijnigt wreed / en handelt ongenadig.

O Jesu ! die de Zee
 Eens stille leggen dee /
 Als s' in gebaar u baden ;
 Ah ! kom ! mijn swacke boot
 Is nu in sinckens noot ;
 Kom / kom nu met genaden !

Eens

I I I.

Eens was mijn siel (nog wepnig tijds geleden)
 Verblind van d' Aardsche Godt met draf te vreden /
 En 'k was gerust / upt 's Vaders Ruys te dolen /
 Had gy / o Jesu ! 't hert my niet gestolen.

Gy greept my by der hand /
 Daar hielp geen legen stand /
 Den Ruysdegom quam kragtig !
 Gy greept uw Schaapken waard /
 En Jesu lieff ! gy waart
 De magtigsten te magtig.

I V.

Ah ! had ick doe die onwaarddeerbze schatten /
 Die 't oog niet sien het herte niet kan batten
 Met sozrg bewaart / en in 't Geloob besloten !
 Sy waren my soo schielijck niet ontschoten.

Ick sag mijn Jesum aan /
 Ick hield hem by my staan /
 My dacht het kond niet enden :
 Maar laas ! nu is hy heen !
 En ick sta tusschen twee /
 Waar sal ick my nu wenden ?

V.

Dat soet gesicht van Jesus wil verdoven !
 En in 't verschiet beslauct het dier geloben /
 Waar blijb ick dan ? o wanhoops bittre vruchten !
 Wat doet gy 't hert met Jesus schuylen suchten !

Oh ! suchten 't slechts ! het raast :
 't Loopt heen en weer verbaast :
 Wasf slegs verbaast ! maar 't woelen
 Vol ongestadigherd
 Kan geen rampsaligherd
 In d' ongestalte voelen ?

V I.

Mijn Rots is weg ! wat kan ick doen als vlotten ?
 Mijn supl beswoijekt ! wat kan nu voozts mijn lot / en

ff 2

Mijn

Mijn toeblycht sijn / als selbe te verbafsen
't Wanhopig hert met ongeduldig rasen ?

Du is het weg / ick soeck
Mijn hert met bloeck op bloeck /
In lasteren te boeden :
En vzaagt my niet / waarom ?
Of segt my eerst 't daarom /
Waarom rampsaal'gen woeden.

V I I .

Daar schijnt mijn ziel in onrust rust te vinden.
Hopt sterker storm / dan als het hert sig binden
Wil aan den Kots . Dan schijnt de Hel sijn haken
Te sparren / en / wat wanhoop denckt / te vzaaken
Ah ! had ick eens den top !
En was het grondig sop
Des bekers eens gedroncken !
Mijn hert / mijn treurig hert /
Hoe blijft gy dus verwert /
In wanhoop neer gesoncken.

V I I I .

Moet gy uw lot noyt binden / altijd soecken ?
Wat baat het u / dat gy dan nog met bloecken
U selben quelt / soo dat uw siel geschonden
Nog ramp op ramp / en wonden krijgt in wonden ?
Dunct my t' onkrijgbaar heyl /
Een steplten al te stepl ?
En schrick ick vooz het peynsen !
Waarom dit rugge-gaan ?
Dit wijken van de baan ?
Dit ongelovig deynsen ?

I X .

't weet wat my schort / 't gesigt is my verblagen,
En wat ick sie / sie dooz wanhoopig' oogen
't Onreprechbaar goed : soo kan mijn hert my liegen /
En dooz een sinloose eygen' sin bedriegen.
Mijn siel van wanhoop blind

Gaat

Gaat stelt u als een kind /
 En laat u blind'ling leyden :
 Ja blind'ling leyden / van
 Hem die niet seplen kan /
 En bied u sijn geleyden.

X.

Hier moet gy aan : 't geboelen moet verdwijnen /
 't Gesicht vergaan / en (wil 't onmoglijk schijnen
 Dat mooglijk is ?) het ongesien geloben /
 En soo geraacht Gods saal'ge wijsheyt boven.

Ik ben / door al 't geraas
 Van dwaase wijsheyt / dwaas /
 Die wijsheyt moet nu blugten ;
 En op een wondze wijs'
 Van dwaasheyt werden wijs /
 Of ick moet eeuw'ig suchten.

Gras-maant 1657.

PSALM 136. UYTGEBREYDET.

Stem : Van den 100. Psalm. Ghy volkeren des
 Aarrijcks al.

I.

Met lof verheft den hoogsten Godt !
 Sijn gena sonder eynden is /
 Die dwingt der Aardschen Goden rot /
 Dus sonder eynde sijn gena.

II.

Met lof verheft der Heeren Heer !
 Sijn gena sonder eynden is.
 Hem komt alleen der wond'ren eer.
 Dus sonder eynde sijn gena.

III.

Op maachte wijslijck 't hemels ront /

ff 3

Heest

Heeft d' Arde op een golf gegront /
Dus sonder eynde sijn gena.

I V.

De woond're lichten schiep sijn mact /
Sijn gena sonder eynden is.
De Son en Maan vooz dag en nacht /
Dus sonder eynde sijn gena.

V.

Die d' eerste kragten Chams ver sloeg /
Sijn gena sonder eynden is.
En sijn volck uyt haar midden droeg
Dus sonder eynde sijn gena.

VI.

Hy klief de Zee te midden deur !
Sijn gena sonder eynden is.
Sijn volck gelepde hy daar deur
Dus sonder eynde sijn gena.

VII.

Daar Pharo met sijn Leger-pronck /
Sijn gena sonder eynden is.
Als steenen los te gronde sonck /
Dus sonder eynde sijn gena.

VIII.

Dooz 't woeste leyded' hy sijn volck /
Sijn gena sonder eynden is.
Des nagts een buyz en's daags een wolck.
Dus sonder eynde sijn gena.

IX.

Hy sloeg het al / hoe magtig groot !
Sijn gena sonder eynden is.
Het bleef / hoe heerlijck / alles dood :
Dus sonder eynde sijn gena.

X.

Daar sneubelde den Amorijt ;
Sijn gena sonder eynden is.
En Oh ! den Neus ging 't alles quijt /

Dus

Dus sonder eynde sijn gena.

X I.

Ja haar gesegent bruytbaar land /

Sijn gena sonder eynden is.

Diel in sijn knechts Israels hand.

Dus sonder eynde sijn gena.

X I I.

By gedacht aan ons nedrigheyt :

Sijn gena sonder eynden is.

En staachte onse dienstbaarheyt /

Dus sonder eynde sijn gena

D E

Alleen - alles - weerdige Hoocheyd,

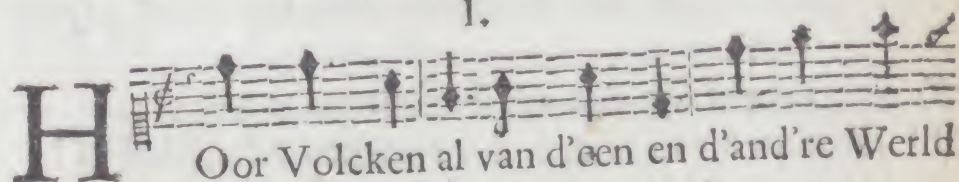
V E R T A A L I N G E

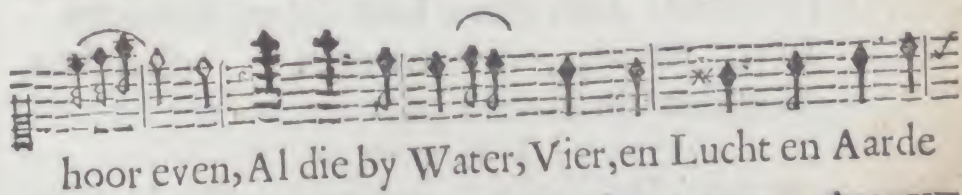
Uyt La Consolation de la Theologie door

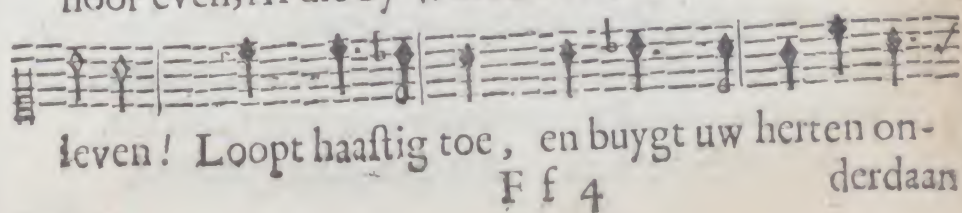
Renè des Cerifiers.

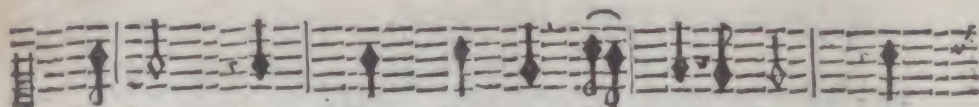
Livr. II. I. Poësie.

I.

H Oor Volcken al van d'oen en d'and're Werld

 hoor even, Al die by Water, Vier, en Lucht en Aarde

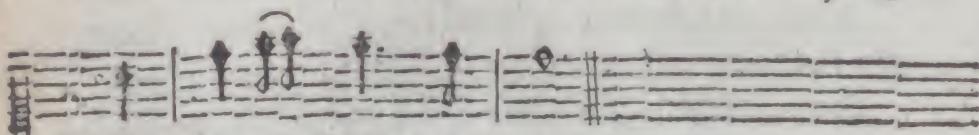
 leven! Loopt haastig toe, en buygt uw herten on-
F f 4 derdaan

derdaan Voor Hem die ons sijn Majestejt maackt

soo eerbiedelijck , Hy is alleen aanbiddelijck ,

Komt dan en bidt Hem aan.

I I I.

Hoe soud gy Hem die huld' en eerbied kunnen weig'ren ?
Die u in aansien 't hoogst van al sijn werck deed steig'ren,
Uyt sijn hand krygt gy 't licht dat u beschijnt. Geeft eer
Aan Hem eerbiediglijk. Uw plicht ist al te geven.

Die uw gaf Licht en Leven ,
Geeft hem uw hert maar weer.

I I I.

Noyt quam'er Iet van Niet dan door sijn magtig spre-
ken :

Wat is , erkent sijn *Sijn* uyt die fonteyn te leecken.

O ! schaduwe van Niet ! ô ! swacken Menschelijcn !

Geef U (u schuld) aan Hem : kent dat uw Grooten,

Prins , Koning , en Monarcken (Stercken,

Niet dan sijn slaven sijn.

I V.

Sijn over-magtig' hand beleydt de Donder-slage' :

Sijn overmagtig' Hand wickt d' Aarde met een wage.

Hy stelt wat is of roert , in plaats , in beurt , in lot.

Hy is niet dan Godheid , niet dan Almagticheid,

Hy

Hy is die 't Schepfel Magtig leydt.
In een woord Hy is Godt.

V.

Voor wien dog hebt gy (Mensch !) die diere Dienst-
baarheden,

Maar passelijck aan Gods oneyndig' Heerlijckheden ?
Sy, diengy dus aanbidt sijn onder 't Menschlijck lot.

⊙ dwaas verquisten ! leert uw ware Meester kennen,
End' u aan die gewinnen.

Maar sijt niet meer soo sot,

V I.

Den schonen Dager, die de lasuyre gewelven
(Die dese Majesteit ten thron houdt voor sig selven)
Verguld, krijgt lopens magt, om dat Hy 't wil gebi'en,
Den Hemel so veel oogen heeft als lichte sterren,

Die flonckeren van verren

Alleen om Hem te sien.

V I I.

Sy d' Aarde vry een grove, groote, sware, lompe
Vergadering van stoff, een onbeweegb're klompe :
Als desen Koning woud sy roerd sig ras en wel.

Hy spreke maar een woord sy sal haar lompe lenden

Strax wentelen en wenden,

Alleen op sijn bevel.

V I I I.

De Zee verheft by wijl de trotsheyd van sijn golven
So schrickelijck, dat Leeuwen, Tygeren, en Wolven
Van menschen, staan verbaast, entrillen van 't gevaar.

Maar nauw geraken sy den oever, of in 't temme

Vernemen sy Gods stemme.

Legt my uw golven daar.

F f 5

De

IX,

De vogelen in 't woud te fijner eere quelen
 Een kostelijk Musijck, en fleuiten op haar keelen,
 Al sijn sy siele-loos, nog weten sy 't gebod.
 Geen Rede, maar die kennis, hebben sy om even
 Gehoorzaamheyd te geven
 Haar Koning en haar Godt.

X.

De felle Tygers, en de Beeren sijn den andren
 Beleeft, en 't wild gediert (hoe wreed) verstaan elc-
 kandren.
 Haar dulheyd (die ons schrickt) heeft haast een eynd:
 en sijn
 Haar ingewanden, om 't erbarmelijck', bewogen
 En haren aart gebogen
 Moet *Hy* gehoorzaamd sijn.

XI.

De Visschen 't vrugtbaar Volk (dien 'r wilde Heyr tot
 wooning,
 En voedsel streckt) hoe ruw, erkennen desen Koning;
 En doen Hem nedrig hulde, al slaan sy geen geluyd.
 Al sijn sy stom en doov, sy hebben tong en ooren
 Sijn wonderen te hooren,
 En die te roepen uyt.

XII.

Wat sijn, om hoog, der heyl'ger Geesten leckernyen?
 Als 't soet genoeg van haar stage slavernyen
 Aan deef haar Schepper? Dan is al haar lust gedrenckt.
 Heeft niet dit trouwe volck tot Sijnen dienst hun vler-
 Om slegs tot sijne wercken (ken,
 Te vlieden als *Hy* wenckt?

Loopt

XIII.

Loopt toe dan Volken al ' doet hulde aan desen Heere :
 Die door sijn Magt u schiep tot beelden t' sijner Eere:
 Sijn vreesse en liefde doe uw Leven en bestaan.
 Of weygart gy Hem 't Recht van uw gehoorfaamheden
 Vreest dan de Mogentheden
 Van die u kan verstaan.

Singers. Dewijl ick besig was Ul. mijne Gesangen gemeen te maken quam my dit volgende ter handen, van een Dochttertje onlangs in Holland overleden, weynig voor haar dood gemaackt: Dat ick Ul. heb willen mede-deelen tot een Na-latinge van haar, wiens gedagtenis (hoe jong sy oock was) by ons in een segen is. Om nedrig alle goed te verwagten van Hem die dickwils (dewijl Verstandigen met al haar geleertheydt holl en ydel blijven) Sijn Hooge Wijsheyd den kinderen openbaart volgens Matth. II. 25. I Cor. I: 26, 27, 28. Op dat geen vleesch en soude roemen voor Hem ibid. vers 29.

's Heeren Heerlijckheyts Loff.

Op de Wijs van den 6. Psalm. Wilt my niet straffen Heere.

I.

Opperwesig Heere!
 Hoe schoon is het verkeren
 Met u in 's Hemels Hoff;

Dos

Hoe schoon is u gesichte /
 Vol Hemels Sonne-lichte !
 Hoe weerdig sijt g' loff !

I I.

O hoogberheben Koningh !
 O Rotsteen tot mijn woningh !
 Der Heerschar en Heer.

O Wesen aller wesen !
 Hoe seer sijt g' te bresen !
 Seer groot is uw' s Naems eer.

I I I.

Jehoba licht en leven !
 Jehoba hooch verheben !
 Jehoba sielen rust !
 O hoe onepndich heerlijk
 Hoe schoon en hoe begeerlijck
 Sijt g' mijn rust en lust.

I V.

Onepndich hoogh verheben !
 Onepndig salich leven !
 O Rustelose Rust !
 Ja daer u glans komt schijnen /
 Daar moet de siel verdwijnen /
 In u als hy haar kust.

V.

O Heer ick stae verlegen
 Wat loff dat ick sal geben
 A groote Majestept ;
 Om eenichsins met stucken /
 Soo iet wat uyt te drucken /
 Van uwe Weerdichept.

V I.

O kond' ick eens uytgalmen
 A loff door Lied of Psalmen
 Tot grootheyt van u eer ;
 Maar ach ! mijn licht ! mijn leve !

Wat

Wat loff sal ick u geben ?
 O groot onepndich Heer !

V I I.

Deel naerder staet mijn sincken /
 In d' Oceaen verdrincken /
 Van Gods verwonderingh :
 Van dat ick uwen naeme
 Sou konnen loff berame
 Hooch boven alle dingh.

V I I I.

O algenoeghsaam heerlijk !
 Hoe schoon / lief en begeerlijck /
 Verheben Majestept !
 Ick vind' begin noch ende
 Waer dat mijn siel zich wende /
 't Blijft al onepndichept.

I X.

O weerdigh schone Heere !
 A toekomt grootheyt / eere /
 Loff / glorp / liefde en roem.
 Ach Heer ! gy trecht mijn sinnen
 Siel lichaem in u binnen
 In 't Godlijck Hephlichdom.

X.

Wat doet gy daar al dalen
 Deel heerlijk' schone stralen
 Van uw aangesicht schoon !
 Hooch herelijck verheben /
 Sie ick u daar / mijn leven /
 Op u Majestepts troon.

X I.

Uw schoonheyt doet my sincken
 Als of ick sou verdrincken
 In dat heerlijk gesicht :
 O Salich ! Salich sincken !
 O Salich te verdrincken

In

In 't eeuw'ig salich Licht!

XII.

Hoe bepligh is dat rusten
 In u dooz siels wellusten?
 Hoe smaecklijck is u wijn?
 Op maackt mijn siele droncken
 Dooz liefde soo beschoncken
 In 't Wijn-Wys-liefde-wijn.

XIII.

O heplich vrolijck droncken!
 Soo bepligh ingeschoncken
 Der salicheden Zee!
 Lief lieflijck sterben leven!
 Siel lichaem soo te gebren
 In d' ongegronde Zee.

XIV.

Leest / leest dan Koning lebet!
 En in en dooz my swebet /
 Op dood al wat my smert:
 Dooz Jesus offerhande
 Dooz Jesus liefde-bande
 O Herte van mijn hert!

XV.

O looft hem Jesus Scharen!
 Onepndich wilt verklaren
 Zijn groote Majestept.
 En gy mijn siele dringet
 In hem / en met haar singet
 Hem loff in eeuwicheydt.

KLAAG-

K L A A G - L I E D ,

Over de Doodt van

Ds. J. van L O D E N S T E Y N ,

Overleden den 5. Augusti 1677.

Stem : Treurt Eedel Huys Nassouw : Of als volgt.

S Chyep / ach ! schyep nu Chyisten Schaar / Maakt

een ongemeen misbaar / Om het droevig overlijden

Dan uw vzaafste Predikant ; 't Bronck cieraad van

dese Tijden / En de Paarl-kroon van ons Landt.

2. Hemel ach ! dat grote Licht /

Dat noch wyt-blonck in het Sticht /

En alom sijn supbze stralen /

Soo vol klaarhepd blincken liet /

Gaat daar vooz ons odgen dalen /

Ach ! dat helder Licht verschiet.

3. Het verschiet en 't schijnt niet meer ;

Wat is dit een Oordeel / Heer !

Daar wy leggen in het duister /

En in een stik-donck're nacht /

Deemt gy 't Licht weg / welkers luster /

Ons noch eenig licht toebzagt.

4. *Ad*

4. Is 't verlies niet ongemein!
 't Is dien waarde LODENSTEIN;
 LODENSTEIN! ach Vader / Vader
 Isr'els en zijn Ruyterij!
 Gy verlaat ons allegader
 Inden nood en in de lij.
5. Als zoo groot een Licht vergaat /
 Wat of ons te wachten staat /
 In dit naar' en tastlyck doncker /
 Als een' upterst' ondergangh.
 Ach! nu duurt het schijn-gefloncker /
 Dat ons oberblijft / niet langh.
6. Nu komt noch de bitze Rijd /
 Opgezwollen / dick van spijt /
 Die verhind'ren wil 't beklagen /
 Van soo swaar' een ongebal;
 Ongebal / dat meerder plagen
 Ons noch licht toebzengen zal.
7. 't Schijnt dat al het swart Gespuys /
 Met een psselijck gedruys /
 Apt de Hel is los gebrooken /
 Op 't gehoor van ons getraan;
 Om daar tegens aan te spookien /
 En geweldigh aan te gaan.
8. Maar in spijt van hun geweldt /
 En wat tegens ons sich stelt /
 Willen wy het hertlyck weenen /
 Onder ons / zoo groot als kleyn /
 Niet opschozten: maar beweenen
 't Sterben / van ons LODENSEYN.
9. Schrey / ach! schrey dan Christen Schaar /
 Maack een ongemeen misbaar /
 Om het droebig oberlijden /
 Van uw bzaafste Predikant;
 't Bronck cieraad van dese Tijden /
 En de Paarl-kroon van ons Landt.

BLAD-WYZER

Van de

LIEDEREN.

A.

Aandagt op Hoogl. 5: 2. 3. 4. &c.

A ch herte vol benauwtheyd.	Pag. 14
Sucht om des H. Geests Treckingen of Aandagt op Hoogl. 1 : vers 4.	
A ch! Heere Jesu treckt gy 't herte.	32
Den 26. Psal. uytgebreydet.	
A ls den Hemel in erbermen.	70
De Heylige Maagt Maria Jesus Moeder bevrugtet.	
A lmagtig Vader lief.	137
't Cruyce van een Christen.	
A l is 't van Cruys van leet.	158
't Besluit van de aandagten, over de elenden van Gods Volck.	
A lmagtig Heer! gedugte God.	262
Inval, op occasie, dat my yemande verzochte aan- spraak tot stichting weygerde.	
R. R. Als den Buid'gom inden.	282
G g	Treur-

B L A D - W Y Z E R.

Treur-fang , van een Wedergeboren over de sonden. Ach dat mijn hert dooz d' oogen.	388
Uytgelesen Boecken.	
Andries op stoft op uytgelesen Boecken. J. van Lodensteyns, Swanen-fangh.	416
Aanbiddelijke ontsagg'lyckhepd. Morgen-Zang.	416
Alverquickend Morgen-Ligt	445
B.	
B Ruylofs Gezang.	219
J. V. Bogaards Af-sterven.	355
C.	
Sege-Sang , over d' overwinninge in 't gevecht tegen de Engelsche den 1, 2, 3, ende 4. Junii 1666.	
C omt al wat leest / en looft.	313
D.	
Nootsaackelijckhepd en nut der Zonde-Biechte.	
D ie God mijn ziel daar tegen.	35
Jesus hulpeloos , of Aandagt op Matth. 26: 51. &c.	
Des Werelds hulp in nood / etc.	44
Dronckenschap , op Eph. 5: 18, 19, en Psal. 36: 9.	
Droncken zijn in stercke drancken / etc.	52
Den 114. Psal. uytgebreydet.	
Doe Israeël zijn nare zugten / etc.	68
Gibeon eenes Christens.	
Dat gy Heer Salomons vergunning / etc.	885
	Het

B L A D - W Y Z E R :

Het jonge en onbekommert leven, Doet iemand zorg of jaren beven / etc. Jesus Verresen.	193
De steene Bergen nu als jonge kalven / etc. Op de zendinge des H. Geest.	202
Daar 's nu de zoete tijd / etc.	228
Dies trad hy Rebowaarts / etc.	230
Op de dood van zekere Godzalige jonge Dochter. De salig R. R. schoot uyt den droom / etc. Een ander.	235
Daar leyd helaas / daar leyd die diere mond. Op den aanvang des Jaars.	242
Daar is het oude Jaar verdwenen / etc. Reys-Gefang.	265
Dus steken wy van 't Land / etc. Meditatie , op de engte van seker pad.	266
Dit waren eertijds / etc. Genaden-Afgrond.	403
Diepe Holcken naare gronden / etc. Aangenome Ziele.	405
D'onnosse ziel die slegte Maagd / etc. 't Heylige Sacrament.	385
Des Heeren Dood werd stadig overdagt. Den Medicijn-Meester Duc d' Alba.	379
Doe 't Land in dertelheden / etc. Nieuwe Gragt ontboomt.	375
De tijd van tzebentig of tagtig jaar. Op de onversettelijcke Catharren-pijn , &c.	352
Dat 's nu gedaan ! etc. Geschreven in 't Boek van een Zelfs-verlochende.	335
Dit is 't Boek van / etc. Op eenen Leugenaar.	412
De waarheyd Blind sijt gy gewoon te sparen.	2

B L A D - W Y Z E R.

Sege-fang van 't Geloof inde swarigheden.	307
D en Hemel is ons vreugd / etc.	
Op mijn Verjaring in Sprockel-maand.	
D aar stond de Son en maachte dese dag / etc.	295
Op de Geboorte-dag van N. N.	
D e lage Son mijn Vriend / etc.	293
In-vallen op een Reyse.	
D aar staat de Klock al drie vier uren / etc.	468
Vryheyds-loff.	
D it zeggen is stantvastig / etc.	423

E.

Kinder-lesse.	
E n wijck wat Hoge Scholen / etc.	91
Den besloten Hoff.	
E en Lust-hof is mijn ziel gelijk / etc.	193
Op de Verjaringe van mijn Vader.	
E en gouden Kroon om 't weerdig /	289
Bruylofs-Gefang.	
E en Lied te zingen op sijn Feest / etc.	355
Op een dien te gelijcke twee Drinckbekers in 't Sa-	
crament geboden wierden.	
E en siel uyt duysent bitterlijck / etc.	366
Op de dood van D. Theodorus.	
E en Jongman / die in 't duyster / etc.	408

G.

Simeons Lof-fang.	
G lacie / dien gy bind rede fraan / etc.	19
	Vry-

B L A D - W Y Z E R .

Vry-gekochten des Heeren.

Gelukkig dien de Zon / etc.	50
't Verheven Herte van een Christen die Gode leeft.	
G rootmoedig hert / dat alles overschijdt.	85
Op een versch Hoender. Ey , &c.	
G aat segt opt weer.	272
Geloov.	
G erardus ging op verre reyse / etc.	367
Op een die Gods woord niet lief heeft.	
G y zegt Louisa / etc.	401
Een trouw Dienaar	
G od zonder trouw te dienen / etc.	413
Een Voorganger.	
G y zegt dat gy Wooz-ganger .	Idem
Op Gods Boeck.	
G oud is wooz de Wereld / etc.	414
Slaafsche Vryheydt.	
G y zegt Niclaas mijn hert / etc.	416
Soetvoerigheydt.	
G rauw wil 't gemak / etc.	417
Gebeds nut.	
G ebeden snelle posten / etc.	428
Geboorten-dag.	
G aat B riefsen na / etc.	Idem

H.

De Algenoegsaamheyd.

H oe hygt mijn ziel aemegtig moed / etc.	3
Gebed des Heeren.	
H emelsch Heer die 't gevaard / etc.	22
Aandagten op 1 Joh. 2: 16.	
H erkinagend onbersetlijck / etc.	30

G g 3

AE

B L A D - W Y Z E R.

Af-komst-spiegel.	
Hovaardig overmoed.	36
Verrederde Heuvelen.	
't Hovaardig menschen hert.	56
Uytbreyding van den 146. Psalm.	
Halelu-jah ! Halelu-jah / etc.	76
Jesus Voorbeeld.	
Heplige Jesu ! Hemelsch voorbeeld / etc.	152
Heerlijckheyds loff.	
Hoog om hoog / etc.	155
Dwaasheyd van de begeerlijckheyd der oogen.	
Had gy dat heerlijck opt gesien etc.	184
Jesus getrouwe Liefde.	
Het binnig stralen van de Son / etc.	216
Aansprak' aan Juffr. Clara vander Burg , &c.	
Half gesleten droefheyd / etc.	232
Kinder-Lijck.	
Henderickjens soete blickjens / etc.	363
Eensaamheyd met God.	
Hemelsch Ooge Wilt gy dogen etc.	396
Hooghertigheyd.	
Hoog-hert is op de wagt / etc.	417
Meditatie op 't Sacrament des Avondmaals.	
Heplige Sion ! Com loben en eeren / etc.	418
Uytbreydinge van den 113. Psalm.	
Halelu-jah !	411
Alleen-alles-weerdige-Hoogheyd.	
Hooz Volken al van d' een en d' ander Wereld etc.	435

Toe

B L A D - W Y Z E R.

I.

Toe-tred tot 's Heeren H. Sacrament.

Ick dagt sou 't hert beset met soo veel sonden / 116

Des Heeren H. Avondmaal.

't **I**s segt (Gods bode) een ontweerderelijcke / etc. 187

Klaag-Lied, over de dood van D. J. Bogaard.

Israels Heer ! Israels Heer / etc. 219

Over de dood van Helena van Suylen.

Is dan ons lot / etc. 239

Op een Godzalige swack van Lichaam,

Johannes wenschte dat sijn Lichaam / etc. 412

Beschuldigde onschuld.

Jan hief sijn hand en dreigde / etc. 415

K.

Jesus verlaten.

'**K** Sag in uw hoogste nood / etc. 38

Gods Soon ten Hemel.

'**K** twijffel of den Hemel op der Aard / etc. 199

L.

Zacharias Lof-sang.

Looft den Heer gy Cherubijnen / etc. 14

Toe-sang der Gelovigen in het Vaderland.

Laat uw gena Genadig Heer / etc. 279

't **L**aodiceesch Geslagt. 227

GG 4

De

B L A D - W Y Z E R :

De Lof-zang der Engelen.
Lof / en prijs / en Eeuwig Geer / etc. 427

M.

Des Heeren Ooge op de sijne:
Mijn siel bedenckt hoe vlytig / etc. 40

Schuyt-plaats:
Mijn arme siel soo klageijck gedompelt / etc. 48
Sorgeloosheyd van een Christen.

Mijn Vader laat uw kind toe / etc. 53

Meditatie over Psam 42.
Mijn hert gelijk een Hart / etc. 65

Den nederigen Christen,
Mijn Vader die mijn herte siet / etc. 74

Jesus lijdende Liefde.
Mijn siel / mijn vlugge siel / etc. 100

Jesus met sijn Bruyd in Twee-spraak.
Mijn Jesus Lief mijn aldertrouwste / etc. 103

Sonden gewigte.
Mijn siel wat moest u droef heyd / etc. 188

Af-sijns smerte.
Mijn Vriend of gy gescheyden / etc. 284

Op de aankomst mijns Vaders en Susters,
Mijn Vader had gy booz / etc. 286

Weemoedige Suchten.
Melwaardig Hemelsch Heer / etc. 322

De waarheyd verdrayt.
Mijn Leeraar segt altijd het zwaarst' etc. 411

Ongelijcke Quijtschelding:
Mijn Vriend van mynret hulp / etc. 412

Beve-

B L A D - W Y Z E R .

	Beweginge.	
Mijn Leeraar heeft my 't herte etc.	Echt-lof.	414
Mijn keurigste gepeynsen / etc.	Ontworstelde-Wanhoop.	420
Mijn treurig hert dat / etc.	Psaln 126. Uytgebreydet.	430
Met lof verheft den grootsten God.		435

N.

	Symeons Lof-sang.	
Nu laat gy Heer / etc.	Jesus School.	12
Nu aan / nu aan / etc.	Jesus ten Hemel.	122
Nu is ons hert dees Harde moe / etc.		197
Inval, op occasie dat my ymand de verfochte aen- sprake tot stichtinge weygerde.		
N. N. Als den Bzuid'gom inden / etc.	Jesus Min.	282
Nabotster Echo! Die etc.	Fleuyten.	398
N. N. Gy leegt veel groote Fleuyten vast / etc.	Verkeerde voorzichtigheyd.	493
N. sept hy was op / etc.		416
Nu wel aan het Doozhoofd eens ontfronst / etc.		421

O.

	't Gebed des Heeren.	
O NS Vader! die de hoogte / etc.		29

G g s

Jesus

B L A D - W Y Z E R :

	Jesus geduldig.	
Onbergelyckelyck gedult / etc.	Onse plaats inden Hemel.	46
O Heere Jesu wat verrecht / etc.	't Oneyndig Licht.	47
O Heplig ! Heplig ! Heplig Licht / etc.	Jesus Aansprake.	87
Onnosel hert ! o Dypve sonder gal / etc.	Lied der Minne.	99
O Minnelijckste Emanuel ! etc.	Jesus min , of ware kuysheyd.	104
Onnoosle repne Dieren / etc.	Genoegen in het kleyne,	109
Onnosel Diertje ! sprack u taal / etc.	Jeugd-Vreugd.	117
Onherroepelijcke Jeugd / etc.	Begeerlijckheden des Vleeschs door den Geest t' on-	134
O Ziel door d' onrust van Gods Zoon / etc.	der gebracht.	168
O Oneyndig Licht / etc.	Nieuw-jaar Gebed.	245
Aandagten over ds Elenden van Gods Volck in Piedmont.		
Oud Alpisch wijd-vermaart gebergt / etc.	Op een Appel aan my gefonden.	347
O diere gunst ! etc.	Voor-sang van den Godvrugtigen Leeraar Gerardus Holckenburg,	271
Op uw Gena / Genadig Heer / etc.	Aandagt over de H. Drievuldigheyd.	274
Ontfaggelycke en Hepl'ge Majestept.	De verlossinge des Heeren in den jare 1629.	188
O Utrecht ! doe gy 't Surige Land.		299
		Cruys

B L A D - W Y Z E R

Cruys - Schole.

Ⓞ Cruys-nagt schoner dan de dagen / etc. 328

Opmercking over 't zalig Af - sterven
van D. L. Sanderus.

Ⓞ onbefonnen Land ! gelepdet / etc. 336

Ⓞ Heplig ! Heplig ! Heplig Heer ! 356

Aangenomene Siele.

d' Onnosse Siel / die siegte Maagd / etc. 405

's Heeren Heerlijckheyds Lof.

Ⓞ opperwiesig Heere / etc. 439

Op een grouwsame Conscientie
Verwoesting.

Ⓞ seb-ja dat is een gebal / etc. 412

Hoofd en Leden Meuytery.

Ⓞ sich de Leeden sonder Hoofd / etc. 415

P.

PUNT-DICHTEN. 411

Q.

't Groot verlies.

QHaad-aard had dooz Meyneed / etc. 415

R.

Treur-gefang.

Repsig Gezelschap ! dat de gr ysen top. 250
Den

B L A D - W , Y Z E R .

S

Den eersten Psalm.

S Allig is dien Man in wandel / etc.	58
J esús verlaten.	
'k Sag in uwo hoogste nood / etc.	38
H ert-sterckte in Jehova.	
S oet Geselschap dat met my / etc.	78
S chepselen Niet, en Jesús Al.	
S chepsels smood / die mijn hert / etc.	131
N iet en Al.	
S iet ! als ick alles wel door zie / etc.	141
J esús Geboren.	
S iet daar is 't Ligt ! daar is nu 't Ligt ! etc.	205
G ods Soon Geboren.	
S oo soud men hingen schoon de Nacht / etc.	208
G ods Soon in 't Vleesch.	
S ie daar / sie daar gaat den Hemel op.	213
S tichtelijcke Bedenckingen.	
S oo gaat dat rijsend Ligt weer dalen.	234
G eboorte-Dag van C. van Lodenstein.	
't Sijn vier en veertig jaren / etc.	291
M ay-tijds-morgen-lof.	
't Slapen is maar voor de Nacht / etc.	303
S tantvastige Ontstantvastigheyd.	
S oo daalt men plots van boben neer / etc.	332
L. Sanderi Af-sterven, &c.	336
S luyssche reyse, d' Eerste.	341
S layf-	

B L A D - W Y Z E R

Sluyffche reyse de Tweede.	352
Jefus Liefde.	
Siele die geneeygt tot Liefde / etc.	401
Dwaling-loofe Dwaal-ftarren.	
Sp dwaalden dooz dit groote rond / etc.	414
Op D. Lodenfteyns Dood.	
Schrey / ach ! fchrey nu Christen fchaar / etc.	443

T.

Treur-Lied.

Treurige wanden van mijn hert / etc.	317
--------------------------------------	-----

Vernederde Heuvelen.

't hobaardig menschen hert / etc.	56
-----------------------------------	----

Treur-Lied.

Treur Nederland ! etc.	372
------------------------	-----

Klagte van een Gelovige Siel.

Treurige Land etc.	413
--------------------	-----

V.

Lof-fang van de H. Maagd.

Volyck hert maack groot den Heer / Ec.	26
--	----

Den Naakten Jefus.

Vermogend Gout / dat om uw Glansch / etc.	37
---	----

Lusten-Ruft.

Vermoepde Siel al dat uw / etc.	119
---------------------------------	-----

De vrolijkheyd van 't Christen leven.

Verblyd / verblyd u alle tyd Ec,	173
----------------------------------	-----

Aan-

B L A D - W Y Z E R .

Aandagt.	227
Wraagt niet waazom / etc.	
Graf-schrift.	
Droome / onbzooime / etc.	229
Wraagt gy Lezer / etc.	Idem
Op de Verjaring van mijn Moeder.	
Wlugtige Jaren / etc.	298
Op een wederhorige Schoon van Lichaam.	
Wu handen zijn wel zagt / etc.	411
Verdraagzaamheyd.	
Verdraagzaamhepd (riep Diotreeply) etc.	401

W:

Morgen-Licht.

Wat voert de soete Morgen-stond /	I
-----------------------------------	---

Jesus Dorst.

Wat deerelijcker klagen.	41
--------------------------	----

Jesus Coningrijck bespot.

Wat segt gy Godloos Rot / etc.	
--------------------------------	--

Den tweeden Psalm.

Wat woelt de Wereld om den Hemel / etc.	61
---	----

II. Hertsterkte in Jehova.

Waar blijft daar het Vaderland / etc.	82
---------------------------------------	----

Weldadigheden der Jonckheyd.

Wel aan mijn Ziel 't is in den dut / etc.	160
---	-----

Weldadigheden als boven.

Waack op mijn Ziel / nu moet gy weer / etc.	163
---	-----

Genade en Heerlijckheyd.

Wie sleet heugelijcker dagen ? etc.	181
-------------------------------------	-----

Christus

B L A D - W Y Z E R .

Christus Verresen.

W onder God wat wonder werck / etc. 190

Op een die Gods Woord lief heeft.

Wat is Nicolaas dat u met / etc. 411

Uyt-leg.

Wel op ons hert doet op / etc. 407

E Y N D E

